This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Ge 36.164
KC15815
40

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

James Fr Walsh
Oct - 1836

14/-

4

1.85

EVRIPIDIS

TRAGOEDIAE.

AD

OPTIMORVM LIBRORVM FIDEM

ACCVRATE EDITAE.

EDITIO STEREOTYPA.

TOMVS III.

IPHIGENIA TAVRICA, RHESVS, TROADES,
BACCHAE, CYCLOPS.

LIPSIAE
EX OFFICINA CAROLI TAVCHNITII.
1823.

H 13815
~~G 36.164~~
HARVARD COLLEGE
Feb 15, 1938
LIBRARY
Cambridge Historical Society

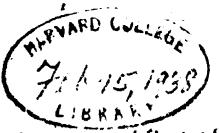

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου, παρακινηθεὶς, τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρεῖτο· προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεὼς, καὶ φανεὶς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς, ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμὸν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται· τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
ΘΟΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΘΗΝΑ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΙΦ. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος, εἰς Πίσαν μολὼν
θοπῖσιν ἵπποις, Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
ἧς Ἀτρεὺς ἔβλαστεν· Ἀτρέως δὲ παῖς,
Μενέλαος, Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγω
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς,
ἣν ἀμφὶ δίναις, ἃς θαμὰ Εὔριπος πυκναῖς
αὔραις ἑλίσσων, κυανέαν ἅλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὕνεχ', ὡς δοκεῖ, πατὴρ
Ἀρτέμιδι, κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεῳ χάριν φέρων.
δεινῆς τ' ἁπλοίας, πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων
εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·

ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ, τι γὰρ ἐναυτὸς τέκοι
κάλλιστον, εὖξω φωσφόρῳ Θύσειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ
τίκτει — τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων —
ἣν χρὴ σε θῦσαι. καί μ' Ὀδυσσέως τέχναις
μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
ἔλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ τάλαιν', ὑπὲρ πυρᾶς
μεταρσία ληφθεῖσ', ἐκαινόμην ξίφει.
ἀλλ' ἐξέκλεψεν, ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου,
Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς· διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
πέμψασά μ', εἰς τήνδ' ᾤκισεν Ταύρων χθόνα,
οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
Θόας, ὃς, ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς,
εἰς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱέριαν τίθησί με,
ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ
Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοὔνομ' ἧς καλὸν μόνον.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
θύω γάρ, ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ.
κατάρχομαι μέν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
ἄῤῥητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ἃ καινὰ δ' ἦκει νὺξ φέρουσα φάσματα,
λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ, τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς,
οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις

εὖδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
φρεύγειν δὲ, κἄξω στᾶσα θρηκὸν εἰσιδεῖν
δόμων πιτνόντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
δόμων πατρῴων· ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν
κἀγὼ τέχνην τήνδ', ἣν ἔχω, ξενοκτόνον
τιμῶσ', ὕδραινον αὐτόν, ὡς θανούμενον,
κλαίουσα· τοὔνεκ' δ' ὧδε συμβάλλω τόδε.
τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ·
στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
θνήσκουσι δ', οὓς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί·
οὐδ' αὖ συνάψαι τοὔνεκ' εἰς φίλους ἔχω.
Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοὰς
παροῦσ' ἀπόντι· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν,
σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωκ' ἡμῖν ἄναξ
Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
οὔπω τινὸς πάρεισιν ἐς ἔμ' εἴσω δόμων,
ἐν οἷσι ναίω, τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡ. ὅρα, φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
ΠΥ. ὁρῶ· σκοπεῦμαι δ', ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.
ΟΡ. Πυλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,
ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν πουτίαν ἐστείλαμεν;
ΠΥ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεών.
ΟΡ. καὶ βωμὸς, Ἕλλην οὐ καταστάζει φόνος;
ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θρηκώματα.
ΟΡ. θρηκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα;

ΠΤ. τῶν κατθανόντων τἀπροθήνια ξένων.
ΟΡ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.
ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
χρήσας; ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην,
μητέρα κατακτὰς, διαδοχαῖς δ' Ἐριννύων
ἠλαυνόμεσθα, φυγάδες, ἔξεδροι χθονός,
δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.
ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα, πῶς τροχηλάτου
μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος, πόνων τ' ἐμῶν,
οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν ναὸν Ἑλλάδα.
σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός,
ἔνθ' Ἄρτεμις, σὴ σύγγονος, βωμοὺς ἔχει,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὅ φασιν ἐνθάδε
εἰς τοὐσθε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν, ἢ τύχῃ τινὶ,
κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
δοῦναι τόδ'· ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρας·
καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων.
ἥκω δὲ, πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν, ἐνθάδε
ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἱστορῶ,
Πυλάδη· σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου·
τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾷς
ὑψηλά· πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις
ἐκβησόμεσθα; πῶς ἄρ' οὖν μάθοιμεν ἄν;
ἢ χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς,
ὧν οὐδὲν ἴσμεν· ἢν δ' ἀνοίγοντες πύλας
ληφθῶμεν, εἰσβάσεις τε μηχανώμενοι,
θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἔπι
φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.

ΠΥ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτόν, οὐδ' εἰώθαμεν·
τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον.
ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε, κρύψωμεν δέμας
κατ' ἄντρ', ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
νεὼς ἄπωθεν, μή τις, εἰσιδὼν σκάφος,
βασιλεῦσιν εἴπῃ, κἄῖτα ληφθῶμεν βίᾳ.
ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ,
τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
ἄγαλμα, πάσας προσφέροντε μηχανάς.
ὅρα δέ γ' εἴσω τριγλύφων, ὅποι κενὸν,
δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ οἱ θεοὶ
τολμῶσι· δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.
ΟΡ. οὗτοι μακρὸν μὲν ἦλθομεν κώπῃ πόρον,
ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἄρρωμεν πάλιν.
ἀλλ', εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεών,
ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται,
πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον. τολμητέον·
μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.
ΙΦ. εὐφαμεῖτ', ὦ Πόντου
δισσὰς συγχωρούσας πέτρας
Εὐξείνου ναίοντες.
ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
Δίκτυν' οὐρεία,
πρὸς σὰν αὐλὰν, εὐστύλων
ναῶν χρυσήρεις θριγκοὺς,
πόδα παρθένιον
ὅσιον ὁσίας
κληδούχου δούλα πέμπω,

Ἑλλάδος εὐΐππου πύργους,
καὶ τείχη, χόρτων τ' εὐδένδρων
ἐξαλλάξασ' Εὐρώπαν,
πατρῴων οἴκων ἕδρας.
ΧΟ. ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντιδ' ἔχεις;
τί μ' ἐπὸς ναοὺς ἄγαγες, ἄγαγες;
ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
ἑλθόντος κλεινᾷ σὺν κώπᾳ
χιλιοναύτᾳ μυριοτευχεῖ
τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν.
ΙΦ. ὦ δμωαὶ, δυσθρηνήτοις
ὡς θρήνοις ἔγκειμαι,
τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς βοᾷν
ἀλύροις ἐλέγοις.
ἔ, ἔ· ἐν κηδείοις οἴκτοισιν,
αἳ μοι συμβαίνουσ' ἄται,
σύγγονον ἀμὸν κατα-
κλαιομένᾳ ζωᾶς,
οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων
νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα.
ὠλόμαν, ὠλόμαν·
οὐκ εἴσ' οἵκοι πατρῴοι·
οἴμοι, φροῦδος γίννα.
φεῦ, φεῦ, τῶν Ἄργει μόχθων.
ἰὼ δαῖμον, ὃς τὸν
μόνον με κασίγνητον συλᾷς,
Ἄϊδᾳ πέμψας, ᾧ τάσδε
χοὰς μέλλω, κρατῆρά τε
τὸν φθιμένων,

ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις,
πηγὰς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων,
Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβάς,
ξουθᾶν τε πάνημα μελισσᾶν,
ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖ-
τ'. ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον
τεῦχος, καὶ λοιβὰν Ἅιδᾳ.
ὦ κατὰ γαίας
Ἀχαμεμνόνειον θάλος,
ὡς φθιμένῳ τάδε σοι
πέμπω· δέξαι δ' · οὐ γὰρ πάρος
τύμβου σοι ξανθὰν χαίταν,
οὐ δάκρυ' οἴσω.
τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην
πατρίδος κέμᾶς· ἔνθα δοκίμα
κεῖμαι σφαχθεῖσ' ἃ τλάμων.
ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾠδάς,
ὕμνον τ' Ἀσιήταν σοι
βάρβαρον ἰαχάν,
θέσποιν', ἐξανδάσω,
τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν,
νέκυσιν μέλεον·
τὰν ἐν μολπαῖς Ἅιδας
ὑμνεῖ, δίχα παιάνων.
ΙΦ. οἶμοι τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων.
ἔῤῥει φόως σκήπτρων.
οἶμοι πατρῴων οἴκων.
τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων
Ἄργει βασιλέων

ἀρχά· μόχθος δ' ἐκ μόχθων
αἴσσει δινευούσαις ἵπποισιν
πτανοῖς, ἄλλάξας
δ' ἑξέδρασ' ἱερὸν ὅμμ' αὐγᾶς ἅλιος.
ἄλλοις δ' ἄλλα προϋέβα
χρυσέας ἀρνὸς μελάθροις ὀδύνα,
φόνος ἐπὶ φόνῳ,
ἄχεα ἄχεσιν.
ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων Ταντα-
λιδᾶν ἐκβαίνει
ποινά γ' ἐς οἴκους· σπεύδει
δ' ἀσπούδαστ' ἐπὶ σοὶ δαίμων,
ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων,
δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας·
καὶ, νυκτὸς κείνας ἐξ ἀρχᾶς,
λοχείαν στερφὰν παιδείαν
Μοῖραι συντείνουσι θεαὶ,
ἃ μναστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων,
ἆν, πρωτόγονον Θάλος ἐν Θαλάμοις,
Λήδας ἃ τλάμων κούρα
σφάγιον, πατρῷα λώβα,
καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθητον
ἔτεκεν, ἔτρεφεν εὐκταίαν
ἱππείοισιν ἐν δίφροισι
ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν
νύμφαιον, οἴμοι δύσγυμφον,
τῷ τᾶς Νηρέως κούρας.
αἴ, αἴ· νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
δυσχόρτους οἴκους ναίω,

ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος.
οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἥραν,
οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις
κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκὼ
Τιτάνων ποικίλλουσα,
ἀλλ' αἱμορῥάντων δυσφόρμιγ-
γα ξείνων αἱμάσσουσ' ἄταν,
βωμοὺς οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων,
οὐδ' ἀνοικτρὸν τ' ἐκβαλλόντων διάκρυσον.
καὶ νῦν κείνων μέν μοι
λάθα, τὸν δ' Ἄργει ὑμαθέντα
κλαίω σύγγονον·
ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον
ἔτι βρέφος, ἔτι νέον,
ἔτι θάλος ἐν χεροὶ
ματρὸς, πρὸς στέρνοισί
τ', Ἄργει σκηπτοῦχον Ὀρέσταν.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ', ἀκτὰς ἑκλιπὼν θαλασσίους,
βουφορβὸς ἥκει, σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΥ. Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.

ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγου;

ΒΟΥ. ἥκουσιν εἰς γῆν Κυανέαν Συμπληγάδα
πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι,
θεᾷ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι· χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη;

ΙΦ. ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;

ΒΟΥ. Ἕλληνες· ἓν τοῦτ' οἶδα, κοὐ περαιτέρω.

ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
ΒΟΥ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἅτερος πρὸς θατέρου.
ΙΦ. τοῦ συζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοὔνομ' ἦν;
ΒΟΥ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
ΙΦ. πῶς δ' εἶδετ' αὐτοὺς καὶ τυχόντες εἵλετε;
ΒΟΥ. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.
ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
ΒΟΥ. βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἁλμυρὰ δρόσῳ.
ΙΦ. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε, πῶς νιν εἵλετε;
τρόπῳ θ' ὁποίῳ; τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἦκουσ'· οὐδέπω βωμὸς θεᾶς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη φοναῖς.
ΒΟΥ. ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων
βοῦς ὑλοφορβοὺς πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἣν τις διαῤῥώξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ
κοιλωπὸς ἅγμὸς, πορφυρευτικαὶ στέγαι.
ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδέ τις νεανίας
βουφορβὸς ἡμῶν, κἀπεχώρησεν πάλιν,
ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος.
ἔλεξε δ'· οὐχ ὁρᾶτε; δαίμονές τινες
θάσσουσιν οἵδε. θεοσεβὴς δ' ἡμῶν τις ὢν
ἀνέσχε χεῖρα, καὶ προσεύξατ' εἰσιδών·
ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
δέσποτα Παλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ·
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Λισσκόρῳ,
ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν.
ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς,
ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους

θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε, τοῦ νόμου φόβῳ,
κλύοντας, ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
ἔδοξεδ' ἡμῖν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν,
θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τἀπιχώρια.
κἀν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπὼν ξένοιν
ἔστη, κέρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω,
κἀπεστέναξεν, ὠλένας τρέμων ἄκρας,
μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ, κυναγὸς ὡς·
Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ δρᾷς
Ἅιδου δράκαιναν ὡς με βούλεται κτανεῖν,
δεινοῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἑστομωμένη;
ἣ δ', ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον,
πτεροῖς ἐρίσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλῃ·
οἴμοι, κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρῆν δ' ὁρᾶν
οὐ ταυτὰ μορφῆς σχήματ' · ἀλλ' ἠλλάσσετο
φθογγάς τε μόσχων, καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
ἃ φασ' Ἐριννὺς ἱέναι μιμήματα.
ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι,
σιγῇ καθήμεθ' · ὁ δὲ, περισπάσας ξίφος,
μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας, λέων ὅπως,
παίει σιδήρῳ λαγόνας, εἰς πλευρὰς ἰείς,
δοκῶν Ἐριννὺς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
ὃς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλός.
κἀν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὁρᾷ βουφόρβια
πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
κόχλους τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐγχωρίους
πρὸς εὐτραφεῖς γὰς καὶ νεανίας ξένους
φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα.

πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
στάζων ἀφρῷ γένειον· ὡς δ' ἐσείδομεν
προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον,
βάλλων, ἀράσσων· ἄτερος δὲ τοῖν ξένοιν
ἀφρόν τ' ἀπέψα, σώματός τ' ἐτημέλει,
πέπλων τε προὐκάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς,
καραδοκῶν μὲν τἀπιόντα τραύματα,
φίλον δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος,
ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,
καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
ὤμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους
βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἠκούσαμεν·
Πυλάδη, θανούμεθ'· ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
κάλλιστ', ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερί.
ὡς δ' εἴδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν πάπας.
ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι
ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δέ τούσδ' ὠσαίατο,
αὖθις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις.
ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλών.
μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα,
κύκλῳ δὲ περιβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν
πέτροισι χειρῶν φάσγαν'· εἰς δὲ γῆν γόνυ
καμόντ' καθεῖσαν· πρὸς δ' ἄνακτα τῆνδε γῆ
νομίζομέν νιν· ὁ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος

ὡς χέρνιβάς τε καὶ σφάγι' ἐξέπεμπέ σοι.
εὔχου δὲ τοιάδ', ὦ νεᾶνι, σοὶ ξένων
σφάγια παρεῖναι· χἠν ἀναλίσκῃς ξένους
τοιούσδε, τὸν σὸν Ἕλλας ἀποτίσει φόνον,
δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.
ΧΟ. Θαυμάσ' ἔλεξας τὸν φανέντ', ὅστις ποτὲ
Ἕλληνος ἐκ γῆς πόντιον ἦλθεν ἄξενον.
ΙΦ. εἶεν· σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολών·
τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα.
ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων ἀεί,
εἰς τοὐμόφυλον ἀναμετρουμένη δάκρυ,
Ἕλληνας ἄνδρας ἡνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
νῦν δ' ἐξ ὑπείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα,
δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
δύσνουν με λήψεσθ', οἵ τινές ποθ' ἥκετε.
καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές· ἠχθόμην, φίλαι·
οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις,
αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, οὐ φρονοῦσιν εὖ.
ἀλλ' οὔτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε πώποτε,
οὐ πορθμὸς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας
Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν,
Μενέλεών θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
τὴν ἐνθάδ' Αὐλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
οἵ μ', ὥστε μόσχον, Δαναΐδαι χειρούμενοι
ἔσφαζαν· ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ.
οἶμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότ' οὐκ ἀμνημονῶ,
ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα
γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη,

λέγουσα τοιάδ' · ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν · μήτηρ δ' ἐμὴ,
σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαί τέ νιν
ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν · αὐλεῖται δὲ πᾶν
μέλαθρον · ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
Ἄιδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
ὃν μοι προσεῖπας πόσιν · ἐν ἁρμάτων δ' ὄχοις,
εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ.
ἐγὼ δέ, λεπτῶν ὄμμα διὰ κοιλυμμάτων
ἔχουσ', ἀδελφὸν τοῦτον εἰλόμην χεροῖν,
ὃς νῦν ὄλωλεν · οὐ κασιγνήτη στόμα
συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἴοῦσ' εἰς Πηλέως
μέλαθρα · πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
εἰσαῦθις, ὡς ἥξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
ὦ τλῆμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἵων κακῶν
ἔβρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.
τὰ τῆς Θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα,
ἥτις, βροτῶν μὲν ἤν τις ἅψηται φόνου,
ἢ καὶ λοχείας, ἢ νεκροῦ θίγῃ χεροῖν,
βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη·
αὐτὴ δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις.
οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ,
Λητὼ, τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
τὰ Ταντάλου Θεοῖσιν ἑστιάματα
ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ·
τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
εἰς τὸν Θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ.
οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΧΟ. κνάνεαι, κνάνεαι στροφὴ ά.

σύνοδοι θαλάσσας
ἣν Οἴστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
εὔξενον ἐπ᾽ οἶδμα
διεπέρασέν ποτ᾽,
Ἀσιήτιδα γαῖαν
Εὐρώπας διαμείψας.
τίνες ποτ᾽; ἆρα τὸν εὔυδρον
καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν,
ἢ ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας,
ἔβασαν, ἔβασαν ἄμικτον
αἶαν, ἔνθα κούρα
διατέγγει βωμούς,
καὶ περὶ κίονας ναῶν αἷμα βρότειον.
ἢ ζοθίοις εἰλατίνοις, ἀντιστροφὴ ά.
δικρότοισι κώπαις,
ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
νεῶν ὄχημα
λινοπόροις αὔραις,
φιλόπλουτον ἅμιλλαν
αὔξοντες μελάθροισιν.
φίλα γὰρ ἐλπὶς ἐγένετ᾽, ἐπὶ
πήμασι βροτῶν, ἄπληστος ἀνθρώποις,
ὄλβου βάρος οὐ φέρονται
πλάνητες ἐπ᾽ οἶδμα, πόλεις τε
βαρβάρους περῶντες.
κεναὶ δόξαι· γνώμα
δ᾽ οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου,
τοῖς δ᾽ εἰς μέσον ἥκει.

πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας, στροφὴ β'.
πῶς Φινεΐδας ἀΰπνους
ἄκτὰς ἐπέρασαν,
παράλιον αἰγιαλὸν
ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ
δραμόντες; ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
τῶν Νηρήδων χοροὶ
μέλπουσιν ἐγκυκλίοις
καὶ πλησιστίοισι πνοαῖς,
συριζόντων κατὰ πρύμναν
εὐναίων πηδαλίων,
αὔραις ἐννοτίαις, ἢ
πνοαῖσι Ζεφύρου, τὰν
πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
λευκὰν ἄκτὰν Ἀχιλῆος,
δρόμους καλλισταδίους, Εὔ-
ξεινον κατὰ πόντον.
εἴθ' εὐχαῖσι δεσποσύνης ἀντιστροφὴ β'.
Ἀήδας Ἑλένα φίλα παῖς
ἐλθοῦσα τύχοι, τὰν
Τροΐαδα λιποῦσα πόλιν,
ἵν', ἅμφὶ χαίταν δρόσον αἱ-
ματηρὰν ἐλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ
δεσποίνας χερὶ Θάνῃ,
ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
ἤδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν
δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
δουλείας ἐμέθεν δει-

λαίας παυσίπονος· καὶ
γὰρ ὀνείρασι συμβαίην
οἴκοις, πόλει τε πατρῴᾳ
τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν,
κοινὰν χάριν ὄλβῳ.

ΙΦ. ἀλλ' οἶδε, χέρας δεραοῖς διδύμοις
συνερεισθέντες, χωροῦσι νέον
πρόσφαγμα θεᾶς· σιγᾶτε, φίλαι.
τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἄκροθίνια δὴ
ἐν ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει,
οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
βουφορβὸς ἀνήρ.

ΧΟ. ὦ πότνι', εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἥδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὁσίας
Ἕλλησι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦ. εἶεν·
τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχῃ,
φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς, ὄντες ἱεροὶ, μηκέτ' ὦσι δέσμιοι.
ναοὺς δ' ἔσω στείχοντες, εὐτρεπίζετε,
ἃ χρὴ 'πὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
φεῦ·
τίς ἆρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε,
πατήρ τ'; ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει,
οἵων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν,
ἀνάδελφος ἔσται; τὰς τύχας τίς οἶδ', ὅτῳ
τοιαῦθ' ἕσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
εἰς ἄφανὲς ἕρπει, κοὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακόν.

ἦ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.
πόθεν πόθ' ἥκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,
μακρὸν δ' ἄπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω.
ΟΡ. τί ταῦτ' ὀδύρῃ, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν
κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἶ ποτ', ὦ γύναι;
οὗτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἄν, μέλλων θανεῖν,
οἴκτῳ τὸ δεῖμα τοὐλέθρου νικᾷν θέλῃ,
οὔθ' ὅστις ᾗδην ἐγγὺς ὢν' οἰκτίζεται,
σωτηρίας ἄνελπις, ὡς δύ' ἐξ ἑνὸς
κακὼ συνάπτει· μωρίαν τ' ὀφλισκάνει,
θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἐᾷν χρεών.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε
θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν.
ΙΦ. πότερος ἆρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
ΟΡ. ὅδ', εἴ τι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς;
ΟΡ. τί δ' ἄν, μαθοῦσα τόδε, πλέον λάβοις, γύναι;
ΙΦ. πότερον ἀδελφὼ μητρὸς ἐστὸν ἐκ μιᾶς;
ΟΡ. φιλότητί γ'· ἐσμὲν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.
ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον, δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἄν.
ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες, οὐ γελῴμεθ' ἄν.
ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ', ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμόν, οὐχὶ τοὔνομα.
ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας, ἥτις ἔστι σοι;
ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.

ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;
ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἰ κεῖθεν γεγώς;
ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἳ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι.
ΙΦ. φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποίᾳ τύχῃ;
ΟΡ. φεύγω, τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκών, ἑκών.
ΙΦ. ἆρ' ἄν τί μοι φράσειας, ὧν ἐγὼ θέλω;
ΟΡ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών.
ΟΡ. οὔκουν ἐμαυτῷ γ'· εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦδ' ἔρα.
ΙΦ. Τροίαν ἔρως οἶσθ', ἧς ἅπαντα χοῦ λόγος;
ΟΡ. ὡς μή ποτ' ὤφελόν γε, μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
ΙΦ. φασίν νιν, οὐκέτ' οὖσαν, οἴχεσθαι δορί.
ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἅπαντ' ἠκούσατε.
ΙΦ. Ἑλένη δ' ἀφῖκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
ΟΡ. ἦκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι; κἀμοὶ γάρ τι προὐφείλει κακόν.
ΟΡ. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ.
ΙΦ. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.
ΟΡ. ἀπέλαυσα κἀγὼ δή τι τῶν κείνης γάμων.
ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
ΟΡ. ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς· λέξω δ' ἐγώ.
ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
ΟΡ. ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
ΙΦ. ὦ πότνι'· ὡς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
ΟΡ. οὔπω νενόστηκ' οἶκον· ἔστι δ', ὡς λόγος.
ΙΦ. ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' ἐς πάτραν τυχών,

ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τἀκείνου νοσεῖ.
ΙΦ. Θέστιός δ' ὁ τῆς Νηρῇδος ἔστι παῖς ἔτι;
ΟΡ. οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Αὐλίδι.
ΙΦ. δόλια γάρ, ὥς γέ φασιν οἱ πεπονθότες.
ΟΡ. τίς εἰ πόθ'; ὡς εὖ πυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος.
ΙΦ. ἐκεῖθέν εἰμι· παῖς ἔτ' οὖσ' ἀπωλόμην.
ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τἀκεῖ, γύναι.
ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
ΟΡ. τίς; οὗ γάρ, ὃν γ' ἐγὼδα, τῶν εὐδαιμόνων.
ΙΦ. Ἀτρέως ἔλεγτο δή τις Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἄπειθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένε.
ΟΡ. τέθνηκ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
ΙΦ. τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν' ἐγώ.
ΟΡ. τί δ' ἐστέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι;
ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω.
ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
ΙΦ. ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανοῦσα χὠ θανών.
ΟΡ. παῦσαι νυν ἤδη, μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα.
ΙΦ. τοσόνδε γ', εἰ ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ.
ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν, ὃν ἔτεχ', οὗτος ὤλεσεν.
ΙΦ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος· ὡς τί δὴ θέλων;
ΟΡ. πατρὸς θανόντος τήνδε τιμωρούμενος.
ΙΦ. φεῦ·
ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὤν.
ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
ΟΡ. λέλοιπεν, Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.
ΙΦ. τί δέ; σφαγεὶσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;

ΟΡ. οὐδείς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὁρᾷν φάος.
ΙΦ. τάλαιν' ἐκείνη, χὢ κτανὼν αὐτὴν πατήρ.
ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατρός;
ΟΡ. ἔστ' ἄθλιός γε, κοὐδαμοῦ, καὶ πανταχοῦ.
ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
οὔθ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι
πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς Θεοῖς ἔνι,
κἄν τοῖς βροτείοις· ἓν δὲ λείπεται μόνον,
ὅτ', οὐκ ἄφρων ὤν, μάντεων πεισθεὶς λόγοις,
ὤλωλεν, ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.
ΧΟ. φεῦ, φεῦ· τί δ' ἡμεῖς, οἵ τ' ἐμοὶ γεννήτορες;
ἆρ' εἰσίν; ἆρ' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;
ΙΦ. ἀκούσατ'· εἰς γὰρ δή τιν' ἥκομεν λόγον,
ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπουδαῖς ἅμα,
κἀμοί· τὸ δ' εὖ μάλιστα γ' οὕτω γίγνεται,
εἰ πᾶσι ταυτὸν πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι,
θέλοις ἂν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγεῖλαί τί μοι,
πρὸς Ἄργος ἐλθὼν, τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἤν τις, οἰκτείρας ἐμὲ,
ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν
φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὕπο
θνήσκειν γε, τῆς Θεοῦ ταῦτα δίκαι' ἡγουμένης;
οὐδέπω γὰρ εἶχον, ὅστις ἀγγεῖλαι, μολὼν
εἰς Ἄργος αὖθις, τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
σὺ δ', εἰ γὰρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενὴς,
καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα, καὶ σοῦς κἀγὼ θέλω,

σώθητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβὼν,
κούφων ἕκατι γραμμάτων, σωτηρίαν.
οὗτος δ', ἐπείπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεᾷ γενέσθω θῦμα, χωρισθεὶς σέθεν.
ΟΡ. καλῶς ἔλεξας ταῦτα πλὴν ἓν, ὦ ξένη.
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι βάρος μέγα.
δ ναυστολῶν γὰρ εἰμὶ ἐγὼ τὰς συμφοράς·
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
οὔκουν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι, καὐτὸν ἐκδῦναι κακῶν.
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν.
ἡμᾶς δ' ὁ χρῄζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων
αἴσχιστον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφοράς,
αὐτὸς σέσωσται· τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
ὃν, οὐδὲν ἧσσον ἢ 'μέ, φῶς ὁρᾶν θέλω.
ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίζης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος.
τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
ὅσπερ λέλειπται· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανῇ· πολλὴ δέ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.
ΟΡ. θύσει δὲ τίς με, καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;
ΙΦ. ἐγώ· θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.
ΟΡ. ἆζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοὐκ εὐδαίμονα.
ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον.
ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα, θῆλυς ἄρσενας;

ΙΦ. οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι.
ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τάδ' ἱστορεῖν με χρή.
ΙΦ. εἶσω δόμων τῶνδ' εἰσίν, οἷς μέλει τάδε.
ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω;
ΙΦ. πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
ΟΡ. φεῦ·
πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν;
ΙΦ. μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
ηὔξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
ΟΡ. οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὤν,
ἀλλ', ὧν γε δυνατόν, οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν,
πολύν τε γάρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,
καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόῤῥυτον γάνος
ξουθῆς μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ σέθεν.
ἀλλ' εἶμι, δέλτον τ' ἔκ θεᾶς ἀνακτόρων
οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μή μου λάβῃς.
φυλάσσετ' αὐτοὺς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὧν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ,
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας, οὓς δοκεῖ θανεῖν,
λέγουσα, πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.
ΧΟ. κατολοφύρομαί σε στροφὴ α'.
τὸν χερνίβων ῥανίσι
μελόμενον αἱμακταῖς.
ΟΡ. οἵκτος μὲν οὐ ταὐτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξένοι.
ΧΟ. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, στροφὴ β'.
ὦ νεανία,
σεβόμεθ' εἰς πάτραν

ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ. 655
ΠΥ. ἄζηλα τοῖς φίλοισι, θνησκόντων φίλων.
ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πομπαὶ, στροφὴ γ'.
φεῦ, φεῦ· διόλλυσαι.
αἰ, αἰ, αἰ, αἰ.
πότερος δ' μέλλων; 660
ἔτι γὰρ ἀμφίλογα
δίδυμα μέμονε φρήν,
σὲ πάρος, ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.
ΟΡ. Πυλάδη, πέπονθας ταυτὸ, πρὸς θεῶν, ἐμοί;
ΠΥ. οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με. 665
ΟΡ. τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς
ἀνήρεθ' ἡμᾶς, τούς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους,
νόστον τ' Ἀχαιῶν, τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ', Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἅθλιον
Ἀγαμέμνον' ὡς ὤκτειρεν! ἀνηρώτα τέ με 670
γυναῖκα παῖδάς τ'. ἔστιν ἥ ξένη γένος
ἐκεῖθεν Ἀργεία τις· οὐ γὰρ ἄν ποτε
δέλτον τ' ἔπεμπε, καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.
ΠΥ. ἔφθης με μικρόν· ταυτὰ δὲ φθάσας λέγεις, 675
πλὴν ἓν· τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα
ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν·
ἀτὰρ διῆλθε χἤτερον λόγον τινά.
ΟΡ. τίν'; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.
ΠΥ. αἰσχρὸν, θανόντος σοῦ, βλέπειν ἡμᾶς φάος. 680
κοινῇ τ' ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
καὶ δειλίαν γὰρ, καὶ κάκην κεκτήσομαι,
Ἄργει τε, Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί.

δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πρλλοὶ γὰρ κακοὶ,
προδούς σε, σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος·
ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν,
ῥάψαι μόρον σοι, σῆς τυραννίδος χάριν,
ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι,
καὶ συσφαγῆναι, καὶ τυρωθῆναι δέμας,
φίλον γεγῶτα, καὶ φοβούμενον ψόγον.

ΟΡ. εὔφημα φώνει. τἀμὰ δεῖ φέρειν κακά·
ἁπλᾶς δὲ λύπας ἔξον, οὐκ οἴσω διπλᾶς.
ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιστον λέγεις,
ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἰ σε, συμμοχθοῦντ' ἐμοί,
κτενῶ. τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ', οὐ κακῶς ἔχει,
πράσσονθ' ἃ πράσσω, πρὸς θεῶν. λύσειν βίον
σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρά τ', οὐ νοσοῦντ' ἔχει,
μέλαθρ'· ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ.
σωθεὶς δέ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἅπαις δόμος
πατρῷος οὗ μὲς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἕρπε, καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἶκει πατρός.
ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἱππίον τ' Ἄργος μόλῃς,
πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκήπτω τάδε,
τύμβον τε χῶσον, κἀπίθες μνημεῖά μοι,
καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ καὶ κόμας δότω τάφῳ·
ἄγγελλε δ', ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνῳ.
καὶ μὴ προδῷς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,

ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὁρῶν πατρός.
καὶ χαῖρ᾽· ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ᾽ εὗρον φίλων,
ὦ συγκυναγὲ, καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ,
ὦ πόλλ᾽ ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
ἡμᾶς δ᾽ ὁ Φοῖβος, μέντις ὢν, ἐψεύσατο·
τέχνην δὲ Θέμενος, ὡς προσώτατ᾽ Ἑλλάδος
ἀπήλασ᾽ αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων·
ᾧ πάντ᾽ ἐγὼ δοὺς τἀμὰ, καὶ πεισθεὶς λόγοις,
μητέρα κατακτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.

ΠΤ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεί σ᾽ ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ᾽, ἕξω φίλον.
ἀτὰρ τὸ τοῦ Θεοῦ γ᾽ οὐ διέφθειρέν σέ πω
μάντευμα, καίτοι γ᾽ ἐγγὺς ἕστηκας φόνου·
ἀλλ᾽ ἔστιν, ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία
λίαν διδοῦσα μεταβολὰς, ὅταν τύχῃ.

ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ᾽ οὐδὲν ὠφελεῖ μ᾽ ἔπη·
γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾷ.

ΙΦ. ἀπέλθεθ᾽ ὑμεῖς, καὶ παρευτρεπίζετε
τἄνδον μολόντες τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῇ.
δέλτου μὲν αἵδε πολύθυροι διαπτυχαὶ,
ξένοι, πάρεισιν· ἃ δ᾽ ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
ἀκούσατ᾽. οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ,
ὅταν τε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ.
ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ, πονοστήσας χθονὸς,
θῆται παρ᾽ οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;

ΙΦ. ὅρκον δότω μοι, τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς

πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
ΟΡ. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλειν ἄν;
ΟΡ. ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
ΙΦ. ναί.
πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.
ΟΡ. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβής.
ΙΦ. δώσω, λέγειν χρή, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε.
ΙΦ. κἀγώ σε σώσω Κυανέας ἔξω πέτρας.
ΟΡ. τίν' αὖν ἐπόμνυς τοῖσιν ὅρκιον θεῶν;
ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
ΠΥ. ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ;
ΠΥ. ἄκοστος εἴην. τί δὲ σύ, μὴ σώσασά με;
ΙΦ. μή ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἔχνος θείην ποδός
ΠΥ. ἄκουε δὴ νῦν, ὃν παρήλθομεν λόγον.
ΙΦ. ἀλλ' αὖθις ἔσται καινὸς, ἢν καλῶς ἔχῃ.
ΠΥ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἢν τι ναῦς πάθῃ,
χὴ δέλτος ἐν κλύδωνι, χρημάτων μέτα,
ἀφανὴς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
τὸν ὅρκον εἶναι τάνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
ΙΦ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ
τἀνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις·
ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἢν μὲν ἐκσώσῃς γραφήν,
αὐτὴ φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα·

ἦν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
τὸ σῶμα σώσας, τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί.
ΠΥ. καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
σήμαινε δ', ᾧ χρὴ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Ἄργος, ὅ, τι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.
ΙΦ. ἄγγελλ' Ὀρέστῃ παιδὶ τἀγαμέμνονος·
ἦν Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε
ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
ΟΡ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν;
ΙΦ. ἦδ', ἣν ὁρᾷς σύ· μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με.
κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὦ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ μετάστησον θεᾶς
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.
ΟΡ. Πυλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' εὑρήμεθα;
ΙΦ. ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι,
Ὀρέσθ', ἵν' αὖθις ὄνομα δὶς κλύων μάθῃς.
ΠΥ. ὦ θεοί.
ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
ΠΥ. οὐδέν· πέραινε δ', ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
τάχ' οὖν ἐρωτῶν εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.
ΙΦ. λέγ', οὕνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεὰ
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἣν ἔθυσ' ἐμὸς πατὴρ,
δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν,
εἰς τήνδε δ' ᾤκισ' αἶαν. αἵδ' ἐπιστολαὶ,
τάδ' ἐστὶ τὰ 'ν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
ΠΥ. ὦ ῥαδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με,
κάλλιστα δ' ὀμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,
τὸν δ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν.
ἰδοὺ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,

Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
ΟΡ. δέχομαι, παρεὶς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
τὴν ἡδονὴν πρῶτ', οὐ λόγους, αἰρήσομαι,
ὦ φιλτάτη μοι σύγγον' ἐκπεπλημένη,
ὅμως ἄπιστῳ, περιβαλὼν βραχίονι,
εἰς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαυμάστ' ἐμοί.
ΧΟ. ξεῖν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
χραίνεις, ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε, κἂν ταυτοῦ πατρὸς
Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
ἔχουσ' ἀδελφὸν, οὗ δοκῶν ἔξειν ποτέ.
ΙΦ. ἐγώ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσῃ λέγων;
τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστόν, ἥ τε Ναυπλία.
ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σὸς, ὦ τάλαινα, σύγγονος.
ΙΦ. ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς σ' ἐγείνατο;
ΟΡ. Πέλοπός τε παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγώ.
ΙΦ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον;
ΟΡ. ἔχω· πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σὲ, μανθάνειν δ' ἐμέ.
ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἄκουε πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε.
Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶδα γενομένην ἔριν.
ΙΦ. ἤκουσα χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκ' ἦν πέρι.
ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑφῄνασ' οἶσθ' ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς;
ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ φρενῶν.
ΟΡ. εἰκὼ τ' ἐν ἱστοῖς, ἡλίου μετάστασιν;
ΙΦ. [illegible]να καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
ΟΡ. καὶ λοῦτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
ΙΦ. οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
ΟΡ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν;

ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματός τοὐμοῦ τάφῳ.
ΟΡ. ἆ δ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια,
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρὸς,
ἣν χερσὶ πάλλων, παρθένον Πισάτιδα
ἐκτήσαθ' Ἱπποδάμειαν Οἰνόμαον κτανών,
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον
χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
Ἀργόθεν, ὦ φίλος.
ΟΡ. κἀγώ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυ' ἀδάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἄμα χαρᾷ,
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.
ΙΦ. τόδ' ἔτι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις
νεαρὸν τροφοῦ,
νεαρὸν ἐν δόμοις.
ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν ἐμοῦ
ψυχά, τί φῶ;
θαυμάτων πέρα
καὶ λόγου πρόσω τάδ' ἐπέβα.
ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.
ΙΦ. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
δέδοικα δ', ἐκ χερῶν με μὴ, πρὸς αὖθέρα
ἁμπτάμενος, φύγῃ. ὦ Κυκλωπίδες ἑστίαι,
ὦ πατρὶς Μυκήνα φίλα,
χάριν ἔχω ζωῆς,
χάριν ἔχω τροφῆς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις
ἐξεθρέψω φάος.

ΟΡ. γίνει μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφορὰς,
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχὴς ἔφυ βίος.
ΙΦ. ἐγὼ μέλεος οἰδ', ὅτε φάσγανον
δέρᾳ Θῆκέ μοι πατὴρ.
ΟΡ. οἴμοι· δοκῶ γὰρ οὐ παρὼν ἐ' ὁρᾶν ἐκεῖ.
ΙΦ. ἀνυμέναιος, σύγγον', Ἀχιλλέως,
εἰς κλισίαν λύκων
δολίαν ὅτ' ἄγόμαν·
παρὰ δὲ βωμὸν ἦν
δάκρυα, καὶ γόοι.
ΟΡ. φεῦ, φεῦ μερίβων ἐκεῖ.
ΙΦ. ὤμωξα κἀγὼ τόλμαν, ἣν ἔτλη πατήρ.
ἀπάτορ', ἀπάτορα
πόντιον ἔλαχον.
ΟΡ. ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ·
εἰ σόν γ' ἀδελφόν, ὦ τέκαινα, ἀπώλεσας
δαίμονος τύχᾳ τινός,
ὦ μελία δεινᾶς τόλμας.
ΙΦ. δεῖν' ἔτλαν, δεῖν' ἔτλαν,
ὦ μοι σύγγονε.
παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγας
ὄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμῶν
δαΐχθεὶς χειρῶν, ἃ
δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά;
τίς τύχα μοι συγχωρήσει;
τίνα σοι πόρον εὑρομένᾳ
πάλιν ἀπὸ πάλαιος,
ἀπὸ φόνου, πέμψω

πατρίδ' ἐς Ἀργείαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος
αἵματι σῷ παλαῖσαι;
τόδε τόδε σόν, ὦ μελέα ψυχά,
χρέος ἀνευρίσκειν,
πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναΐ,
ἀλλὰ ποδῶν φυγᾷ,
Θανάτῳ παλάσεις ἅρα
βάρβαρα φῦλα,
ναὶ διφόους ἀνόδους στείχων,
διὰ Κυανέας
μὴν στενοπόρου
πέτρας, μακρὰ κέλευθα
ναΐοις δρασμοῖς.
τάλαινα, τάλαινα.
τίς ἂν οὖν τάδ' ἄλλη,
ἢ θεός, ἢ βροτός, ἢ
τι τῶν ἀδοκήτων,
πόρον ἄπορον ἐξανύσας,
δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν
φανεῖ κακῶν ἄλυσιν;

ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι, καὶ μύθων πέρα,
τάδ' εἶδον αὐτὴ, καὶ κέλευσ' ἀπαγγεῖλαι.
τὸ μὲν φίλους, ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
λήξαντα δ' οἴκτων, περὶ ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεών,
ὅπως, τὸ πλεῖστον ὄνομα τῆς σωτηρίας
λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ πεφυκέναι τύχης,

καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
ΟΡ. παλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἢν δέ τις πρόθυμος ᾖ,
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
ΙΦ. οὐδέν μ' ἐπίσχει γ', οὐδ' ἀποστήσει λόγου,
πρῶτον πυθέσθαι, τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.
ΟΡ. τῶδε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπός, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
ΟΡ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλῄζεται πατήρ.
ΙΦ. ὃς ἔστι γ' Ἀτρέως θυγατρὸς, ὁμογενὴς ἐμοί;
ΟΡ. ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.
ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος, ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με;
ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
ΙΦ. χαῖρ', ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
ΟΡ. κἀμός γε σωτὴρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.
ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ.
ΙΦ. ἡ δ' αἰτία τίς, ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;
ΟΡ. ἔα τὰ μητρός· οὐδέ σοι κλύειν καλόν.
ΙΦ. σιγῶ. τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει;
ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.
ΙΦ. ἦπου νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους;
ΟΡ. οὔκ, ἀλλ' Ἐρινύων θεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλης μανείς.
ΟΡ. ὤφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
ΙΦ. ἔγνωκα, μητρὸς οὕνεκ' ἠλώστρουν θεαί.
ΟΡ. ὥσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί.
ΙΦ. τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;

ΟΡ. Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.
ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν; φράτον, ἢ σιγώμενον;
ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἵδε μοι πολλῶν πόνων.
ἐπεὶ τὸ μητρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν, κακὰ
εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐριννύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδες· ἔνθεν μοι πόδα
εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' ἔπεμψε Λοξίας,
δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
ἔστιν γὰρ ὅσια ψῆφος, ἣν Ἄργει ποτὲ
Ζεὺς εἶσατ', ἐκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
ἐλθόντα δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μέν μ' οὐδεὶς ξένων
ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον·
οἳ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
παρέσχον οἴκων, ὄντες ἐν ταυτῷ στέγει.
σιγῇ δ' ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτοῦ δίχα·
εἰς δ' ἄγγος ἴδιον, ἶσον ἅπασι, βακχίου
μέτρημα πληρώσαντες, εἶχον ἡδονήν.
κἀγὼ ξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίουν,
ἤλγουν δὲ σιγῇ, κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
μέγα στενάζων, οὔνεκ' ἦν μητρὸς φονεύς.
κλύω δ' Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ
τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεών.
ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκην
τ' ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἦπερ ἦν Ἐριννύων,
εἶπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
Φοῖβός μ' ἔσωσε, μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι

ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη·
νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν·
ὅσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπείσθησαν νόμῳ,
δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' ἀεὶ,
ἕως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον,
καὶ, πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς, νῆστις βορᾶς,
ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀποῤῥήξειν θανὼν,
εἰ μή με σώσει Φοῖβος, ὃς μ' ἀπώλεσεν.
ἐντεῦθεν, αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν,
Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
ἄγαλμ', Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρύσαι χθονί.
ἀλλ', ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
σύμπραξον· ἢν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας,
μανιῶν τε λῆξω, καί σε, πολυκώπῳ σκάφει
στείλας, Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
ἀλλ', ὦ φιληθεῖσ', ὦ κασίγνητον κάρα,
σῶσον πατρῷον οἶκον, ἔσωσον δ' ἐμέ·
ὡς τἄμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν,
οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

ΧΟ. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπίζεσεν
τὸ Ταντάλειον σπέρμα, διὰ πόνων τ' ἀεί.

ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρίν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω,
Ἄργει γενέσθαι, καὶ σὲ, σύγγον', εἰσιδεῖν·
θέλω δ' ἅπερ σὺ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων,
νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανοῦντί μι
θυμουμένη, πατρῷον ὀρθῶσαι δόμον.
σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἄν,

σώσαιμι δ' οἴκους. τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω,
δέδοικα, καὶ τύραννον, ἡνίκ' ἂν πενὰς
κρηπῖδας εὕρῃ λαΐνας ἀγάλματος.
πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς γ' ἔνεστί μοι λόγος; 1005
ἆλλ' εἰ μὲν ἔν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
ἄγαλμά τ' οἶσεις, κἄμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς
ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίνεται καλόν.
τοῦτον δὲ χωρισθεῖσ', ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
σὺ δ' ἂν, τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ, νόστου τύχοις. 1010
οὐ μήν τι φεύγω γ', οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεών,
σώσασά σ'· οὐ γὰρ ἆλλ' ἀνὴρ μέν, ἐκ δόμων
θανών, ποθεινός· τὰ δὲ γυναικὸς ἄσθενῆ.
ΟΡ. οὔκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς·
ἅλις τὸ κείνης αἷμα· κοινόφρων δέ σοι 1015
καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν, καὶ θανὼν λαχεῖν ἴσον.
ἥξω δέ γ', ἥνπερ καὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω,
πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανὼν μενῶ μέτα.
γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τόδε
Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν 1020
κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμ' εἰς Παλλάδος,
καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ
συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν, νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν, ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,
λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νέει, 1025
νόστος πρὸς οἶκους· ἢ δὲ βούλησις πάρα.
ΟΡ. ἆρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν;
ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.
ΟΡ. ἀλλ', εἴ σε σώσει κἀμέ, κινδυνευτέον.
ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα. 1030

ΟΡ. τί δ', εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα;
ΙΦ. ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν;
ΟΡ. κλεπτῶν γὰρ ἡ νὺξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
ΙΦ. εἶσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.
ΟΡ. οἴμοι· διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν;
ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.
ΟΡ. ποῖόν τι; δόξῃς μετάδος, ὡς κἀγὼ μάθω.
ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.
ΟΡ. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.
ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
ΟΡ. χρῇσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
ΙΦ. ὡς οὐ θέμις γε λέξομεν θύειν θεᾷ.
ΟΡ. τὶν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα· τὸν δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.
ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται;
ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἁγνίσαι βουλήσομαι.
ΟΡ. ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν;
ΙΦ. κἀκεῖνο νίψαι σου. Θιγόντος ὡς ἐρῶ.
ΟΡ. ποῖ δῆτα; πόντου νοτερὸν εἶπας ἔκβολον;
ΙΦ. οὔ γαῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ἁρμεῖ σέθεν.
ΟΡ. σοὶ δὴ τίς ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;
ΙΦ. ἐγώ· θιγεῖν γὰρ ὅσιον ἔστ' ἐμοὶ μόνῃ.
ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάξεται φόνου;
ΙΦ. ταυτὸν χεροῖν σοὶ λέξεται μίασμ' ἔχων.
ΟΡ. λάθρα δ' ἄνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
ΟΡ. καὶ μὴν νεώς γε πίτυλος εὐήρης πάρα.
ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τἄλλ', ὅπως ἕξει καλῶς.
ΟΡ. ἑνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε.

ἀλλ᾽ ἀντίαζε, καὶ λόγους πειστηρίους
εὕρισκ᾽· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς.
ΙΦ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τἄμ᾽ ἐν ὑμῖν ἐστίν, ἢ καλῶς ἔχειν,
ἢ μηδὲν εἶναι, καὶ στερηθῆναι πάτρας,
φίλης τ᾽ ἀδελφῆς, φιλτάτου τε συγγόνου.
καὶ πρῶτα μέν μοι τοῦ λόγου τάδ᾽ ἀρχέτω.
γυναῖκες ἐσμὲν φιλόφρον᾽ ἀλλήλων γένος,
σώζειν τε κοινὰ πράγματ᾽ ἀσφαλέστατα.
σιγήσαθ᾽ ἡμῖν, καὶ συνεκπονήσατε
φυγάς. καλόν τι γλῶσσ᾽, ὅτῳ πίστις παρῇ.
ὁρᾶτε δ᾽, ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους
ἢ γῆς πατρῴας νάστον, ἢ θανεῖν ἔχει.
σωθεῖσα δ᾽, ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
σώσω σ᾽ ἐς Ἑλλάδ᾽, ἀλλὰ πρὸς σὲ δεξιᾶς,
σὲ, καὶ σ᾽ ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος,
γονάτων τε, καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων,
μητρὸς, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ.
τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν; ἢ τίς οὐ θέλει;
φθέγξασθε ταῦτα· μὴ γὰρ αἰνυσσῶν λόγους,
ὄλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.
ΧΟ. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζου μόνον,
ὡς ἔκ γ᾽ ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,
ἔστω μέγας Ζεὺς, ὧν ἐπισκήπτεις πέρι.
ΙΦ. ὄναισθε μύθων, καὶ γένοισθ᾽ εὐδαίμονες,
σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σύν, εἰσβαίνειν δόμους,
ὡς αὐτίχ᾽ ἥξει τῆσδε κοίρανος χθονὸς,
θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασται, ξένων.

ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτύχας
δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερός,
σῶσόν με καὶ νῦν, τοὐσδε τ' · ἢ τὸ Λοξίου
οὐκέτι βροτοῖσι διά σ' ἐτήτυμον στόμα.
ἀλλ' εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρέπει
ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟ. ὄρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρίνας στροφὴ ἀ
Πόντου δειράδας, Ἀλκυών,
ἔλεγον οἶτον ἀείδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς·
ἐγώ σοι παραβάλλομαι
θρήνους, ἄπτερος ὄρνις,
ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
ποθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχείαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
φοινικά θ' ἁβρυκόμαν,
δάφναν τ' εὐερκέα, καὶ
γλαυκᾶς θάλλον ἱερὸν ἐλαίας,
Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
λίμναν θ', εἰλίσσουσαν ὕδωρ
κύκνειον, ἔνθα κύκνος μελῳδὸς
μούσας θεραπεύει.
ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες, ἀντιστροφὴ ἀ.
αἳ παρηΐδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
οὐλομένων ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν,
πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις.

ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
νόστον βάρβαρον ἦλθε,
ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
θεᾶς ἀμφίπολον κούραν,
παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν, λατρεύω,
βωμούς τε μηλοθύτας,
ζηλοῦσ' ἄταν διαπαν-
τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγκαις
οὐ κάμνεις σύντροφος ὤν.
μεταβάλλει δυσδαιμονία·
τὸ γὰρ μετ' εὐτυχίας κακοῦσθαι
θνατοῖς βαρὺς αἰών.
καὶ σὲ μέν, πότνι', Ἀργείοις στροφὴ β'.
πεντηκόντορος οἶκον ἄξει.
συρίζων δ' ὁ κηροδέτας
κάλαμος οὐρείου Πανὸς
κώπαις ἐπιθωΰξει.
ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων
κέλαδον ἑπτατόνου λύρας,
ἀείδων, ἄξει λιπαρὰν
εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦσα,
βήσῃ ῥοθίοις πλάταις.
ἄειρι δ' ἱστία, πρότονοι κατὰ
πρῴραν, ὑπὲρ στόλον
ἐκπετάσουσι πόδα
ναὸς ὠκυπόμπου.
λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην, ἀντιστροφὴ α'.
ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ.

οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς
λήξαιμι θοάζουσα.
χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
παρθένος εὐδοκίμων γάμων,
παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας
ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
ἐς ἀμίλλας χαρίτων,
χαίτας ἁβροπλούτοιο
ἐς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
φάρεα καὶ πλοκά-
μους περιβαλλομένα,
γένυσιν ἑσκίαζον.

ΘΟ. ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνὴ
Ἑλληνίς; ἦ δὴ τῶν ξένων κατήρξατο;
ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί;
ΧΟ. ἥδ' ἔστιν, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
ΘΟ. ἔα·
τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ;
ΙΦ. ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.
ΘΟ. τί δ' ἔστιν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις;
ΙΦ. ἀπέπτυσ'· ὅσια γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
ΘΟ. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; ἐξαύδα σαφῶς.
ΙΦ. οὐ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ', ἄναξ.
ΘΟ. τί τοὐκδιδάξαν τοῦτό σ'; ἦ δόξαν λέγεις;
ΙΦ. βρέτας τό τῆς θεοῦ πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη.
ΘΟ. αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
ΙΦ. αὐτόματον, ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.

θΟ. ἦ δ' αἰτία τίς; ἦ τὸ τῶν ξένων μύσος;
ΙΦ. ἥδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
θΟ. ἀλλ' ἦ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι;
ΙΦ. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
θΟ. τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει.
θΟ. Ἄπολλον, οὐδ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἔτλη τις ἄν.
ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος.
θΟ. ἦ τῶνδ' ἔκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;
ΙΦ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
θΟ. μίασμα δ' ἔγνως τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
ΙΦ. ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
θΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἥσθου καλῶς.
ΙΦ. καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
θΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
θΟ. ὡς δή σφε σώσαις ἡδοναῖς ἀγγελμάτων;
ΙΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν.
θΟ. σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἣ μ' ἀπώλεσεν.
θΟ. τί δῆτα δρῶμεν φράζε τοῖν ξένοιν πέρι;
ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
θΟ. οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν;
ΙΦ. ἁγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
θΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων, ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;
ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.
θΟ. δσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
ΙΦ. καὶ ταμιὰ γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι.
θΟ. οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.

ΘΟ. ἄγ' ἔνθα χρῄζεις· οὐ φιλῶ τἀῤῥηθ' ὁρᾶν.
ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
ΘΟ. εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέν νιν μητροκτόνος.
ΙΦ. οὐ γάρ ποτέ νιν ὧν ἠράμην βάθρων ἄπο.
ΘΟ. δίκαιος ἠὐσέβεια καὶ προμηθία.
ΙΦ. οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω;
ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν τόδε.
ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες.
ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν
ΙΦ. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδέν.
ΘΟ. ἔτ' ἐπὶ δεσμά, πρόσπολοι.
ΙΦ. κἀκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους.
ΘΟ. ἔσται τάδε.
ΙΦ. κατακρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογός.
σῶν τέ μοι σύμπεμπε ὀπαδῶν.
ΘΟ. οἵδ' ὁμαρτήσουσί σοι.
ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν', ὅστις σημανεῖ.
ΘΟ. ποίας τύχας;
ΙΦ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας.
ΘΟ. μὴ συναντῶσιν φόνῳ;
ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί.
ΘΟ. στεῖχε, καὶ σήμαινε σὺ,
μηδὲν εἰς ὄψιν πελάζειν.
ΙΦ. εὖ γε κηδεύεις πόλιν,
καὶ φίλων δ' οὐδεὶς μάλιστα.
ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ·
ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.
ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ.
ΘΟ. τί χρῆμα δρῶ;
ΙΦ. ἄγνισον χρυσῷ μέλαθρον.

ΘΟ. καθαρὸν ὡς μόλης πάλιν;
ΙΦ. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι.
ΘΟ. τί χρή με δρᾶν;
ΙΦ. πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι.
ΘΟ. μὴ παλαμναῖον λάβω;
ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν—
ΘΟ. τοῦδ' ὅρος τίς ἐστί μοι;
ΙΦ. Θαυμάσῃς μηθέν.
ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσσ' ἐπὶ σχολῆς καλῶς.
ΙΦ. εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμὸς ὅδε πέσοι.
ΘΟ. συνεύχομαι.
ΙΦ τοὐσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὁρῶ ξένους,
καὶ θεᾶς κόσμους, νεογνούς τ' ἄρσενας, ὡς
φόνῳ φόνον
μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων, τά τ' ἄλλ',
ὅσα
προὐθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια.
ἐκποδὼν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς,
ἢ γάμον στείχει συνάψων, ἢ τόκοις βαρύνεται,
φεύγετ', ἐξίστασθε, μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε.
ὦ Διὸς, Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἣν νίψω φόνον
τῶνδε, καὶ θύσωμεν οὗ χρή, καθαρὸν οἰκήσεις
δόμον,
εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα· τἄλλα δ' οὐ λέγουσ',
ὅσοις τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω θεᾷ.
ΧΟ. εὔπαις ὁ Λατοῦς γόνος, ὅν ποτε στροφή.
Δηλίας ἐν καρποφόροις
γυάλοις χρυσοκόμαν

Φοῖβον ἐν κιθάρᾳ σοφὸν,
ἅ τ' ἐπὶ τόξων
εὐστοχίᾳ γάννυται,
φέρει νιν ἀπὸ
δειράδος ἐναλίας,
λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ', ἀ-
στάκτων μάτηρ ὑδάτων,
τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ
Παρνάσιον κορυφὰν,
ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δρά-
κων, σκιερᾷ κατάχαλκος
εὐφύλλῳ δάφνᾳ,
γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφ-
έπει μαντεῖον χθόνιον.
ἔτι μιν, ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων,
ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-
τείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ
θάσσεις, ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ,
μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων,
θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων, ὑπὲρ
Κασταλίας ῥεέθρων γείτων, μέσον
γᾶς ἔχων μέλαθρον.
Θέμιν δ' ἐπὶ γᾶς ἰὼν παῖδ' ἀντίστροφή.
ἀπενάσατο ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων,
νύχια χθὼν ἐτεκνώσατο
φάσματ' ὀνείρων,
οἳ πολίσιν μερόπων
τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ',

ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν,
ὕπνου κατὰ δνοφερᾶς γᾶς εὐ-
ναὰς ἔφραζον. Γαῖα δὲ
μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν
Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός· ταχύπους
δ' ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς ἄ-
ναξ χέρα ψεδνὸν ἔλεξ'
ἐκ Διὸς θρόνων,
Πυθίων δόμων χθονίαν ἀφελεῖν
θεᾶς μῆνιν, νυχίους τ' ἐνοπάς.
γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα,
πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔσεισε κόμαν,
παῦσε νυχίους ὀνείρους·
ἀπὸ δὲ μαντοσύναν
νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν,
καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ,
πολυάνορι δ'
ἐν ξενόεντι θρόνῳ θάρση βροτοῖς
θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓ. ὦ ναοφύλακες, βώμιοί τ' ἐπιστάται,
Θόας, ἄναξ γῆς τῆσδε, ποῦ κυρεῖ βεβώς;
καλεῖτ', ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας,
ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;

ΑΓ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαι,
Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε, καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κάλποισιν Ἑλλάδος πτώς.

ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.
ΑΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα.
ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε, καὶ δίωκέ νιν,
ὅπου κυρήσας τοὐσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
ΑΓ. ὄρα τ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος,
μέτεστί θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
ΧΟ. μαίνῃ· τί δ' ἡμῖν τοῦ ξένου δρασμοῦ μέτα;
ΑΓ. οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
ΧΟ. οὔ, πρίν γ' ἂν εἴποι τοῦπος ἑρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ΑΓ. ὦῆ· χαλᾶτε κλῆθρα. τοῖς ἔνδον λέγω·
καὶ δεσπότῃ σημήνατ', οὕνεκ' ἐν πύλαις
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγελῶν κακῶν.
ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω;
ΑΓ. ψευδῶς ἔλεγον αἴδε, καί μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὡς ἐκτὸς ἧς· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἧσθ' ἄρα.
ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
ΑΓ. αὖθις τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον. ἥνεᾶνις, ἣ 'νθάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει' ἔξω χθονός.
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
ΘΟ. πῶς φῄς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
ΑΓ. σώζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσῃ.
ΘΟ. τὸν ποῖον; ἆρ' ὃν Τυνδαρὶς τίκτει κόρη;
ΑΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο.
ΘΟ. ὦ θαῦμα· πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;
ΑΓ. μὴ 'ναῦθα τρέψῃς σὴν φρένα, ἀλλ' ἄκουέ μου·

σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων, ἐκφρόντισον,
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
ΘΟ. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοὐμὸν δόρυ.
ΑΓ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἦλθομεν θαλασσίας,
οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόῤῥητον φλόγα
θύουσα, καὶ καθαρμόν, οὗ μετῴχετο.
αὐτὴ δ' ὄπισθε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοιν
ἔστειχε χερσί· καὶ τάδ' ἦν ὕποπτα μέν,
ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ.
χρόνῳ δ' ἵν' ἡμῖν δρᾷν τι δὴ δοκῇ πλέον,
ἀνωλόλυξε, καὶ κατῇδε, βάρβαρα
μέλη ματεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δή.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἦμεν ἥμενοι χρόνον,
εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες οἱ ξένοι
κτάνοιεν αὐτήν, δραπέται τ' οἰχοίατο.
φόβῳ δ' ἃ μὴ χρῆν εἰσορᾶν παθήμεθα·
σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος
στείχειν ἵν' ἦσαν, καίπερ οὖν ἑωμένοις·
κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος
ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἑπτερωμένον,
ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας· ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἑστῶτας νεώς.
κοντοῖς δὲ πρῴραν εἶχον· οἱ δ' ἐπαντίον
ἄγκυραν ἐξανῆπτον· οἱ δὲ, κλίμακας,

σπεύδοντες, ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια,
πόντῳ δὲ δόντες, τὴν ξένην καθίεσαν.
ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης,
πρυμνησίων τε καὶ δι' εὐθυντηρίας
οἴακας ἐχηροῦμεν εὐπρύμνου νεώς.
λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθμεύετε,
κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον, καὶ θυηπόλον;
τίνος; τίς ὢν, σὺ τήνδ' ἄπεμπολᾷς χθονός;
ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστης τῆσδ' ὅμαιμος, ὡς μάθῃς
Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' οὐδὲν ἧσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης,
καὶ πρός σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν·
ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν,
ἡμεῖς τε· πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
καὶ κῶλ' ἄπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο,
ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.
δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι,
ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν· οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
κάθαιμ' ἔχοντες τραύματ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν
ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες, εὐλαβεστέρως
ἐμαρνάμεσθα, καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται, πρύμνης ἔπι
σταθέντες, ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
κἄν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ᾤκειλε ναῦν
πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ναυβάτας τέγξαι πόδα
λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερὸν,

βὰς εἰς θάλασσαν, κἀπὶ κλίμακος θυρῶν,
ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς,
τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
ἄγαλμα· νηὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθέγξατο
βοή τις· ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται, νεὼς
λάβεσθε κώπαις, ῥόθιά τε λευκαίνετε.
ἔχομεν γὰρ, ὥνπερ οὕνεκ' Εὔξεινον πόρον
Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
οἱ δὲ, στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι,
ἔπαισαν ἅλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
λιμένος, ἐχώρει· στόμα διαπερῶσα δὲ,
λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ', ἠπείγετο.
δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης, νεὼς
ὦθει πάλιν πρυμνήσι'· οἱ δ' ἐκαρτέρουν,
πρὸς κῦμα λακτίζοντες· εἰς δὲ γῆν πάλιν
κλύδων παλίῤῥους ἦγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
Ἀγαμέμνονος παῖς εὔξατ'· ὦ Λητοῦς κόρη,
σῶσόν με, τὴν σὴν ἱέριαν, πρὸς Ἑλλάδα
ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἁμαῖς.
φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
φιλεῖν δὲ κἀμὲ τοὺς δμαίμονας δίκη.
ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης.
παιᾶνα, γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας
κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.
μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ᾔει σκάφος·
χὠ μέν τις εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν,
ἄλλοι δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας.
κἀγὼ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
σοὶ τὰς ἐκεῖθεν αἰμανῶν. ἄναξ, τύχας.
ἀλλ' ἕρπε, δεσμοὺς καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·

εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
πόντου δ' ἀνάκτωρ, Ἴλιόν τ' ἐπίσκοπε
σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος·
καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
λαβεῖν τ' ἀδελφὴν, ἣ φόνον τὸν Αὐλίδι
ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ' ἀλίσκεται.

ΧΟ. ὦ τλῆμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα
θανῇ, πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.

ΘΟ. ὦ πάντες ἄστοὶ τῇσδε βαρβάρου χθονὸς,
οὔκ, εἶα, πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας,
παφάκτιοι δραμεῖσθε κἀκβολὰς νεὼς
Ἑλληνίδος δέξεσθε; σὺν δὲ τῇ θεῷ
σπεύδοντες, ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράστερ;
οἱ δ' ὠκυπομπους ἕλξετ' εἰς πόντου πλάτας;
ὡς ἐκ θαλάσσης, ἔκ τε γῆς ἱππεύμασι
λαβόντες αὐτοὺς, ἢ κατὰ στυφλοῦ πέτρας
ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πήξωμεν δέμας.
ὑμᾶς δὲ, τὰς τῶνδ' ἱστορας βουλευμάτων,
γυναῖκας, αὖθις, ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω,
ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
σπουδὴν ἔχοντες, οὐ μενοῦμεν ἡσυχοι.

ΑΘ. ποῖ, ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ
Θόας; ἄκουσον τῇσδ' Ἀθηναίας λόγους.
παῦσαι διώκων, ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ·
πεπρωμένοις γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τῶν τ' Ἐρινύων χόλον
φεύγων, ἀδελφῆς τ' Ἄργος εἰσπέμψων δέμας,
ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα,

τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναψυχάς.
πρὸς μὲν σ' οὐδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
δοκεῖς Ὀρέστην, ποντίᾳ λαβὼν σάλῳ,
ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
πόντου τίθησι, νῶτα πορθμεύων πλάτῃ.
μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς,
κλύεις γὰρ αὐδὴν, καίπερ οὐ παρὼν, θεᾶς,
χώρει λαβὼν ἄγαλμα, σύγγονόν τε σήν.
ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
χῶρός τίς ἐστιν Ἀτθίδος πρὸς ἑσχάτοις
ὅροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
ἱερὸς, Ἁλαὶ νιν δῦμὸς ὀνομάζει λεώς·
ἐνταῦθα, τάξας ναὸν, ἵδρυσαι βρέτας,
ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς, πόνων τε σῶν,
οὓς ἐξεμόχθεις, περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα,
οἴστροις Ἐριννύων· Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν·
νόμον τε θέσθαι τόνδ', ὅθ' ἑορτάζῃ λεὼς,
τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν', ἐπισχέτω ξίφος
δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς, αἱμά τ' ἐξανιέτω
ὁσίας ἕκατι θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς·
οὗ καὶ τεθάψῃ κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
ἄγαλμά σου θήσουσιν, εὐπήνους ὑφὰς,
ἃς ἂν γυναῖκες, ἐν τόκοις ψυχορῥαγεῖς,
λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι,
γνώμης δικαίας οὕνεκ', ἐκσώσασά σε
καὶ πρίν γ', Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας

κρίνασ' Ὀρέστα, καὶ νόμισμ' εἰς ταυτόγε,
νικᾶν, ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.
ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασίγνητον χθονὸς,
Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.
ΘΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις
ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἐγὼ δ' Ὀρέστῃ τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἁμιλλᾶσθαι καλόν
ἴτωσαν εἰς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι
γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
παύσω δὲ λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
νηῶν τ' ἐρετμά· σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, θεά.
ΑΘ. αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεὼν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ
ἴτ', ὦ πνοαὶ, ναυσθλοῦτε τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.
ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης
μοίρας, εὐδαίμονες ὄντες.
ΧΟ. ἀλλ', ὦ σεμνὴ παρά τ' ἀθανάτοις
καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνα,
δράσομεν οὕτως, ὡς σὺ κελεύεις.
μάλα γὰρ τερπνὸν κἀνέλπιστον
φήμην ἄκοαῖσι δέδεγμαι.
ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Ρ Η Σ Ο Σ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ῥῆσος, παῖς μὲν Στρυμόνος, τοῦ ποταμοῦ, καὶ Τερψιχόρης, Μουσῶν μιᾶς, Θρᾳκῶν δὲ ἡγούμενος, εἰς Ἴλιον παραγίνεται νυκτὸς, στρατευομένων Τρώων παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης, κατάσκοποι ὄντες, ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης, ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα, τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀνείλετο. Τὸ δὲ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπένόησαν, ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου· τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. Ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἐπιγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. Ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐκ φυλακῶν Τρωϊκῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι· περιέχει δὲ νυκτεγερσίαν.

Πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται. Ὁ γοῦν δικαίαν ἐπιτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως·

Νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ διφρήλατος —
Καὶ ἐν ἑνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος, πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἄν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν· ἔχει δὲ οὕτως·

Ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος,
Παλλὰς, παρῶμεν. οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μέχῃ δορὸς,
λόγχῃ βιαίᾳ γ' Ἕκτορος στροβούμενοι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἅλγιον βάρος,
ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν
κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας,
καὶ σῆς, Ἀθήνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
Πριάμου, βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ.
ΕΚΤΩΡ.
ΑΙΝΕΙΑΣ.
ΔΟΛΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΠΟΙΜΗΝ.
ΡΗΣΟΣ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΔΙΟΜΗΔΗΣ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΑΡΙΣ.
ΜΟΥΣΑ.
ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΥ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΧΟ. Βᾶθι πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους
τὶς ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος βασιλέως,
εἰ τευχοφόρων δέξαιτο νέων
κληδόνα μύθων,
οἳ τετράμοιρον νυκτὸς φρουρὰν
πάσης στρατιᾶς προκάθηνται.
ὄρθου κεφαλὴν, πῆχυν ἐρείσας,
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
Ἕκτωρ, καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.
ΕΚ. τίς ὅδ'; ἢ φίλιος φθόγγος; τίς ἀνήρ;
τί τὸ σῆμα; θροεῖ.
τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάθουσ'; ἐνέπειν χρή.
ΧΟ. φύλακες στρατιᾶς.
ΕΚ. τί φέρῃ θορύβῳ;
ΧΟ. θάρσει.
ΕΚ. θαρσῶ.
μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν;
ΧΟ. οὐκέτι.
ΕΚ. τί σὺ γὰρ, φυλακὰς προλιπών. ἦδη

κινεῖς στρατιὰν, εἰ μή τιν' ἔχων
νυκτηγορίαν; οὐκ οἶσθα δορὸς
πέλας Ἀργείου νυχίαν ἡμᾶς
κοίταν πανόπλους κατέχοντας;
ΧΟ. ὑπλίζου χέρα σύμμαχον, Ἕκτορ· στροφ.
βᾶθι πρὸς εὐνάς.
ὄτρυνον ἔγχος ἀείρειν· ἀφύπνισον·
πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον·
ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους·
τίς δ' εἰσ' ἐπὶ Πανθοίδαν, ἢ τὸν
Εὐρώπας Λυκίων ἄγὸν ἀνδρῶν;
ποῦ σφαγίων ἔφοροι;
ποῦ δὲ γυμνητῶν μόναρχοι,
τοξοφόροι τε Φρυνῶν;
ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
ΕΚ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν, ἀντιστρ.
τὰ δὲ θαρσύνεις· κοὐδὲν καθαρῶς.
ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
μάστιγι φοβῇ, φυλακὰς δὲ λιπὼν,
κινεῖς στρατιάν; τί θροεῖς; τί σε φῶ
νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν,
οὐδὲν τρανῶς ἀπέδειξας.
ΧΟ. πυραίθει στρατὸς Ἀργόλας, Ἕκτορ, ἀντιστρ.
πᾶσαν ἀν' ὄρφναν·
διϊπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖσι σταθμά.
πᾶς δ' Ἀγαμεμνονείαν προσέβα στρατὸς
ἐννύχιος σὺν θορύβῳ σκηνάν,
νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν.
οὐ γάρ πω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη

ναυσίπορος στρατιά.
σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
ἦλυθον ἄγγελος, ὡς ἂν
μή ποτέ σε μέμψιν ἐς ἡμᾶς ἔπῃς.
ΕΚ. εἰς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ,
λαθόντες ὄμμα τοὐμόν, αἱρεσθαι φυγὴν
μέλλουσι· σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.
ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας,
θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
εἰ γὰρ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
λαμπτῆρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
πρὶν ναῦς πυρῶσαι, καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν,
κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερί.
κἀγὼ μὲν ἦν πρόθυμος ἴέναι δόρυ
ἐν νυκτὶ, χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ·
ἀλλ' οἱ σοφοί με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες,
μάντεις ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδὲν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων
βουλάς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ,
τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν, λῆξαί θ' ὕπνου,
ὡς ἄν τις αὐτῶν, καὶ νεὼς θρῴσκων ἔπι,
νῶτον χαραχθεὶς, κλίμακας φάνῃ φόνῳ·
οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελῃσμένοι
Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν.
ΧΟ. Ἕκτορ, ταχύνεις, πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·

ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν, οὐκ ἴσμεν τορῶς.
ΕΚ. τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;
ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῇ φρενί.
ΕΚ. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἔσθι, δειμαίνων τόδε.
ΧΟ. οὔπω πρὶν ἦψαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
ΕΚ. οὐδ' ὧδέ γ' αἰσχρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
ΧΟ. σὺ ταῦτ' ἔπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
ΕΚ. ἁπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος, ὁπλίζειν χέρα.
ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' Αἰνέας, καὶ μάλα σπουδῇ ποδός,
στείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
ΑΙ. Ἕκτορ, τί χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ
νυκτηγοροῦσι, καὶ κεκίνηται στρατός;
ΕΚ. Αἰνέα, πύκαζε χεύχεσιν δέμας σέθεν.
ΑΙ, τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δόλος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;
ΕΚ. φεύγουσιν ἄνδρες, κἀπιβαίνουσιν νεῶν.
ΑΙ. τί τοῦδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
ΕΚ. αἴθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός,
καί μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἑσαύριον,
ἀλλ', ἐκπάντες πόρσ', ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμήσειν χθονός.
ΑΙ. σὺ δ' ὡς τί δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα;
ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς κἀπιθρώσκοντας νεῶν
λόγχῃ καθέξω, κἀπικείσομαι βαρύς·
αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν, καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν,
θεοῦ διδόντος, πολεμίους ἄνευ μάχης
φεύγειν ἐᾶσαι, πολλὰ δράσαντας κακά.
ΑΙ. εἶθ' ἧσθ' ἀνὴρ εὔβουλος, ὡς δρᾶσαι χερί.

ἀλλ' οὐ γὰρ ἄτιτος πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς·
ὅστις κυρὸς λαμπτῆρας ἐξήρθης κλύων
φεύγειν Ἀχαιούς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν, 110
τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν παναστάσει.
καί τοι, περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
νικώμενος μὲν, τήνδε μὴ οὐ μόλῃς πόλιν. 115
πῶς γὰρ περάσεις σκόλοπας ἐν τροπῇ δορός;
πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται,
ἢν ἄρα μὴ θράσαντες ἀντύγων χνόας;
νικῶν δ', ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
ὃς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα, 120
οὐδ' ὧδ' Ἀχαιούς, ὡς δοκεῖς, ἁναρπάσαι·
αἴθων γὰρ ἀνὴρ, καὶ πεπύργωται χερί.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
εὕδειν ἐῶμεν ἐκ πόνων ἀρειφάτων,
κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ, 125
πέμπειν δοκεῖ μοι· κἂν μὲν αἴρωνται φυγήν,
στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ·
εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἦδ' ἄγει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου,
βουλευσόμεσθα. τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ. 130
ΧΟ. τάδε δοκεῖ, τάδε μεταιτιθέμενος νόει· στροφή.
σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν πρᾶτη.
τί γὰρ ἄμεινον, ἢ
ταχυβάταν νεῶν κατόπτην μολεῖν

πέλας, ὅ τί ποτ' ἄρα δαΐοις
πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δαίεται.
ΕΚ. νικᾷ τ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
στείχων δὲ, κόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
κινοῖτ', ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον.
κἂν μέν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
σὺ πάντ' ἀκούσῃ, καὶ παρὼν εὖσῃ λόγου.
ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι,
σάλπιγγος αὐδὴν προσθοκῶν καραδόκει,
ὡς οὐ μενοῦντά μ', ἀλλὰ προσμίξω νεῶν
ὁλκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατόν.
ΑΙ. πέμφ' ὡς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς,
σὺν σοὶ δὲ μ' ὄψει καρτεροῦνθ', ὅταν δέῃ.
ΕΚ. τίς δῆτα Τρώων, οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ,
θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;
τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;
τίς φησιν; οὗτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι,
πόλει πατρῴᾳ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
ΔΟ. ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε κίνδυνον θέλω
ῥίψας, κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν·
καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα,
ἥξω· πὶ τοῦτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
ΕΚ. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπτολις,
Δόλων· πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον
νῦν δὶς τόσως ἔθηκας εὐκλεέστερον.
ΔΟ. οἰκοῦν πονεῖν με χρή· πονοῦντα δ' ἄξιον
μισθὸν φέρεσθαι· παντὶ γὰρ προσκείμενον
κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκτει διπλῆν.

ΕΚ. ναὶ, καὶ δίκαια ταῦτα, κοὐκ ἄλλως λέγω.
τάξαι δὲ μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.
ΔΟ. οὔ σῆς ἐρῶμεν πολυόχλου τυραννίδος.
ΕΚ. σὺ δ' ἄλλα γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ.
ΔΟ. οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
ΕΚ. χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας.
ΔΟ. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίου σπανίζομεν.
ΕΚ. τί δῆτα χρῄζεις, ὧν κέκευθεν Ἴλιος;
ΔΟ. ἑλὼν Ἀχαιοὺς, δῶρά μοι ξυναίνεσον.
ΕΚ. δώσω· σὺ δ' αἴτει, πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
ΔΟ. κτεῖν', οὗ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας.
ΕΚ. οὔ μὴν τὸν Ὀϊλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν;
ΔΟ. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι.
ΕΚ. τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;
ΔΟ. καὶ πρόσθεν εἶπον, ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.
ΕΚ. καὶ μὴν λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ παρών.
ΔΟ. Θοῶσιν αὐτὰ πασσέλευε πρὸς δόμοις.
ΕΚ. τί δῆτα μεῖζον τῶνδέ μ' αἰτήσεις γέρας;
ΔΟ. ἵππους Ἀχιλλέως· χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν,
ψυχὴν προβάλλονθ' ἐν κύβοισι δαίμονος.
ΕΚ. καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοί·
ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες,
τὸν Πηλέως φέρουσι Θούριον γόνον·
δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ
Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι, πόντιος.
ἀλλ' οὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι
κάλλιστον οἴκοις κτῆμ' Ἀχιλλέως ὄχον.
ΔΟ. αἰνῶ· λαβὼν δὲ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.

σὲ δ' οὐ φθονεῖν χρή· μυρί' ἐστὶν ἄλλα σοι,
ἐφ' οἷσι τέρψῃ, τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.
ΧΟ. μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν· ἀντ.
μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσῃ,
πόνος δ' εὐκλεής.
μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν.
τάδε θεόθεν ἐπιδέτω δίκα·
τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται.
ΔΟ. στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν δ' εἰς δόμους ἐφέστιος,
σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι.
κεῖθεν δ' ἐφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
ΧΟ. ἐπεὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις στολήν;
ΔΟ. πρέπουσαν ἔργῳ κλωπικοῖς τε βήμασι.
ΧΟ. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σάγη;
ΔΟ. λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἄψομαι δορὰν,
καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ,
βάσιν τε χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας,
καὶ κῶλα κώλοις, τετράπουν μιμήσομαι
λύκου κέλευθον, πολεμίοις δυσεύρετον,
τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ,
δίβαμός εἰμι· τῇδε σύγκειται δόλος.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκεῖσε καὶ πάλιν
πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἄναξ·
ἔχεις δὲ τοὔργον, εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ.
ΔΟ. σωθήσομαί τε, καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
οἶσω κάρα σοι· σύμβολον δ' ἔχων σαφὲς,
φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν·

ἦ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ
ἦξω πρὸς οἴκους, πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.
ΧΟ. Θυμβραῖε, καὶ Δάλιε, καὶ Λυκίας στροφὴ ά.
ναὸν ἐμβατεύων,
Ἄπολλον, ἃ δία κεφαλὰ, μόλε το-
ξήρης, ἵκου δ' ἐννύχιος
ἄγεμὼν, σωτήριος
ἀνέρι πομπᾶς
καὶ γενοῦ, καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις.
ὦ παγκρατὲς, ὦ Τροίας
τείχη παλαιὰ δείμας.
μόλοι δὲ ναυκληρία, καὶ στρατιᾶς ἀντιστρ. ά.
Ἑλλάδος διόπτας
ἵκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας
οἴκων πάτρας Ἰλιάδος.
Φθιάδων δ' ἵππων ἐπὶ
ἄντυγα βαίη,
δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιὸν Ἄρη,
τὰς πόντιος Αἰακίδᾳ
Πηλεῖ δίδωσι δαίμων·
ἐπεὶ πρό τ' οἴκων, στροφὴ β.
πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος
ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν.
ἄγαμαι λήματος· ἢ σπάνις
τῶν ἀγαθῶν; ὅταν ἦ
θυσάλιος ἐν πελάγει,
καὶ σαλεύῃ πόλις,
ἔστι Φρυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος·
ἔνι δὲ θάρσος

ἐν αἰχμαῖς ποτὲ Μυσῶν,
ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει.
τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ἀντιστροφὴ β'.
ὁ πεδοστιβὴς σφαγεὺς
οὐτάσει ἐν κλισίαις;
τετράπουν μῖμον ἔχων ἐπὶ
γαίας ἕλοι Μενέλαν.
κτανὼν δ', Ἀγαμεμνόνειον
κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλέ-
νᾳ κακόγαμβρον ἐς χέρας γόον,
ὃς ἐπὶ πῶλον,
ὃς ἐπὶ τὰν Τροίαν χι-
λιόναυν ἦλυθ' ἔχων στρατιάν.

ΑΓ. ἄναξ, τοιούτων δεσπόταισιν ἄγγελος
εἶην τολοιπόν, οἷά σοι φέρω μαθεῖν.

ΕΚ. ἦ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
καὶ γὰρ σὺ ποίμνας δεσπόταις τευχεσφόροις
ἧκειν ἔοικας ἀγγελῶν, ἵν' οὐ πρέπει.
οὐκ οἶσθα δῶμα τοὐμόν, ἢ θρόνους πατρὸς,
οἷς χρὴ γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα πολμνια;

ΑΓ. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμέν· οὐκ ἄλλως λέγω·
ἀλλ' οὐδὲν ἧσσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.

ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσαυλείους τύχας·
μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.

ΑΓ. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα·
ἀνὴρ γὰρ, ἁλκῆς μυρίας στρατηλατῶν,
στείχει φίλος σοι, σύμμαχός τε τῇδε γῇ.

ΕΚ. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον;

ΑΓ. Θρῄκης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.

ΕΚ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα;
ΑΓ. ἔγνως· λόγου δὲ δὶς τόσου μ' ἐκούφισας.
ΕΚ. καὶ πῶς πρὸς Ἴδης ὀργάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτοῦ;
ΑΓ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα·
νυκτὸς γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν,
κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερός.
φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας
οἰκοῦμεν, αὐτόριζον ἑστίαν χθονὸς,
παρέσχε, δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολών.
πολλῇ γὰρ ἠχῇ Θρῃκιος ῥέων στρατὸς
ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες, ἕμεν
πολίμους ἐς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλῃ
λεηλατήσων καὶ σὰ πορθήσων σταθμά·
πρὶν δὴ δι' ὤτων γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν
ἐδεξάμεσθα, καὶ μετέστημεν φόβου.
στείχων δ' ἄνακτος προὔξερευνητὰς στρατοῦ,
ἀνίστορησα Θρῃκίοις προσφθέγμασι,
τίς ὁ στρατηγὸς, καὶ τίνος κεκλημένος,
στείχει πρὸς ἄστυ Πριαμίδαισι σύμμαχος;
καὶ πάντ' ἄκουσας, ὧν ἐφιέμην μαθεῖν,
ἔστην· ὁρῶ δὲ Ῥῆσον, ὥστε δαίμονα,
ἑστῶτ' ἐν ἱππείοισι Θρῃκίοις ὄχοις.
χρυσῇ δὲ πλάστιγξ αὐχένα ζυγηφόρον
πώλων ἔκλῃε, χιόνος ἐξαυγεστέρων.
πέλτη δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκολλήτοις τύποις
ἔλαμπε· Γοργὼ θ', ὡς ἐπ' αἰγίδος θεᾶς,
χαλκῆ, μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος,
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.

στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ
θέσθαι δυναίμην, ὡς ἄπλαστον ἦν ἰδεῖν.
πολλοὶ μὲν ἱππεῖς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
πολλοί τ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος
γυμνὴς ὁμαρτεῖ, Θρηκίαν ἔχων σκολήν.
τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,
ὃν, οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποσταθεὶς δορὶ,
δ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

ΧΟ. ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες,
ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθόν.

ΕΚ. πολλοὺς, ἐπειδὴ τοὐμὸν εὐτυχεῖ δόμῳ,
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστὶν, ἐφῆσω φίλους.
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἵτινες πάλαι
μὴ ξυμπονοῦσιν, ἡνίκ' ἐξέστης Ἄρης
ἔθρασυσε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν, οἷος ἦν Τροίᾳ φίλος.
ἥκει γὰρ ἐς δαῖτ', οὐ παρὼν κυνηγέταις
αἰροῦσι λείαν, οὐδὲ συγκαμὼν δορί.

ΧΟ. ὀρθῶς ἀτίζεις καὶπίμομφος εἶ φίλοις.
δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.

ΕΚ. ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον πάλαι.

ΧΟ. πέποιθας ἤδη πολεμίους ἧρηκέναι;

ΕΚ. πέποιθα· δείξει τοὔπιδν σέλας θεοῦ.

ΧΟ. ὅρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.

ΕΚ. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.

ΑΓ. ἄναξ, ἀπωθεῖτ' συμμάχους ἐπίφθονον.
φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεὶς μόνον.

ΧΟ. ὅδ' οὖν ἐπείπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
ξένος δὲ, πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων·

χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο.
ΕΚ. σὺ τ' εὖ παραινεῖς, καὶ σὺ καιρίως σκοπιᾷς.
ὁ χρυσοτευχὴς δ', οὕνεκ' ἀγγέλου λόγων,
Ῥῆσος παρέστω τῇδε σύμμαχος χθονί.
ΧΟ. Ἀδράστεια μὲν, ἃ Διὸς παῖς στρυφὴ ἀ.
εἴργοις στομάτων φθόνον·
φράσω γὰρ δή, ὅσον μοι
ψυχᾷ πρόσφιλές ἐστιν εἰπεῖν.
ἦκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
ἦκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς αὐλὰν
ἄσπαστος, ἐπεί σε χρόνῳ
Πιερὶς μάτηρ, ὅ, τε καλλιγέφυ-
ρος ποταμὸς πορεύει
Στρυμών· ὃς ποτε τᾶς μαλφδοῦ ἀντιστρ. ἀ.
μούσας δι' ἄκηράτων
δινηθεὶς ὑδροειδὴς
πόλπων, σὰν ἐφύτευσεν ἦβαν.
σύ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος
ἦκεις, διφρεύων βαλιαῖσι πώλοις.
νῦν, ὦ πατρὶς, ὦ Φρυγία,
ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον
Ζῆνα πάριστιν εἰπεῖν.
ἆρά ποτ' αὖθις ἃ παλαιὰ στροφὴ β'.
Τροία τοὺς προπόλους παναμερεύσει
θιάσους ἐρώτων
ψαλμοῖσι, καὶ κυλίκων οἰνοπλανήτοις
ὑποδεξίαις ἁμίλλαις,
κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν
Σπάρταν οἰχομένων Λιάδος παρ' ἀκτᾶς.

ὦ φίλος, εἶθε μοι,
σᾷ χερὶ καὶ σῷ δορὶ πρά-
ξας τάδ', ἐς οἶκον ἔλθοις.
ἐλθὲ, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον ἀντιστροφὴ β'.
Πηλείδᾳ προβαλοῦ κατ' ὄμμα πέλταν,
δοχμίαν πεδαίρων,
σχιστὰν παρ' ἄντυγα κώλοις ἐρεθίζων,
δίβολόν τ' ἄκοντα πάλλων.
σὲ γὰρ οὔτις ὑποστὰς
Ἀργείας πότ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει,
ἀλλά νιν ἅδε γᾶ
καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ
φίλτατον ἄχθος οἴσει.
ἰὼ, ἰώ·
μέγας ὦ βασιλεῦ· καλὸν, ὦ Θρῄκη,
σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν·
ἴδε χρυσόδετον σώματος ἀλκὴν,
κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους
παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας.
θοὸς, ὦ Τροία, θεὸς αὐτὸς Ἄρης,
ὅ Στρυμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ
Μούσης ἦκων, καταπνεῖ σε.

ΡΗ. χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς.
Ἕκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον
πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
τείχη πάρειμι, καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.

ΕΚ. παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος, Μουσῶν μιᾶς,
Θρῃκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῶ λέγειν
ταληθὲς αἰεὶ, κοὐ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.

πάλαι, πάλαι 'χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τοὐπὶ σ' Ἀργείων ὕπο
Τροίαν ἐᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
οὐ γάρ τι λέξεις, ὡς ἄκλητος ὢν φίλοις,
οὐκ ἦλθες, οὐδ' ἤμυνας οὐδ' ἐπεστράφης.
τίς γάρ σε κῆρυξ, ἢ γερουσία Φρυγῶν
ἐλθοῦσ', ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
ποίων δὲ δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
σὺ δ' ἐγγενὴς ὤν, βάρβαρός τε, βαρβάρους
Ἕλλησιν ἡμᾶς προὔπιες τὸ σὸν μέρος.
καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος μέγαν
Θρῃκῶν ἄνακτα τῇδ' ἔθηκ' ἐγὼ χερί,
ὅτ' ἀμφὶ Πάγγαιόν τε Παιόνων τ' γῆν
Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα,
ἔῤῥηξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεὼν
παρέσχον· ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
φίλων νοσούντων ὕστερος βοηδρομεῖς.
οἳ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
πάλαι παρόντες, σοῖ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει·
οἱ δ' ἐνθάδ' ὅπλοις καὶ παρ' ἱππείοις ὄχοις
ψυχρὰν ἄησιν δίψιόν τε πῦρ θεοῦ
μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
πυρὸν ἄμυστιν, ὡς σύ, δεξιούμενοι.
ταῦθ', ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
καὶ μέμφομαί σοι, καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.

ΡΗ. τοιοῦτός εἰμι καὐτὸς, εὐθεῖαν λόγων
τέμνων κέλευθον, κοὐ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ μεῖζον, ἢ σὺ, τῇσδ' ἀπὼν χθονὸς,

λύπη πρὸς ἦπαρ δυσφορῶν ἑτειρόμην.
ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖά μοι Σκύθης λεὼς
μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν,
ξυνῆψε πόλεμον· Εὐξένου δ' ἀφικόμην
πόντου πρὸς ἄκτας, Θρῃκα πορθμεῦσαι στρατόν.
ἔνθ' αἱματηρὸς πέλανος εἰς γαῖαν Σκύθης
ἠντλεῖτο λόγχῃ, Θρῄξ τε συμμιγὴς φόνος·
τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ πέδον
Τροίας ἱκέσθαι, σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα,
τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν,
ἦκω, περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν δρίσματα,
οὐχ, ὡς σὺ κομπεῖς, τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
οὐδ' ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
ἀλλ' οἷα πόντου Θρῃκίου φυσήματα
κρυσταλλόπηκτα Παίονάς τ' ἐπεζάρει,
ξὺν τοῖσδ' ἀσπίδας οἷα τλὰς πορπήμασιν.
ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως.
σὺ μὲν γὰρ ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος,
κοὐδὲν περαίνεις· ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
πίπτεις, κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην.
ἐμοὶ δὲ φῶς ἓν ἡλίου καταρκέσει,
πέρσαντι πύργους, ναυστάθμους ἐπεισπεσεῖν,
κτεῖναί τ' Ἀχαιούς· θῆτέρᾳ τ' ἀπ' Ἰλίου
πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμὼν τοὺς σοὺς πόνους.
ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπίδ' αἰρέτω χερί·
ἐγὼ γὰρ ἕξω τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ
πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερον μολών.

ΧΟ. ἰὼ, ἰώ· φίλα θροεῖς, σύστημα. 455
φίλος Διόθεν εἶ· μόνον
φθόνον ἄμαχον ὕπατος Ζεὺς
θέλοι ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν
εἴργειν· τὸ δὲ νάϊον Ἀργόθεν δόρυ
οὔτε πρὶν οὔτε νῦν τιν' ἀνδρῶν 460
ἐπόρευσε σέθεν πρείσσω.
πῶς μοι Ἀχιλλεὺς τὸ σὸν
ἔγχος ἂν δύναιτο,
πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἰς- 465
ἰδοιμ', ἄναξ, ὅπως πολυφόνου
χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ.

ΡΗ. τοιαῦτα μέν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
πρᾶξαι παρέξω· σὺν δ' Ἀδραστείᾳ λέγω·
ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν 470
θῶμεν, θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλῃς,
ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω,
καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορί,
ὡς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.

ΕΚ. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ 475
πόλιν νεμοίμην ὡς τοπρίν ποτ', ἀσφαλῆ,
ἦ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.
τὰ δ' ἀμφί τ' Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλάδος
οὐχ ὧδε πορθεῖν φᾴδι', ὡς λέγεις, δορί.

ΡΗ. οὐ τοὐσδ' ἀριστέας φασὶν Ἑλλήνων μολεῖν; 480
ΕΚ. καὶ μεμφόμεσθά γ', ἀλλ' ἄδην ἐλαύνομεν.
ΡΗ. οὐκοῦν, κτανόντες τούσδε, πάντ' εἰργάσμεθα.
ΕΚ. μὴ νῦν τὰ πόρρω, τἀγγύθεν μεθεὶς, σκόπει.

ΡΗ. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή;
ΕΚ. πολλῆς γὰρ ἄρχω, κἀνθάδ' ὢν, τυραννίδος.
ἀλλ' εἴτε λαιὸν, εἴτε δεξιὸν κέρας,
εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις, πάρεστί σοι
πέλτην ἐρεῖσαι, καὶ καταστῆσαι στρατόν.
ΡΗ. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἕκτορ, θέλω.
εἰ δ' αἰσχρὸν ἦγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν
πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον,
τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.
ΕΚ. οὔκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξαι δόρυ.
ΡΗ. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπὶ Ἴλιον.
ΕΚ. ἔπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων
στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται θέρυ.
ΡΗ. τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;
ΕΚ. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ,
χῶ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατον
κρότημ' Ὀδυσσεὺς, λῆμά τ' ἀρκούντως θρασὺς,
καὶ πλεῖστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας·
ὃς εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν ἔννυχος μολὼν,
κλέψας ἄγαλμα, ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει·
ἤδη δ' ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων στολὴν,
εἰσῆλθε πύργους· πολλὰ δ' Ἀργείους κακὰ
ἠρᾶτο, πεμφθεὶς Ἰλίου κατάσκοπος·
κτανὼν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν,
ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόγοις εὑρίσκεται,
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
Θάσσων· κακῶς δὲ μερμέρῳ παλαίομεν.
ΡΗ. οὐδεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρᾳ
κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.

τοῦτον δ', ὃν ἴζειν φῂς σὺ κλωπικὰς ἕδρας,
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπείρας ῥάχιν,
στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον·
λῃστὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.
ΕΚ. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη
δείξω δ' ἐγὼ σοι χῶρον, ἔνθα χρὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυχεῦσαι τοὔ τεταγμένου δίχα.
ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἤν τι καὶ δέῃ,
μέμνησ' ἀκούσας, Θρῃκί τ' ἄγγελον στρατῷ.
ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὰ τάξεων
φρουρεῖν ἐγερτί, καὶ νεῶν κατάσκοπον
δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ, εἴπερ ἐστὶ σῶς,
ἤδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς.
ΧΟ. τίνος ἃ φυλακά; τὶς ἀμείβει στροφή,
τὰν ἐμὰν; πρῶτα
δύεται σημεῖα, καὶ ἑπτάποροι
Πλειάδες αἰθέριαι·
μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.
ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν,
ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
οὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;
ἆὼς δὴ πέλας, ἆὼς
γίγνεται, καὶ τὶς πρὸ δόμων;
ὅδε γάρ ἐστιν ἀνήρ.
ΗΜ. τὶς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν;
ΗΜ. Μυγδόνος υἱόν φασιν Κόρυβον.
ΗΜ. τὶς γὰρ ἐπ' αὐτῷ;

ΗΜ. Κίλικας Παιόνων στρατὸς ἤγειρεν.
ΗΜ. Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.
ΗΜ. οὐκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν.
ΗΜ. καὶ μὴν ἄϊω· Σιμόεντος ἀντιστροφή
ἠμένα κοίτας
φονίας, ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ
γήρυϊ παιδολέτωρ
μελοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα·
ἤδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν
ποίμνια· νυκτιδρόμου
σύριγγος ἰὰν κατακούω.
Θέλγει δ' ὄμματος ἔδραν
ὕπνος· ἄδιστος γὰρ ἔβα
βλεφάροισι πρὸς ἀοῦς.
ΗΜ. τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν
Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν;
ΗΜ. ταρβῶ, χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.
ΗΜ. ἀλλ' εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν,
διόλωλε, τάχ' ἂν εἴη φοβερόν.
ΗΜ. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
ἡμᾶς, κλήρου κατὰ μοῖραν.
ΟΔ. Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας, ἢ κενὸς ψόφος
στάζει δι' ὤτων; τευχέων τινὰ κτύπον;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
κλάζει σιδήρου· κἀμέ τοι, πρὶν ᾐσθόμην
δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδυ φόβος.

ΟΔ. ὅρα κατ᾽ ὄρφναν, μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς.
ΔΙ. φυλάξομαί τοι κἂν σκότῳ τιθεὶς πόδα.
ΟΔ. ἦν δ᾽ οὖν ἐγείρῃς, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;
ΔΙ. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
ΟΔ. ἔα· 575
εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὁρῶ.
ΔΙ. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ᾽ ἔφρωζεν Ἕκτορος
κοίτας, ἐφ᾽ ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσεν τόδε.
ΟΔ. τί δῆτ᾽ ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ πῃ; 580
ΔΙ. ἴσως ἐφ᾽ ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
ΟΔ. Θρᾳσὺς γὰρ Ἕκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ, Θρᾳσύς.
ΔΙ. τί δῆτ᾽, Ὀδυσσεῦ, δρῶμεν; σὺ γὰρ εὕρομεν
τόνδ᾽ ἄνδρ᾽ ἐν εὐναῖς, ἐλπίδων δ᾽ ἡμάρτομεν.
ΟΔ. στείχωμεν ὡς τάχιστα ναυστάθμου πέλας· 585
σώζει γὰρ αὐτὸν, ὥσπερ σύντυχῆ θεῶν
τίθησιν· ἡμῖν δ᾽ οὐ βιαστέον τύχην.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ᾽ Αἰνέαν, ἢ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν
Πάριν μολόντε, χρὴ καρατομεῖν ἔφει.
ΟΔ. πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ, πολεμίων ἄνα στρατὸν, 590
ζητῶν, δυκήσῃ τοὐσδ᾽ ἀκινδύνως κτανεῖν;
ΔΙ. αἰσχρόν γε μέντοι ναῦς ἐπ᾽ Ἀργείων μολεῖν
δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον.
ΟΔ. πῶς δ᾽ οὐ δέδρακας, οὐ, κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα, σώζομεν τάδε 595
σκυλεύματ᾽; ἢ πᾶν στρωτὸ πέδον πέρσειν δοκεῖς;
πείθου, πάλιν ἀτείχωμεν· εὖ δ᾽ εἴη τυχεῖν.
ΑΘ. ποῖ δὴ λιπόντε Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων
χωρεῖτε, λύπῃ καρδίαν δεδηγμένοι,
εἰ μὴ κτανεῖν σφῷν Ἕκτορ᾽ ἢ Πάριν θεὸς

δίδωσιν; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φαύλῳ τρόπῳ;
ὃς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' ἐς ἄὔριον,
οὔτε σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ
μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθοι,
τείχη κατασκάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω
λόγχῃ πλατεῖαν εἰςδρομὴν ποιούμενον.
τοῦτον κατακτὰς, πάντ' ἔχεις· τὰς δ' Ἕκτορος
εὐνὰς ἔασον καὶ παρατόμους σφαγάς·
ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερός.
ΟΔ. δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ἡσθόμην
τοῦ σοῦ συνήθη γῆρυν, ἐν πόνοισι γὰρ
παροῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε.
τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατεύνασται φράσον,
πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος;
ΑΘ. ὃδ' ἐγγὺς ἥσται, κοὐ συνήθροιστται στρατῷ,
ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν
Ἕκτωρ, ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος.
πέλας δὲ πῶλοι Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων
λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ·
στίλβουσι δ', ὥστε ποταμίου κύκνου πτεράν.
ταύτας, κτανόντες δεσπότην, κομίζετε,
κάλλιστον οἴκοις σκῦλον· οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπου
τοιόνδ' ἄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν.
ΟΔ. Διόμηδες, ἦ σὺ κτεῖνε Θρῃκιον λεών,
ἦ 'μοὶ πάρες γε· σοὶ δὲ χρὴ πώλων μέλειν.
ΔΙ. ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ·
τρίβων γὰρ εἶ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός.
χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν οὗ μάλιστ' ἔν ὠφελοῖ.

ΑΘ. καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
στείχοντα, φυλάκων ἔκ τινος πεπυσμένον
δόξας ἀσήμους, πολεμίων μεμβλωκότων.
ΔΙ. πότερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται;
ΑΘ. μόνος πρὸς εὐνὰς, ὡς ἔοικεν, Ἕκτορος
χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἥκειν στρατοῦ.
ΔΙ. οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή;
ΑΘ. οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον·
τοῦτον δὲ πρὸς σῆς οὐ θέμις χερὸς θανεῖν.
ἀλλ', ὥσπερ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
τάχυν' ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν,
σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χρὴ παθεῖν,
οὐκ οἶδεν, οὐδ' ἤκουσεν ἐγγὺς ὢν λόγου.
ΠΑ. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
Ἕκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σε χρή;
ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
ἢ κλῶπες ἄνδρες, ἢ κατάσκοποί τινες.
ΑΘ. Θάρσει· φυλάσσει σ' ἥδε πρευμενὴς Κύπρις.
μέλει δ' ὁ σός μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
τιμῆς, ἐπαινῶ δ', εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ
ἥκω, πορεύουσ' ἄνδρα σοὶ μέγαν φίλον,
τῆς ὑμνοποιοῦ παῖδα Θρῄκιον θεᾶς
Μούσης, πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
ΠΑ. ἀεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει
κἀμοί. μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον,
κρίνας σε, φημὶ τῇδε προσθέσθαι πόλει.

ἥκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς· φήμη δέ τις
φύλαξιν ἐμπέπτωκεν, ὡς πατάσκοποι
ἥκουσ' Ἀχαιῶν· χὠ μὲν οὐκ εἰδὼς λέγει,
ὁ δ' εἰσιδὼν μολόντας, οὐκ ἔχει φράσαι·
ὧν οὕνεκ' εὐνὰς ἦλυθον πρὸς Ἕκτορος.
ΑΘ. μηδὲν φοβηθῇς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον.
Ἕκτωρ δὲ φροῦδος, Θρῇπα κοσμήσων στρατόν.
ΠΑ. σὺ τοί με πείθεις, σοῖς τε πιστεύω λόγοις.
τάξιν φυλάξων εἶμ', ἐλεύθερος φόβου.
ΑΘ. χώρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε,
ὡς εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὁρᾶν
γνώσῃ δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.
ὑμᾶς δ' αὖτῶ, τοὺς ἄγαν γ' ἐρρωμένους,
Δαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη.
κεῖται γὰρ ἡμῖν Θρῄκιος στρατηλάτης,
ἵπποι τ' ἔχονται· πολέμιοι δ' ἡσθημένοι
χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχιστ' ἐχρῆν
φεύγειν πρὸς ὁλκοὺς ναυστάθμων· τί μέλλετε,
σκηπτοῦ πιόντος πολεμίων, σῶσαι βίον;
ΧΟ. ἔα, ἔα· βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε· σύστημα.
θεῖνε, θεῖνε· τίς δ' ἀνήρ;
λεύσσετε, τοῦτον αὐδῶ.
κλῶπες, οἵτινες κατ' ὄρφναν
τόνδε κινοῦσι στρατόν.
δεῦρο, δεῦρο πᾶς.
τοὐσδ' ἔχω, καὶ τοὐσδ' ἅμαρψα.
τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;
ΟΔ. οὔ σε χρὴ εἰδέναι· θανῇ γὰρ σήμερον, δράσας
κακῶς.

ΧΟ. οὖκ ἐρεῖς σύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν;

ΟΔ. ἴστω· θάρσει.

ΧΟ. πέλας τις ἴθι· παῖε, παῖε, πᾶς τις ἄν.

ΗΜ. ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; ἀλλὰ τὸν κταγοῦντά σε.

ΟΔ. ἔσχε πᾶς τις.

ΧΟ. οὐ μενῶ.

ΗΜ. ἄ, ἄ· φίλον ἄνδρα μὴ θένῃς.

ΗΜ. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; 690

ΟΔ. Φοῖβος.

ΗΜ. ἔμαθον· ἔσχε πᾶς δόρυ.

ΗΜ. οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες;

ΟΔ. τῇδε πῇ κατείδομεν.

ΗΜ. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν, ἦ βοὴν ἐγερτέον.

ΗΜ. ἀλλὰ συμμάχους παράσσειν δεινὸν ἐν νυκτῶν φόβῳ.

ΗΜ. τίς ἀνδρῶν ὁ βάς; στροφή.

τίς, ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται, 695

χεῖρα φυγὼν ἐμάν;

πόθεν νιν κυρήσω;

τίνι προσεικάσω;

ὅστις δι' ὄρφνας ἦλθ' ἀδειμάντῳ ποδὶ,

διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας; 700

Θεσσαλὸς, ἢ

παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν;

ἢ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον;

τίς, ἢ πόθεν, ἢ ποίας πάτρας;

ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; 705

ΗΜ. ἆρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τοὔργον, ἢ τίνος τόδε;

ΗΜ. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι, τί μή;
ΗΜ. δοκεῖς γάρ;
ΗΜ. τί μὴν οὔ;
ΗΜ. Θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.
ΗΜ. τίν' ἀλκήν; τίν' αἰνεῖς;
ΗΜ. Ὀδυσσῆ.
ΗΜ. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ.
ΧΟ. ἔβα καὶ πάρος ἀντιστροφή
κατὰ πτόλιν, ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων,
ῥακοδύτῳ στολῇ
πυκασθείς, ξιφήρης
κρυφαῖος ἐν πέπλοις.
βίον δ' ἐπαιτῶν εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις,
ψαφαρόχρουν κάρα πουλύπινές τ' ἔχων.
πολλὰ δὲ τὴν
βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν κακῶς
ἔβαζε, δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις.
ὅλοιτο δ', ὅλοιτο πανδίκως,
πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν πόδος ἴχνος βαλεῖν.
ΗΜ. εἴτ' οὖν Ὀδυσσέως, εἴτε μή, φόβος μ' ἔχει·
Ἕκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.
ΗΜ. τί λάσκων;
ΗΜ. δυσοίζων.
ΗΜ. τί δρᾷς δή; τί ταρβεῖς;
ΗΝ. καθ' ἡμᾶς περᾶσαι.
ΗΜ. τίν' ἀνδρῶν;
ΗΜ. οἵ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.
ΟΙ. ἰώ· δαίμονος τύχα βαρεῖα· φεῦ, φεῦ. ἐπῳδός.
ΗΜ. ἔα· σίγα πῶς.

ΗΜ. ἄβριξ· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται.
ΟΙ. ὦ συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν συμμάχων.
ΗΜ. τίς ὁ στένων;
ΟΙ. ἰώ·
δύστηνος ἐγὼ, σύ τ', ἄναξ Θρηκῶν,
ὦ στυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν,
οἷόν σε βίου τέλος εἶλεν.
ΧΟ. τίς εἶ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφρόνην
ἀμβλῶπες αὐγαὶ, κοὐ σε γινώσκω τορῶς.
ΟΙ. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω;
ποῦ δῆθ' Ἕκτωρ
τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;
τίνι σημήνω διοπῶν στρατιᾶς,
οἷα πεπόνθαμεν, οἷά τις ἡμᾶς
δράσας ἀφανῆ, φροῦδος, φανερὸν
Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας;
ΧΟ. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι
ἔοικεν, οἷα τοῦδε γινώσκω κλύων.
ΟΙ. ἐρρέι στρατιὰ, πέπτωκεν ἄναξ
δολίῳ πληγῇ.
οἵα μ' ὀδύνη τείρει φονίου
τραύματος εἴσω. πῶς δ' ἂν ὀλοίμην;
χρῆν γὰρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον.
ΧΟ. τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά·
σαφῶς γὰρ αὐδᾷ συμμάχους ὀλωλότας.
ΟΙ. κακῶς πέπρακται, κἀπὶ τοῖς κἀκοῖσι πρὸς
αἴσχιστα· καίτοι δὶς τόσον κακὸν τόδε.
θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεών,

λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι· πῶς γὰρ οὔ;
τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία.
ἡμεῖς δ' ἀβούλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς εὔνασ' Ἑκτορεία χεὶρ,
ξύνθημα λέξας, εὕδομεν πεδοστιβεῖς,
κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς
φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν
ἔκειτο τεύχη, πλῆκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
ἵππων καθήρμοσθ', ὡς ἄναξ ἐπεύθετο
κρατοῦντας ὑμᾶς κἀφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισι· φαύλως δ' εὕδομεν πεπτωκότες.
κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου,
πώλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινὴν
ζεύξειν πρὸς ἀλκὴν, ἀφθόνῳ μετρῶ χερί·
λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν
πυκνῆς δι' ὄρφνης. ὡς δ' ἐκινήθην ἐγὼ,
ἔπτηξάτην τε, κἀνεχωρείτην πάλιν.
ἤπυσα δ' αὐτοῖς, μὴ πελάζεσθαι στρατῷ,
κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
οἱ δ' οὐδέν· οὐ μὴν οἶδ' ἐγὼ τὰ πλείονα.
εὗδον δ' ἀπελθὼν αὖθις εἰς κοίτην πάλιν.
καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται·
ἵππους γὰρ, ἃς ἔθρεψα κἀδιφρηλάτουν,
Ῥήσῳ παρεστὼς, εἶδον, ὡς ὄναρ δοκῶν,
λύκους ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν·
θείνοντε δ' οὐρᾷ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα,
ἤλαυνον· αἱ δ' ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων
θυμὸν πνέουσαι, κἀνεχαίτιζον φόβῳ.
ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι

πώλοισιν, ἔννυχος γὰρ ἔξώρμα φόβος·
κλύω δ', ἐπάρας κρᾶτα, μυχθισμὸν νεκρῶν·
θερμὸς δὲ κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς
βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου.
ὀρθὸς δ' ἀνάσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός·
καί μ' ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον
παίει παραστὰς νείαιραν εἰς πλευρὰν ἔφεν
ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ᾐσθόμην
πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
πίπτω δὲ πρηνής· οἱ δ', ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἵππων, ἦσαν φυγῇ πόδα.
ἔ, ἔ·
ὀδύνη με τείρει, κοὐκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὁρῶν, τρόπῳ δ' ὅτῳ
τεθνᾶσιν οἱ θανόντες, οὐκ ἔχω φράσαι,
οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός· εἰκάσαι δέ μοι
πάρεστι, λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.

ΧΟ. ἡνίοχε Θρῃκὸς τοῦ πακῶς πεπραγότος,
μηδὲν δύσοιζ', οὐ πολεμίους δρᾶσαι τάδε.
Ἕκτωρ δὲ παὐτὸς, συμφορᾶς πεπυσμένος,
χωρεῖ· συναλγεῖ δ' ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς.

ΕΚ. πῶς, ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι,
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι
λήθουσιν αἰσχρῶς, καὶ κατεσφάγη στρατὸς,
κοὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξεπύσατε,
οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς τίσει δίκην
πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρατοῦ,
φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ
πόλλ' ἐγγελῶντες, τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί.

εὖ νῦν τόδ' ἴστε, Ζεὺς ὀμώμοσταί πατὴρ,
ἢ τοι μαράγνα γ', ἢ καρανιστὴς μόρος
μενεῖ σε δρῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἕκτορα
τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.
ΧΟ. ἰώ, ἰώ· μέγας ἐμοὶ μέγας ἀγών. σύστημα.
ὦ πολιοῦχον κράτος,
τότ' ἄρ' ἔμολον, ὅτε σοι ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθειν Ἀργείων στρατόν,
ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ
οὔτ' ἐκοίμισ', οὔτ' ἔβριξα,
οὐ μὰ τὰς Σιμοεντίδας
πηγάς. μή μοι κότον, ὦ ἄνα, θῇς,
ἀναίτιος γὰρ ἔγωγε πάντων.
εἰ δὲ χρόνῳ παρὰ καιρὸν
ἔργ' ἢ λόγον πύθῃ,
κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον.
οὐ παραιτοῦμαι.
ΟΙ. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς, βάρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν, πλέκων λόγους;
σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα
οὔθ' οἱ θανόντες, οὔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι,
ἄλλον. μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,
ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
ἵππων ἐρασθεὶς, ὧν ἔκατι συμμάχους
τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισκήπτων μολεῖν.
ἦλθον· τεθνᾶσιν. εὐπρεπέστερον Πάρις
ξενίαν κατῄσχυν'; ἢ σὺ, συμμάχους κτανών.
μὴ γάρ τι λέξῃς, ὥς τις Ἀργείων μολὼν
διώλεσ' ἡμᾶς. τίς δ' ὑπερβαλὼν λόχους

Τρώων ἐφ᾽ ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν;
σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο, καὶ Φρυγῶν στρατός.
τίς οὖν τέτρωται; τίς τέθνηκε σύμμαχων
τῶν σῶν, μολόντων ὡς σὺ πολεμίων λέγεις;
ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ᾽· οἱ δὲ μειζόνως
παθόντες, οὐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος.
ἁπλῶς δ᾽ Ἀχαιῶν οὐδὲν᾽ αἰτιώμεθα·
τίς δ᾽ ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ᾽ εὐφρόνην
Ῥήσου μολὼν ἐξεῦρεν, εἰ μή τις θεῶν
ἔφραζε τοῖς κτανοῦσιν; οὐδ᾽ ἀφιγμένον
τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανῇ τάδε.
ΕΚ. χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα,
ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδ᾽ Ἀχαϊκὸς λεὼς,
κοὐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων·
ἐν σοὶ δ᾽ ἂν ἀρχοίμεσθα. μή μ᾽ ἔρως ἕλοι
τοιοῦτος ἵππων, ὥστ᾽ ἀποκτείνειν φίλους.
καὶ ταῦτ᾽ Ὀδυσσεύς· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
ἔδρασεν ἢ βούλευσεν Ἀργείων ἀνήρ;
δέδοικά γ᾽ αὐτόν. καί τί μου θράσσει φρένας,
μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ·
χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδος ὢν, οὐ φαίνεται.
ΟΙ. οὔκ οἶδα τοὺς σοὺς, οὓς λέγεις, Ὀδυσσέας.
ἡμεῖς δ᾽ ὑπ᾽ ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
ΕΚ. σὺ δ᾽ οὖν νόμιζε ταῦτ᾽, ἐπείπερ σοι δοκεῖ.
ΟΙ. ὦ γαῖα πατρὶς, πῶ; ἂν ἐνθάνοιμί σοι;
ΕΚ. μὴ θνῇσχ᾽· ἅλις γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος.
ΟΙ. ποῖ δὲ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
ΕΚ. οἰκούς σε κεύθων οὓμός ἐξιάσεται.
ΟΙ. καὶ πῶς με κηδεύσουσιν αὖθέντων χέρες;

ΕΚ. ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
ΟΙ. ὅλοιθ' ὁ δράσας· οὐ γὰρ εἰς σὲ τείνεται
γλῶσσ', ὡς σὺ κομπεῖς· ἡ δίκη δ' ἐπίσταται.
ΕΚ. λάζυσθ' - ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμοὺς,
οὕτως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ, πορσύνετε·
ὑμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεὼν,
Πριάμῳ τε καὶ γέρουσι, σημῆναι, νεκροὺς
θάπτειν κελεύειν λαοφόρους πρὸς ἑκτορπάς.
ΧΟ. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη
δαίμων, ἄλλο τι φυτεύων;
ἔα, ἔα· ὤ, ὤ.
τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεὸς, ὦ βασιλεῦ,
τὸν νεόδμητον νεκρὸν ἐν χεροῖν
φοράδην πέμπει;
ταρβῶ, λεύσσων τόδε πῆμα.
ΜΟ. ὁρᾷν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς
τιμὰς ἔχουσα, Μοῦσα, συγγόνων μία,
πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον
θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὃν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
δόλιος Ὀδυσσεὺς ἀξίαν τίσει δίκην.
ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ, στροφή.
τέκνον, σ' ὀλοφύρομ'· ὦ
ματρὸς ἄλγος, οἷαν
ἔκελσας ὁδὸν πότε Τροίαν.
ἢ δυσδαίμονα καὶ μελέαν,
ἀποπεμψαμένας ἐμοῦ, πορευθεὶς,
ἀπὸ δ' ὠντομένου πατρὸς βιαίως.
ὤμοι ἐγὼ σέθεν· ὦ φιλία

φιλία κεφαλή· τέκνον, ὦ μοι.
ΧΟ. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν
ἔχοντι, λύπη τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον.
ΜΟ. ὄλοιτο μὲν Οἰνεΐδας, ἀντιστροφή.
ὄλοιτο δὲ Λαερτίδας,
ὃς μ' ἄπαιδα γέννας
ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο·
αἳ δ' Ἑλένα, προλιποῦσα δόμον,
Φρυγίων λεχέων ἔκλευσε πλαθεῖ-
σ' ὑπ' Ἰλίῳ· ὤλεσε μέν σε κατὰ Τροίας,
φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.
ΜΟ. ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς ᾅδου μολών,
Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός.
ὕβρις γάρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις
τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.
περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διαῤῥοάς,
λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φυταλμίοις,
ὅτ' ἦλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λιπὰς
Πάγγαιον, ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι,
Μοῦσαι, μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας,
κείνῳ σοφιστῇ Θρῃκὶ, κἀτυφλώσαμεν
Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην.
κἄπειτ' σε τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη
καὶ παρθενείαν, ἧκ' ἐς εὐῦδρου πατρὸς
δίνας· τρόφειν δ' ἐς σὺ βροτείαν ἐσχάραν
Στρυμὼν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
ἔνθ' ἐκτραφεὶς κάλλιστα παρθένων ὕπο,
Θρῄκης ἄνασσον πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.

καὶ σ', ἄμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαιμάτους
ἀλκὰς κορύσσοντ', οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν·
Τροίας δ' ἄπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτέ,
εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον. ἀλλά σ' Ἕκτορος
πρεσβεύμαθ', αἵ τε μυρίαι γερουσίαι,
ἔπεισαν ἐλθεῖν κἀπικουρῆσαι φίλοις.
καὶ τοῦδ', Ἀθάνα, παντὸς αἰτίαι μόρου,
οὐδὲν δ' Ὀδυσσεύς, οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
ἔδρασε δράσας· μὴ δόκει λεληθέναι.
καίτοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν
Μοῦσαι μάλιστα, κἀντιχρώμεθα χθονί·
μυστηρίων τε τῶν ἀποῤῥήτων φάνας
ἔδειξεν Ὀρφεύς, αὐτανέψιος νεκροῦ
τοῦδ', οὕνεκα κτείνασα· Μουσαῖόν τε σὸν
σεμνὸν πολίτην, κἀπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα
ἐλθόντα, Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.
καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
θρηνῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.

ΧΟ. μάτην ἄρ' ἡμᾶς Θρῄκιος τροχηλάτης
ἐδέννασ', Ἕκτορ, τῷδε βουλεῦσαι φόνον.

ΕΚ. ἤδειν τάδ'· οὐδὲν μάντεως ἔδει φράσαι
Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
λεύσσων, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις
κήρυκας ἐλθεῖν, κἀπικουρῆσαι χθονί;
ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι.
καὶ νῦν ἕτοιμος τῷδε καὶ τεῦξαι τάφον,
καὶ συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν·

φίλος γὰρ ἐλθὼν, δυστυχῶς ἀπέρχεται.
ΜΟ. οὐκ εἶσι γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον· 965
τοσόνδε νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι
τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς;
ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'· ὀφειλέτις δέ μοι
τοὺς Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.
κἄμοὶ μὲν ὡς θανών τε κοὐ λεύσσων φάος 970
ἔσται τολοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταυτόν ποτε
οὔτ' εἶσιν, οὔτε μητρὸς ὄψεται δέμας·
κρυπτός δ' ἐν ἄντροις τῆσδ' ὑπαργύρου χθονὸς,
ἀνθρωποδαίμων κείσεται· βλέπων φάος,
Βάκχου προφήτης, ὅς τε Παγγαίου πέτραν 975
ὤκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
βαιὸν δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
εἶσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεών.
θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
ἔπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ. 980
οὗ χὐσεταί νιν Παλλὰς, ἢ σ' ἀπέκτανε·
τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ, πόνοι βροτῶν·
ὡς, ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
ἄπαις διοίσει, κοὐ τεκὼν θάψει τέκνα. 985
ΧΟ. οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει.
σὺ δ', εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
Ἕκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε.
ΕΚ. χωρεῖτε, συμμάχους δ' ὁπλίζεσθαι τάχος.
ἄνωχθε· πληροῦτ' αὐχένας ξυνωρίδων. 990
πανοὺς δ' ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
σάλπιγγος αὐδήν· ὡς, ὑπερβάλλων στρατὸν,

τείχη τ' Ἀχαιῶν, ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν
πέποιθα, Τρωσὶ θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν ἡλίου φέρειν.
ΧΟ. πείθου βασιλεῖ· στείχωμεν ὅπλοις
κοσμησάμενοι· καὶ ξυμμαχίᾳ
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκαν
δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Ἴλιον πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾷ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι. τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπληρώσαντο αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν. Τοῖς γὰρ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν, Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. Ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν. Ἀστυάνακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔῤῥιψαν. Ἑλένην δὲ, ὡς ἀποκτενῶν, Μενέλεως ἤγαγεν. Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἑκάβη δὲ, τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυρομένη τε καὶ θρηνήσασα, καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ Ὀδυσσέως ἦχθη σκηνὰς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ αἰχμαλωτίδων ΤΡΩΑΔΩΝ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΕΛΕΝΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΠΟ. Ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος
πόντου, Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρῇδων χορὸς
κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα
Φοῖβός τε κἀγὼ λαΐνους πύργους πέριξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὔ ποτ' ἐκ φρενῶν
εὔνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἣ νῦν καπνοῦται, καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ἅλωλε πορθηθεῖσ'· ὁ γὰρ Παρνάσιος
Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος,
ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας,
πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βάρος·
ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κληθήσεται
δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίσχων ὅπλων.
ἔρημα δ' ἅλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταῤῥεῖ, πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανών.
πολὺς δὲ χρυσὸς, Φρυγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ

πρὺμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἄλοχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
οἵ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἕλληνες πόλιν.
ἐγὼ δὲ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
Ἥρας, Ἀθάνας θ', αἳ συνεξεῖλον Φρύγας,
λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βώμους τ' ἐμούς.
ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
βοᾷ Σκάμανδρος, δεσπότας κληρουμένων.
καὶ τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς
εἵληχ', Ἀθηναίων δὲ Θησεΐδαι πρόμοι.
ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖσδ' εἰσὶ, τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι
στρατοῦ· σὺν αὐταῖς ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς
Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
τὴν δ' ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷν θέλει,
πάρεστιν Ἑκάβη, κειμένη πυλῶν πάρος,
δάκρυα χέουσα πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
ἥ παῖς μὲν, ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείου τάφου,
οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη·
φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν' ἦν δὲ παρθένου
μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς,
γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα χαίρέ μοι πόλις,
ξεστόν τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι.

ΑΘ. ξεστὸν τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς,

μέγαν τε δαίμον', ἐν θεοῖς τε τίμιον,
λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος, προσεννέπειν;
ΠΟ. ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι,
ἄνασσ' Ἀθάνα, φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν.
ΑΘ. ἐπῆνεσ' ὀργὰς ἡπίους· φέρω δὲ σοὶ
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.
ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγελεῖς ἔπος,
ἢ Ζηνός, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
ΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ Τροίας οὕνεκ', ἔνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.
ΠΟ. ἦπού νιν, ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα δή,
εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;
ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθ'· κοινώσῃ λόγους,
καὶ συμπονήσεις, ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;
ΠΟ. μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Ἀχαιῶν οὕνεκ' ἦλθες, ἢ Φρυγῶν.
ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
ΠΟ. τί δ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους,
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ;
ΑΘ. οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
ΠΟ. οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ.
ΑΘ. κοὐδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.
ΑΘ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
ΠΟ. ἕτοιμ', ἃ βούλει, ταῦτ' ἐμοῦ· δράσεις δὲ τί;
ΑΘ. δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
ΠΟ. ἐν γῇ μένουσιν, ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;
ΑΘ. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου,

καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψει γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον,
βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σὺ δ' αὖ, τὸ σὸν, παράσχες Αἰγαῖον πόρον
τρικυμίαις βρέμοντα καὶ δίναις ἁλός·
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὡς ἂν τολοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ, θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

ΠΟ. ἔσται τάδ'· ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται. ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός·
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοιράδες,
Σκῦρός τε, Λῆμνός θ', αἵ Καφήρειοί τ' ἄκραι,
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσιν νεκρῶν.
ἀλλ' ἕρπ' Ὄλυμπον, καὶ, κεραυνίους βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χερῶν, καράβκει,
ὅταν στράτευμ' Ἄργεῖον ἐξίῃ κάλως.
μῶρος δὲ, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
ναούς τε, τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
ἐρημίᾳ δοὺς, αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.

ΕΚ. ἄνα, δυσδαίμων, πεδόθεν κεφαλὴν
ἐπάειρε δέρην. οὐκέτι Τροία
τάδε, καὶ βασιλεῖς ἐσμὲν Τροίας.
μεταβαλλομένου δαίμονος, ἀνέχου·
πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
μηδὲ προσίστη πρῴραν βιότου
πρὸς κῦμα, πλέουσα τύχαισιν.
αἴ, αἴ, αἴ·
τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέᾳ στενάχειν,

ἦ πατρὶς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις;
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
τί τε χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
τί δὲ θρηνῆσαι;
δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἄρθρων κλίσιος, ὡς διάκειμαι,
νῶτ' ἐν στερφοῖς λέκτροισι ταθεῖσ';
οἵ μοι κεφαλῆς, οἵ μοι κροτάφων,
πλευρῶν θ', ὡς μοι πόθος εἰλίξαι,
καὶ διαδοῦναι νῶτον, ἄκανθαν
τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
μοῦσα δὲ χ' αὕτη τοῖς δυστήνοις,
ἅτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι,
Ἴλιον ἱερὰν αἳ κώπαις
δι' ἅλα πορφυροειδέα, καὶ
λιμενας Ἑλλάδος εὐόρμους,
αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ,
συρίγγων τ' εὐφθόγγῳ φωνᾷ,
βαίνουσαι, πλεκτὰν Αἰγύπτου
παιδείαν ἐξηρτήσασθε,
αἲ, αἲ, Τροίας ἐν κόλποις.
τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λώβαν,
τῷ τ' Εὐρώτᾳ δύσκλειαν,
ἃ σφάλλει μὲν
τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων,

Πρίαμον, ἐμέ τε, μελέαν Ἑκάβην,
ἐς τάνδ' ἐξώπειλ' ἄταν.
ὦ μοι θάκους, οὓς θάσσω,
σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονίαις·
δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων,
κορυφᾷ ξυρήκει πενθήρει
κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ', ὦ τῶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι,
καὶ κοῦραι, καὶ δύσνυμφοι,
τύφεται Ἴλιον· αἰάζωμεν.
μάτηρ δ' ὥς τις πτηνοῖς κλαγγὰν
ὄρνισιν, ὅπως ἐξάρξω γὼ
μολπάν, οὐ ταὐτάν, οἵαν ποτὲ δὴ
σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα,
ποδὸς ἀρχεχόρου πληγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις, ἐξῆρχον θεούς.

ΧΟ. Ἑκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωΰσσεις; ποῖ λόγος ἥκει;

διὰ γὰρ μελάθρων ἆϊον οἴκτους, οὓς οἰκτίζῃ·
διὰ δὲ στέρνων φόβος ἄϊσσει Τρωάσιν, αἳ τῶνδ' οἴκων ἔσω δουλείαν αἰάζουσιν.

ΕΚ. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤδη κινεῖται κωπήρης χείρ.

ΗΜ. οἴ γὼ τλάμων, τί θέλουσ'; ἦπου δή με τάλαιναν ναυσθλώσουσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς;

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· αἰκάζω δ' ἄταν.
ΗΜ. ἰώ, ἰώ·
μέλεος μόχθων ἐπακουσόμεναι,
Τρῳάδες, ἔξω κομίσασθ' οἴκων·
στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον.
ΕΚ. ἔ, ἔ· μὴ νῦν μοι τὰν βακχεύουσαν
Κασάνδραν πέμψασθ' ἔξω,
αἰσχύνην Ἀργείοισι
μαινάδ'· ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ.
ἰώ· Τροία, Τροία δύστανε, ἔρρεις,
δύστανοι δ' οἱ σὲ λιπόντες,
καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες.
ΧΟ. οἵ μοι· τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον
τάσδ' Ἀγαμέμνονος, ἐπακουσομένα,
βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
δόξ' Ἀργείων κεῖται μέλεαν·
ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας.
ΕΚ. ὦ τέκνον, ὀρθρεύουσαν ψυχὰν
ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ·
ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ,
τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων.
ΧΟ. ἐγγὺς που πεῖσαι κλήρου.
ΕΚ. ἰώ, ἰώ·
ΧΟ. τίς μ' Ἀργείων, ἢ Φθιωτᾶν,
ἢ νησαίαν ἄξει χώραν
δύστανον πόρῳ Τροίας;
φεῦ, φεῦ.
ΕΚ. τῷ δ' ἃ τλάμων; ποῦ, ποῦ γαίας

δουλεύσω γραῦς, ὡς κηφὴν, ἃ
δειλαία νεκροῦ μορφᾷ,
νεκύων ἄμενηνὸν ἄγαλμα, ἢ τὰν
παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα,
ἢ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας
ἀρχαγοὺς εἶχον τιμάς;
ΧΟ. αἰ, αἰ· ποίοισιν δ' οἴκοις
τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις;
ΕΚ. οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
δινεύουσ' ἐξαλλάξω.
νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω,
νέα τοι μόχθους ἔξω κρείσσους,
ἢ λέκτρος πλασθεῖσ' Ἑλλάνων.
ἔρρσι νὺξ αὔτα, καὶ δαίμων·
ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα,
πρόσπολος οἰκτρὰ
τῶν σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι,
ΧΟ. τὰν κλεινὰν εἴθ' ἔλθοιμεν
Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
ΕΚ. μὴ γὰρ δὴ δίναν γ' Εὐρώτα,
τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας·
ἔνθ' ἀντάσω Μενέλᾳ δούλα,
τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ.
τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
κρηπῖδ' Ὀλύμπου παλλίσταν,
ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἤκου-
σ' εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ·
τάδε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν χώραν.

καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου
Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματέρ' ἀκούω
κηρύσσεσθαι, στεφάνοις τ' ἀρεταῖς·
τάν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν
Ἰονίῳ ναίεσθαι πόντῳ,
ἃν ὑδραίνει καλλιστεύων,
ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων,
Κρᾶθις, ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων,
εὔανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.

ΧΟ. καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς
κῆρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμίας,
στείχει, ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων.
τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ
Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ἤδη.

ΤΑ. Ἐκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθά μ' εἰς Τροίαν ὁδοὺς
ἐλθόντα, κήρυκ' ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ·
ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,
Ταλθύβιος ἥκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.

ΕΚ. τόδε, τόδε, φίλαι Τρῳάδες, ὁ φόβος ἦν μοι πάλαι. στροφὴ ά

ΤΑ. ἤδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.

ΕΚ. αἰ, αἰ· τίνα γ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ Φθι- στρ. β'.
άδος εἰπὰς γ', ἢ Καδμείας χθονός;

ΤΑ. κατ' ἄνδρ' ἑκάστη, κοὐχ ὁμοῦ λελόγχατε.

ΕΚ. τίν' ἄρα τις ἔλαχεν; τίνα πότμος εὐτυχὴς στρ. γ'.
τῶν Ἰλιάδων μενεῖ;

ΤΑ. οἷδ'· ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.

ΕΚ. τοὐμὸν δὲ τίς ἆρ' ἔλαχε τέκος, στροφὴ δ'.

ἔννεπε, τλάμονα Κασάνδραν;
ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ΕΚ. ἦ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν; στροφὴ ι'.
ἰώ μοί μοι.
ΤΑ. οὐκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
ΕΚ. ἦ τὰν Φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ χρυσοκό- στροφὴ ς'.
μας
δῶκεν ἄλεκτρον ζωάν;
ΤΑ. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
ΕΚ. ᾤπτε, τέκνον, ζαθέους στροφὴ ζ'.
κληῖδας, κἀπὸ χροὸς ἐν-
δυτῶν στεφέων ἱεροὺς στολμούς.
ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
ΕΚ. τί δ' ὃ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν στροφὴ η'.
ἐλάβετε, τέκος ποῦ μοι;
ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
ΕΚ. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; στροφὴ θ'.
ΤΑ. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
ΕΚ. ὤ μοι ἐγώ· τάφῳ πρόσπολον ἑτκόμαν; στρ. ι'.
ἀτὰρ τίς ὅδ' ἦν νόμος, ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;
ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σήν· ἔχει καλῶς.
ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἆρα μοι ἀέλιον λεύσσει; στρ. ια'.
ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
ΕΚ. τί δ' ἡ τοῦ χαλκεομίτορος στροφὴ ιβ'.
Ἕκτορος δάμαρ, Ἀνδρομάχη τάλαινα,
τίν' ἔχει τύχαν;
ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.
ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος, ἃ φοιτοβάμονος στρ. ιγ'.
χερὶ δενομένα βάκτρου

γεραιῷ κάρᾳ;
ΤΑ. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην ἔχειν.
ΕΚ. ἔ, ἔ· ἄρασσε κρᾶτα κούριμον,
ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν.
ἰὼ μοί μοι· μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα
φωτὶ δουλεύειν,
πολεμίῳ δίκας,
παρανόμῳ δάκει·
ὃς πάντα τὰ κεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', ἀεθὼς ἐκεῖσε, διπτύχῳ γλώσσᾳ,
ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα
τιθέμενος πάντων.
γοᾶσθ', ὦ Τρῳάδες, με.
βέβακα δύσποτμος· οἴχομαι
ἃ τάλαινα· δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ.
ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια· τὰς δ' ἐμὰς τύχας
τίς ἆρ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
ΤΑ. ἴτ'· ἐκπομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεὼν
ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
εἰς χεῖρα δοὺς νιν, εἶτα τὰς εἰλεγμένας
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγε.
ἔα· τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας;
πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι, Τρῳάδες μυχούς,
ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς
πρὸς Ἄργος; αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα,
θανεῖν θέλουσαι; κέρτα τοι τοὐλεύθερον
ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.
ἄνοιγ', ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ.

ΕΚ. οὐκ ἔστιν· οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.
ΚΑ. ἄνεχε· πάρεχε· φῶς
φέρω, σείβω, φλέγω
λαμπάσι τύδ' ἱερόν.
ὦ Ὑμὴν, Ὑμέναι' ἄναξ,
ἰδού, ἰδού· μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ
βασιλικοῖς λέκτροις
κατ' Ἄργος ἁ γαμουμένα·
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ἄναξ.
ἐπεὶ σὺ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ
γόοισι τὸν θανόντα
πατέρα πατρίδα τε
φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
ἐγὼ δ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
εἰς αὐγάν, εἰς αὔγλαν·
ὦ Ὑμέναιε, σοὶ παρθένων ἐπὶ λέκτροις
διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα, φάος.
παρθένων ἐπὶ λέκτροις, ἃ νόμος ἔχει,
πάλλε πόδ' αἰθέριον.
ἄναγε χορὸν, εὖᾶν, εὐοῖ,
ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις
ὁ χορὸς ὅσιος· ἄγε σὺ, Φοῖβε νῦν,
κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάκτορον θυηπολῶ.
Ὑμὴν, ὦ Ὑμὴν, Ὑμήν.
χόρευε, μᾶτερ χόρευ· ἄναγε πόδα σόν·

ἔλισσε τάδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον ὦ
μακαρίαις ἀοιδαῖς,
ἰαχαῖς τε νύμφαν·
ἴτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν
κόραι· μέλπετ' ἐμὸν γάμον,
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν.

ΧΟ. βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψῃ κόρην,
μὴ κοῦφον αἶρῃ βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;

ΕΚ. Ἥφαιστε, δαδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα,
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον,
ὡς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς, οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορός,
γάμους γαμεῖσθαι τοὐσδ' ἐδέξαζόν ποτε.
παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς,
μαινὰς θοάζουσ', οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον,
σεσωφρονίκασιν, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις.
εἰσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρῳάδες, γαμηλίοις.

ΚΑ. μῆτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ.
ὧδει βιαίως· εἰ γάρ ἐστι Δοξίας,
Ἑλένης γαμεῖ με δυστυχέστερον γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτόν, κἀντιπορθήσω δόμους,
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ.
ἄλλα τ' ἐάσω, πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι,

ὃς εἰς τραχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι χαίτερων·
μητροκτόνους τ᾽ ἀγῶνας, οὓς οὔ μοι γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ᾽ Ἀτρέως ἀνάστασιν.
πόλιν τε δείξω τήνδε μακαριωτέραν,
ἢ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἔνθεος μὲν, ἀλλ᾽ ὅμως
τοσόνδε γ᾽ ἔξω στήσομαι βακχευμάτων,
οἳ διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν,
θηρῶντες Ἑλένην, μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ
τὰ φίλτατ᾽ ὤλεσ᾽, ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῷ δοὺς γυναικὸς οὕνεκα,
καὶ ταῦθ᾽ ἑκούσης κοὐ βίᾳ λελησμένης.
ἐπεὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνησκον, οὓς γῆς ὅρι᾽ ἀποστερούμενοι,
οὐδ᾽ ὑψιπύργου πατρίδος· οὓς δ᾽ Ἄρης ἔλοι,
οὐ παῖδας εἶδον, οὐ θάμαρτος ἐν χεροῖν
πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖνται. τὰ δ᾽ οἴκοι τοῖσδ᾽ ὅμοι᾽ ἐγίγνετο·
χῆραι τ᾽ ἔθνησκον· οἱ δ᾽, ἄπαιδες ἐν δόμοις,
ἄλλοις τέκν᾽ ἐκθρέψαντες· οὐδὲ πρὸς τάφοις
ἔσθ᾽ ὅστις αὐτῶν αἷμα γῇ δωρήσεται.
ἦ τοῦδ᾽ ἐπαίνου τὸ στράτευμ᾽ ἐπάξιον.
σιγᾷν ἄμεινον ταἰσχρά· μηδὲ Μοῦσά μοι
γένοιτ᾽ ἀοιδὸς, ἥτις ὑμνήσει κακά.
Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὓς δ᾽ ἕλοι δόρυ,
νεκροὶ γ᾽ ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο,
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς
χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο.

ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
ἀεὶ κατ' ἦμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
ᾤκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
τὰ δ' Ἕκτορός σοι λύπρ' ἄκουσον ὡς ἔχει·
δόξας ἄνὴρ ἄριστος, οἴχεται θανών.
καὶ τοῦτ' Ἀχαιῶν ἴξις ἐξεργάζεται·
εἰ δ' ἦσαν οἶκοι, χρηστὸς ὢν ἐλάνθανεν·
Πάρις δ' ἔγημε τὴν Διὸς γήμας δὲ μὴ,
σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ·
εἰ δ' εἰς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει,
καλῶς ὀλέσθαι· μὴ καλῶς δὲ, δυσκλεές.
ὧν οὕνεκ' οὐ χρὴ, μῆτερ, οἰκτείρειν σε γῆν,
ἣ τἀμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.

ΧΟ. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς,
μέλπεις θ', ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῆ δείξεις ἴσως.

ΤΑ. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας,
οὔκουν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.
ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
μαινάδος ὑπέστη. καὶ πένης μὲν εἰμὶ ἐγὼ,
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
καὶ σοὶ μέν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
Ἀργεῖ' ὀκείδη καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
ἐνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι· ἔπου δέ μοι

πρὸς ναῦς καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ.
σὺ δ', ἡνίκ' ἂν σε Λαρτίου χρῄζῃ τόκος
ἄγειν, ἕπεσθαι· σώφρονος δ' ἔσῃ λάτρις
γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
ΚΑ. ἦ δεινὸς ὁ λάτρις. τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα
κήρυκες ἕν; ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς,
οἳ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται.
σὺ τὴν ἐμὴν φῂς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
ἥξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἳ φασιν αὐτὴν, εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι,
αὐτοῦ θανεῖσθαι; τἄλλα δ' οὐκ ὀνειδῶ.
δύστηνος, οὐκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν.
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ' εἶναι· δέκτο γὰρ ἀντλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἕξεται μόνος πάτραν·
οὗ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισται πέτρας
δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης
Κύκλωψ, Λιγυστὶς θ' ἡ συῶν μορφώτρια
Κίρκη, θαλάσσης δ' ἁλμυρὰ ναυάγια,
λωτοῦ τ' ἔρωτες, Ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες,
αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἤσουσίν ποτε,
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν· ὡς δὴ συντεμῶ,
ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδου, κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ,
κἀκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει μολών.
ἀλλ' ἀγορεύω τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους·
στεῖχ', ὅπως τάχιστ' ἐς ᾅδου νυμφίῳ γημώμεθα.
ἢ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
ὦ δοκῶν σεμνόν τι πράττειν, Δαναϊδῶν στρατηλάτα.

ἢ μέ τοι νεκρὸν φάραγγες, γυμνὰν θ' ἐκβεβλημένην,
ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι νυμφίου πέλας τάφου,
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὔια,
χαίρετ' ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην.
ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς· ὡς ἔτ' οὖσ' ἀγνὴ χρόα
δῶ θεοῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ' ἄναξ.
ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή;
οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὖραν ἱστίοις καραδοκῶν,
ὡς μίαν τριῶν Ἐρινὺν τῆσδε μ' ἐξάξων χθονός.
χαῖρέ μοι, μῆτερ, δακρύσῃς μηδέν· ὦ φίλη πατρίς,
οἵτε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ, χὠ τεκὼν ἡμᾶς πατήρ,
οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ' ἥξω δ' εἰς νεκροὺς νικηφόρος,
καὶ δόμους πέρσασ' Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ' ὑπο.

ΧΟ. Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδόρκατε
δέσποιναν, ὡς ἄναυδος εἰς πέδον πιτνεῖ;
οὐκ ἀντιλήψεσθ', ἢ μεθήσετ'; ὦ κακαὶ,
γραῖαν πεσοῦσαν αἴρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν.

ΕΚ. ἐᾶτέ μ', οὗτοι φίλα τὰ μοὶ φίλ', ὦ κόραι,
κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
πάσχω τε καὶ πέπονθα, κἄτι πείσομαι.
ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,

ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεούς,
ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην.
πρῶτον μὲν οὖν μοι τἀγάθ' ἔξεσαι φίλον·
τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
ἦμεν τύραννοι, κεἰς τύρανν' ἐγημάμην·
κἀνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα,
οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν·
οὓς Τρῳὰς, οὐδ' Ἕλληνὶς, οὐδὲ βάρβαρος
γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἂν ποτε.
κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ,
τρίχας τ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβον νεκρῶν·
καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον, οὐκ ἄλλων πάρα
κλύουσ', ἔκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκείῳ πυρᾷ,
πόλιν θ' ἁλοῦσαν· ὡς δ' ἔθρεψα παρθένους
εἰς ἄξιωμα νυμφίων ἐξαίρετον,
ἄλλοισι θρέψασ', ἐκ χερῶν ἁφῃρέθην·
κοὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
αὐτή τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε·
τὸ λοίσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι.
ἃ δ' ἔστι γήρᾳ τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
τούτοις με προσθήσουσιν, ἥ θυρῶν λάτριν
κλῆδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα·
ἢ σιτοποιεῖν, κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν
ῥυσσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δειπνίων,
τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα
πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
οἵ' γὼ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἕνα

γυναικὸς οἵων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι.
ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς,
οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σόν.
σὺ τ', ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
ὡς οὔτε μ' ἄρσην, οὔτε θήλεια σπορὰ,
πολλῶν γενομένων, τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο;
ἄγετε τὸν ἄβρὸν δή ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ,
πέτρινά τε κρήδεμν', ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ,
δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ.

ΧΟ. ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ Μοῦσα, καινῶν ὕμνων ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν ἐπιτήδειον· νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω, τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνης Ἀργείων ὁλοίμαν τάλαινα δοριάλωτος· ὅτ' ἔλιπον ἵππον, οὐράνια βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον, ἐν πύλαις Ἀχαιοί· ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεώς, Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς· ἴτ', ὦ πεπαυμένοι πόνων τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ. τίς οὐκ ἔβα νεανίδων;

στροφή.

τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων ;
κεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς,
δόλιαν ἔσχον ἄταν.
πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν ἀντιστροφή. 535
πρὸς πύλας ὡρμάθη,
πεύκᾳ ἐν οὔρεΐᾳ
ξεστὸν λόχον Ἀργείων
καὶ Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων,
χάριν ἄζυγος ἀμβρότα πώλου. 540
κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοι-
σι λίνοισι, νεὼς ὥς
σκάφος κελαινὸν, εἰς ἕδρανα
λαΐνα, δάπεδά τε φόνια πατρίδι,
Παλλάδος θέσαν θεᾷς. 545
ἐπὶ δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν·
Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει,
Φρύγιά τε μέλεα· παρθένοι
δ' ἄριον ἀνὰ κρότον ποδῶν, 550
βοᾶν τ' ἔμελπον εὔφρον'· ἐν
δόμοις δὲ παμφαὲς σέλας
πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
ἔδωκεν παρ' οἴνῳ.
ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν ἐπῳδός. 555
τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
Διὸς κόραν Ἄρτεμιν,
ἐμελπόμαν χοροῖσι.
φονία δ' ἀνὰ πτόλιν
βοὰ κατεῖχε περγάμων 560

ἕδρας· βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλους ἔβαλε ματρὶ χεῖρας
ἑπτοημένας· λόχου
δ' ἐξέβαινεν Ἄρης,
κόρας ἔργα Παλλάδος.
σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι
Φρυγῶν, ἔν τε δεμνίοις
καρύτομος ἐρήμια νεανίδων.
στέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κουροτρόφῳ,
Φρυγῶν πατρίδι πένθη.

ΧΟ. Ἑκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομέναν;
παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἔπεται
φίλος Ἀστυάναξ, Ἕκτορος ἶνις.

ΕΚ. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ,
δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκέοις,
Ἕκτορος ὅπλοις, σκύλοις τε Φρυγῶν
δοριθηράτοις,
οἷσιν Ἀχιλέως παῖς Φθιώτας
στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;

ΑΝ. Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν.

ΕΚ. ἰώ μοί μοι.

ΑΝ. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις;

ΕΚ. αἴ, αἴ, αἴ, αἴ.

ΑΝ. τῶνδ' ἀλγέων.

ΕΚ. ἰὼ Ζεῦ.

ΑΝ. καὶ συμφορᾶς.

ΕΚ. τέκεα.

ΑΝ. πρίν ποτ' ἦμεν.

ΕΚ. βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία.
ΑΝ. τλήμων.
ΕΚ. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.
ΑΝ. φεῦ, φεῦ.
ΕΚ. φεῦ δῆτ' ἐμῶν.
ΑΝ. κακῶν.
ΕΚ. οἰκτρά γε τύχα.
ΑΝ. πόλεως.
ΕΚ. ἃ καπνοῦται.
ΑΝ. μόλοις, ὦ πόσι μοι.
ΕΚ. βοᾷς τὸν παρ' ἅδῃ παῖδ' ἐμόν, ὦ μελέα. 590
ΑΝ. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ·
ΕΚ. σύ τ', ὦ λῆμ' Ἀχαιῶν,
τέκνων δὲ ποθ' ἁμῶν πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
κόμισαί μ' εἰς ᾅδου.
ΧΟ. οἵδε πύθοι μεγάλοι· σχέτλια τάδε πάσχομεν ἄλγη,
οἰχομένας πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται, 595
δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν ᾅδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε πέργαμα Τροίας.
αἱματόεντα δὲ θεᾷ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία.
ΕΚ. ὦ πατρὶς, ὦ μελέα, καταλειπομέναν σε δακρύω. 600
ΧΟ. νῦν τέλος οἰκτρὸν ὑρᾷς.
ΕΚ. κἀγὼ δόμον, ἔνθ' ἐλοχεύθην.
ΧΟ. ὦ τέκν', ἔρημος πόλις· ἃ μάτηρ
ἀπολείπεθ' ὑμῶν.
ΕΚ. οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη,

δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείπεται
ἀμετέροισι δόμοις· ὁ θανὼν δ' ἐπι-
λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.
ΧΟ. ὡς ἦδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσιν
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ, Μοῦσά θ', ἣ λύπας ἔχει.
ΑΝ. ὦ μῆτερ ἀνδρὸς, ὃς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ', Ἕκτορος, τάδ' εἰσορᾷς;
ΕΚ. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
ΑΝ. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ· τὸ δ' εὐγενὲς
εἰς δοῦλον ἦκει, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.
ΕΚ. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἆρτι καπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
ΑΝ. φεῦ, φεῦ·
ἄλλος τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος
παιδὸς πέφυγε σῆς· νοσεῖς δὲ χἀτέρα.
ΕΚ. ὧν γ' οὔτε μέτρον, οὔτ' ἀριθμός ἐστί μοι·
κακῷ κακὸν γὰρ εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται.
ΑΝ. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
ΕΚ. οἵ 'γὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἰνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.
ΑΝ. εἶδόν νιν αὐτὴ, κἀποβᾶσα τῶνδ' ὄχων
ἔκρυψα πέπλοις, κἀπεκοψάμην νεκρόν.
ΕΚ. αἰ, αἰ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων·
αἰ, αἰ μάλ' αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.
ΑΝ. ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν· ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
ΕΚ. οὐ ταυτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν, τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες.

ΑΝ. ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον
ἄκουσον, ὡς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενί.
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν·
ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἠσθημένος.
ὁ δ' εὐτυχήσας, εἰς τὸ δυστυχὲς πεσών,
ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.
κείνη δ' ὁμοίως, ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς,
τέθνηκε, κοὐδὲν οἶδε τῶν αὑτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα, τῆς τ' εὐδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον, τῆς τύχης ἡμάρτανον.
ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα,
ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἕκτορος κατὰ στέγας.
πρῶτον μέν, ἔνθα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ
ψόγος γυναιξὶν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει·
τοὐντεῦθεν πειρᾶσα πάθον, ἔμιμνον ἐν δόμοις,
εἴσω τε μελάθρων· κομψὰ θηλειῶν ἔπη
οὐκ εἰσεφρούμην· τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν, ἐξήρκουν ἐμοί.
γλώσσης τε σιγὴν ὄμμα θ' ἡσυχον πόσει
παρεῖχον· ἤδειν δ' ἃ με χρῆν νικᾶν πόσιν,
κείνῳ τε νίκην ὧν ἐχρῆν παριέναι.
καὶ τῶνδε κληδὼν εἰς στρατεύμ' Ἀχαϊκὸν
ἐλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
δάμαρτα, δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
κεἰ μὲν, παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα,
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ

στυγοῦσ', ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
καίτοι λέγουσιν, ὡς μί' εὐφρόνη χαλᾷ
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἄνδρὸς λέχος.
ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ' οὐδὲ πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ
τῆς συντραφείσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγόν·
καίτοι τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ,
ξυνέσει π' ἄχρηστον, τῇ φύσει τε λείπεται.
σὲ δ', ὦ φίλ' Ἕκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι
ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε, κἀνδρείᾳ μέγαν·
ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων,
πρῶτος τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος.
καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σύ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
ἆρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν
Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν καταστένεις;
ἐμοὶ γὰρ οὐδ', ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
σύνεστιν ἐλπίς· οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.
ΧΟ. εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ
τὸ σὸν διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ.
ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
ναύταις γὰρ ἦν μὲν μέτριος ἢ χειμὼν φέρειν,
προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
ὁ μὲν παρ' οἶαξ', ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβώς,
ὁ δ' ἄντλον εἴργων ναός· ἢν δ' ὑπερβάλῃ
πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχῃ,
παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.

οὕτω δὲ κἀγὼ, πόλλ' ἔχουσα πήματα,
ἄφθογγός εἰμι, καὶ παρεῖσ' ἐῶ στόμα·
νικᾷ γὰρ οὔ'κ Θεῶν με δύστηνος κλύδων.
ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἕκτορος τύχας
ἔασον· οὐ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σά·
τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων.
κἂν δρᾷς τάδ', εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους,
καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἄν,
Τροίας μέγιστον ὠφέλημ'· ἵν' οἵ ποτε
ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες Ἴλιον πάλιν
κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι.
ἀλλ', ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαϊκὸν λάτριν
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
ΤΑ. Φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ' Ἕκτορος δάμαρ,
μή μ' στυγήσῃς· οὐχ ἑκὼν γὰρ ἄγγελῶ
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.
ΑΝ. τί δ' ἔστιν, ὥς μοι φροιμίων ἄρχῃ κακῶν;
ΤΑ. ἔδοξε τόνδε παῖδα — πῶς εἴπω λόγον;
ΑΝ. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
ΤΑ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ.
ΑΝ. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
ΤΑ. οὐκ οἶδ', ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακά.
ΑΝ. ἐπήνεσ' αἰδῶ· πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.
ΤΑ. κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὡς πύθῃ κακὸν μέγα.
ΑΝ. οἴμοι· γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακόν.
ΤΑ. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.
ΑΝ. αἲ, αἲ μάλ'· οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
ΤΑ. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.

ΑΝ. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτοῦ πέρι.
ΤΑ. ῥίψαι δὲ πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο.
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, καὶ σοφωτέρα φανῇ,
μήτ' ἀντέχου τοῦ γ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς,
μήτε, σθένουσα μηδέν, ἰσχύειν δόκει·
ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ· σκοπεῖν δὲ χρή·
πόλις τ' ὄλωλε, καὶ πόσις· κρατῇ δὲ σύ.
ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν
οἷοί τε· τούτων οὕνεκ' οὐ μάχης ἐρᾷν,
οὐδ' αἰσχρὸν οὐδὲν οὐδ' ἐπίφθονόν σε χρή.
οὔτ' αὖ σ' Ἀχαιοῖς βούλομαι ῥίπτειν ἀράς.
εἰ γάρ τι λέξεις, ᾧ χολώσεται στρατός,
οὔτ' ἂν ταφείη παῖς ὅδ' οὔτ' οἴκτου τύχοι.
σιγῶσα δ', εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη,
τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις,
αὐτή τ' Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις.
ΑΝ. ὦ φίλτατ' ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
θανῇ πρὸς ἐχθρῶν, μητρὸ' ἀθλίαν λιπών.
ἡ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένεια ἀποκτενεῖ,
ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία·
τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθέ σοι πατρός.
ὦ λέκτρα τἄμὰ δυστυχῆ τε, καὶ γάμοι,
οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἕκτορός ποτε,
οὐχ ὡς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν,
ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνῃ κακῶν σέθεν;
τί μου δέδραξαι χεροὶ, κἀντέχῃ πέπλων,
νεοσσὸς ὡσεὶ, πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμάς;
οὐκ εἶσιν Ἕκτωρ, κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ,
γῆς ἐξαναλθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν

οὐ συγγένεια πατρὸς, οὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν·
λυγρὸν δὲ πήδημ' εἰς τραχήλου ὑψόθεν
πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀποῤῥήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον·
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διακενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
μάτην δ' ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις.
νῦν, εἴ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν· ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι, καὶ στόμ' ἅρμοσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ,
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' οὐδὲν αἴτιον;
ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔποτ' εἰ Διὸς,
πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι·
ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ φθόνου,
φόνου τε, θανάτου θ', ὅσα τε γῆ τρέφει κακά.
οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦσαί σ' ἐγὼ
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις, Ἕλλησί τε.
ὄλοιο, καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἄπο
αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἄγετε, φέρετε, καὶ ῥίπτετ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ.
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας, ἔκ τε γὰρ θεῶν
διολλύμεσθα, παιδί τ' οὐ δυναίμεθα
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας,
καὶ ῥίπτετ' εἰς ναῦν· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοὐμαυτῆς τέκνον.

ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας
μιᾶς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΑΝ. ἄγε, παῖ, φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς, βαῖνε πατρώων

πύργων ἐπ᾽ ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
λαμβάνετ᾽ αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος,
καὶ ἀναιδείας τῆς ὑμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.

ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως
μήτηρ κἀγώ. τί πάθω; τί σ᾽ ἐγὼ,
δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατός, στέρνων τε κτύπους·
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἴ᾽ γὼ πόλεως,
οἷμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν;
τίνος ἐνδέομεν, μὴ οὐ πανσυδίᾳ
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

ΧΟ. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος στροφὴ ά.
ὦ βασιλεῦ Τελαμὼν, νάσου
περικύμονος οἰκήσας ἕδραν,
τᾶς ἐπικεκλιμένας
ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνα,
οὐράνιον στέφανον,
λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις·
ἔβας, ἔβας, τοξοφόρῳ
συναριστεύσων ἅμ᾽ Ἀλκμήνης γόνῳ,
Ἴλιον, Ἴλιον ἐκπέρσων
πόλιν ἁμετέραν,
τοπάροιθ᾽, ὅτ᾽ ἔβας ἀφ᾽ Ἑλλάδος.
ὅθ᾽ Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἀντιστροφὴ ά.
ἄνθος, ἀτυζόμενος πώλων·

Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείᾳ πλάταν
ἔσχασε ποντοπόρον,
καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν,
καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἔξιλε ναῶν,
Λαομέδοντι φόνον·
κανόνων δὲ κτίσματα Φοίβου
πυρὸς φοινίκι πνοᾷ
καθελὼν, Τροίας ἐπόρθησε χθόνα.
δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη
περὶ Λαρδάνας
φονία κατέλυσεν αἰχμά.
μάταν ἄρ', ὦ χρυσέαις στροφὴ β'.
εἰν οἰνοχόαις ἅβρὰ βαίνων,
Λαομεδόντεια παῖ,
Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν.
ἃ δέ σε γειναμένα Τροία
πυρὶ δαίεται.
ἠϊόνες δ' ἅλιαι
ἴαχον, οἷον οἰω-
νὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ·
αἳ μὲν εὐνάτορας,
αἳ δὲ παῖδας, αἳ δὲ
ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ,
γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶ-
σιν· σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ
χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις.

Πριάμοιο δὲ γαῖαν
Ἕλλας ὤλεσ' αἰχμά.
ἔρως, ἔρως, ὃς παρὰ ἀντιστροφὴ β'.
Ζαρδάνια μέλαθρά ποτ' ἦλθες,
Οὐρανίδαισι μέλων·
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
κῆδος ἀναψάμενος.
τὸ μὲν οὖν Διὸς
οὐκέτ' ὄνειδος ἐρῶ·
τὸ τῶς δὲ λευκοπτέρου
ἀμέρας φίλιον βροτοῖς
φέγγος ὁλοὸν
εἶδε γαῖαν, εἶδε
Περγάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοισιν, ὃν
ἀστέρων τέθριππος ἔλαβε
χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ
μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ.
ΜΕ. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενέλαός εἰμι, καὶ στρατεύμ' Ἀχαϊκόν.
ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ, ὅσον δοκοῦσί με,
γυναικὸς οὕνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ', ὃς ἐξ ἐμῶν
δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην,

αὐτός τε καὶ γῆ, δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῷ.
ἥκω δὲ τὴν Δάκαιναν, οὐ γὰρ ἡδέως
ὄνομα δάμαρτος, ἣ ποτ' ἦν ἐμὴ, λέγω,
ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα.
οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ,
κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν, εἴτε, μὴ κτανών,
θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείαν χθόνα.
ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ἑλένης ἑῶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
Ἑλληνίδ' εἰς γῆν, κἄτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν
ποινὰς ὅσοις τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
ἀλλ' εἶα· χωρεῖτ' εἰς δόμους ὀπάονες,
κομίζετ' αὐτὴν, τῆς μιαιφονωτάτης
κόμης ἐπισπάσαντες· οὔριοι δ' ὅταν
πνοιαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.

ΕΚ. ὦ γῆς ὄχημα, κἀπὶ γῆς ἔχων ἔδραν,
ὅστις πότ' εἶ σὺ δυστόπαστος εἰδέναι,
Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος, εἴτε νοῦς βροτῶν,
προσηυξάμην σε· πάντα γὰρ, δι' ἀψόφου
βαίνων κελεύθου, κατὰ δίκην τὰ θνητ' ἄγεις.

ΜΕ. τί δ' ἔστιν, εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν;

ΕΚ. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτανεῖς δάμαρτα σήν.
δρῶν δὲ τήνδε, φεῦγε, μή σ' ἕλῃ πόθῳ.
αἱρεῖ γὰρ ἄνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
πίμπρησι δ' οἴκους· ὧδ' ἔχει κηλήματα.
ἐγώ νιν οἶδα, καὶ σὺ, χ' οἱ πεπονθότες.

ΕΛ. Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου
τόδ' ἔστι· πρὸς γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν

βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμένη,
905 ὅμως δ' ἔρεσθαι βούλομαι· γνῶμαι τίνες
Ἕλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;
ΜΕ. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις.
ΕΛ. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταὐτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
910 ὡς οὐ δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα;
ΜΕ. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλά σε κτενῶν.
ΕΚ. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεής,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
915 οὐδὲν κάτοισθα· συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὕτως, ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.
ΜΕ. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι· τῶν σῶν δ' οὕνεχ', ὡς μάθῃ, λόγων,
δώσω τόδ' αὐτῇ, τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.
920 ΕΛ. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ ἀνταμείψῃ, πολεμίαν ἡγούμενος.
ἐγὼ δ', ἃ σ' οἶδα διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι τἀμά, καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
925 πρῶτον μέν, ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν,
Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ', ἀπώλεσεν
Τροίαν τε κἀμὲ πρέσβυς, οὐ κτανὼν βρέφος,
δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἔνθεν δὲ ταπίλοιπ' ἄκουσον, ὡς ἔχει·
930 ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν.
καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις,
Φρυξὶ στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι·

Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους
τυραννίδ' ἕξειν, εἰ σφὲ κρίνειεν Πάρις·
Κύπρις δὲ τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη,
δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι
κάλλει. τὸγ ἐνθένδ', ὡς ἔχει, σκέψαι λόγον.
νικᾷ Κύπρις θεάς· καὶ τοσόνδ' οὐμὸς γάμος
ὤνησεν Ἑλλάδ'· οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
οὔτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
ἃ δ' εὐτύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγώ,
εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, κἀνειδίζομαι,
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρα λαβεῖν.
οὔπω με φήσεις αὐτὰ τἀν ποσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφῶρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
ἦλθ', οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὑτοῦ μέτα,
ὃ τῆσδ' ἁλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν·
ὃν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
Σπάρτης ἄνηρας νηῒ Κρησίαν χθόνα.
εἶεν·
οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν, τοὐπὶ τῷδ' ἐρήσομαι·
τί δὴ φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων ἅμ' ἐσπόμην,
ξένῳ προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
τὴν Διὸς κόλαζε, καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί.
ἔνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμὲ εὔπρεπῆ λόγον·
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχούς,
χρῆν μ', ἡνίκ' οὐκ ἦν Θεοπόνητά μου λέχη,
λιποῦσαν οἶκους, ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι

πύργων πυλωροὶ, κἀπὸ τειχέων σκοποί·
οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον ἐξ ἐπάλξεων
πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.
βίᾳ δ' ὁ καινὸς μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις
Δηΐφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
πρὸς σοῦ δικαίως, ἢν ὁ μὲν βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν', ἀντὶ νικητηρίων,
πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
βούλει, τὸ χρῄζειν ἀμαθές ἐστι γὰρ τόδε.

ΧΟ. βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ,
πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς, κακοῦργος οὖσα· δεινὸν οὖν τόδε.

ΕΚ. ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι,
καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα.
ἐγὼ γὰρ Ἥραν παρθένον τε Παλλάδα
οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
ὥσθ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα,
Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυξὶ δουλεύειν ποτὲ,
αἳ παιδικῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι
ἦλθον πρὸς Ἴδην· τοῦ γὰρ οὕνεκ' ἂν θεὰ
Ἥρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
πότερον ἀμείνον' ὡς λάβῃ Διὸς πόσιν;
ἢ γάμον Ἀθηνᾶ θεῶν τινος πειρωμένη,
ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο,
φεύγουσα λέκτρα. μὴ μαθεῖς ποίει θεὰς,
τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ πείσῃς σοφούς.
Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολύς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἡσυχός γ' ἐν οὐρανῷ

αὐταῖς Ἀμύκλαις σ' ἤγαγεν πρὸς Ἴλιον;
ἦν οὗ μὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
ὁ σὸς δ' ἰδών νιν νοῦς ἐποιήθη Κύπρις·
τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς,
καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς·
ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξεμαργώθης φρένας.
ἐν μὲν γὰρ Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου·
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τὴν Φρυγῶν πόλιν,
χρυσῷ ῥέουσαν, ἤλπισας κατακλύσειν
δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα, ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
εἶεν· βίᾳ γὰρ παῖδα φῄς σ' ἄγειν ἐμόν.
τίς Σπαρτιατῶν ᾔσθετ', ἢ ποίαν βοὴν
ἀνωλόλυξας Κάστορος νεανίου,
τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος, οὐ κατ' ἄστρα πω.
ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες, Ἀργεῖοί τέ σου
κατ' ἴχνος, ἦν δὲ δοριπετὴς ἀγωνία,
εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλοιτό σοι,
Μενέλαον ᾔνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς,
ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὸν μέγαν·
εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
εἰς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα, τοῦτ' ἤσκεις, ὅπως
ἕποι ἅμ' αὐτῇ, τῇ 'ρετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
κᾄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις,
πύργων καθιεῖσ', ὡς μένουσ' ἀκουσίως.
ποῦ δῆτ' ἐλήφθης, ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ'; ἃ γενναία γυνὴ
δράσειεν ἄν, ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν.
καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις·

ὦ θύγατερ, ἔξελθ' · οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
ἄλλους γαμοῦσι· σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαϊκὰς
πέμψω συνεκπλέψασα· καὶ παῦσον μάχης
Ἕλληνας ἡμᾶς τ' · ἀλλά σοι τόδ' ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις,
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες.
μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα, κἄβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κάρα·
ἦν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἁρπίοις,
φρίκῃ τρέμουσαν, κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην,
ἕλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα', ἵν' εἰδῇς, οἵ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἄξιος τήνδε κτανὼν
σαυτοῦ· νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
γυναιξὶ, θνήσκειν, ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.

ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
τῖσαι δάμαρτα, κἀφελοῦ πρὸς Ἑλλάδος
ψόγον τὸ θῆλύ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.

ΜΕ. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταὐτὸν λόγου,
ἑκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
ξένας ἐς εὐνάς· χὴ Κύπρις κόμπου χάριν
λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας,
πόνους δ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακρούς
θανοῦσ', ἵν' εἰδῇς μὴ κατισχύειν ἐμέ.

ΕΛ. μή, πρὸς σὲ γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεὶς ἐμοὶ, κτάνῃς με, συγγίνωσκε δέ.

ΕΚ. μηδ', οὓς ἀπέκτειν' ἤδε, συμμάχους προδῷς·
ἐγὼ, πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι.

ΜΕ. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
τήνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.
ΕΚ. μὴ νῦν νεώς σοι ταυτὸν εἰσβήτω σκάφος.
ΜΕ. τί δ' ἔστι; μεῖζον βρῖθος ἢ πάρος γ' ἔχει;
ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστὴς, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ,
ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ΜΕ. ἔσται γ' ἃ βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται,
εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις.
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος, ὥσπερ ἄξια, κακῶς
κακὴ θανεῖται· καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
πάσαισι θήσει. ῥᾴδιον μὲν οὐ τόδε.
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες.
ΧΟ. οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ στροφὴ ά
ναὸν καὶ θυόεντα βωμὸν
προὔδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα,
σμύρνης αἰθερίας τε καπνόν,
καὶ Πέργαμον ἱεράν,
Ἰδαῖά τ', Ἰδαῖα νισσοφόρα νάπη,
χιόνι κατάῤῥυτα ποταμείᾳ,
τέρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ
τὰν καταλαμπομέναν
ζαθέαν θεράπναν.
φροῦδαί σοι θυσίαι, χορῶν ἀντιστροφὴ ά.
τ' εὔφημοι κέλαδοι κατ' ὄρφναν,
καὶ παννυχίδες θεῶν,
χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶναι,

σὺν δώδεκα πλήθει.
μέλει, μέλει μοι, τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
οὐράνιον ἕδραν ἐπιβεβηκὼς,
αἰθέρα τε, πόλεως ὁλουμένας,
ἂν πυρὸς αἰθομέναν
κατέλυσεν ὁρμά.
ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι, στροφὴ β.
σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις
ἄθαπτος, ἄνυδρος·
ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος
ἄϊσσον πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
λαΐνα, Κυκλώπει', οὐράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πλῆθος ἐν πύλαις
δάκρυσι κατάορα στένει.
βοᾷ, βοᾷ, μᾶτερ· ὤ μοι·
μόναν δή μ' Ἀχαιοὶ
κομίζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων,
ναυσὶν ἐπὶ ναῦν
εἰναλίαισι πλάταις,
ἢ Σαλαμῖν' ἱεράν,
ἢ δίπορον κορυφὰν
Ἰσθμιον, ἔνθα πύλαις
Πέλοπος ἔχουσιν ἕδραι.
εἴθ' ἀκάτου Μενέλα ἀντιστροφὴ β.
μέσον πέλαγος ἰούσας,
δίπαλτον ἱερὸν
ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι
Αἰγαίου κεραυνοφαὴς πῦρ,
Ἰλιόθεν ὅτι με πολύδακρυν

Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει·
χρύσεα δ' ἔνοπτρα, παρθένων
χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει
Διὸς κόρα· μηδὲ γαῖαν
ποτ' ἔλθοι Δάκαιναν,
πατρῷόν τε θάλαμον ἑστίας,
μηδὲ πόλιν Πιτάνας,
χαλκόπυλόν τε θεᾶς,
δύσγαμον αἶσχος ἐλὼν
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ,
ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ
μέλεα πάθεα Τρωῇσιν.
ἰὼ, ἰώ·
καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ συντυχίαι· λεύσσετε Τρῶων
τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεαι
νεκρὸν, ὃν, πύργων δίσκημα πικρὸν,
Δαναοὶ κτείνοντες ἔχουσιν.

ΤΑ. Ἑκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἶς λελειμμένος
λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας.
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.
οὗ θᾶσσον οὔνεκ', ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
φροῦδος, μετ' αὐτοῦ τ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγὸς, ἡνίκ' ἔξωρμα χθονὸς,
πάτραν ἀναστένουσα, καὶ τὸν Ἕκτορος
τύμβον προσεννέπουσα· καί σφ' ἠτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς, πεσὼν ἐκ τειχέων,

ψυχὴν ἀφῆκεν, Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος·
φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλεύρ' ἐβάλλετο,
μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἑστίαν,
μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας δρᾶν·
ἀλλ', ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαΐνων,
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας
δοῦναι, πέπλοισιν ὡς περιστείλῃς νεκρὸν,
στεφανοῖς θ', ὅση σοι δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σά·
ἐπεὶ βέβηκε, καὶ τὸ δεσπότου τάχος
ἀφεῖλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες, αἱρούμεθ' δόρυ·
σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπισταλμένα.
ἑνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω·
Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν φοὰς,
ἕλουσα νεκρὸν κἀπένιψα τραύματα.
ἀλλ' εἶμ', ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρῥήξων τάφον,
ὡς σύντομ' ἡμῖν, κἀπ' ἐμοῦ τε κἀπὸ σοῦ,
εἰς ἓν ζυνελθόντ', οἶκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην.

ΕΚ. Θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα, κοὐ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
ὦ μεῖζον' ὄγκου δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν,
τί τόνδ', Ἀχαιοὶ, παῖδα δείσαντες, φόνον
καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ
πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα,
ὅθ' Ἕκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
διωλλύμεσθα, μυρίας τ' ἄλλης χερός.
πόλεως δ' ἁλούσης, καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων

βρέφος τρισσνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον,
ὅστις φοβεῖται, μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλταθ', ὡς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής. 1175
εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως ἦβης τυχών,
γάμων τε, καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον.
νῦν αὖτ' ἰδὼν μὲν, γνούς τε σῇ ψυχῇ, τέκνον,
οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων. 1180
δύστηνε, κρατὸς ὡς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
τείχη πατρῷα, Λοξίου πυργώματα·
ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον,
φιλήμασίν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελᾷ,
ὀστέων ῥαγέντων, φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω. 1185
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἦσθε πατρὸς
κέκτησθ' ἐν ἄρθροις, ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι;
ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα,
ὄλωλας; ἐψεύσω μ', ὅτ', εἰσπίπτων πέπλους,
ὦ μῆτερ, ηὔδας, ἦ πολύν σοι βοστρύχων 1190
πλόκαμον νεροῦμαι, πρὸς τάφον δ' ὁμηλίκων
κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον,
γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νεκρόν·
οἴμοι· τὰ πόλλ' ἀσπάσματ', αἵ τ' ἐμαὶ τροφαί, 1195
ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι, φροῦδά μοι. τί καί ποτε
γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε
δείσαντες; αἰσχρὸν τοὔπίγραμμά γ' Ἑλλάδι.
ἀλλ', ὦ πατρῴων οὐ λαχὼν, ἔξεις ὅμως, 1200
ἐν ῇ ταφήσῃ, χαλκόνωτον ἰτέαν.
ὦ καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονος

σώζουσ᾽, ἄριστον φύλακ᾽ ἀπώλεσας σέθεν.
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος,
ἴτυός τ᾽ ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρὼς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις, πόνους ἔχων,
ἔπταζεν Ἕκτωρ, προστιθεὶς γενειάδι.
φέρετε, κομίζετ᾽ ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ
ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν· ὧν δ᾽ ἔχω, λήψῃ τάδε.
θνητῶν δὲ μῶρος, ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ᾽ ἄλλοσε
πηδῶσι, κοὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτέ.
ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἵδε σοι σκυλευμάτων
Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
ΕΚ. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
οὐδ᾽ ἥλικας τόξοισιν, οὓς Φρύγες νόμους
τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι,
μήτηρ πατρὸς σοι προστίθησ᾽ ἀγάλματα,
τῶν σῶν ποτ᾽ ὄντων, νῦν δέ σ᾽ ἡ θεοστυγὴς
ἀφείλετ᾽ Ἑλένη· πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
ἔκτεινε, καὶ πάντ᾽ οἶκον ἐξαπώλεσεν.
ΧΟ. ἕ, ἕ· φρενῶν ἔθιγες, ἔθιγες·
ὦ μέγας ἐμοί ποτ᾽ ὢν ἀνάκτωρ πόλεως.
ΕΚ. ἃ δ᾽ ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροΐ,
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγια πέπλων ἀγάλματ᾽ ἐξάπτω χροός.
σύ τ᾽, ὦ ποτ᾽ οὖσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων, Ἕκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῦ· θανῇ γάρ, οὐ θανοῦσα, σὺν νεκρῷ·
ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ

κακοῦ τ' Ὀδυσσέως, ἄξιον τιμᾶν ὅπλα.
ΧΟ. αἴ, αἴ, αἴ, αἴ·
πικρὸν ὕδυρμα, γαῖά σ', ὦ τέκνον, 1235
δέξεται· στέναζε, μῆτερ–
ΕΚ. αἴ, αἴ.
ΧΘ. νεκρῶν ἴαχον.
ΕΚ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
ΕΚ. τελαμῶσιν ἕλκη, τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι, 1240
τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὔ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντίσει πατὴρ σέθεν.
ΧΟ. ἄρασσ', ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα, πεπλους
διδοῦσα χειρός· ἰώ μοί μοι.
ΕΚ. ὦ φίλταται γυναῖκες. 1245
ΧΟ. Ἑκάβη, σὰς ἔννεπε·
τίνα θροεῖς αὐδάν;
ΕΚ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι, πλὴν οὗ μοὶ πόνοι,
Τροία τε, πόλεων ἔκκριτον μισουμένη.
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν· εἰ δὲ μὴ θεὸς 1250
ἔστρεψ', ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες, οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἄν,
μούσαις ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν.
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γὰρ, οἷα δεῖ γε, νερτέρων στέφη. 1255
δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ,
εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων·
κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τάδε.
ΧΟ. ἰώ, ἰώ·
μελέα μάτηρ γ', ἣ τὰς μεγάλας 1260
ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίου.

μέγα δ' ὀλβισθεὶς, ὡς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.

ΕΚ. ἔα, ἔα·
τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω, φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας· μέλλει Τροίᾳ
καινόν τι κακὸν προσίσεσθαι.

ΤΑ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθε πιμπράναι
Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χειρὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι·
ὡς ἂν, κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν,
στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄυμενοι Τροίας ἄπο.
ὑμεῖς δ', ἵν' αὐτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο,
χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
σὺ τ', ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
ἕπου· μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα
οἵδ', ᾧ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας.

ΕΚ. οἴ 'γὼ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον,
καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἤδη κακῶν·
ἔξειμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρί.
ἀλλ', ὦ γεραιὲ ποὺς, ἐπίσπευσον μόλις,
ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ, μεγάλα δή ποτ' ἀμπνέουσ' ἐν βαρβάροις,
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα.
πιμπρᾷ σὺ, χἠμᾶς ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
δούλας. ἰὼ θεοί· τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.

φέρ', εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστά μοι
σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένῃ.
ΤΑ. ἐνθουσιᾷς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς.
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσέως δὲ χρὴ
εἰς χεῖρα δοῦναι τήνδε, καὶ πέμπειν γέρας.
ΕΚ. ὀτοτοτοτοττοῖ.
Κρόνιε πρύτανι, Φρύγια γενέτα,
πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρδάνου
γονᾶς τάδ', οἷα πάσχομεν, δέδορκας.
ΧΟ. δέδορκεν, ἃ δὲ μεγαλόπολις
ἄπολις ὄλωλεν,
οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
ΕΚ. ὀτοτοτοτοττοῖ.
λέλαμπεν Ἴλιος· Περ-
γάμων πυρὶ καταίθεται
τέρεμνα καὶ πόλις, ἄκρα τε τειχέων.
ΧΟ. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὡς τις, οὐ-
ρανία πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ,
μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα,
δαΐῳ τε λόγχᾳ.
ΕΚ. ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων.
ΧΟ. ἔ, ἔ.
ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.
ΧΟ. ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις,
γεραιά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα,
καὶ χερσὶ γαῖαν κρύπτουσα δισσαΐς.
διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι
γαίᾳ, τοὺς ἐμοὺς
καλοῦσα νέρθεν ἀθλίους ἀκοίτας.

ΕΚ. ἀγόμεθα, φερόμεθα.
ΧΟ. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς.
ΕΚ. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον.
ΧΟ. ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
ΕΚ. ἰὼ Πρίαμε, Πρίαμε, σὺ μὲν γὰρ ὀλόμενος,
ἄταφος, ἄφιλος, ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ.
μέλας γάρ σ' ὄσσε κατακαλύπτει
θάνατος, ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς.
ἰὼ θεῶν μέλαθρα, καὶ πόλις φίλα.
ΧΟ. ἔ, ἔ· τὰν φόνιον ἔχετε
φλόγα, δορός τε λόγχαν.
πάχ' εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
κόνις δ', ὅσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα,
ἄϊστον οἴκων ἐμῶν μεθήσει.
ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν·
ἄλλα δ' ἄλλο φροῦδον·
οὐδ' ἔτ' ἔστιν ἃ τάλαινα Τροία.
ΕΚ. ἐμάθετ', ἐκλύετε
Περγάμων κτύπον.
ἔνοσις ἄπασαν, ἔνοσις
ἐπικλύσει πόλιν.
ἰώ· τρομερὰ, τρομερὰ μέλεα,
φέρετ' ἐμὸν ἴχνος.
ΤΑ. ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν
δούλειον ἀμέραν βίου.
ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν
ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

B A K X A I.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσος ἀποθεωθείς, μηδὲ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν, εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφὰς, Σεμέλης λέγω, ἠνάγκασεν αὐτὰς τὸν Πενθέα διασπάσασθαι. Ἡ μυθοποιΐα κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ· τὸ ὄνομα μόνον μεταπεποίηται Εὐριπίδῃ. Ὁ Χορὸς μὲν συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Βακχῶν· ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῇ Θηβαΐδι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΑΔΜΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΓΥΝΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ

ΔΙ. Ἥκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη
Σεμέλη, λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί.
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν,
πάρειμι Δίρκης νάματ' Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ.
ὁρῶ δὲ μητρὸς μνῆμα τῆς κεραυνίας
τόδ' ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα, δίου τε πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε
τίθησι, θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλου δέ νιν
πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυώδει χλόῃ.
λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βακτριά τε τείχη, τήν τε δύσχειμον χθόνα
Μήδων ἐπελθών, Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα
κεῖται, μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,

εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν.
κἀκεῖ χορεύσας, καὶ καταστήσας ἐμὰς
τελετάς, ἵν' εἴην ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς.
πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς,
θύρσον τε δοὺς εἰς χεῖρα, κίσσινον βέλος,
ἐπεί μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν,
Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός·
Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινὸς,
εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν οὕνεκα κτανεῖν
Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
τοιγὰρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ
μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι, παράκοποι φρενῶν,
σκευήν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν.
καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, ὅσαι
γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δωμάτων.
ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι,
χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορθοῖς εἶνται πέτραις.
δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεἰ μὴ θέλει,
ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ,
φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διΐ.
Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι·
ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμέ, καὶ σπονδῶν ἄπο
ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει.
ὧν οὕνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι,
πᾶσίν τε Θηβαίοισιν· εἰς δ' ἄλλην χθόνα,

τὰ ᾽νθένδε θέμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
δεικνὺς ἐμαυτόν· ἦν δὲ Θηβαίων πόλις
ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους Βάκχας ἄγειν
ζητῇ, συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν.
ὧν οὕνεκ᾽ εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
μορφὴν τ᾽ ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
ἀλλ᾽ ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
θίασος ἐμός, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
ἐκόμισα παρέδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοὶ,
αἴρεσθε τἄπιχώρι᾽ ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ᾽ εὑρήματα
βασίλειά τ᾽ ἀμφὶ δώματ᾽ ἐλθοῦσαι τάδε
κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
ἐγὼ δὲ Βάκχας, εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας
ἐλθὼν, ἵν᾽ εἰσὶ, συμμετασχήσω χορῶν.

ΧΟ. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς ἱερὸν Τμῶλον
ἀμείψασα, θοάζω Βρομίῳ
πόνον ἡδὺν, κάματόν τ᾽ εὐκάματον,
τὸν Βάκχιον εὐάζομένα θεόν.
τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ;
τίς δὲ μελάθροις; ἔκτοπος ἔστω,
στόμα τ᾽ εὔφημον ἅπας ὁσιούσθω·
τὰ νομισθέντα γὰρ,
αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων, τελετὰς θεῶν στρ. α.
εἰδὼς, βιοτὰν ἁγιστεύει,
καὶ θιασεύεται ψυχὰν,
ἐν ὄρεσι βακχεύων
ὁσίοισιν καθαρμοῖς·

τά τε ματρὸς μεγάλας
ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων,
ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων,
κισσῷ τε στεφανωθεὶς,
Διόνυσον θεραπεύει.
ἴτε Βάκχαι, ἴτε Βάκχαι,
Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
Διόνυσον κατάγουσαι
Φρυγίων ἐξ ὀρέων
Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγυιὰς,
τὸν Βρόμιον·
ὃν ποτ', ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγ- ἀντ. α'.
καισι, πταμένας Διὸς βροντᾶς,
νηδύος ἔκβολον μάτηρ
ἔτεκε, λιποῦσ' αἰῶ-
να κεραυνίῳ πλαγᾷ·
λοχίοις δ' αὐτίκα νιν
δέξατο θαλάμοις Κρονίδα Ζεύς·
κατὰ μηρῷ δὲ καλύψας,
χρυσέαισιν συνερείδει
περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
ἔτεκεν δ', ἄνικα μοῖραι
τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν,
στεφάνωσέν τε δρακόντων
στεφάνοις, ἔνθεν ἄγραν
θηροτρόφοι Μαινάδες ἀμφιβάλλον-
ται πλοκάμοις.
ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι, στροφὴ β'.
στεφανοῦσθε κισσῷ·

βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ
σμίλακι, καλλικάρπῳ,
καὶ καταβακχιοῦσθε δρυὸς
ἢ ἑλάτας κλάδοισι·
στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων
στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς
δσιοῦσθ' · αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει.
Βρόμιος ὅστις ἄγει θιάσους
εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
θηλυγενὴς ὄχλος,
ἀφ' ἱστῶν παρὰ κερκίδων
τ' οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.
ὦ θαλάμευμα Κουρήτων, ἀντιστροφὴ β'
ζάθεοί τε Κρῆτες,
διογενέτορες ἔναυλοι·
ἔνθα τρικόρυθες ἄντροις
βυρσότονον κύκλωμα τόδε
μοὶ Κορύβαντες εὗρον.
ἀνὰ δὲ βάκχεια συντόνῳ
κέρασαν ἡδυβόᾳ Φρυγίων
αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Ῥέας εἰς
χέρα θῆκαν, κτύπον ἐν τ' ἄσμασι Βακχᾶν.
παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς·
εἰς δὲ χορεύματα
συνῆψαν Τριετηρίδων,
αἷς χαίρει Διόνυσος,
ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, ὅταν ἐπωδός.

ἐκ θιάσων δρομαίων
πέσῃ πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
ἱερὸν ἐνδυτόν, ἀγρεύων
αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγων χάριν,
ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια.
ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον,
ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν
νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.
ὁ Βακχεὺς δ', ἔχων
πυρσώδη φλόγα πεύκας,
ἐκ νάρθηκος αἴσσει,
δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας,
ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων.
ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
τοιάδ' · ὦ ἴτε, Βάκχαι,
ὦ ἴτε, Βάκχαι,
Τμώλου χρυσορόου χλιδᾷ,
μέλπετε τὸν Διόνυσον
βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,
εὐΐα τὸν εὔιον
ἀγαλλόμεναι θεόν,
ἐν Φρυγίαισι βοαῖς, ἐνοπαῖσί τε,
λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος
ἱερὸς ἱερὰ
παίγματα βρέμῃ,
σύνοχα φοιτάδσιν
εἰς ὄρος, εἰς ὄρος·

ἡδομένα δ' ἄρα
πῶλος ὅπως ἅμα
ματέρι φορβάδι
κῶλον ἄγει ταχύπουν,
σκιρτήμασι Βάκχου.

ΤΕ. τίς ἐν πύλαισι Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων,
Ἀγήνορος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν
λιπών, ἐπύργωσ' ἄστυ Θηβαίων τόδε;
ἴτω τις, εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι
ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτός, ὧν ἥκω πέρι,
ἃ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὢν γεραιτέρῳ,
θύρσους ἀνάπτειν, καὶ νεβρῶν δορᾶς ἔχειν
στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.

ΚΑ. ὦ φίλταθ', ὡς σὴν γῆρυν ἠσθόμην κλύων,
σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρός, ἐν δόμοισιν ὤν.
ἥκω δ' ἕτοιμος, τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ.
δεῖ γάρ νιν, ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός,
ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατόν, αὔξεσθαι μέγαν.
ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
καὶ κρᾶτα σείσαι πολιόν; ἐξήγου σύ μοι,
γέρων γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός.
ὡς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ', οὔθ' ἡμέραν,
θύρσῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως,
γέροντες ὄντες.

ΤΕ. ταὐτά μοι πάσχεις ἄρα·
κἀγὼ γὰρ ἥβῶ, κἀπιχειρήσω χοροῖς.

ΚΑ. οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν.

ΤΕ. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.

ΚΑ. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω δ' ἐγώ.
ΓΕ. ὁ θεὸς ἅμοχθεῖ δ' κεῖσε νῷν ἡγήσεται.
ΚΑ. μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;
ΤΕ. μόνοι γὰρ εὖ φρονοῦμεν· οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.
ΚΑ. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός.
ΤΕ. ἰδού, ξύναπτε, καὶ ξυνωρίζου χέρα.
ΚΑ. οὐ καταφρονῶ γ' ὧν τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.
ΤΕ. οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν.
πατρὸς παραδοχὰς, ἃς θ' ὁμήλικας χράνῳ
κεκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβάλλει λόγος,
οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὑρηται φρενῶν.
ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
μέλλων χορεύειν, κρᾶτα κισσώσας ἐμόν;
οὐ γὰρ διῄρηχ' ὁ θεὸς, εἴτε τὸν νέον
ἐχρῆν χορεύειν, εἴτε τὸν γεραίτερον·
ἀλλ' ἐξ ἁπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὔξεσθαι θέλει.
ΚΑ. ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὁρᾷς,
ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.
Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾷ,
Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
ὡς ἐπτόηται. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;
ΠΕ. ἔκδημος ὢν μὲν τῆσδ' ἐτύγχανον χθονὸς,
κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακὰ,
γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι,
πλασταῖσι βακχείαισιν· ἐν δὲ δασκίοις
ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωστὶ δαίμονα
Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ, τιμώσας χοροῖς·
πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑστάναι

κρατῆρας· ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
πρόφασιν μὲν, ὡς δὴ μαινάδας θυοσκόους,
τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου.
ὅσας μὲν οὖν εἵληφα, δεσμίους χέρας
σώζουσι πανδήμοισι πρόσπολοι στέγαις·
ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι,
Ἰνώ τ', Ἀγαυήν θ', ἣ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω·
καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι,
παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας τάχα.
λέγουσι δ', ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόης, ἐπῳδὸς, Λυδίας ἀπὸ χθονὸς
ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔκοσμος κόμην,
οἰνωπὸς, ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
ὃς ἡμέρας τε κὐφρόνας συγγίγνεται
τελεστὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν.
εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
παύσω κτυποῦντα θύρσον ἀνασείοντά τε
κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών.
ἐκεῖνος εἶναί φησι Διόνυσος θεός·
ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφη Διός·
ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσιν κεραυνίαις
σὺν μητρὶ, δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια,
ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
ἀτὰρ, τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὁρῶ,
πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων,

νάρθηκι βακχεύοντ'. ἀναίνομαι, πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν, νοῦν οὐκ ἔχον.
οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
σὺ ταῦτ' ἔπεισας, Τειρεσία; τόνδ' αὖ θέλεις
τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον,
σκοπεῖν πτερωτοὺς, κἀμπύρων μισθοὺς φέρειν;
εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο,
κάθησ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ
ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔστι λέγω τῶν ὀργίων.
ΧΟ. τῆς εὐσεβείας, ὦ ξέν', οὐκ αἰδῇ θεούς,
Κάδμον τε, τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν,
Ἐχίονος δ' ὢν παῖς, καταισχύνεις γένος;
ΤΕ. ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν.
σὺ δ' εὔτροχον μὲν γλῶσσαν, ὡς φρονῶν, ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.
θρασὺς δὲ δυνατὸς, καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ,
κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων.
οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν ὅσος
καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γάρ, ὦ νεανία,
τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Δημήτηρ θεά,
Γῆ δ' ἔστιν, ὄνομα δ', ὁπότερον βούλει, κάλει·
αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
ὁ δ' ἦλθεν ἐπὶ ταὐτίπαλον, ὁ Σεμέλης γόνος,
βότρυος ὑγρὸν πόμ' εὗρε, κἀισηνέγκατο

θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
ὕπνον τε, λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν,
δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς,
ὥστε διὰ τοῦτον τἀγάθ' ἀνθρώπους ἔχειν.
καὶ καταγελᾷς νιν, ὡς ἐνερράφη Διὸς
μηρῷ· διδάξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
ἐπεὶ νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεὺς, εἰς δ' Ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,
Ἥρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ·
Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεός.
ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου
αἰθέρος, ἔθηκε, τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς
Διόνυσον Ἥρας νεικέων· χρόνῳ δέ νιν
βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διός,
ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ἥρᾳ ποτ' ὠμήρευσε, συνθέντες λόγον.
μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολύς,
λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ.
Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά·
στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα κἀπὶ τάξεσιν
φόβος διεπτόησε, πρὶν λόγχης θιγεῖν.
μανίᾳ δὲ, καὶ τοῦτ' ἔστι Διονύσου πάρα.
ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφίσιν πέτραις
πηδῶντα, σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα
βάλλοντα, καὶ σείοντα Βάκχιον κλάδον,

μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'· ἀλλ' ἐμοὶ, Πενθεῦ, πιθοῦ,
μὴ τὸ κράτος αὔξει δύναμιν ἀνθρώπους ἔχειν,
μηδ', ἢν δοκῇς μὲν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου,
καὶ σπένδε, καὶ βάκχευε, καὶ στέφου κάρα.
οὐχ ὁ Διόνυσος μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας ἐς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' ἀεί.
τοῦτο σκοπεῖν χρὴ· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὖσ' ἡ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
ὁρᾷς; σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις
πολλοὶ, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις,
κἀκεῖνος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
κισσῷ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνωρὶς· ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
κοὐ θεομαχήσω σῶν λόγων πεισθεὶς ὕπο.
μαίνῃ γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοὔτε φαρμάκοις
ἄκη λάβοις ἂν, οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.

ΧΟ. ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύνεις λόγοις,
τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν.

ΚΑ. ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρῄνεσεν·
οἶκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων·
νῦν γὰρ πέτῃ τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
εἰ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῂς,
παρά σοι λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς,
ὡς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν,
ἡμῖν τε τιμὴ, παντὶ τῷ γένει, προσῇ.
ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,

ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο,
διεσπάσαντο, κρείσσον' ἐκ κυνηγίας
Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν;
ἃ μὴ πάθῃς σὺ, δεῦρό σου στέψω κάρα
νισαῖῳ· μεθ' ἡμῶν, τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.

ΠΕ. οὔ μὴ προσοίσεις χεῖρα· βακχεύσεις δ' ἰὼν,
μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί.
τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον
δίκῃ μέτειμι. στειχέτω τις, ὡς τάχος,
ἐλθὼν δὲ θάκους τοὐσδ', ἵν' οἰωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαινοῦ κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,
καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθες·
μάλιστα γάρ νιν δήξομαι δράσας τάδε.
οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες, ἐξιχνεύσατε
τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
καινὴν γυναιξὶ, καὶ λέχη λυμαίνεται.
κἄνπερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε
δεῦρ' αὐτὸν, ὡς ἂν, λευσίμου δίκης τυχὼν,
θάνῃ, πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδών.

ΤΕ. ὦ σχέτλ', ὡς οὐκ οἶσθα, ποῦ ποτ' εἶ λάγων.
μέμηνας· ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἀξαιτώμεθα
ὑπέρ τε τρύτρου, καίπερ ὄντος ἀγρίου,
ὑπέρ τε πόλεως, τόν θεὸν, μηδὲν νέον
δρᾷν. ἀλλ' ἕπου μοι, νιφόεντος βάκτρου μέτα,
πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμὸν, κἀγὼ τὸ σόν·
γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν. ἴτω δ' ὅμως·
τῷ Βακχίῳ καὶ τῷ Διὸς δουλευτέον.

Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
τοῖς σοῖσι, Κάδμε, μαντικῇ μὲν οὐ λέγω,
τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.
ΧΟ. ὁσία, πότνα θεῶν, στροφὴ α'. 370
ὁσία δ', ἃ κατὰ γᾶν
χρύσεα πτέρυγα φέρεις,
τάδε Πενθέως ἆθεις;
ἆθεις οὐχ ὁσίαν ὕβριν
ἐς τὸν Βρόμιον τὸν Σεμέλας, 375
τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις
δαίμονα πρῶτον μακάρων; ὃς τάδ' ἔχει,
θιασεύειν τε χοροῖς,
μετά τ' αὐλοῦ γελάσαι,
ἀποπαῦσαί τε μερίμνας, 380
ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ
γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν,
κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλῃ.
ἀχαλίνων στομάτων ἀντιστροφὴ α'. 385
ἀνόμου τ' ἀφροσύνας
τὸ τέλος δυστυχία.
ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας
βίοτος καὶ τὸ φρονεῖν ἀσά-
λευτον μένει, καὶ συνέχει 390
δῶμα· πρόσω γάρ, ἀλλ' ὅμως αἰθέρα ναί-
οντες ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι.
τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία·
τό, τε μὴ θνητὰ φρονεῖν
βραχὺς αἰών· ἐπὶ τούτῳ 395

δέ τις ἄν, μεγάλα διώκων,
τὰ παρόντ' οὐχὶ φέρει.
μαινομένων οἵδε τρόποι
καὶ κακοβούλων παρ' ἐμοί γε φωτῶν.
ἵκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον, στροφὴ β'.
νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας,
ἵνα θελξίφρονες νέμονται
θνατοῖσιν ἔρωτες·
Πάφον θ', ἂν ἑκατόστομοι
βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ
καρπίζουσιν ἄνομβροι·
ἄπου καλλιστευμένα
Πιερία μούσειος ἕδρα,
σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου,
ἐκεῖσ' ἄγε με,
Βρόμιε, Βρόμιε,
προβαχχήϊε δαῖμον.
ἐκεῖ χάριτες,
ἔπεῖ θὲ πόθος,
ἐκεῖ δὲ Βάκχαισι
θέμις ὀργιάζειν.
ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς ἀντιστροφὴ β'.
χαίρει μὲν θαλίαισιν.
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν εἰρή-
ναν, κουροτρόφον θεάν·
ἴσαν δ' εἰς τε τὸν ὄλβιον,
τόν τε χείρονα, δῶκ' ἔχειν
οἴνου τέρψιν ἄλυπον.
μισεῖ δ', ὃ μὴ ταῦτα μέλει,

κατὰ φάος νύκτας τε φίλας
εὐαίωνα διαζῆν.
σοφὸν δ' ἀπέχειν
πραπίδα φρένα τε
περισσῶν παρὰ φωτῶν.
τὸ πλῆθος ὅ, τι
τε φαυλότερον
ἐνόμισσε, χρῆταί τε,
τόδε τοι λέγοιμ' ἄν.

ΘΕ. Πενθεῦ, πάρεσμέν, τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες,
ἐφ' ἣν ἔπεμψας, οὐδ' ἄκραν δ' ὠρμήσαμεν.
ὁ θὴρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾷος, οὐδ' ὑπέσπασε
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
οὐδ' ὠχρὸς οὐδ' ἥλλαξεν οἰνωπὸν γένυν,
γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο,
ἔμενέ τε, τοὐμὸν εὐπρεπὲς ποιούμενος.
κἀγὼ δι' αἰδοῦς εἶπον· ὦ ξέν', οὐχ ἑκὼν
ἄγω σε, Πενθέως δ', ὃς μ' ἔπεμψ', ἐπιστολαῖς.
ἃς δ' αὖ σὺ Βάκχας εἶρξας, ἃς συνήρπασας,
κἀδησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης,
φροῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας
σκιρτῶσι, Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν.
αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
κλῆδές τ' ἄνηκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερός.
πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἥκει πλέως
εἰς τάσδε Θήβας. σοὶ δὲ τἆλλα χρὴ μέλειν.

ΠΕ. λάζυσθε χειρῶν τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὢν,
οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκὺς, ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
ἁτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένε,

ὡς εἰς γυναῖκας, ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει.
πλόκαμός τε γάρ σου ταναὸς, οὐ πάλης ὕπο,
γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
λευκὴν δὲ χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις,
οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ὅστις εἶ γένος.
ΔΙ. οὐ κόμπος οὔδείς· ῥᾴδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἶσθά που κλύων;
ΠΕ. οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.
ΔΙ. ἐντεῦθεν εἰμί· Λυδία δέ μοι πατρίς.
ΠΕ. πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα;
ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησ', ὁ τοῦ Διός.
ΠΕ. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὃς νέους τίκτει θεούς;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ὃς Σεμέλης ἐνθάδ' ἔζευξεν γάμοις.
ΠΕ. πότερα δὲ νύκτωρ σ', ἢ κατ' ὄμμ', ἠνάγκασεν;
ΔΙ. ὁρῶν ὁρῶντα· καὶ δίδωσιν ὄργια.
ΠΕ. τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
ΔΙ. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν
ΠΕ. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;
ΔΙ. οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.
ΠΕ. εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλω.
ΔΙ. ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.
ΠΕ. τὸν θεὸν γὰρ ὁρᾷν σὺ φῂς σαφῶς, ποῖός τις ἦν,
ΔΙ. ὁποῖος ἤθελ'· οὐκ ἐγὼ τασσον τόδε.
ΠΕ. ταῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὖ, κοὐδὲν λέγων.
ΔΙ. δόξει τις, ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων, οὐκ εὖ φρονεῖν.
ΠΕ. ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρ', ἄγων τὸν δαίμονα;
ΔΙ. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια.

ΠΕ. φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολύ.
ΔΙ. τάδ' εὖ γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
ΠΕ. τὰ δ' ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς; 485
ΔΙ. νύκτωρ τὰ πολλά· σεμνότητι ἔχει σκότος.
ΠΕ. τοῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.
ΔΙ. κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.
ΠΕ. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
ΔΙ. σὲ δ' ἀμαθίας γε, κἀσεβοῦντ' εἰς τὸν θεόν. 490
ΠΕ. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος, κοὐκ ἀγύμναστος λόγων.
ΔΙ. εἴφ' ὅ, τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ;
ΠΕ. πρῶτον μὲν ἁβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
ΔΙ. ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
ΠΕ. ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χερῶν. 495
ΔΙ. αὐτός μ' ἄφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.
ΠΕ. εἱρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
ΔΙ. λύσει με δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
ΠΕ. ὅταν γε καλέσῃς αὐτόν, ἐν Βάκχαις σταθείς.
ΔΙ. καὶ νῦν ἃ πάσχω, πλησίον παρὼν, ὁρᾷ. 500
ΠΕ. καὶ ποῦ 'στιν; οὐ γὰρ φαντὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς.
ΔΙ. παρ' ἐμοί· σὺ δ', ἀσεβὴς αὐτὸς ὤν, οὐκ εἰσορᾷς.
ΠΕ. λάζυσθε· καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.
ΔΙ. αὐδῶ με μὴ δεῖν, σωφρονῶν οὐ σώφροσιν.
ΠΕ. ἐγὼ δὲ δεῖν σε, κυρώτερος σέθεν. 505
ΔΙ. οὐκ οἶσθ' ὅ, τι ζῇς, οὐδ' ὁρᾷς, οὐδ' ὅστις εἶ.
ΠΕ. Πενθεύς, Ἀγαυῆς παῖς, πατρὸς δ' Ἐχίονος.
ΔΙ. ἐνδυστυχῆσαι τοὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
ΠΕ. χώρει. καθείρξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
φάτναισιν, ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας. 510
ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ', ἃς ἄγων πάρει,

κακῶν συνεργοὺς, ἢ διεμπολήσομεν,
ἢ χεῖρα δοὺπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπου
παύσας, ἐφ' ἵστοῖς δμωΐδας κεκτήσομαι.
ΔΙ. στείχοιμ' ἄν· ὅ, τι γὰρ μὴ χρεὼν, οὗτοι χρεὼν
παθεῖν· ἀτάρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβριομάτων
μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις.
ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις.
ΧΟ. * * * * * * στροφή.
Ἀχελῴου θύγατερ,
πότνι', εὐπάρθενε Δίρκα,
σὺ γάρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς
τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες·
ὅτε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς
ὁ τεκὼν ἥρπασέ νιν,
τάδ' ἀναβοήσας·
Ἴθ', ὦ Διθύραμβ', ἐμὰν
ἄρσενα τήνδε βᾶθι νηδύν.
ἀναφανῶ σε τόδ', ὦ
Βάκχιε, Θήβαις ὀνομάζειν.
σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα,
στεφανηφόρους ἀπωθῇ
θιάσους ἔχουσαν ἐν σοί.
τί μ' ἀναίνῃ; τί με φεύγεις;
ὅτι, καὶ τὰν βοτρυώδη
Διονύσου χάριν οἶνας,
ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει.
οἷαν, οἵαν ὀργὰν ἀντιστροφή.
ἀναφαίνει χθόνιον
γένος, ἐκφὺς τε δράκοντος

ποτὲ Πενθεὺς, ὃν Ἐχίων
ἐφύτευσε-χθόνιος,
ἀγριωπὸν τέρας, οὐ φῶτα βρότειον,
φόνιον δ' ὥστε γίγαν-
τ', ἀντίπαλον θεοῖ-
σιν· ὅς με βρόχοισι, τὰν
τοῦ Βρομίου, τάχει συνάψει.
τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει
δώματος ἤδη θιασώταν,
σκοτίαις κρυπτὸν ἐν εἱρκταῖς.
ἐσορᾷς τάδ', ὦ Διὸς παῖ,
Διόνυσε, σὰς προφήτας
ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε, χρυσῶπα, τινάσσων
ἀνὰ θύρσον κατ' Ὄλυμπον,
φονίου δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες.
πόθι Νύσης ἄρα θη- ἐπῳδός.
ροτρόφου θυρσοφορεῖς
θιάσους, ὦ Διόνυσ', ἢ
κορυφαῖς Κωρυκίαις;
τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδρεσιν Ὀλύμπου
θαλάμοις, ἔνθα ποτ' Ὀρ-
φεὺς κιθαρίζων
σύναγε δένδρεα Μού-
σαις, σύναγε θῆρας ἀγρώτας,
μάκαιρ' ὦ Πιερία,
σέβεταί σ' Εὔιος·
ἥξει τε, χορεύσων
ἅμα βακχεύμασι·

τόν τ' ὠκυρόαν
διαβὰς Ἄξιόν,
εἰλισσομένας τε Μαινάδας ἄξει,
Λυδίαν τε, τὸν τᾶς εὐδαιμονίας
βροτοῖς ὀλβοδόταν, πατέρα τε,
τὸν ἔκλυον εὔϊππον χώραν ὕδασι
καλλίστοισι λιπαίνειν.
ΔΙ. ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς,
ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.
ΧΟ. τίς ὅδε; τίς, πόθεν ὁ κέλαδος
ἀνά μ' ἐκάλεσεν Εὐΐου;
ΔΙ. ἰὼ πάλιν αὐδῶ,
ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.
ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ, δέσποτα, δέσποτα,
μόλε νῦν ἡμέτερον εἰς θίασον·
ὦ Βρόμιε, Βρόμιε.
πέδον χθονὸς ἔνοσι, πότνια.
ἄ, ἄ· τάχα τὰ Πενθέως μέλαθρα
διατινάξεται πεσήμασιν.
ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα·
σέβετέ νιν.
ΗΜ. σέβομεν ὦ.
ἴδετε λάϊνα κίονιν ἔμβολα
διάδρομα τάδε.
Βρόμιος ἀλαλάξεται στέγας ἔσω.
ΗΜ. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα·
σύμφλεγε, σύμφλεγε δώματα Πενθέως.
ΗΜ. ἄ, ἄ· πῦρ οὐ λεύσσεις, οὐδ' αὐγάζῃ,
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον,

ἆν ποτε κεραυνοβόλος
ἔλιπε φλόγα Διὸς βροντᾶς;
δίκετε πεδόσε τρομερὰ σώματα,
δίκετε, Μαινάδες·
ὁ γὰρ ἄναξ, ἄνω κάτω τιθεὶς, ἔπεισι
μέλαθρα τάδε, Διὸς γόνος Διόνυσος.
ΔΙ. βάρβαροι γυναῖκες, οὕτως ἐκπεπληγμέναι φόβῳ
πρὸς πέδῳ πεπτώκατ'; ἦυθηδ', ὡς ἔοικε, Βακχίου
διατινάξαντος δῶμα Πενθέως· ἀλλ' ἐξανίστατε
σῶμα, καὶ θαρσεῖτε σάρκας, ἐξαμείψασαι τρόμον.
ΧΟ. ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν Εὐΐου βακχεύματος,
ὡς ἐσεῖδον ἄσμενή σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.
ΔΙ. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην
Πενθέως ὡς εἰς σκοτεινὰς δρκάνας πεσούμενος.
ΧΟ. πῶς γὰρ οὔ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς
τύχοις;
ἀλλὰ πῶς ἠλευθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;
ΔΙ. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως ἄνευ πόνου.
ΧΟ. οὐδέ σου συνῆψε χεῖρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;
ΔΙ. ταῦτα καὶ καθύβρισ' αὐτόν· ὅτι με δεσμεύειν
δοκῶν
οὔτ' ἔθιγεν, οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.
πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὗρὼν, οὗ κἀθεῖρξ' ἡμᾶς
ἄγων,
τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς
ποδῶν,
θυμὸν ἐκπνέων, ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο,
χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν,

ἥσυχος θάσσων, ἔλευσσον· ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα, καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀνῆψ'· ὁ δ', ὡς ἐσεῖδε, δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν,
ἧσσ' ἐκεῖσε, κἄτ' ἐκεῖσε, δμωσὶν Ἀγελῷον φέρειν
ἐννέπων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν μάτην πονῶν.
διαμεθεὶς δὲ τόνδε μόχθον, ὡς ἐμοῦ πεφευγότος,
ἕζεται, ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας, δόμων ἔσω.
κἄθ' ὁ Βρόμιος, ὡς ἔμοιγε φαίνεται δόξαν λέγω,
φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὁ δ', ἐπὶ τοῦθ' ὥρμημένος,
ἧσσε, κἀκέντει φαεννὸν [αἰθέρ'], ὡς σφάζων ἐμέ.
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὖτῷ τάδ' ἄλλα Βάκχιος λυμαίνεται·
δῶμά τ' ἔρρηξεν χαμᾶζε, συντεθράνωται δ' ἅπαν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ἐμοὺς· κόπου δ' ὕπο
διαμεθεὶς ξίφος, παρεῖται· πρὸς θεὸν γάρ, ὧν ἀνὴρ,
εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμᾳ· ἥσυχος δ' ἐκ Βάκχας ἄγων
δωμάτων, ἥκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.
ὡς δέ μοι δοκεῖ, (ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω)
εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει. τί ποτ' ἆρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ;
ῥᾳδίως γὰρ αὐτὸν οἴσω, κἂν πνέων ἔλθῃ μέγα·

πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς, ἀσκεῖν σώφρον' εὐορ-
γησίαν.

ΠΕ. πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὅδ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
ἔα, ἔα·
ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ. τί τάδε; πῶς προνώπιος
φαίνῃ πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;

ΔΙ. στῆσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόθες ἥσυχον πόδα.

ΠΕ. πόθεν σὺ, δεσμὰ διαφυγών, ἔξω περᾷς;

ΔΙ. οὐκ εἶπον; οὐκ ἤκουσας, ἥτι λύσει μέ τις;

ΠΕ. τίς; τοὺς λόγους γὰρ εἰσφέρεις καινοὺς ἀεί.

ΔΙ. ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς.

ΠΕ. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν;

ΔΙ. κλείειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.

ΠΕ. τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι γὰρ τείχη θεοί;

ΔΙ. σοφὸς, σοφὸς γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν.

ΠΕ. ἃ δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἔγωγ' ἔφυν σοφός.

ΔΙ. κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους, μάθε,
ὃς ἐξ ὄρους πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φευξούμεθα.

ΑΓ. Πενθεῦ, κρατύνων τῇσδε Θηβαίας χθονὸς,
ἧκω, Κιθαιρῶν' ἐκλιπών, ἵν' οὔ ποτε
λευκῆς χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαί.

ΠΕ. ἥκεις δὲ ποίαν προστιθεὶς σπουδὴν λόγου;

ΑΓ. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδών, αἳ τῇσδε γῆς
οἴστροισι λευκὸν πῶλον ἐξηκόντισαν,
ἧκω, φράσαι σοί καὶ πόλει χρῄζων, ἄναξ,
ὡς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τε κρείσσονα.
θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παῤῥησίᾳ

φράσω τἀ κεῖθεν, ἢ λόγων στειλώμεθα;
τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ,
καὶ τοὐξύθυμον, καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
ΠΕ. λέγ'· ὡς ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσῃ·
τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.
ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα Βακχῶν πέρι,
τοσῷδε μᾶλλον τὰν ὑποθέντα τὰς τέχνας
γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.
ΑΓ. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
μόσχων ὑπεξήκριζον, ἡνίχ' ἥλιος
ἀκτῖνας ἐξίησι, θερμαίνων χθόνα·
ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν,
ὧν ἦρχ' ἑνὸς μὲν Αὐτονόη· τοῦ δευτέρου
μήτηρ Ἀγαυὴ σή· τρίτου δ' Ἰνὼ χορεῦ.
εὗδον δὲ πᾶσαι, σώμασιν παρειμέναι·
αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην,
αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδον κάρα
εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ, ὡς σὺ φῄς,
οἰνωμένας κρατῆρι, καὶ λωτοῦ ψόφῳ,
θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρημωμένας.
ἡ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις
σταθεῖσα Βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
μυκήμαθ' ὡς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
αἱ δ', ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὄμμάτων ὕπνον,
ἀνῆξαν ὀρθαί, θαῦμα δεινὸν εἰδεῖν εὐκοσμίας,
νέαι, παλαιαί, παρθένοι τ' ἔτ' ἄζυγες.
καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας,
νεβρίδας τ' ἀνεστείλαντ', ὅσαισιν ἀμμάτων
σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορᾶς

ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν.
αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων
ἀγρίους ἔχουσαι λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
ὅσαις νεοτόκοις μαζὸς ἦν σπαργῶν ἔτι,
βρέφη λιποῦσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο νισσίνους
στεφάνους δρυός τε, μίλακός τ' ἀνθεσφόρου.
θύρσον δέ τις λαβοῦσ', ἔπαισεν εἰς πέτραν,
ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς.
ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός.
ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα,
γάλακτος ἐσμοὺς εἶχον. ἐκ δὲ νισσίνων
θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.
ὥστ', εἰ παρῆσθα, τὸν θεόν, τὸν νῦν ψέγεις,
εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες, εἰσιδὼν τάδε.
ξυνήλθομεν δὲ βουκόλοι καὶ ποιμένες,
κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν,
ὡς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τ' ἐπάξια.
καί τις πλάνης κατ' ἄστυ, καὶ τρίβων λόγων,
ἔλεξεν εἰς ἅπαντας· ὦ σεμναὶ πλάκας
ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων,
χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν; εὖ δ' ἡμῖν λέγειν
ἔδοξε, θάμνων δ' ἐλλοχίζομεν φόβας,
κρύψαντες αὑτούς. αἱ δὲ, τὴν τεταγμένην
ὥραν, ἐκίνουν θύρσον εἰς βακχεύματα,
Ἴακχον ἀθρόᾳ στόματι, τὸν Διὸς γύνον,
Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρος

καὶ θῆρες· οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ·
κυρεῖ δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου·
κἀγὼ 'ξεπήδησ', ὡς συναρπάσαι θέλων,
λόχμην κενώσας, ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας.
ἡ δ' ἀνεβόησεν· ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπ'· ἀλλ' ἕπεσθέ μοι
ἕπεσθε, θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι.
ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες, ἐξηλύξαμεν
Βακχῶν σπαραγμόν· αἱ δὲ νεμομέναις χλόην
μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὔθηλον πόριν
μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκας·
ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασι.
εἶδες δ' ἂν ἢ πλεύρ', ἢ δίχηλον ἔμβασιν,
ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι.
ταῦροι δ' ὑβρισταὶ κεἰς κέρας θυμούμενοι
τοπρόσθεν, ἐσφάλλοντό πρὸς γαῖαν δέμας,
μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων.
θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἔνδυτα,
ἢ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
χωροῦσι δ', ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
πεδίων ὑποτάσεις, αἳ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
εὔκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαῖον στάχυν,
Τσίας τ' Ἐρυθράς θ', αἳ Κιθαιρῶνος λέπας
νέρθεν κατῳκήκασιν, ὥστε πολέμιοι
ἐπεισπεσοῦσαι, πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα·
ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὕπο

προσείχετ', οὐδ' ἔπιπτεν εἰς μέλαν πέδον,
οὐ χαλκὸς, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἐκαίετ'. οἱ δ' ὀργῆς ὕπο
εἰς ὅπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι Βακχῶν ὕπο·
οὖπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἄναξ.
τῶν μὲν γὰρ οὐχ ἥμασσε λογχωτὸν βέλος·
κεῖναι δὲ, θύρσους ἐξανιεῖσαι χερῶν,
ἐτραυμάτιζον, κἀπενώτιζον φυγῇ
γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
πάλιν δ' ἐχώρουν, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα,
κρήναις ἐπ' αὐταῖς, ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός·
νίψαντο δ' αἷμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηίδων
γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον χροός.
τὸν δαίμον' οὖν τόνδ', ὅστις ἔστ', ὦ δέσποτα,
δέχου πόλει τῇδ'· ὡς τά τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας,
κἀκεῖνό φασιν αὐτόν, ὡς ἐγὼ κλύω,
τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις,
οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.

ΧΟ. ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους
ἐς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται·
Διόνυσος ἥσσων οὐδενὸς θεῶν ἔφυ.

ΠΕ. ἤδη τόδ' ἐγγὺς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται
ὕβρισμα Βακχῶν, ψόγος ἐς Ἕλληνας μέγας.
ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στεῖχ' ἐπ' Ἠλέκτρας ἰὼν
πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους,
ἵππων τ' ἀπαντᾷν ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι, καὶ τόξων χερὶ
ψάλλουσι νευρὰς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν

Βάκχαισιν· οὐ γὰρ, ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε,
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ', ἃ πάσχομεν.
ΑΓ. πείθῃ μὲν οὐδὲν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
εὖ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται
κινοῦντα Βάκχας εὐίων ὀρῶν ἄπο.
ΠΕ. οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγὼν
σώσει τόδ', ἢ σοι πέλιν ἀναστρέψω δίκην.
ΑΓ. Θέωμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον, ἢ θυμούμενος,
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι, θνητὸς ὢν, θεῷ.
ΠΕ. Θύσω· φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξιαι,
πολὺν παραξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
φευξεῖσθε πάντες καὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας
θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
ΑΓ. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ,
ὃς οὔτε πάσχων οὔτε δρῶν σιγήσεται,
ὅταν ἔτ' ἐστιν εὖ καταστῆσαι τάδε.
ΠΕ. τί δρῶντα, δουλεύοντα δουλείας ἐμαῖς;
ΑΓ. ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.
ΠΕ. οἴμοι· τόδ' ἤδη δόλιον εἷς με μηχανᾷ.
ΑΓ. ποῖόν τι; σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς.
ΠΕ. ξυνέθεσθε ποινῇ τάδ' ἵνα βακχεύητ' ἀεί.
ΑΓ. καὶ μὴν ξυνεθέμην, τοῦτό γ' ἐστὶ, τῷ θεῷ.
ΠΕ. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.
ΑΓ. ἆ·
βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;
ΠΕ. μάλιστα, μυρίον γε δοὺς χρυσοῦ σταθμόν.
ΑΓ. τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
ΠΕ. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας.

ΑΓ. ὅμως δ᾽ ἴδοις ἂν ἡδέως ἃ σοι πικρά;
ΠΕ. σάφ᾽ ἴσθι, σιγῇ γ᾽ ὑπ᾽ ἐλάταις καθήμενος.
ΑΓ. ἀλλ᾽ ἐξιχνεύσουσίν σε, κἂν θέλῃς λάθρα.
ΠΕ. ἀλλ᾽ ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἔξεῖπας τάδε.
ΑΓ. ἄγωμεν οὖν σε, κἀπιχειρήσεις ὁδῷ;
ΠΕ. ἄγ᾽ ὡς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σ᾽ οὐ φθονῶ.
ΑΓ. στεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
ΠΕ. τί δῆτά δ᾽; εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
ΑΓ. μή σε κτάνωσιν, ἢν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ.
ΠΕ. σοῦ γ᾽ εἶπας αὐτό, καί τις εἶ πάλαι σοφός.
ΑΓ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσωσεν τάδε.
ΠΕ. πῶς οὖν γένοιτ᾽ ἂν, ἃ σύ μ᾽ νουθετεῖς, καλῶς;
ΑΓ. ἐγὼ στελῶ σε, δωμάτων εἴσω μολών.
ΠΕ. τίνα στόλην; ἢ θῆλυν; ἀλλ᾽ αἰδώς μ᾽ ἔχει.
ΑΓ. οὐκέτι θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος εἶ;
ΠΕ. στολὴν δὲ τίνα φῂς ἀμφὶ χρῶτ᾽ ἐμὸν βαλεῖν;
ΑΓ. κόμην μὲν ἐπὶ σῷ κρατὶ ταπαὸν ἐκτενῶ.
ΠΕ. τὸ δεύτερον δὲ χρῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;
ΑΓ. πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρᾳ δ᾽ ἔσται μίτρα.
ΠΕ. ἦ καὶ τι πρὸς τοῖσδ᾽ ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
ΑΓ. θύρσον τε χειρὶ, καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας.
ΠΕ. οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν.
ΑΓ. ἀλλ᾽ αἵμα θήσεις, συμβαλὼν Βάκχαις μάχην.
ΠΕ. ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπήν.
ΑΓ. σοφώτερον γοῦν, ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά.
ΠΕ. καὶ πῶς δὶ ἄστεος εἶμι, Καδμείους λαθών;
ΑΓ. ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν· ἐγὼ δ᾽ ἡγήσομαι.
ΠΕ. πᾶν κρεῖσσον, ὥστε μὴ γελᾶν Βάκχας ἐμοί.
ΑΓ. ἐλθόντ᾽ ἐς οἴκους, ἂν δοκῇ, βουλεύσομεν.

ΠΕ. ἔξεστι πάντῃ, τόγ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.
ΑΓ. στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι,
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλεύμασιν.
ΔΙ. γυναῖκες, ἄνηρ εἰς βόλον καθίσταται,
ἥξει δὲ Βάκχας, οὗ θανὼν δώσει δίκην.
Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἶ πρόσω.
τισώμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἔκστησον φρενῶν,
ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὡς, φρονῶν μὲν εὖ,
οὐ μὴ θελήσει θῆλυν ἐνδῦναι στολήν,
ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν, ἐνδύσεται.
χρῄζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν,
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεος,
ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρίν, αἷσι δεινὸς ἦν.
ἀλλ' εἶμι κόσμον, ὃνπερ εἰς Ἅιδου λαβὼν
ἥξει, μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγείς.
Πενθεῖ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς
δεινότατος, ἀνθρώποισι δ' ἠπιώτατος.
ΧΟ. ἆρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς στροφή
θήσω ποτὲ λευκὸν
πόδ' ἀναβακχεύουσα,
δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν
ῥίπτουσ', ὡς νεβρὸς, χλοεραῖς
ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς,
ἡνίκ' ἂν φοβερὸν φύγῃ
θήραμ' ἔξω φυλακᾶς,
εὐπλέκτων ὑπὲρ ἁρκύων·
θωὺσσων δὲ κυναγέτας
συντείνῃ δρύμημα κυνῶν·
μόχθοις τ', ὠκυδρόμοις τ' ἀέλλαις,

Θρώσκῃ πεδίον παρὰ ποτάμιον, ἡδομένα
βροτῶν ἐρημίαις,
σκιαροκόμου τ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας;
τί τὸ σοφόν, ἢ τί τὸ κάλλιον
παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
ὅ, τι καλόν, φίλον ἀεί.
ὁρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὅμως ἀντιστροφή.
πιστὸν τόγε θεῖον
σθένος· ἀπευθύνει δὲ
βροτῶν τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν
τιμῶντας, καὶ μὴ τὰ θεῶν
αὔξοντας, συμμαινομένᾳ δόξᾳ·
κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
δαρὸν χρόνου πόδα, καὶ
θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον· οὐ
γὰρ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων
γινώσκειν χρὴ, καὶ μελετᾶν.
κοὐφα γὰρ δαπάνα νομίζειν,
ἰσχύν τ' ἔχειν, ὅ τι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,
τό τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ
νόμιμον, ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκός.
τί τὸ σοφόν, ἢ τί τὸ κάλλιον
παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
ὅ, τι καλόν, φίλον ἀεί.
εὐδαίμων μὲν, ὃς ἐκ θαλάσσης ἐπῳδός
ἔφυγε κῦμα, λιμένα δ' ἔκιχεν·

εὐδαίμων δ', ὃς ὕπερθε μόχθων
ἐγίνεθ'· ἑτέρᾳ δ' ἕτερος ἕτερον
ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν.
μυρίαι μυρίοισιν
ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες· αἱ μὲν
τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν· τὸν δὲ κατ' ἦμαρ,
ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω.

ΔΙ. σὲ τὸν πρόθυμον ὄντ', ἃ μὴ χρεὼν, ὁρᾷν,
σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθέα λέγω,
ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι,
σκευὴν γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης ἔχων,
μητρός τε τῆς σῆς, καὶ λόχου κατάσκοπος·
πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ.

ΠΕ. καὶ μὴν ὁρᾷν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
δισσὰς δὲ Θήβας, καὶ πόλισμ' ἑπτάστομον·
καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς,
καὶ σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι.
ἀλλ' ἦ ποτ' ἦσθα θήρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.
ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν, ὢν οὐκ εὐμενής.

ΔΙ. ἔνσπονδος ἡμῖν· νῦν δ' ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾷν.

ΠΕ. τί φαίνομαι δῆτ'; οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς στάσιν,
ἢ τὴν Ἀγαυῆς ἑστάναι μητρός γ' ἐμῆς;

ΔΙ. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾷν δοκῶ, σ' ὁρῶν,
ἀλλ' ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε,
οὐχ' ὡς ἐγώ νιν ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμοσα.

ΠΕ. ἔνδον προσείων αὐτόν, ἀνασείων τ' ἐγὼ,
καὶ βακχιάζων, ἐξ ἕδρας μεθώρμισα.

ΔΙ. ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθου κάρα.

ΠΕ. ἰδού, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δή.
ΔΙ. ζῶναί τέ σοι χαλῶσι, κοὐχὶ ξῆς πέπλων
στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.
ΠΕ. καὶμοὶ δοκοῦσι παρά γε δεξιὸν πέδαι·
τἀνθένδε δὴ ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
ΔΙ. ἦπού με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων,
ὅταν παρὰ λόγον σώφρονας Βάκχας ἴδῃς;
ΠΕ. πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ,
ἢ τῇδε, Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι;
ΔΙ. ἐν δεξιᾷ χρὴ, χᾆμα δεξιῷ ποδὶ,
αἴρειν γιν. αἰνῶ δ', ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.
ΠΕ. ἆρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτύχας
αὐταῖσι Βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;
ΔΙ. δύναι' ἄν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
οὐκ εἶχες ὑγιεῖς· νῦν δ' ἔχεις οἵας σε δεῖ.
ΠΕ. μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χεροῖν ἀναspάσω,
κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα;
ΔΙ. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολίσῃς ἑδρύματα,
καὶ Πανὸς ἕδρας, ἔνθ' ἔχει συρίγματα.
ΠΕ. καλῶς ἔλεξας· οὐ σθένει νικητέον
γυναῖκας· ἐλάταισιν δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.
ΔΙ. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεών,
ἐλθόντα δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον.
ΠΕ. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις, ὄρνιθας ὡς,
λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' αὐτό τοῦτ' ἀποστέλλῃ φύλαξ·
λήψῃ δ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος.
ΠΕ. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός·
μόνος γὰρ εἰμὶ αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
ΔΙ. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις μόνος.

τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, οὓς ἐχρῆν.
ἔπου δέ· πομπὸς δ' εἶμ' ἐγὼ σωτήριος·
κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος.
ΠΕ. ἦ τεκοῦσά γε;
ΔΙ. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν.
ΠΕ. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι.
ΔΙ. φερόμενος ἥξεις.
ΠΕ. ἁβρότητ' ἐμὴν λέγεις.
ΔΙ. ἐν χερσὶ μητρός.
ΠΕ. καὶ τρυφᾷν μ' ἀναγκάσει.
ΔΙ. τρυφάς γε τοιάσδ'.
ΠΕ. ἀξίων μὲν ἅπτομαι.
ΔΙ. δεινός σὺ, δεινὸς, κἀπὶ δεῖν' ἔρχῃ πάθη·
ὥστ' οὐρανῷ στηρίζον εὑρήσεις κλέος.
ἔκτεινε, Ἄγαυὴ, χεῖρας, αἳ θ' ὁμόσποροι
Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν· ὃ νικήσων δ' ἐγὼ
καὶ Βρόμιος ἔσται· ταῦτα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
ΧΟ. ἴτε, θοαὶ λύσσης κύνες, ἴτ' εἰς οὔρος, στρ
θίασον ἔνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι,
ἀνοιστρήσατέ νιν
ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ
Μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη.
μάτηρ πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας
ἢ σκόλοπος ἄψεται
δοκεύοντα· Μαινάσιν δ' ἀπύσει·
τίς δ' ὅδε Καδμείων μαστὴρ οὐριοδρόμων
ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
οὐ γὰρ ἐξ αἵματος

γυναικῶν ἔφυ·
λεαίνας δέ γε τινὸς ἢ Γοργόνων
Λιβυσσᾶν γένος.
ἴτω δίκα φανερὸς,
ἴτω ξιφηφόρος,
φανεύουσα δαίμων διαμπᾶξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Ἐχίονος γόνον γηγενῆ·
ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ παρανόμῳ τ' ὀργᾷ ἀντιστρ.
περὶ σὰ, Βάκχι', ὄργια, ματρός τε σᾶς,
μανείσᾳ πραπίδι
παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται,
τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ.
γνώμαν σώφρονα θάνατος ἀπροφάσιστος,
εἰς τά τε θεῶν ἔφυ,
βροτείῳ τ' ἔχειν ἄλυπος βίος.
τὸν σοφὸν οὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα,
τὰ δ' ἕτερα μεγάλα φανερὰ τῶν αἰεὶ
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
ἦμαρ εἰς νύκτα τ' εὖ
ἄγοντ' εὐσεβεῖν.
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας, ἐκβαλόντα τὰ τιμῶν θεούς.
ἴτω δίκα φανερὸς,
ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύουσα δαίμων διαμπᾶξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Ἐχίονος τέκνον γηγενῆ.
φάνηθι ταῦρος, ἢ πολύκρανός γ' ἰδεῖν ἐπωδός,
δράκων, ἢ πυριφλέγων

δρᾶσθαι λέων.
ἴθι, ὦ Βάκχε, θηραγρέτα Βακχᾶν,
γελῶντι προσώπῳ
περίβαλε βρόχον,
ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν
πεσόντα τὰν Μαινάδων.
ΑΓ. ὦ δῶμ', ὃ πρίν ποτ' εὐτύχεις ἀν' Ἑλλάδα,
Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὡς σε στενάζω, δοῦλος ὢν μέν, ἀλλ' ὅμως
χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τί μηνύεις νέον;
ΑΓ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός.
ΧΟ. ὦ ἄναξ Βρόμιε· καὶ γὰρ θεὸς φαίνῃ μέγας.
ΑΓ. πῶς φῄς; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἦ πὶ τοῖς ἐμοῖς
χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις, γύναι;
ΧΟ. εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις·
οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω.
ΑΓ. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις;
ΧΟ. ὁ Διόνυσος, ὁ Διόνυσος οὐ Θῆβαί κράτος ἔχουσ' ἐμόν.
ΑΓ. συγγνωστὰ μὲν σοί· πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν.
ΧΟ. ἔννεπέ μοι, φράσον, τίνι μόρῳ θνήσκει,
ἄδικος, ἀδικά τ' ἐκπορίζων, ἀνήρ.
ΑΓ. ἐπεί, Θεράπνας τῇσδε Θηβαίας χθονὸς
λιπόντες, ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς,
λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν,
Πενθεύς τε, κἀγώ, δεσπότῃ γὰρ εἵπόμην,
ξένος θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.

πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἴξομεν νάπος,
τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ, καὶ γλώσσης ἄπο,
σώζοντες, ὡς ὁρῷμεν, οὐχ ὁρώμενοι.
ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκρημνον, ὕδασι διάβροχον,
πεύκαισι συσκιάζον, ἔνθα Μαινάδες
κάθηντ', ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πάνοις·
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
πισσῷ κομήτην αὖθις ἐξανέστεφον·
αἱ δ', ἐκλιποῦσαι ποικίλ', ὡς πῶλοι, ζυγὰ,
βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων, θῆλυν οὐχ ὁρῶν ὄχλον
ἔλεξε τοιάδ'· ὦ ξέν', οὗ μὲν ἕσταμεν,
οὐκ ἐξικνοῦμαι Μαινάδων ὅσοι μόθων·
ὄχθον δ' ἐπεμβὰς εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα,
ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρουργίαν.
τοὐντεῦθεν ἤδη τοῦ ξένου τι θαῦμ' ὁρῶ·
λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον,
κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον·
κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον, ἢ κυρτὸς τροχὸς,
τόρνῳ γραφόμενος, περιφορὰν ἕλκῃ δρόμου·
ὣς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων
ἔκαμπτεν εἰς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ ὁρῶν.
Πενθεὰ δ' ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι,
ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
ἀτρέμα, φυλάσσων, μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν.
ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἑστηρίζετο,
ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον.
ὤφθη δὲ μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας.
ὅσον γὰρ οὔπω δῆλος ἦν θάσσων ἄνω,
καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾷν παρῆν,

ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις· ὡς μὲν εἰκάσαι,
Διόνυσος· ἀνεβάησεν· ὦ νεάνιδες,
ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμέ, τἀμά τ' ὄργια,
γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πρὸς οὐρανὸν
καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός.
σίγησε δ' αἰθὴρ, σῖγα δ' εὔλειμος νάπη
φύλλ' εἶχε· θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
εἰ δ', ὡσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι,
ἔστησαν ὀρθαὶ, καὶ θιήνεγκαν κόρας.
ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνώρισαν
σαφῆ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἧσσονες
ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασιν,
μήτηρ Ἀγαυὴ, σύγγονοί θ' ὁμόσποροι,
πᾶσαί τε Βάκχαι· διὰ δὲ χειμάῤῥου νάπης
ἐγμῶν τ' ἐπήδων Θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
ὡς δ' εἶδον ἑλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον,
πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους
ἔῤῥιπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν·
ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο.
ἄλλαι δὲ θύρσους ἔσαν δι' αἰθέρος,
Πενθέως τ' ὄχον δύστηνον, ἀλλ' οὐκ ἤνυτον·
κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων,
καθῆστο τλήμων, ἀπορίᾳ λελησμένος.
τέλος δὲ, δρυΐνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους,
ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον,
ἔλεξ' Ἀγαυὴ· φέρε, περιστᾶσαι κύκλῳ,
πτόρθου λάβεσθε, Μαινάδες, τὸν ἄμβατην

Θῆρ᾽ ὡς ἕλωμεν, μηδ᾽ ἀπαγγείλῃ θεοῦ
χοροὺς κρυφαίους. αἳ δὲ μυρίαν χέρα
προσέθεσαν ἐλάτῃ, κᾄξανέσπασαν χθονός.
ὑψοῦ δὲ θάσσων, ὑψόθεν χαμαιπετὴς
πίπτει πρὸς οὖδας μυρίοις οἰμώγμασι
Πενθεύς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν.
πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱέρεια φόνου,
καὶ προσπίτνει νιν· ὁ δὲ μίτραν κόμης ἄπο
ἔρριψεν, ὡς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνῃ
τλήμων Ἀγαυή· καὶ λέγει, παρηίδος
ψαύων· ἐγώ τοι, μῆτερ, εἰμὶ παῖς σέθεν
Πενθεύς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος.
οἴκτειρε δ᾽, ὦ μῆτερ, μέ, μηδὲ ταῖς ἐμαῖς
ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνῃς.
ἡ δ᾽, ἀφρὸν ἕξιεῖσα, καὶ διαστρόφους
κόρας ἑλίσσουσ᾽, οὐ φρονοῦσ᾽ ἃ χρὴ φρονεῖν,
ἐκ Βακχίου κατείχετ᾽, οὐδ᾽ ἔπειθέ νιν.
λαβοῦσα δ᾽ ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα,
πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
ἀλλ᾽ ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
Ἰνὼ δὲ ταπὶ θάτερ᾽ ἐξειργάζετο,
ῥηγνῦσα σάρκας· Αὐτονόη τ᾽ ὄχλος τε πᾶς
ἐπεῖχε Βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ᾽ ὁμοῦ βοή·
ὁ μὲν στενάζων, ὅσον ἐτύγχανε πνέων,
αἱ δ᾽ ἠλάλαζον· ἀνέφερε δ᾽ ἡ μὲν ὠλένην,
ἡ δ᾽ ἴχνος· αὐταῖς ἁρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ᾽, ἡματωμένη
χεῖρας, διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως.
κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στυφλοῖς

πέτρας, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ·
οὐ ῥᾴδιον ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,
ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον, ὡς ὀρεστέρου
φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρώνος μέσου,
λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι Μαινάδων.
χωρεῖ δὲ, θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη,
τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον,
τὸν ξυγκύναχον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας,
τὸν καλλίνικον, ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ.
ἐγὼ μὲν οὖν τῇδ' ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ
ἄπειμ', Ἀγαυὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
τὸ σωφρονεῖν δὲ, καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν,
κάλλιστον οἶμαί γ' αὐτὸ καὶ σοφώτατον
θνητοῖσιν εἶναι κρῆμα, τοῖσι χρωμένοις.

ΧΟ. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον·
ἀναβοήσωμεν ξυμφορὰν
τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα τοῦ Πενθέως,
ὃς τὰν Θηλυγενῆ στολάν,
νάρθηκά τε, πιστὸν ἄϊδαν,
ἔλαβεν εὔθυρσον,
ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων.
Βάκχαι Καδμεῖαι,
τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο
εἰς γόον, εἰς δάκρυα.
καλὸς ἀγὼν, ἐν αἱ-
ματι στάζουσαν χέρα
περιβαλεῖν τέκνου.
ἀλλ', εἰσορῶ γὰρ εἰς δόμους δρμωμένην
Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ', ἐν διαστρόφοις

ὅσσοις, δέχεσθε κῶμον εὐΐου θεοῦ.
ΑΓ. Ἀσιάδες Βάκχαι. στροφή.
ΧΟ. τί με δὴ ὀρθοῖς, ὦ;
ΑΓ. φέρομεν ἐξ ὀρέων ἕλικα
νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
μακάριον θήραμ'.
ΧΘ. ὁρῶ γε, καί σε δέξομαι σύγκωμον, ὦ.
ΑΓ. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων,
* * * * * *
νέον λίν, ὡς ὁρᾷν πάρα.
ΧΟ. πόθεν ἐρημίας;
ΑΓ. Κιθαιρών.
ΧΟ. τί Κιθαιρών;
ΑΓ. κατεφόνευσέ νιν.
ΧΟ. τίς ἃ βαλοῦσα πρῶτά γε;
ΑΓ. ἐμὸν τὸ γέρας.
ΧΟ. μάκαιρ' Ἀγαυή.
ΑΓ. κληΐζόμεθ' ἐν θιάσοις.
τίς ἄλλα τὰ Κάδμου;
ΧΟ. τί Κάδμου;
ΑΓ. γένεθλα· γένεθλα, μετ' ἐμέ, μετ' ἐμέ, τοῦδ' ἔθιγε θηρός;
ΧΟ. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρᾳ.
ΑΓ. μέτεχε νῦν θοίνας.
ΧΟ. τί μετέχω τλήμων; ἄντιστρ.
ΑΓ. νέος ὁ μόσχος, ἄρτι γέννα
ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα
κατάκομον βάλλει·
πρέπει γὰρ, ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβη.
ὁ Βάκχιος, κυναγέτας

σοφὸς, σοφὸς ἀνέπηλεν
ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας.
ΧΟ. ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρεύς.
ΑΓ. ἐπαινεῖς.
ΧΟ. τί δ' ἐπαινῶ;
ΑΓ. τάχα δὲ Καδμεῖοι,
καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρα
ἐπαινέσεται, λαβοῦσαν ἄγραν
τάνδε λεοντοφυῆ
περισσὰν περισσῶς.
ΧΟ. ἀγάλλῃ;
ΑΓ. γέγηθα, μεγάλα, μεγάλα, φανερὰ καὶ
τάδ' ἔργα κατειργασμένα.
ΧΟ. δεῖξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον
ἄστοῖσιν ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.
ΑΓ. ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς
ναίοντες, ἔλθεθ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἠγρεύσαμεν,
οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν,
οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
χειρῶν ἀκμαῖσι. κἄτα κομπάζειν χρεὼν,
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην.
ἡμεῖς δὲ ταύτῃ χειρὶ τόνδε θ' εἵλομεν,
χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.
ποῦ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πενθεὺς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; αἱρέσθω λαβὼν
πλεκτῶν πρὸς οἴκων κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε
λέοντος, ὃν πάρειμι θηράσασ' ἐγώ.
ΚΑ. ἔπεσθέ μοι, φέροντες ἄθλιον βάρος

Πενθέως, ἔπεσθε, πρόσπολοι, δέμων πάρος,
οὗ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
φέρω τόδ' εὑρὼν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς,
διασπαρακτὸν, κοὐδὲν ἐν ταυτῷ πέδῳ,
λαβὼν ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ.
ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα,
ἤδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβώς,
σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ, Βακχῶν πέρι.
πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος, κομίζομαι
τὸν κατθανόντα παῖδα Μαινάδων ὕπο.
καὶ τὴν μὲν, Ἀκταίων' ἀριστέα ποτὲ
τεκοῦσαν, εἶδον Αὐτονόην, Ἰνώ θ' ἅμα,
ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλῆγας ἀθλίας.
τὴν δ' εἶπέ τίς μοι δεῦρο Βακχείῳ ποδὶ
στείχειν Ἀγαυήν· οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
λεύσσω γὰρ αὐτῆς ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα.

ΑΓ. πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακρῷ
θνητῶν· ἁπάσας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐμέ·
ἦ, τὰρ παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας,
εἰς μείζον' ἦκω, θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν.
φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὡς ὁρᾷς, τάδε
λαβοῦσα τἀριστεῖα, σοῖσι πρὸς δόμοις
ὡς ὧν κρεμασθῇ. σὺ δὲ, πάτερ, δέξαι χεροῖν·
γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι,
κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων.

ΚΑ. ὦ πένθος οὐ μετρητὸν, οὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν,
φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον.

καλὸν τὸ ὕμνα καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε κἀμὲ παρακαλεῖς.
οἶμοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν.
ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν,
Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ', οἰκεῖος γεγώς.
ΑΓ. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ,
ἔν τ' ὄμμασι σκυθρωπόν. εἴθε παῖς ἐμὸς
εὔθηρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
ὅτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα
θηρῶν ἀριγνώτ' · ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
οἷός τ' ἐκεῖνος · νουθετητέος, πάτερ,
σοί τ' ἐστὶ κἀμοί, μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς.
ποῦ 'στιν; τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα;
ΚΑ. φεῦ, φεῦ · φρονήσασαι μέν, οἳ ἐδράσατε,
ἀλγήσετ' ἄλγος δεινόν. εἰ δὲ διὰ τέλους
ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτ', ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχοῦσαι, δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.
ΑΓ. τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
ΚΑ. πρῶτον μὲν εἰς τύνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες.
ΑΓ. ἰδού · τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν;
ΚΑ. ἔθ' αὐτός, ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ;
ΑΓ. λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διπλετέστερος.
ΚΑ. τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τοὖπος τοῦτο · γίγνομαι δέ πως
ἔννους, μεταστα θεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.
ΚΑ. κλύοις ἂν οὖν τι, κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς;
ΑΓ. ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος εἴπομεν, πάτερ.
ΚΑ. εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;
ΑΓ. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας, ὡς λέγουσ', Ἐχίονι.

ΚΑ. τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῷ πόσει;
ΑΓ. Πενθεὺς ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνία.
ΚΑ. τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ΑΓ. λέοντος, ὥς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.
ΚΑ. σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ΑΓ. ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;
ΚΑ. ἄθρησον αὐτό, καὶ σαφέστερον μάθε.
ΑΓ. ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ἡ τάλαιν' ἐγώ.
ΚΑ. μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεοικέναι;
ΑΓ. οὔκ, ἀλλὰ Πενθέως ἡ τάλαιν' ἔχω κάρα.
ΚΑ. οἰμωγμένον γε πρόσθεν, ἢ σὲ γνωρίσαι.
ΑΓ. τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας;
ΚΑ. δύστην' ἀληθεῖ', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
ΑΓ. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πηδημ' ἔχει.
ΚΑ. σὺ νιν κατέκτας, ἢ κασιγνήτη σέθεν.
ΑΓ. ποῦ δ' ὤλετ'; ἦ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
ΚΑ. οὔπερ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.
ΑΓ. τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσθαίμων ὅδε;
ΚΑ. ἐκερτόμει θεὸν σάς τε Βακχείας μολών.
ΑΓ ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
ΚΑ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.
ΑΓ. Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ'· ἄρτι μανθάνω.
ΚΑ. ὕβριν ὑβρισθείς· θεὸν γὰρ οὐχ ἡγεῖσθέ νιν.
ΑΓ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδὸς, πάτερ;
ΚΑ. ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.
ΑΓ. ἦ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλειμένον καλῶς;
Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
ΚΑ. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν·
τοιγὰρ συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην,

ὑμᾶς τε, τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους,
κἄμ', ὅστις, ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς,
τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος
αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὁρῶ·
ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν· ὃς συνεῖχες, ὦ τέκνον,
τοὔμὸν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς,
πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν
κάρα· δίκην γὰρ ἄξιαν ἐλάμβανεν.
νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
ἔσπειρα, κἀξήμησα κάλλιστον θέρος.
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐκέτ' ὢν, ὅμως
τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμήσῃ τέκνων·
οὐκ ἔτι γενείου τοῦδε θιγγάνων χερὶ,
τὸν μητρὸς αὖδῶν πατέρα προσπτύξῃ, τέκνον,
λέγων· τίς ἄδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον;
τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὤν;
λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὦ πάτερ.
νῦν δ' ἄθλιος μέν εἰμ' ἐγὼ, τλήμων δὲ σὺ,
οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.
εἰ δ' ἔστιν ὅστις θαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον, ἡγείσθω θεούς.

ΧΟ. τὸ μὲν σὸν ἄλγῶ, Κάδμε· σῆς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδὸς, ἄξιαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.

ΔΙ. ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη,
ἐκθηριωθεὶς, ὄφεος ἀλλάξει τύπον,
ἣν Ἄρεος ἔσχες Ἁρμονίαν, θνητὸς γεγώς.
ὄχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὡς λέγει Διὸς,
ἐλᾷς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος.

πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι
πόλεις· ὅταν δὲ Δοξίου χρηστήριον
διαρπάσωσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται,
μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον.
ταῦτ', οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς, λέγω
Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἔγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
εὐδαιμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.

ΚΑ. Διόνυσε, λισσόμεσθα σ', ἠδικήκαμεν.

ΔΙ. ὄψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς· ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ἤδετε.

ΚΑ. ἔγνωκα μὲν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχῃ λίαν.

ΔΙ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν, θεὸς γεγὼς, ὕβριζόμην.

ΚΑ. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.

ΔΙ. πάλαι τάδε Ζεὺς ὁὖμὸς ἐπένευσεν πατήρ.

ΑΓ. αἶ, αἶ· δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί.

ΚΑ. ὦ τέκνον, ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν,
οὐ σ' ἡ τάλαινα, σύγγονοί τε σαὶ φίλαι.
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
γέρων μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον
εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν,
δράκων, δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀμφίαν,
ἄξω πὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,
ἡγούμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων· οὐδὲ, τὸν καταιβάτην
Ἀχέροντα πλεύσας, ἥσυχος γενήσομαι.

ΑΓ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ σου στερεῖσα φεύξομαι.

ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κυφῶνα πολιάορος κύκνος;

ὑμᾶς τε, τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους,
κἄμ', ὅστις, ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς,
τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος
αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὁρῶ·
ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν· ὃς συνεῖχες, ὦ τέκνον,
τοὐμὸν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς,
πόλει τε τἀρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν
κάρα· δίκην γὰρ ἄξιαν ἐλάμβανεν.
νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
ἔσπειρα, κἀξήμησα κάλλιστον θέρος.
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐκέτ' ὤν, ὅμως
τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμήσῃ τέκνων·
οὐκ ἔτι γενείου τοῦδε θιγγάνων χερὶ,
τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξῃ, τέκνον,
λέγων· τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον;
τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὤν;
λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὦ πάτερ.
νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμὶ ἐγὼ, τλήμων δὲ σὺ,
οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.
εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον, ἡγείσθω θεούς.

ΧΟ. τὸ μὲν σὸν ἄλγῶ, Κάδμε· σῆς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδὸς, ἄξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.

ΔΙ. ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη,
ἐκθηριωθεὶς, ὄφεος ἀλλάξει τύπον,
ἣν Ἄρεος ἔσχες Ἁρμονίαν, θνητὸς γεγώς.
ὄχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὡς λέγει Διός,
ἐλᾷς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος.

πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι
πόλεις· ὅταν δὲ Δοξίου χρηστήριον
διαρπάσωσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται,
μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον.
ταῦτ', οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς, λέγω
Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἔγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
εὐδαιμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.
ΚΑ. Διόνυσε, λισσόμεσθα σ', ἠδικήκαμεν.
ΔΙ. ὄψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς· ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ἤδετε.
ΚΑ. ἔγνωκα μὲν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχῃ λίαν.
ΔΙ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν, θεὸς γεγὼς, ὑβριζόμην.
ΚΑ. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
ΔΙ. πάλαι τάδε Ζεὺς δύμος ἐπένευσεν πατήρ.
ΑΓ. αἰ, αἰ· δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί.
ΚΑ. ὦ τέκνον, ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν,
σύ θ' ἡ τάλαινα, σύγγονοί τε σαὶ φίλαι.
ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
γέρων μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον
εἰς Ἑλλάδ' ἄγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν,
δράκων, δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
ἄξω πὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,
ἡγούμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων· οὐδὲ, τὸν καταιβάτην
Ἀχέροντα πλεύσας, ἥσυχος γενήσομαι.
ΑΓ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ σου στερεῖσα φεύξομαι.
ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κυφὴν πολιόχρως κύκνος;

ΑΓ. ποῖ γὰρ τράπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένη;
ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.
ΑΓ. χαῖρ', ὦ μέλαθρον· χαῖρ', ὦ πατρῴα πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ φυγὰς ἐκ θαλάμων.
ΚΑ. στεῖχέ νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισταίου.
ΑΓ. στέρομαί σε, πάτερ.
ΚΑ. κἀγώ, τέκνον, καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτους.
ΑΓ. δεινῶς γάρ, δεινῶς τάνδ' αἰκίαν Διόνυσος ἄναξ τοὺς σοὺς εἰς οἴκους ἔφερε.
ΔΙ. καὶ γὰρ ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν, ἀγέραστον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.
ΑΓ. χαῖρε, πάτερ μοι.
ΚΑ. χαῖρ', ὦ μελέα καὶ σύ γε θύγατερ· χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις.
ΑΓ ἄγετ', ὦ πομποί, μὲ, κασιγνήτας ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς, ἔλθοιμι δ', ὅπου μήτε Κιθαιρὼν μιαρὸς, μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισίν ἐγὼ, μήθ' ὅθι θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται· βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν.
ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων, πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί. καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη· τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

K Y K Λ Ω Ψ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου, εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος. Εὑρὼν δὲ καὶ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς Σατύρους, οἶνον δοὺς, ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα παρ' αὐτῶν. Ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος, ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. Ὁ Σιληνὸς δὲ τὸν ξένον ληστεύοντα καταλαβεῖν φησί. Τὰ δ' ἄλλα ὡς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΚΥΚΛΩΨ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΣΙ. Ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
νῦν, χὥτ' ἐν ἤβῃ τοὐμὸν εὐσθένει δέμας·
πρῶτον μέν, ἡνίκ' ἐμανὴς Ἥρας ὕπο
νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ᾤχου τροφούς·
ἔπειτά τ', ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορός,
ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγὼς,
Ἐγκέλαδον, ἰτέαν εἰς μέσην θέων, δορὶ
ἔκτεινα. φέρ' ἴδω· τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
οὔ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον.
ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοὶ γένος Τυρσηνικὸν
λῃστῶν ἐπῶρσεν, ὡς δὀηθείης μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι [illegible]στολῶ
σέθεν κατὰ ζήτησιν· ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
αὐτὸς λαβὼν εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ·
παῖδές τ', ἐρετμοῖς ἥμενοι, γλαυκὴν ἅλα
ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐζήτουν σ', ἄναξ.
ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας,
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ,

ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐφ Αἰτναίαν πέτραν·
ἵν' οἱ μόνωπες ποντίου παῖδες θεοῦ,
Κύκλωπες, οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἑνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτόν, ᾧ λατρεύομεν,
Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐΐων βακχευμάτων,
ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα, νέοι πεφυκότες·
ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει,
σαίρειν σιδηρᾷ τῇδέ μ' ἁρπαγῇ δόμους,
ὡς τόν τ' ἄπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' εἰσδεχώμεθα.
ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος Σικιννίδων
ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε χὠ τε Βακχίῳ
κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
προσῇσ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;
ΧΟ. πᾷ δή μοι γενναίων μὲν πατέρων, στροφή.
γενναίων τ' ἐκ τοκάδων;
πᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλους;
οὐ τᾷδ' ὑπήνεμος αὔρα,
καὶ ποιηρὰ βοτάνα,
δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
ἐν πίστραις κεῖται, πέλας ἄν-
τρων· οὗ σοι βλαχαὶ τεκέων;

ψύττα· οὐ τάδ' οὐ, οὐ τάδε νέμῃ; μισῳδός.
οὔτ' οὖν κλιτὺν δροσεράν;
ὠή· φίψω πέτρον τάχα σου.
ὔπαγ' ὦ, ὔπαγ' ὦ, κεράστα,
μηλοβότα στασίωρον,
Κύκλωπος ἀγροβότα.
σπαργῶντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον ἔνι.
δέξαι θηλαῖσι σποράς,
ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς,
ποιηροὺς λιποῦσα νομούς,
Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων.
οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροί, ἐπωδός.
Βάκχαι τε θυρσοφόροι·
οὐ τυμπάνων ἁλαλαγμοί,
κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις,
οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες,
οὐ Νύσα μετὰ Νυμφᾶν.
Ἴακχον, Ἴακχον ᾠδὰν
μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
ἃν θηρεύων πετόμαν,
Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.
ὦ φίλος, ὦ φίλε Βακχεῖε,
ποτ' οἰοπολεῖς,
ξανθὰν χαίταν σείων;
ἐγὼ δ', ὁ σὸς πρόσπολος,
θητεύω Κύκλωπι

τῷ μονοδέρκτᾳ,
δοῦλος ἀλαίνων σὺν τᾷδε
τράγου χλαίνᾳ μελέᾳ
σᾶς χωρὶς φιλίας.
ΣΙ. σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῆ
ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
ΧΟ. χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
ΣΙ. ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος,
κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
στείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι
τεύχη φέροντας κενά, βορᾶς κεχρημένους,
κρωσσοὺς θ' ὑδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
τίνες ποτ' εἰσὶν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
Πολύφημον, οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
τήνδ' ἐμβεβῶτες, καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
τήνδ' ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα,
πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
ΟΔ. ξένοι, φράσαιτ' ἄν, νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
βορὰν ὁδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοικμεν εἰσβαλεῖν.
Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
ΣΙ. χαῖρ', ὦ ξέν'. ὅστις δ' εἶ, φράσον, πάτραν τε σήν.
ΟΔ. Ἴθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
ΣΙ. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.
ΟΔ. ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μή.
ΣΙ. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;

ΟΔ. ἐξ Ἰλίου γε, κἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων.
ΣΙ. πῶς; ποῦ θαλάσσης οὐκ ἤδεισθα πατρῴας χθονός;
ΟΔ. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ.
ΣΙ. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
ΣΙ. λῃσταὶ διώκων, οἳ Βρόμιον ἁνήρπασαν.
ΟΔ. τίς δ' ἦδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν;
ΣΙ. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
ΟΔ. τείχη δὲ ποῦ 'στι, καὶ πόλεων πυργώματα;
ΣΙ. οὐκ εἰσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
ΟΔ. τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἢ θηρῶν γένος;
ΣΙ. Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
ΟΔ. τίνος κλύοντες ἢ δεδήμευται κράτος;
ΣΙ. νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
ΟΔ. σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;
ΣΙ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
ΟΔ. Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν ἀμπέλου ῥοαῖς;
ΣΙ. ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχαριν οἰκοῦσι χθόνα.
ΟΔ. φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
ΣΙ. γλυκύτατα φασὶ τἀ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
ΟΔ. τί φῄς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
ΣΙ. σὺ δεῖς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἢ δόμων ἔσω;
ΣΙ. προῦδος πρὸς Αἴτνῃ, θῆρας ἰχνεύων κυσίν
ΟΔ. οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
ΣΙ. οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρᾴημεν ἄν.
ΟΔ. ὄθησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
ΣΙ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
ΟΔ. ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
ΣΙ. καὶ τυρὸς ὀπίας ἐστὶ καὶ βοὸς γάλα.

ΟΔ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασι πρέπει.
ΣΙ. σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
ΟΔ. οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
ΣΙ. ὦ φίλτατ' ἐπῶν, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
ΣΙ. ὃν ἐξέθρεψα παῖδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθῃς.
ΣΙ. ἐν σέλμασιν νεώς ἐστιν, ἢ φέρεις σὺ νιν;
ΟΕ. ὅδ' ἀσκός, ὃς κεύθει νιν, ὡς ὁρᾷς, γέρον.
ΣΙ. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
ΟΔ. ναὶ δῖς τόσον πῶμ', ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.
ΣΙ. καλήν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
ΟΔ. βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
ΣΙ. δίκαιον· ἡ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.
ΟΔ. καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.
ΣΙ. φέρ', ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
ΟΔ. ἰδού.
ΣΙ. παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.
ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν.
ΣΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
ΟΔ. γεῦσαι νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον.
ΣΙ. βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος·
αἴ, αἴ, αἴ.
ΟΔ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
ΣΙ. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
ΣΙ. χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
ΟΔ. ἐκφέρετε νῦν τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον.
ΣΙ. δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν
ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βουλοίμην μίαν,

πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
ῥίψαι τ' ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
ἅπαξ μεθυσθεὶς, καταβαλών τε τὰς ὀφρῦς.
ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται·
ἵν' ἐστὶ τουτὶ τοὔρθὸν ἐξανιστάναι,
μαστοῦ τε δραγμὸς, καὶ παρεσκευασμένου
ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα,
κακῶν τε λήστις. εἶτ' ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
κλαίειν κελεύων. καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;

ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσομέν τί σοι.

ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.

ΧΟ. ἐλάβετε Τροίαν, τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;

ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.

ΧΟ. οὐκοῦν ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
ἐπεί γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα, καὶ τὸν χρύσεον
κλοιὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα,
ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
λῷστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
φῦναι γυναικῶν ὤφελ', εἰ μή μοὶ μόνῳ.

ΣΙ. ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαὶ,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
φέρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὖ ἴσθ'.

ΟΔ. οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
ἀπολώλαμεν γὰρ, ὦ γέρον. ποῖ χρὴ φυγεῖν;

ΣΙ. ἔσω πέτρας τῆσδ', οὗπερ ἂν κάθοιτέ γε.
ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἄρκύων μολεῖν ἔσω.
ΣΙ. οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
ΟΔ. οὐ δῆτ', ἐπεί τ' ἂν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
εἰ φευξόμεσθ' ἓν ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς·
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν.
ΚΥ. ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία;
τί βακχιάζετ'; οὐ Διόννυσος τάδε,
οὐ κρόταλα χαλκοῦ, τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
ἦ πρός γε μαστοῖς εἰσι, χ' ὑπὸ μητέρων
πλευρὰς τρέχουσι; σχοινίνοις τ' ἐν τεύχεσι
πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
τί φατέ; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
δάκρυα μεθήσει. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω.
ΧΟ. ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν τὸν Διὸ ἀνακεκύφαμεν,
καὶ τἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.
ΚΥ. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
ΧΟ. πάρεστιν· ὁ φάρυγξ εὑτρεπὴς ἔστω μόνον.
ΚΥ. ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέῳ;
ΧΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον.
ΚΥ. μήλειον, ἢ βόειον, ἢ μεμιγμένον;
ΧΟ. ὃν ἂν θέλῃς σύ· μή με καταπίῃς μόνον.
ΚΥ. ἥκιστ'· ἐπεί γ' ἄν, ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
πηδῶντες, ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
λῃσταί τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;

ὁρῶ γό τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν,
στρεπταῖς λύγοισι αὦμα συμπεπλεγμένους,
τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
ΣΙ. ὦ μοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
ΚΥ. ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
ΣΙ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τά σ' οὐκ εἰὼν φέρειν.
ΚΥ. οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
ΣΙ. ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
καὶ τόν γε τυρὸν, οὐκ ἐῶντος, ἤσθιον·
τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δέ σε
κλοιῷ τριπήχει, κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον,
τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσασθαι βία,
μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν ἄθεν,
κἄπειτα συνδήσαντες, εἰς τἀδώλια
τῆς νηὸς ἐμβαλόντες, ἀποδώσειν τινὶ
πέτρους μοχλεύειν, ἢ πυλῶνα καταβαλεῖν.
ΚΥ. ἀληθές; οὐκ οὖν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν
θήξεις μαχαίρας, καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ὡς, σφαγέντες αὐτίκα,
πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἐπ' ἄνθρακος
θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ;
τὰ δ' ἐκ λέβητος ἑφθὰ καὶ τετηκότα·
ὡς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὀρισκόου.
ὅλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
ΣΙ. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ὦ δέσποτα,
ἡδίον' ἐστίν· οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα ταῦτ' ἀφίκοντο ξένοι.
ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.

ἡμεῖς, βορᾶς χρῄζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν,
σῶν ἄσσον ἄντρων ἦλθομεν νεὼς ἄπο.
τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
ἀπημπόλα τε κἀδίδου, πιεῖν λαβὼν,
ἑκὼν ἑκοῦσι· κοὐδὲν ἦν τούτων βίᾳ.
ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδέν, ὧν φησιν, λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σου λαθρα πωλῶν τὰ σά.

ΣΙ. ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.

ΟΔ. εἰ ψεύδομαι.

ΣΙ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὼ τάς τε Νηρέως κόρας,
μά θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον,
ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾷν ἐγὼ
ξένοισι χρήματ'· ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλοιντ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

ΧΟ. αὐτός ἔχ' ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
περνάντα σ' εἶδον. εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ δίκει.

ΚΥ. ψεύδεσθ'· ἔγωγε τοῦδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
πολλῷ πέποιθα, καὶ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἔρεσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;

ΟΔ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος· Ἰλίου δ' ἄπο,
πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἥκομεν, Κύκλωψ.

ΚΥ. ἦ τῆς κακίστης οἵ μετῆλθεθ' ἁρπαγὰς
Ἑλένης, Σκαμάνδρου γείτον', Ἰλίου πόλιν;

ΟΔ. οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
ΕΚ. αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν.
ΟΔ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδὲν αἰτιῶ βροτῶν.
ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
ἱκετεύομέν τε, καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
μὴ τλῇς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους φίλους
κτανεῖν, βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
οἵ τὸν σὸν, ὦ ναξ, πατέρ' ἔχειν ναῶν ἕδρας
ἱδρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς·
ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμήν,
Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες, ἥ τε Σουνίου
δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα,
Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τά θ' Ἑλλάδος
δύσφορά γ' ὀνείδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν,
ὧν καὶ σὺ κοινοῦ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
οἰκεῖς, ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
νόμοις δὲ θνητοῖς εἰς λόγους ἀποστρέφῃ,
ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους,
ξένιά τε δοῦναι, καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι·
οὐκ, ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
ὄβελοῖσι, νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
ἅλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δορυπετῆ φόνον·
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους, γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν,
πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
ποῖ τρέψεταί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,
πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου· τὸ δ' εὐσεβὲς
τῆς δυσσεβείας ἄνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ

κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο.
ΣΙ. παραινέσαι σοι βούλομαι, τῶν μὲν κρεῶν
μηδὲν λίπῃς τοῦδ'· ἢν τε τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
κομψὸς γενήσῃ, καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
ΚΥ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
ἄκρας δ' ἐναλίας, ἃς καθίδρυται πατὴρ,
χαίρειν κελεύω· τί τάδε προὔστήσω λόγῳ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε·
οὐδ' οἶδ', ὅτι Ζεὺς ἔστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
οὗ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' οὗ μοι μέλει,
ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχω σκηνώματα,
ἢ μόσχον ὀπτὸν, ἢ τι θήρειον δάκος
δαινύμενος ἐν στέγοντι γαστέρ' ὑπτίαν·
εἶτ' ἐκπιὼν γάλακτος ἄμφορέα, πέπλον
κρούω, Διὸς βροντᾶσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορέας χιόνα θρῃκίος χέῃ,
δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν,
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
ἡ γῆ δ' ἀνάγκῃ, κἂν θέλῃ, κἂν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα ποίαν, τἀμὰ πιαίνει βοτά.
ἃ 'γὼ οὕτινι θύω, πλὴν ἐμοὶ, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων.
ὡς τοῦ πιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν
Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἳ δὲ τοὺς νόμους
ἔθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
κλαίειν ἄνωγα. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
οὔ παύσομαι δρῶν εὖ, κατεσθίων τέ σε.

ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὦ,
πῦρ, καὶ πατρῷον τόνδε λίβητά γ', ὃς ζέσας
σὴν σάρκα δυσφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
ἀλλ' ἕρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὔλιον θεῷ
ἵν', ἀμφὶ βωμὸν στάντες, εὐωχῆτέ με.
ΟΔ. αἴ, αἴ· πόνους μὲν Τρωϊκοὺς ὑπεξέδυν,
θαλασσίους τε· νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα διογενὴς θεὰ,
νῦν, νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
πόνους ἀφῖγμαι, κἀπὶ κινδύνου βάθρα.
σύ τ', ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας,
Ζεῦ ξένι', ὅρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
ἄλλως νομίζῃ Ζεῦ, τὸ μηδὲν ὤν, θεός.
ΧΟ. εὐφείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
ἀναστόμου τὸ χεῖλος, ὡς ἕτοιμά σοι
δρᾶθ' καὶ ὀπτὰ, καὶ ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν,
βρύκειν, πρωκοπεῖν μέλη ξένων,
δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι καινόμενα.
μή μοι, μὴ προδίδου.
μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὐλὶς ἥδε·
χαιρέτω δὲ Θυμάτων,
ἀποβώμιος ἂν
ἔχει Θυσίαν Κύκλωψ
Αἰτναῖος, ξενικῶν
κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ.
νηλὴς δ τλάμων, ὅστις
δωμάτων ἑφεστίους,
ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,

κόπτων, βρύκων, ἐφθά τε θαινύμενος
μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν
ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρέα.
ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω,
ποῦ πιστὰ, μύθοις εἰκάθ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
ΧΟ. τί δ' ἐστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν γε θοινᾶται σέθεν
φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
ΟΔ. θισσούς γ' ἀθρήσας, κἀπιβαστάσας χεροῖν,
οἷ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος.
ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
ΟΔ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ἔστησεν εὐγὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
μόσχους ἁμέλξας, λευκὸν εἰσχέας γάλα.
σκῦφός τε κισσοῦ παράθετ', εἰς εὖρος τριῶν
πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ,
ὀβελοὺς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρὶ,
ξεστοὺς δ' οὐ δρεπάνῳ, τάλλα παλιούρου κλάδῳ.
Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
ὡς δ' ἦν ἕτοιμα πάντα τῷ Θεοστυγεῖ
ᾷδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύω,
ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι,
τὸν μὲν λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον,
τὸν δ' αὖ, τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδός,
παίων πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίου λίθου,

ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε· καὶ καθαρπάσας
λύβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας, ἐξώπτα πυρί·
τὰ δ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη.
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων, δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων,
ἐχριμπτόμην Κύκλωπι καὶ διηκόνουν·
ἄλλοι δ', ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας
πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ.
ἐπεὶ δ', ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς,
ἀνέπεσε, φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν,
εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
Μάρωνος αὐτοῦ, τῷδε προσφέρω πιεῖν,
λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
σκέψαι τόδ', οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
δ δ', ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς,
ἐδέξατ', ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἑλκύσας,
καὶ ἡδὺ φὼς ἔφη· ἐγὼ δ' ἐπηγχέων
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ, σπλάγχν' ἐθέρμαινον πετῷ.
ᾄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
σιγῇ, σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
ἀλλ' εἶπατ', εἴτε χρῄζετ', εἴτ' οὐ χρῄζετε,
φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα, καὶ τὰ Βακχίου
ναίειν μέλαθρα Ναιάδων νυμφῶν μέτα.
ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.

ἀλλ' ἀσθενὴς γάρ, κἀποκερδαίνων ποτοῦ,
ὥσπερ πρὸς ἕξῳ τῇ κύλικι λελημμένος
πτέρυγας ἀλύει. σὺ δέ, νεανίας γὰρ εἶ,
σώθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.
ΧΟ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ὄψοιμεν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
χηρεύομεν, τὸν δ' οὐκ ἔχομεν καταφυγεῖν.
ΟΔ. ἄκουε δὴ νῦν, ἣν ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου, σῆς τε δουλείας φυγήν.
ΧΟ. λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν πρὸς πασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας, ἡσθεὶς τῷδε Βακχίῳ ποτῷ.
ΧΟ. ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν, ῥυθμοῖσί νιν
σφάξαι μενοινᾷς, ἢ πετρῶν ὦσαι κάτω.
ΟΔ. οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἡ πιθυμία.
ΧΟ. πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
ΟΔ. κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι λέγων,
ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα, βίοτον ἡδέως ἄγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσῃ, Βακχίου νικώμενος,
ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις,
ὃν, φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
εἰς πῦρ καθήσω· κἄθ', ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν, εἰς μέσην βαλὼν
Κύκλωπος ὄψιν, ὄμματ' ἐκτήξω πυρί.
ναυπηγίαν ὡς εἴτις ἁρμόζων ἀνὴρ,
διπλοῦν χαλινοῦν τρύπανον κωπηλατεῖ,

οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ συναυανῶ κόρας.
ΧΟ. ἰού, ἰού·
γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι.
ΟΔ. κἄπειτα καὶ σὲ, καὶ φίλους, γέροντά τε,
νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος,
διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
ΧΟ. ἔστ' οὖν ὅπως ἂν, ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ,
κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
ΟΔ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλὸς· ὃν ξυλλήπτεον.
ΧΟ. ὡς κἂν ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος,
εἴ τοῦ Κύκλωπος, τοῦ κακῶς ὀλουμένου,
ὀφθαλμὸν, ὥσπερ σφηκίαν, ἐκτρίψομεν.
ΟΔ. σιγᾶτε νῦν· δόλου γὰρ ἔξεπίστασαι.
χὤταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ, ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους,
τοὺς ἔνδον ὄντας, οὐ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ' ἄν, κἀκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν,
ἀλλ' οὐ δίκαιον, ἀπολιπόντ' ἐμοῦ φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.
ΧΟ. ἄγε· τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
ταχθεὶς, δαλοῦ κώπην ὀχμάσας,
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας,
λαμπρὸν ὄψιν διακναίσει;
(Ὡιδὴ ἔνδοθεν.)
ΗΜ. σίγα, σίγα· καὶ δὴ μεθύων,
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος,
σκαιὸς ἀπῳδὸς, καὶ κλαυσόμενος,
χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων.

φέρε νυν κώμοις παιδεύσωμιεν
τὸν ἀπαίδευτον.
πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
ΗΜ. μακάριος, ὃς εὐιάζει, 495
βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς,
φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,
ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας 500
μυρόχριστος λιπαρὸς βό-
στρυχον· αὐδᾷ δὲ, θύραν τίς οἴξει μοι;
ΚΥ. πᾶ, πᾶ, πᾶ; πλέως μὲν οἴνου,
γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβης,
σκάφος ὁλκὰς ὡς γεμισθεὶς 505
ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων
ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις,
ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ' ἀσκὸν ἔνδος μοι. 510
ΧΟ. καλὸν ὄμμασι δεδορκὼς,
καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων·
φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λύχνα δ' ἀμμένα δαΐα, σὸν
χρόα, χὢς τέρεινα νύμφα 515
δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
στεφάνων δ' οὐ μία χρόα
περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.
ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρίβων εἰμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι. 520
ΚΥ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;

ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου.
ΚΥ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
ΟΔ. τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
ΚΥ. θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
ΟΔ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
ΚΥ. οὗ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι.
ΟΔ. τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
ΚΥ. μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
ΟΔ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κοὐθύμει, Κύκλωψ.
ΚΥ. οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
ΟΔ. ἔχων γὰρ αὐτός, τιμιώτερος φανῇ.
ΚΥ. διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι, χρησιμώτερος.
ΟΔ. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
ΚΥ. μεθύωμεν· ἔμπας δ' οὔ τις ἂν ψαύσειέ μου.
ΟΔ. ὦ τὰν, πεπωκὼς ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
ΚΥ. ἠλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
ΟΔ. ὃς δ' ἂν μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
ΚΥ. τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
ΣΙ. δοκεῖ· τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
ΚΥ. καὶ μὴν λαχνῶδες τοῦδας ἀνθηρᾶς χλόης.
ΣΙ. καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν κάλόν.
κλίθητί νύν μοι, πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
ΚΥ. ἰδού·
τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μου τίθης;
ΣΙ. ὡς μή παρών τις καταλάβῃ.
ΚΥ. πίνειν μὲν οὖν
κλέπτων σὺ βούλει· κατάθες αὐτὸν εἰς μέσον.
σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τοὔνομ', ὅ, τι σε χρὴ καλεῖν.
ΟΔ. Οὖτιν. χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
ΚΥ. πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι.

ΟΔ. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
ΚΥ. οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
ΣΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐμὲ οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
ΚΥ. κλαύσῃ φιλῶν τὸν οἶνον, οὐ φιλοῦντά σε.
ΣΙ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μού φησ' ἐρᾷν ἄντος καλοῦ. 555
ΚΥ. ἔγχει· πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.
ΣΙ. πῶς οὖν κέκραται, φέρε διασκεψώμεθα.
ΚΥ. ἀπολεῖς· δὸς οὕτω.
ΣΙ. ναὶ μὰ Δί', οὐ πρὶν ἄν σέ γε
στέφανον ἴδω λαβόντα, γεύσωμαί τ' ἔτι.
ΚΥ. ὠνοχόος ἄδικος. 560
ΣΙ. ναὶ μὰ Δί', ἀλλ' ὦνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δέ σοί γ', ὅπως λήψῃ πιεῖν.
ΚΥ. ἰδού· καθαρὸν τὸ χεῖλος, αἳ τρίχες τέ μου.
ΣΙ. θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κἄτ' ἔκπιε,
ὥσπερ μ' ὁρᾷς πίνοντα, χὥσπερ οὐκ ἐμέ.
ΚΥ. ἆ, ἆ· τί δράσεις; 565
ΣΙ. ἡδέως ἠμύστισα.
ΚΥ. λαβών, ξέν', αὐτὸς, οἰνοχόος γέ μου γενοῦ.
ΟΔ. γινώσκεται γοῦν ἡ μπελος τῇ μῇ χερί.
ΚΥ. φέρ', ἔγχεον νῦν.
ΟΔ. ἐγχέω, σίγα μόνον.
ΚΥ. καλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
ΟΔ. ἰδού· λαβὼν ἔκπιθι, καὶ μηδὲν λίπῃς. 570
συνεκθανεῖν δὲ σιγῶντα χρὴ τῷ πώματι.
ΚΥ. παπαῖ· σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
ΟΔ. κἂν μὲν σπάσῃ γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖς.
ἢν δ' ἐκλίπῃς τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος. 575
ΚΥ. ἰού, ἰού·

ὡς ἐξένευσα μάγις· ἄκρατος ἡ χάρις.
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι· τοῦ Διὸς δὲ τὸν θρόνον
λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἁγνὸν σέβας.
οὔκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἅλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κἀλλιστα, νὴ τὰς Χάριτας· ἥδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν.

ΣΙ. ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
ΚΥ. ναὶ μὰ Δί', ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Λαρδάνου.
ΣΙ. ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
ΧΟ. μέμφῃ τὸν ἐραστὴν, κἀντρυφᾷς πεπωκότι.
ΣΙ. οἴμοι πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
ΟΔ. ἄγε δὴ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,
ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος,
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν·
παρευτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο, πλὴν πυροῖν
Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
ΧΟ. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν·
χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον, ὥς σοι τἀνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ.
ΟΔ. Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ', ἀπαλλάχθητ' ἄπαξ.
σύ τ', ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μή, 'πὶ καλλίστοισι Τρωϊκοῖς πόνοις,
αὐτόν τε, ναύτας τ', ἀπολέσῃτ' Ὀδυσέα
ὑπ' ἀνδρὸς, ὃς θεῶν οὐδέν, ἢ βροτῶν, μέλει.
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών,

τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

ΧΟ. λήψεται τὸν τραχήλον σύστημα.
ἐντόνως ὁ καρκίνος
τοῦ ξένων δαιτυμόνος·
πυρὶ γὰρ τάχα
φωσφόρους ὁλεῖ κόρας.
ἤδη δαλὸς ἠνθρακωμένος
κρύπτεται εἰς σποδιάν,
δρυὸς ἄσπετον ἔρνος.
ἀλλ᾽ ἴτω Μάρων·
πρασσέτω μαινόμενος·
ἐξελέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὡς πίῃ κακῶς.
κἀγὼ τὸν φιλοκισσοφόρον
Βρόμιον ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.
ἆρ᾽ ἐς τοσοῦνδ᾽ ἀφίξομαι;

ΟΔ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῶ,
οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
ὡς μὴ ξεγερθῇ τὸ κακὸν, ἔστ᾽ ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.

ΧΟ. σιγῶμεν, ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.

ΟΔ. ἄγε νῦν, ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν,
ἕσω μολόντες· διάπυρος δ᾽ ἐστὶν καλῶς.

ΧΟ. οὐκοῦν σὺ τάξεις, οὔστινας πρώτους χρεών,
καὶ, τὸν μοχλὸν λαβόντας, ἐκκαίειν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.

ΗΜ. ἡμεῖς μὲν ἐσμὲν μακρότεροι πρὸ τῶν θυρῶν
ἑστῶτες ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.

ΗΜ. ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθά.
ΗΜ. ταυτὸν πεπόνθατ' ἆρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
ἑστῶτες ἐσπάσθημεν, οὐκ οἶδ' ἔξοτου.
ΟΔ. ἑστῶτες ἐσπάσθητε;
ΧΟ. καὶ τά γ' ὄμματα
μέσ' ἔστιν ἡμῶν κόπτος ἢ τέφρας ποθέν.
ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κοὐδὲν οἵδε ξύμμαχοι.
ΧΟ. ὅτιὴ τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενος, αὖτη γίγνεται πονηρία.
ἀλλ' οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
στείχοντ' ὑφάπτειν τὸν μόνωπα παῖδα γῆς.
ΟΔ. πάλαι μὲν ᾔδειν σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει·
νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον· τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐψυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
ΧΟ. δράσω τάδ'· ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.
ἰώ, ἰώ· γενναιόταται ὠθεῖτε, σπεύδετε, σύστημα.
ἐκπαίετε τὴν ἀφρὸν
θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
τύφετ' ὦ, καίετ' ὦ.
τὸν Αἴτνας μηλονόμον
τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεὶς
δράσῃ τι μάταιον.
ΚΥ. ὤ μοι· κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
ΧΟ. καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
ΚΥ. ὤ μοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.

ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
σταθεὶς φάραγγος, τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
ΧΟ. τί χρῆμ' ἄϋτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
ΚΥ. ἀπωλόμην.
ΧΟ. αἰσχρός γε φαίνῃ.
ΚΥ. κἀπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
ΧΟ. μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
ΚΥ. Οὔτίς μ' ἀπώλεσεν.
ΧΟ. οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκει.
ΚΥ. Οὔτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.
ΧΟ. οὐκ ὄρ' εἶ τυφλός.
ΚΥ. ὡς δὴ σύ.
ΧΟ. καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείη τυφλόν;
ΚΥ. σκώπτειις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν;
ΧΟ. οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.
ΚΥ. ὁ ξένος, ὃν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν
ὁ μιαρός· ὃς μοι δοὺς τὸ πῶμα, κατέκαυσε.
δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύς.
πρὸς θεῶν πεφεύγασ', ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;
ΧΟ. οὗτοι σιωπῇ, τὴν πέτραν ἐπήλυγα
λαβόντες, ἑστήκασι.
ΚΥ. ποτέρας τῆς χειρός;
ΧΟ. ἐν δεξιᾷ.
ΚΥ. ποῦ, ποῦ;
ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
ἔχεις;
ΚΥ. κακόν γε πρὸς κακῷ. τὸ κρανίον
παίσας κατέαγα.

ΧΟ. καί σε διαφεύγουσί γε.
ΚΥ. οὐ τῇδ', ἐπεὶ τῇδ' εἶπας;
ΧΟ. οὐ ταύτῃ λέγω.
ΚΥ. πῇ γάρ;
ΧΟ. περιάγουσίν σε πρὸς τἀριστερά.
ΚΥ. οἴμοι· γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
ΧΟ. ἀλλ' οὐκ ἔτ'· ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.
ΚΥ. ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;
ΟΔ. τηλοῦ σέθεν
φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.
ΚΥ. πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν κάινὸν λέγεις.
ΟΔ. ὅπερ γ' ὁ φύσας μ' ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.
δώσειν ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας.
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην,
εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
ΚΥ. αἴ, αἴ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται·
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη,
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναιωρούμενον.
ΟΔ. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ', ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, καὶ νεὼς σκάφος
ἥσω 'πὶ πόντον Σικελόν, ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
ΚΥ. οὐ δῆτ', ἐπεί σε, τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας,
αὐτοῖσι σὺν ναύτῃσι συντρίψω βαλών.
ἄκω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὢν τυφλὸς,
δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
ΧΟ. ἡμεῖς δὲ συναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες, τολοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

EURIPIDIS TRAGOEDIAE.

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

ACCURATE EDITAE.

EDITIO STEREOTYPA.

TOMUS IV.

HERACLIDAE, HELENA, ION, HERCULES FURENS, ELECTRA.

LIPSIAE

EX OFFICINA CAROLI TAUCHNITII.

1828.

Ladenpreis 4½ Groschen.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἡρακλέους, ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος, ἐν γήρᾳ τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθὸς εἶνους παρέστη. Τῶν γὰρ παίδων ἐξ ἁπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυσθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας· κἀκεῖ προσφυγὼν τοῖς θεοῖς, ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν, Δημοφῶντος τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ, τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος, ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς ἱκέτας, ἐκώλυσεν αὐτόν. Ὁ δὲ ἀπῆλθε, πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὠλιγώρει· χρησμῶν δὲ αὐτῷ νικηφόρων γενηθέντων, ἐὰν Δήμητρι τὴν εὐγενεστάτην παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔσχεν· οὔτε γὰρ ἰδίαν, οὔτε τῶν πολιτῶν τινὸς θυγατέρα χάριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι δίκαιον ἡγεῖται. Τὴν μαντείαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων, Μακαρία, τὸν θάνατον ἑκουσίως ὑπέστη. Ταύτην μὲν οὖν εὐγενῶς ἀποθανοῦσαν ἐτίμησεν· αὐτοὶ δὲ τοὺς πολεμίους ἐπιγνόντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὥρμησαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΛΑΟΣ.

ΚΟΠΡΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

ΜΑΚΑΡΙΑ παρθένος.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον,
ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ,
ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον,
πόλει τ' ἄχρηστος, καὶ συναλλάσσειν βαρὺς,
αὑτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ', οὐ λόγῳ μαθών.
ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ, καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν, πόνων
πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Ἡρακλεῖ,
ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν. νῦν δ', ἐπεὶ κατ' οὐρανὸν
ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς
σώζει τάδ', αὐτὸς δεδόμενος σωτηρίας.
ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατὴρ,
πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἦθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν·
ἀλλ' ἐξέδραμεν· καὶ πόλις μὲν οἴχεται,
ψυχὴ δ' ἐσῴθη· φεύγομεν δ' ἀλώμενοι,
ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς
ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι·
πέμπων, ὅπῃ γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένους,

πήρυκας, ἔξαιτεῖ τε κἀξείργει χθονὸς,
πόλίν προτείνων Ἄργος οὐ σμικρὰν φίλων
ἔχθραν γενέσθαι, χαὐτὸν εὐτυχοῦνθ' ἅμα·
οἳ δ', ἀσθενῆ μὲν τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες,
σμικροὺς δὲ τούσδε καὶ πατρὸς τητωμένους,
τοὺς κρείσσονας σέβοντες, ἐξείργουσι γῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις,
καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς,
ὀκνῶν προδοῦναι, μή τις ὧδ' εἴπῃ βροτῶν·
ἴδεσθ', ἐπειδὴ παισὶν οὐκ ἔστιν πατήρ,
Ἰόλαος οὐκ ἤμυνε, συγγενὴς γεγώς.
πόσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι,
Μαραθῶνα καὶ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα,
ἵκέται παθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν,
προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
δισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος,
κλήρῳ λαχόντας, ἐκ γένους Πανδίονος,
τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας· ὧν ἕκατι τέρμονας
κλεινῶν Ἀθηνῶν τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδόν.
δυοῖν γεγόντοιν δὲ στρατηγεῖται φυγή·
ἐγὼ μὲν ἁμοὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις·
ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος
ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ἀπηγκαλισμένη
σώζει· νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
ὄχλῳ πελάζειν κἀπιβωμιοστατεῖν.
Ἄλλος δ' ἀδελφοί θ', οἷσι πρεσβεύει γένος,
ζητοῦσ', ὅπου γῆς πύργον οἰκιούμεθα,
ἣν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν.

πέπλων· ὁρῶ κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως
στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὗ διωκόμεσθ' ὕπο,
πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι.
ὦ μῖσος, εἴθ' ὄλοιο, χὠ πέμψας ἀνήρ.
ὡς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ
ἐκ τοῦδε ταὐτοῦ στόματος ἤγγειλας κακά.
ΚΟ. ἦπου καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς,
πόλιν τ' ἀφῖχθαι σύμμαχον, καλῶς φρονῶν;
οὐ γάρ τις ἐστὶν, ὃς πάροιθ' αἱρήσεται
τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως.
χώρει· τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαί σε χρὴ
εἰς Ἄργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη.
ΙΟ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ,
ἐλευθέρα τε γαῖ', ἐν ᾗ βεβήκαμεν.
ΚΟ. βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί;
ΙΟ. οὔτοι βίᾳ γέ μ' οὐδὲ τοῦσδ' ἄξεις λαβών.
ΚΟ. γνώσῃ σύ· μάντις δ' ἦσθ' ἄρ' οὐ καλὸς τόδε.
ΙΟ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
ΚΟ. ἄπαιρ'· ἐγὼ δὲ τούσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
ἄξω, νομίζων, οὗπέρ εἰσ', Εὐρυσθέως.
ΙΟ. ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
ἀμύνεθ'· ἱκέται δ' ὄντες Ἀγοραίου Διὸς,
βιαζόμεσθα, καὶ στέφη μιαίνεται,
πόλει τ' ὄνειδος, καὶ θεῶν ἀτιμία.
ΧΟ. ἔα, ἔα· τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας;
ἕστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;
ΙΟ. ἴδετε τὸν γέροντ' ἀ-
μαλὸν ἐπὶ πέδῳ
χύμενον. ὦ τάλας.

ΧΟ. πρὸς τοῦ ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύστηνον πιτνεῖς;
ΙΟ. ὅδ', ὦ ξένοι, με, σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς,
ἕλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
ΧΟ. ὅδ'; ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν στρ. β'.
ξύνοικον ἦλθες λαόν;
ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ
κατέσχετ' ἐκλιπόντες
Εὐβοΐδ' ἀκτάν;
ΙΟ. οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τρίβω βίον,
ἀλλ' ἐκ Μυκηνῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα.
ΧΟ. ὄνομα τί σε, γέρον, Μυκηναῖος στροφὴ γ'.
ὠνόμαζε λαός;
ΙΟ. τὸν Ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην
Ἰόλαον· οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε.
ΧΟ. οἶδ', εἰσακούσας καὶ πρίν· ἀλλὰ τοῦ ποτ' ἐν στρ. δ'.
χερὶ σᾷ κομίζεις νεοτρεφεῖς κόρους, φράσον.
ΙΟ. Ἡρακλέους οἵδ' εἰσὶ παῖδες, ὦ ξένοι,
ἱκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.
ΧΟ. τί χρέος; ἢ λόγων πόλεως, ἔννεπέ μοι, στρ. ε'.
μελόμενοι τυχεῖν;
ΙΟ. μήτ' ἐκδοθῆναι, μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
ΚΟ. ἀλλ' οὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει,
οἵ, σοῦ κρατοῦντες, ἐνθάδ' εὑρίσκουσί σε.
ΧΟ. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε, στροφὴ ς'.
καὶ μὴ βιαίῳ χειρὶ
δαιμόνων ἀπολείπειν σ' ἕδη·
πότνια γὰρ Δίκα τάδ' οὐ πείσεται.
ΚΟ. ἔκπεμπέ νυν γῆς τούσδε τοὺς Εὐρυσθέως,

οὐδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερί.
ΧΟ. ἄθεον ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει στροφὴ ά.
ξένων προστροπάν.
ΚΟ. παλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.
ΧΟ. οὐκοῦν τυράννῳ τῇσδε γῆς φράσαντά σε
χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βίᾳ ξένους
θεῶν ἀφέλκειν, γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν.
ΚΟ. τίς δ' ἐστὶ χώρας τῇσδε καὶ πόλεως ἄναξ;
ΧΟ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως.
ΚΟ. πρὸς τόνδ' ἀγὼν τις ἆρα τοῦδε τοῦ λόγου
μάλιστ' ἂν εἴη· τἆλλα δ' ἔξηται μέτην.
ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἔρχεται σπουδὴν ἔχων,
Ἀκάμας τ' ἀδελφὸς, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.
ΔΗ. ἐπείπερ ἔφθης, πρέσβυς ὤν, νεωτέρους,
βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Διὸς,
λέξον, τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχῃ.
ΧΟ. ἱκέται καθῆνται παῖδες οἵδ' Ἡρακλέους,
βωμὸν καταστέψαντες, ὡς ὁρᾷς ἄναξ,
πατρός τε πιστὸς Ἰόλεως παραστάτης.
ΔΗ. τί δῆτ' ἰὺγμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;
ΧΟ. βίᾳ νιν οὗτος τῇσδ' ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν
ζητῶν, βοὴν ἔστησε, κἀσφήλεν γόνυ
γέροντος, ὥστε μοι βαλεῖν οἶκτῳ δάκρυ.
ΔΗ. καὶ μὴν στολήν γ' Ἕλληνα καὶ ῥυθμὸν πέπλων
ἔχει· τὰ δ' ἄλλα βαρβάρου χρὼς τάδε.
σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστὶ, μὴ μέλλειν τ' ἐμοὶ,
ποίας ἀφῖξαι δεῦρο γῆς ὅρους λιπών.
ΚΟ. Ἀργεῖός εἰμι· τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν·

ἐφ' οἷσι δ' ἥκω, καὶ παρ' οὗ, λέγειν θέλω.
πέμπει Μυκηνῶν δεῦρό μ' Εὐρυσθεὺς ἄναξ
ἄξοντα τοὐσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὦ ξένε,
δίκαι' ὁμαρτῆ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
Ἀργεῖος ὢν γὰρ αὐτὸς, Ἀργείους ἄγω,
ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ δραπέτας τούτους ἔχων,
νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους
θανεῖν. δίκαιοι δ' ἐσμὲν, οἰκοῦντες πόλιν,
αὐτοὶ καθ' αὑτῶν κυρίους κραίνειν δίκας.
πολλῶν δὲ κἄλλων ἑστίας ἀφιγμένων,
ἐν τοῖσιδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕσταμεν λόγοις,
κοὐδεὶς ἐτόλμησ' ἴδια προσθέσθαι κακά.
ἀλλ', εἴ τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι,
δεῦρ' ἦλθον, ἐς κίνδυνον ἐξ ἀμηχάνων
ῥίπτοῦντες, εἴτ' οὖν, εἴτε μὴ, γενήσεται.
οὐ γὰρ φρονήσει γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που
μόνον τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, Ἑλλάδος,
τὰς τῶνδ' ἀβούλους ξυμφορὰς κατοικτίσειν.
φέρ', ἀντίθες γὰρ, τοὐσδε γ' εἰς γαῖαν παρεὶς,
ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί περδανεῖς;
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τοιάδ' ἐστί σοι λαβεῖν·
Ἄργους τοσῆνδε χεῖρα, τήν τ' Εὐρυσθέως
ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει.
ἢν δ', εἰς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
βλέψας, πεπαυθῇς, εἰς πάλην καθίσταται
δορὸς τὸ πρᾶγμα· μὴ γὰρ ὡς μεθήσομεν
δόξῃς ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.
τί δῆτα φήσεις; ποῖα πεδὶ' ἀφαιρεθεὶς,
Τιρυνθίοις θῆς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν;

ποίοις δ' ἀμύνων συμμάχοις; τίνος δ' ὕπερ
Θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον
κτήσῃ πρὸς ἀστῶν, εἰ γέροντος οὕνεκα
τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντος, ὡς εἰπεῖν ἔπος,
παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
ἐρεῖς τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν μόνον.
καὶ τοῦτο πολλῷ τοῦ παρόντος ἐνδεές.
κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἴδ' ὡπλισμένοι
μάχοιντ' ἂν ἡβήσαντες· εἴπερ τοῦτό σε
ψυχὴν ἐπαίρει· χὠν μέσαν πολὺς χρόνος
ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
δὸς μηδὲν, ἀλλὰ, τᾶμ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ,
κτῆσαι Μυκήνας· μηδ', ὅπερ φιλεῖτε δρᾶν,
πάθῃς σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὼν
φίλους ἑλέσθαι, τοὺς κακίονας λάβῃς.

ΔΗ. τίς ἂν δίκην κρίνειεν, ἢ γνοίη λόγον,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς;

ΙΟ. ἄναξ, ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ,
εἰπεῖν ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι,
κοὐδεὶς μ' ἀπώσει πρόσθεν, ὥσπερ ἄλλοθεν.
ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ' οὐδὲν ἐστιν ἐν μέρει.
ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οὐδὲν ἐσθ' ἡμῖν ἔτι,
ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
πῶς ἂν δικαίως, ὡς Μυκηναίους, ἄγοι
ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασεν χθονός;
ξένοι γὰρ ἐσμέν· ἢ τὸν Ἑλλήνων ὅρον
φεύγειν δικαιοῦτ', ὅστις ἂν τέργος φύγῃ;
οὔκουν Ἀθήνας γ'· οὐ γὰρ, Ἀργείων φόβῳ,
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελᾶσει γῆς.

οὔ γάρ τι Τραχὶς ἐστιν, οὐδ' Ἀχαϊκὸν
πόλισμ', ὅθεν σὺ τούσδε, τῇ δίκῃ μὲν οὔ,
τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἷάπερ καὶ νῦν λέγεις,
ἥλασνες ἱκέτας βωμίους καθημένους.
εἰ γὰρ τόδ' ἔσται, καὶ λόγους κρίνουσι σοὺς,
οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι.
ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν·
θνήσκειν θελήσουσ'· ἡ γὰρ αἰσχύνη βάρος
τοῦ ζῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν νομίζεται.
πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθονον
λίαν γ' ἐπαινεῖν ἐστί· πολλάκις δὲ δὴ
αὐτὸς βαρυνθεὶς οἶδ', ἄγαν γ' αἰνούμενος.
σοὶ δ' ὡς ἀνάγκη τοῦσδε, βούλομαι φράσαι,
σώζειν, ἐπείπερ τῆσδε προστατεῖς χθονός.
Πιτθεὺς μέν ἐστι Πέλοπος· ἐκ δὲ Πιτθέως
Αἴθρα· πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἄπειμί σοι γένος.
Ἡρακλέης ἦν Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
κείνη δὲ Πέλοπος θυγατρός· αὐτανεψιὼ
πατὴρ ἂν εἴη σός τε καὶ τούτων γεγώς.
γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε, δημοφῶν.
ἃ δ' ἐκτὸς ἦδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
τίσαι λέγω σοι παισί· φημὶ γάρ ποτε
σύμπλους νεκέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ,
ζωστῆρα Θησεῖ τὸν πολυκτύπον μέτα,
ᾇδου τ' ἀρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν
πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
ὧν ἀντιδοῦναί σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν,
μήτ' ἐκθοθῆναι, μήτε, πρὸς βίαν θεῶν

τῶν σῶν ἀποσπασθέντες, ἐκπεσεῖν χθονός.
σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρὸν χωρὶς, ἢν τε πόλιν κακὸν,
ἱκέτας, ἀλήτας, συγγενεῖς, (οἰμοι κακῶν,
βλέψον πρὸς αὐτοὺς, βλέψον,) ἕλκεσθαι βίᾳ.
ἀλλ' ἄντομαί σε, καὶ καταστέφω, χεροῖν
καὶ πρὸς γενείου, μηδαμῶς ἀτιμάσῃς
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας εἰς χέρας λαβών.
γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενὴς, γενοῦ φίλος,
πατὴρ, ἀδελφὸς, δεσπότης· ἅπαντα γὰρ
ταῦτ' ἐστὶ πρείσσω, πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.

ΧΟ. οἶκτειρ', ἀκούσας τάσδε συμφορὰς, ἄναξ.
τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
νῦν δὴ μάλιστ' ἐσεῖδον· οἶδε γὰρ, πατρὸς
ἐσθλοῦ γεγῶτες, δυστυχοῦσ' ἀναξίως.

ΔΗ. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορῶς ὁδοὶ,
Ἰόλαε, τοὺς σοὺς μὴ παρήσασθαι ξένους.
τὸ μὲν μέγιστον, Ζεὺς, ἐφ' οὗ σὺ βώμιος
θακεῖς, νεοσσῶν τήνδ' ἔχων παγήγυριν·
τὸ συγγενές τε, καὶ τὸ προὐφείλειν καλῶς
πράσσειν παρ' ἡμῶν τούσδε, πατρῴαν χάριν,
τό, τ' αἰσχρὸν, οὗπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι.
εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βίᾳ
ξένου πρὸς ἀνδρὸς βωμὸν, οὐκ ἐλεύθερον
οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν, Ἀργείοις δ' ὄκνῳ
ἱκέτας προδοῦναι· καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας.
ἀλλ' ὤφελες μὲν εὐτυχέστερον μολεῖν·
ὅμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσῃς, ὅπως σέ τις
σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βίᾳ.
σὺ δ', Ἄργος ἐλθὼν, ταῦτά τ' Εὐρυσθεῖ φράσον,

πρὸς τοῖσδέ τ', εἴ τι τοῖσί γ' ἐγκαλεῖ ξένοις,
δίκης κυρήσει· τούσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.
ΚΟ. οὐκ, ἦν δίκαιον ἢ τι, καὶ νικᾷ λόγῳ;
ΔΗ. καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἑκέτην ἄγειν βίᾳ;
ΚΟ. οὔκουν ἐμοὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀλλὰ σοὶ βλάβος.
ΔΗ. ἐμοί γ', ἐάν σοι τοῦσδ' ἀφέλκεσθαι μεθῶ.
ΚΟ. σὺ δ' ἐξόριζε· κἄτ' ἐκεῖθεν ἕξομεν.
ΔΗ. σκαιὸς πέφυκας, τοῦ θεοῦ πλεῖον φρονῶν.
ΚΟ. δεῦρ', ὡς ἔοικε, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
ΔΗ. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα.
ΚΟ. ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
ΔΗ. οὐκοῦν ἐγὼ τῶν γ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος.
ΚΟ. βλάπτων ἐκείνους μηδέν, ἂν σὺ νωφρονῇς.
ΔΗ. βλάπτεσθ', ἐμοῦ γε μὴ μιαίνοντος θεούς;
ΚΟ. οὗ βούλομαί σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
ΔΗ. κἀγὼ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
ΚΟ. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβών.
ΔΗ. οὐκ ἂρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν.
ΚΟ. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι.
ΔΗ. κλαίων ἄρ' ἆψῃ τῶνδε, κοὐκ ἐς ἀμβολάς.
ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν κήρυπα τολμήσεις θένειν.
ΔΗ. εἰ μή γ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
ΧΟ. ἄπελθε, καὶ σὺ τοῦδε μὴ θίγῃς, ἄναξ.
ΚΟ. στείχω· μιᾶς γὰρ χειρὸς ἀσθενὴς μάχη.
ἦξω δὲ πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβών
παγχαλκον αἰχμὴν δεῦρο· μυρίοι δέ μ'
μένουσιν ὁπισθῆρες, Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ
αὐτὸς στρατηγῶν· Ἀλκάθου δ' ἐπ' ἐσχάτοις,
παραδοκῶν τἀνθένδε, τέρμασιν μένει·

λαμπρὸς δ', ἀκούσας σὴν ὕβριν, φανήσεται
σοὶ καὶ πολίταις, χῇ τε τῇδε καὶ φυτοῖς.
μάτην γὰρ ἦβην ὧδέ γ' ἂν κεκτήμεθα
πολλὴν ἐν Ἄργει, μή σε τιμωρούμενοι.
285 ΔΗ. φθείρου· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.
ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες, αἰσχύνας ἐμέ,
ἄξειν βίᾳ τούσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει
ὑπήκοον τήνδ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
ΧΟ. ὥρα προνοεῖν, πρὶν ὅρους πελάσαι
290 στρατὸν Ἀργείων· μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης
ὁ Μυκηναίων,
ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρίν.
πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
ὅς τόσα πυργοῦν τῶν γυναμένων.
295 πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς;
ὡς δεινὰ ἔπαθεν, καὶ παρὰ μικρὸν
ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι.
ΙΟ. οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας,
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι.
300 γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς δὲ, νικηθεὶς πόθῳ,
κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω,
τέκνοις ὄνειδος οὖσαν ἡδονῆς λιπεῖν.
τὸ δυστυχὲς γὰρ ἡὐγένειαν ἀμύνεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον. ἡμεῖς γάρ, πατῶν
305 εἰς τοὔσχατον πεσόντες, εὕρομεν φίλους
καὶ ξυγγενεῖς τούσδ', οἳ, τοσῆσδ' οἰκουμένης
Ἑλληνίδος γῆς, τῶνδε πραῦστησαν μόνοι.
δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν, δότε
ὑμεῖς τε παισὶ, καὶ πάλας προσέλθετε.

ὦ παῖδες, εἰς μὲν πεῖραν ἤλθομεν φίλων.
ἦν δ' οὖν πόθ' ἡμῖν νόστος εἰς πάτραν φανῇ,
καὶ δώματ' οἰκήσητε, καὶ τιμᾶς πατρὸς,
σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε·
καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ,
μεμνημένοι τῶνδ'· ἀλλὰ φιλτάτην πόλιν
πασῶν νομίζετ'. ἄξιοί γ' ἡμῶν σέβειν,
οἳ γῆν τοσήνδε καὶ Πελασγικὸν λεών
ὑμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
οὐκ ἐξέδοσαν, οὐδ' ἀπώλεσαν χθονός.
ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν, καὶ θανὼν, ὅταν θάνω,
πολλῷ σ' ἐπαινῶ, Θησέως, ὦ τὰν, πάλαι,
ὑψηλὰν αἴρω, καὶ λέγων τάδ' εὐφραίνῳ·
ὡς εὖ τ' ἐδέξω, καὶ τέκνοισιν ἤρεσας
τοῖς Ἡρακλείοις, εὐγενὴς δ' ἀν' Ἑλλάδα
σώζεις πατρῴαν δόξαν· ἐξ ἐσθλῶν δὲ φὼς,
οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς,
παύρων μετ' ἄλλων· ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὕροις ἄν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

ΧΟ. ἀεί ποθ' ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν.
τοιγὰρ πόνους δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων
ἤνεγκε· καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πάλαι.

ΔΗ. σοί τ' εὖ λέλεκται, καὶ τὰ τῶνδ' αὐχῶ, γέρον,
τοιαῦτ' ἔσεσθαι· μνημονεύσεθ' ἡ χάρις.
κἀγὼ μὲν ἐστὼν σύλλογον ποιήσομαι,
τάξω δ', ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
πολλῇ δέχωμαι χειρί. πρῶτα μὲν σκοπούς

λαμπρὸς δ', ἀκούσας σὴν ὕβριν, φανήσεται
σοὶ καὶ πολίταις, γῇ τε τῇδε καὶ φυτοῖς.
μάτην γὰρ ἦβην ὧδέ γ' ἂν κεκτώμεθα
πολλὴν ἐν Ἄργει, μή σε τιμωρούμενοι.
ΔΗ. φθείρου· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.
ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες, αἰσχύνας ἐμέ,
ἄξειν βίᾳ τούσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει
ὑπήκοον τήνδ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
ΧΟ. ὥρα προνοεῖν, πρὶν ὅρους πελάσαι
στρατὸν Ἀργείων· μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης
ὁ Μυκηναίων,
ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρίν.
πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
δὶς τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς;
ὡς δείν' ἔπαθεν, καὶ παρὰ μοῖρὸν
ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι.
ΙΟ. οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας,
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι,
γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς δὲ νικηθεὶς πόθῳ,
κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω,
τέκνοις ὄνειδος οὖνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
τὸ δυστυχὲς γὰρ ἡὐγένει' ἀμύνεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον. ἡμεῖς γάρ, κακῶν
εἰς τοὔσχατον πεσόντες, εὕρομεν φίλους
καὶ ξυγγενεῖς τούσδ', οἳ, τοσῆσδ' οἰκουμένης
Ἑλληνίδος γῆς, τῶνδε πραΰστησαν μόνοι.
δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν, δότε
ὑμεῖς τε παισὶ, καὶ πέλας προσέλθετε.

ὦ παῖδες, εἰς μὲν πεῖραν ἥλθομεν φίλων.
ἦν δ' οὖν πόθ' ἡμῖν νάστος εἰς πάτραν φανῇ,
καὶ δῶματ' οἰκήσητε, καὶ τιμὰς πατρὸς,
σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε·
καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν εἴρεσθαι δόρυ,
μεμνημένοι τῶνδ'· ἄλλα φιλτάτην πόλιν
πασῶν νομίζετ'. ἄξιοι γ' ἁμῖν σέβειν,
οἳ γῆν τοσήνδε καὶ Πελασγικὸν λεὼν
ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
πτωχοὺς ἑλίτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
οὐκ ἐξέβαλλον, οὐδ' ἀπῄλασαν χθονός.
ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν, καὶ θανὼν, ὅταν θάνω,
πολλῷ σ' ἐπαινῶ, Θησέως, ὦ τὰν, πέλας,
ὑψηλὸν αἴρω, καὶ λέγων τάδ' εὐφραίνω·
ὡς εὖ τ' ἐδέξω, καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
τοῖς Ἡρακλείοις, εὐγενὴς δ' ἀν' Ἑλλάδα
σώζεις πατρῴαν δόξαν· ἐξ ἐσθλῶν δὲ φὼς,
οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς,
παύρων μετ' ἄλλων· ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὕροις ἄν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

ΧΟ. ἀεί ποθ' ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν.
τοιγὰρ πόνους δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων
ἤνεγκε· καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας.

ΔΗ. σοί τ' εὖ λέλεκται, καὶ τὰ τῶνδ' αὐχῶ, γέρον,
τοιαῦτ' ἔσεσθαι· μνημονεύσεθ' ἡ χάρις.
κἀγὼ μὲν ἀστῶν σύλλογον ποιήσομαι,
τάξω δ', ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
πολλῇ δίκῃ μαι χειρί. πρῶτα μὲν σκοπούς

πέμψω πρὸς αὐτὸν, μὴ λάθῃ με προσπεσών·
ταχὺς γὰρ Ἄργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
μάντεις τ' ἀθροίσας, θύσομαι. σὺ δ' εἰς δόμους
σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών·
εἰσὰν γὰρ οἵ σου, κἂν ἐγὼ θυραῖος ᾖ,
μέριμναν ἕξουσ'· ἀλλ' ὕθ' εἰς δόμους, γέρον.
ΙΟ. οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν· ἐξόμεσθα δὴ
ἵκεται μένοντες ἐνθάδ' εὖ πρᾶξαι πόλιν.
ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς,
ἥμεν πρὸς οἴκους. Θεοῖσι δ' οὐ κακίοσι
χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ·
τῶν μὲν γὰρ Ἥρα προστατεῖ Διὸς ἄκαρ,
ἡμῶν δ' Ἀθηνᾶ. φημὶ δ' εἰς εὐπραξίαν
καὶ τοῦθ' ὑπάρχειν, Θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται.

ΧΟ. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἕτεροι στροφή
σοῦ πλέον οὐ μέλονται,
ξεῖν', Ἀργόθεν ἐπελθών.
μεγαληγορίαισι δέ γ' ἐμὰς
φρένας οὐ φοβήσεις.
μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὕτω
καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
ἔθη. σὺ δ' ἄφρων, ὅ τ' Ἄργει
Σθενέλου τύραννος· ἀντιστροφή
ὅς, πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν,
οὐδὲν ἐλάσσον' Ἄργους,
Θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας,
καὶ ἐμὰς χθονὸς ἀντεχομένους,
ξένος ὤν, βιαίως

ἔλκεις, οὐ βασιλεῦσιν εἴξας,
οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἴη
παρά γ' εὐφρονοῦσιν;
εἰρήνα μὲν ἔμοιγ' ἀρέσκει,
σὺ δ', ὦ κακόφρων ἄναξ,
λέγω, εἰ πόλιν ἥξεις,
οὐχ οὕτως ἃ δοκεῖς κυρήσεις.
οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος, οὐδ' ἐ-
τέα κατάχαλκός ἐστιν.
ἀλλ' οὐ πολέμων ἐραστὰς,
μή μοι δορὶ συναράξῃς
τὰν εὐχαρίστως ἔχουσαν
πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχου.

ΙΟ. ὦ παῖ, τί μοι, σύννοιαν ὄμμασιν φέρων,
ἥκεις; νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
μέλλουσιν, ἢ πάρεισιν, ἢ τί πυνθάνῃ;
οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγος.
ὁ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν
ἐστὶν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν
εἰς τὰς Ἀθήνας· ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

ΔΗ. ἦκει στρατεύσας Ἄργεῖον, Εὐρυσθεὺς τ' ἄναξ
ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον· ἄνδρα δὲ χρεὼν,
ὅστις στρατηγεῖν φῄσ' ἐπίστασθαι καλῶς,
οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν.
πέδια μὲν οὖν γῆς εἰς τάδ' οὐκ ἐφῆκέ πω
στρατὸν, λεπαίαν δ' ὀφρύην καθήμενος
σκοπεῖ· δόκησιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμί σοι·

ποίᾳ προσάξει στρατόπεδον τανῦν δορὸς,
ἐν ἀσφαλεῖ τε τῇδ' ἱδρύσεται χθονός.
καὶ τἄμὰ μέντοι πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς·
πόλις τ' ἐν ὅπλοις, σφάγιά θ' ἡτοιμασμένα
ἕστηκεν, οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν·
θυηπολεῖται δ' ἄστυ μάντεων ὕπο,
τροπαῖά τ' ἐχθρῶν, καὶ πόλει σωτήρια
χρησμῶν δ' ἀοιδοὺς πάντας εἰς ἓν ἀλίσας,
ἤλεγξα, καὶ βέβηλα, καὶ πεπρυμμένα
λόγια παλαιὰ, τῇδε γῇ σωτήρια.
καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
πόλλ'· ἓν δὲ πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει·
σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον κόρην
Δήμητρί γ', ἥτις ἐστὶ πατρὸς εὐγενοῦς.
ἐγὼ δ' ἔχω μὲν, ὡς ὁρᾷς, προθυμίαν
τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς, παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν πτανῶ,
οὔτ' ἄλλον ἄστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
ἄκοντ'· ἑκὼν δὲ τίς κακῶς οὕτω φρονεῖ,
ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα;
καὶ νῦν πικρὰς ἂν συστάσεις ἂν εἰσίδοις,
τῶν μὲν λεγόντων, ὡς δίκαιον ἦν ξένοις
ἱκέταις ἀρήγειν, τῶν δὲ μωρίαν ἐμὴν
κατηγορούντων. ἢν δὲ μὴ δράσω τόδε,
οἰκεῖος ἤδη πόλεμος ἐκπεπτώσεται.
ταῦτ' οὖν ὅρα σὺ, καὶ συνεξεύρισκ', ὅπως
αὐτοί τε σωθήσεσθε, καὶ πέδον τόδε,
κἀγὼ πολίτας μὴ διαβλήθήσομαι.
οὐ γὰρ τυραννὶς ὥστε βαρβάρων ἔχω,
ἀλλ', ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἦ πρόθυμον οὖσαν οὐκ ἐᾷ θεὸς
ξένοις ἄρήγειν τήνδε χρῄζουσαν πόλιν;
ΙΟ. ὦ τέκν' ἔοικμεν ναυτίλοισιν, οἵτινες,
χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος,
εἰς χεῖρα γῆ συνῆψαν· εἶτα χερσόθεν
πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον πάλιν.
οὕτω δὲ χ' ἡμεῖς τῆσδ' ἀπωθούμεσθα γῆς,
ἦδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες, ὡς σεσωσμένοι.
οἴμοι. τί δῆτ' ἔτερψας ὦ τάλαινά με
ἐλπὶς τότ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλει
πτήσειν πολιτῶν παῖδας· αἰνέσας δ' ἔχω.
καὶ τῶνδάδ', εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
πρᾶσσειν ἐμέ· οὕτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις.
ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
ποῖ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν;
ποῖον δὲ γαίας ἕρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
ὀλούμεθ', ὦ τέκν'· ἐκδοθησόμεσθα δή.
κἀμοὶ μὲν οὐδὲν, εἴ με χρὴ θανεῖν, μέλει,
πλὴν εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανών.
ὑμᾶς δὲ κλαίω καὶ κατοικτείρω, τέκνα,
καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν·
τλήμων δὲ κἀγώ, πολλὰ μοχθήσας μάτην.
χρῆν, χρῆν ἄρ' ἡμᾶς, ἀνδρὸς εἰς ἐχθρᾶν χέρας
πεσόντας, αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ ἅπαντι γὰρ
πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας.
ἔμ' ἔκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ', ἄνα,

καὶ μήτε κινδύνευε, σωθήτω τε μοι
τέκν' · οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχήν · ἴτω.
μάλιστα δ' Εὐρυσθεύς με βούλοιτ' ἂν λαβὼν
τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον καθυβρίσαι.
σκαιὸς γὰρ ἀνήρ · τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν, σοφὸς
ἔχθραν συνάπτειν, μὴ μαθεῖ φρονήματι·
πολλῆς γὰρ αἰδοῦς κἀτυχὴς τις ἂν τύχοι.

ΧΟ. ὦ πρέσβυ, μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν·
τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν κέρδος, ἀλλ' ὅμως κακὸν
γένοιτ' ὄνειδος ὡς ξένους προὐδώκαμεν.

ΔΗ. γενναῖα μὲν τἀδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
οὐ σοῦ κατίζων, δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ·
τί γὰρ γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθεῖ πλέον
θανόντος; ἀλλὰ τούσδε βούλεται κτανεῖν.
δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς
νεανίαι τε καὶ πατρὸς μεμνημένοι
λύμης · ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών.
ἀλλ', εἴ τιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
βουλήν, ἐτοίμαζ', ὡς ἔγωγ' ἀμήχανος
χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ καὶ φόβου πλέως.

ΜΑ. ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
πρόσθητε · πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαιτήσομαι.
γυναικὶ γὰρ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν
κάλλιστον, εἴσω δ' ἧσυχον μένειν δόμων.
τῶν σῶν δ' ἀκούσασ', Ἰόλεως, στεναγμάτων,
ἐξῆλθον, οὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους.
ἀλλ' εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος · μέλει δέ μοι
μάλιστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς πέρι.
θέλω πυθέσθαι, μὴ 'πὶ τοῖς πάλαι κακοῖς

προσπεμπόντων τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.
ΙΟ. ὦ παῖ, μάλιστά σ', οὐ νεωστὶ δή, τέκνων
τῶν Ἡρακλείων ἐνθάπτως αἰνεῖν ἔχω.
ἡμῖν δὲ δέξας εὖ προχωρῆσαι, δόμος
πάλιν μεθέστηκ' αὖθις εἰς ἀμήχανον.
χρησμῶν γὰρ ἐξοὺς φησὶ σημαίνειν ὅδε,
οὐ ταῦρον, οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
σφάξαι κελεύειν μητρὸς ἥτις εὐγενής,
εἰ χρῆν μὲν ἡμᾶς, χρῆν δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
ταῦτ' οὖν ἐμηχανῶμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
σφάζειν ὅδ' αὐτοῦ φησιν, οὔτ' ἄλλου τινός.
κἀμοὶ λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως,
εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν,
ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν τινά,
αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.
ΜΑ. ἐν τῷδε κεὐχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;
ΙΟ. ἐν τῷδε, τἄλλα γ' εὐτυχῶς πεπραγότες.
ΜΑ. μὴ νῦν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρὸν Ἀργεῖον δόρυ·
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ, πρὶν κελευσθῆναι, γέρον,
θνήσκειν ἕτοιμος, καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
οἱ φήσομεν γάρ, εἰ πόλις μὲν ἄξιοῖ
κίνδυνον ἡμῶν οὕνεχ' αἱρεῖσθαι μίαν,
αὐτοὶ δέ, προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους,
παρὸν σεσῶσθαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
στέκειν μὲν ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας, οὗ πεφύκαμεν,
κακοὺς ὁρᾶσθαι· ποῦ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει;
πάλλιον οἶμαι, τῆσδ', ἃ μὴ τύχοι ποτὲ,

πόλεως ἄλουσης, χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν·
κἄπειτα δέ τινα, πατρὸς οὖσαν εὐγενοῦς,
παθοῦσαν, ᾗδην μηδὲν ἧσσον εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἐπεισοῦσα τῆσδ' ἀλητεύσαι χθονὸς,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐὰν δή τις λέγῃ·
τί δεῦρ' ἐφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις,
σὺ καὶ φιλοψυχοῦντες; ἔξιτε χθονός·
κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσαμυνάσομεν.
ἀλλ' σὺδὲ μέντοι, τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
αὐτὴ δὲ σωθεῖσ', ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω·
πολλοὶ γὰρ ἤδη τῇδε προὔδοσαν φίλους,
τίς γὰρ κόρην ἔρημον ἢ δάμαρτ' ἔχειν,
ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται,
οὐκοῦν θανεῖν ἄμεινον, ἢ τοιῶνδε τυγχάνειν
ἀναξίαν; ἄλλῃ δὲ καὶ πρέπει τινὶ
μᾶλλον τάδ', ἢπερ μὴ 'πίσημος, ὡς ἐγώ.
ἡγεῖσθ', ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε,
καὶ σπερματοῦντε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ·
νικᾶτε δ' ἐχθρούς. ἦδε γὰρ ψυχὴ πάρα
ἑκοῦσα κοὐκ ἄκουσα· κἀξαγγέλλομαι
θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κἀμοιντῆς ὕπερ.
εὔρημα γάρ τοι μὴ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ
κάλλιστον εὑρεῖν, εὐκλεῶς λιποῦσ' βίον.

ΧΟ. φεῦ, φεῦ· τί λέξω, παρθένου μείζω λόγον
κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
μᾶλλον; τίς ἂν θρέψειεν ἀνθρώπων ἔτι;

ΙΟ. ὦ τέκνον, οὐκ ἐτ' ἄπαθεν τὸ σὸν κάρα,
ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενός

πέφυκας Ἡρακλῆος· οὐδ' αἰσχύνομαι
τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
ἀλλ', ᾗ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως, φράσω.
πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν·
κᾆθ' ἡ λαχοῦσα θνησκέτω γένους ὕπερ·
σὲ δ' οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλου.
ΜΑ. οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγώ·
χάρις γὰρ οὐ πρόσεστι· μὴ λέξῃς, γέρον.
ἀλλ' εἰ μὲν ἐνδέχεσθε, καὶ βούλεσθέ μοι
χρῆσθαι προθύμως, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
δίδωμ' ἑκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὔ.
ΙΟ. φεῦ·
ὅδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος·
κἀκεῖνος ἦν ἄριστος, ἀλλ' ὑπερφέρεις
τόλμῃ τε τόλμαν καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
οὐ μὴν κελεύω γ', οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον,
θνήσκειν γ'· ἀδελφοὺς ὠφελεῖς θανοῦσα σούς.
ΜΑ. σοφῶς κελεύεις. μὴ τρέσῃς μιάσματος
τοὐμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.
ἕπου δὲ, πρέσβυ· σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χερὶ
θέλω· πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·
ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγώ,
εἴπερ πέφυκα πατρὸς, οὗπερ εὔχομαι.
ΙΟ. οὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ.
ΜΑ. σὺ δ' ἀλλὰ τοῦδε χρῇζε, μή μ' ἐν ἀρσένων,
ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.
ΔΗ. ἔσται τάδ', ὦ τάλαινα παρθένων· ἐπεὶ
κἀμοὶ τόδ' αἰσχρὸν, μή σε κοσμῆσαι καλῶς,
πολλῶν ἕκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας,

καὶ σοῦ δικαίου. τλημονεστάτην δὲ σὲ
πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
ἀλλ' εἴτι βούλει τοῦσδε, τὸν γέροντά γε,
χώρει, προσείπου σ' ὕστατον πρόσφθεγμά μοι.

ΜΑ. ὦ χαῖρε, πρέσβυ· χαῖρε, καὶ δίδασκέ μοι
τοιοῦσδε τοῦσδε παῖδας, ἐς τὸ πᾶν σοφοὺς,
ὥσπερ σύ· μηδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
πειρῶ δὲ σῶσαι μὴ θανεῖν πρόθυμος ὤν.
σοὶ παῖδές ἐσμεν· σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα.
ὁρᾷς δὲ κἀμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου
διδοῦσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην.
ὑμεῖς τ', ἀδελφῶν ἡ παροῦσ' ὁμιλία,
εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν, ὅσων
ἡ μὴ πάροιθεν καρδία σφαγήσεται.
καὶ τὸν γέροντα τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων
τιμᾶτε πατρὸς μητρὸς Ἀλκμήνην ἐμοῦ,
ξένους τε τοὺσδε· κἂν ἀπαλλαγὴ πόνων
καὶ νόστος ὑμῖν εὐρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
μέμνησθε, τὴν σώτειραν ὡς θάψαι χρεών.
κάλλιστά τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεὴς
ὑμῖν παρίστην, ἀλλὰ προὔθανον γένους.
τἀδ' ἀντὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κατὰ χθονός.
εἴη γε μέντοι μηδέν· εἰ γὰρ ἔξομεν
κἀκεῖ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

ΙΟ. ἀλλ', ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίας,
πασῶν γυναικῶν ἴσθι τιμιωτάτη

καὶ ζῶσ' ὑφ' ἡμῶν καὶ θανοῦσ' ἔσῃ πολύ.
καὶ χαῖρε· θυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν,
ᾗ σὸν κατῆρκται σῶμα, Δήμητρος κόρην.
ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα, λύεται μέλη
λύπῃ· λάβεσθε, κεἰς ἔδραν μ' ἐρείσατε,
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα·
ὡς οὔτε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις,
χρησμοῦ τε μὴ κραν θέντος, οὐ βιώσιμον.
μείζων γὰρ ἄτη· συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.

ΚΟ. οὔ τινά φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον,
σὺ βαρύποτμον ἄνδρα γενέσθαι,
οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον
εὐτυχίᾳ· παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα
μοῖρα διώκει.
τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν,
τὸν δ' ἀλήταν εὐδαίμονα τεύχει.
μόρσιμα δ' οὔτι φυγεῖν θέμις· οὐ σοφί-
α τις ἀπώσεται.
ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος ἀεὶ πόνον
ἔξει γ'. ἀλλὰ σὺ
μὴ προσπίτνει τὰ θεῶν ὕπερ,
μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ·
εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
ἃ μελέα πρό τ' ἀδελφῶν καὶ γᾶς·
οὐδ' ἀκλεὴς νιν
δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται.
ἁ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων.
ἄξια μὲν πατρός,
ἄξια δ' εὐγενίας τάδε γίγνεται.

εἰ δὲ σέβεις σύ γε
Θανάτους ἀγαθῶν, μετέχω σοι.
ΘΕ. ὦ τέκνα, χαίρετ'· Ἰόλεως δὲ ποῦ γέρων,
μήτηρ δὲ πατρὸς τῆσδ' ἔδρας ἀποστατεῖ;
ΙΟ. πάρεσμεν, οὗπερ δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία.
ΘΕ. τί χρῆμα κεῖσαι καὶ πατηφὲς ὄμμ' ἔχεις;
ΙΟ. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος, ἢ συνεσχέθην.
ΘΕ. ἔπαιρε νῦν σαυτὸν, ὄρθωσον κάρα.
ΙΟ. γέροντες ἐσμεν καὐδαμῶς ἐρᾴδιοι.
ΘΕ. ἥκω γε μέντοι χάρμα σοὶ φέρων μέγα.
ΙΟ. τίς δ' εἶ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;
ΘΕ. Ἄλλου πενέστης. οὔ με γιγνώσκεις ὁρῶν;
ΙΟ. ὦ φίλτατ', ἦπεις ἆρα σαυτὸν νῶν βλάβης;
ΘΕ. μάλιστα· καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.
ΙΟ. ὦ μῆτερ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,
ἔξελθ', ἄκουσον τοὐσδε φιλτάτους λόγους.
πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων,
ψυχὴν ἐτήκου, νόστος εἰ γενήσεται.
ΑΛ. τί χρῆμ'; ἀΰπνῳ πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος.
Ἰόλαε, μῶν τις σ' αὖ βιάζεται πυρὼν
κῆρυξ ἀπ' Ἄργους; ἆσθενὴς μὲν ἥ γ' ἐμὴ
ῥώμη. τοσόνδε δ' εἰδέναι σ' ἐχρῆν, ξένε·
οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τοὐσδ', ἐμοῦ ζώσης, ποσί.
ἦ τ' ἄρ' ἐκείνου μὴ νομιζοίμην ἐγὼ
μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσθίξεις χερί,
δυοῖν γερόντοιν οὐ καλῶς ἀγωνιῇ.
ΙΟ. θάρσει, γεραιὰ, μὴ τρέσῃς· οὐκ Ἀργόθεν
κῆρυξ ἀφῖκται, πολεμίους λόγους ἔχων.
ΑΛ. τί γὰρ βοὴν ἔστησας, ἄγγελον φόβου γ'

ΙΟ. σὺ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας.
ΑΛ. οὐκ ἴσμεν· ἡμεῖς ταῦτα. τίς γὰρ ἐσθ' ὅδε;
ΙΟ. ἥκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
ΑΛ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
ἀτὰρ τί; χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα,
ποῦ νῦν ἄπεστι; τίς νιν εἶργε συμφορά,
σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέρψαι φρένα;
ΘΕ. στρατὸν καθίζει, τάσσεταί θ', ὃν ἦλθ' ἔχων.
ΑΛ. τοῦδ' οὐκ ἔθ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι· δή;
ΙΟ. μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἱστορεῖν τάδε.
ΘΕ. τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
ΙΟ. πόσον τι πλῆθος συμμάχων πάρεσθ' ἔχων;
ΘΕ. πολλούς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
ΙΟ. ἴσασιν, οἶμαι, ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι.
ΘΕ. ἴσασι· καὶ δὴ λαιὸν ἔστηκεν κέρας.
ΙΟ. ἤδη γὰρ ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατός;
ΘΕ. καὶ δὴ παρῆκται φάλαγξ τάξεων ἑνός.
ΙΟ. πόσων τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ;
ΘΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς.
ΙΟ. τί δρῶντα; μῶν τάσσοντα πολεμίων στίχας;
ΘΕ. χηκάζομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηυρίσκομεν.
ἀλλ' εἶμ'· ἐρήμους δεσπότας τοὺμὸν μέρος
οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
ΙΟ. κἄγωγε σὺν σοί· ταῦτα γὰρ φρονεῖζομεν,
φίλοις παρόντες, ὡς ἔοικεν, ὠφελεῖν.
ΘΕ. ἥκιστα πρὸς σοῦ· μεῖζον ἢν εἰπεῖν ἔπος.
ΙΟ. καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις;
ΘΕ. οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ τρώσῃς χερός.
ΙΟ. τί δ'; οὐ σθένοιμι κἀγὼ δι' ἀσπίδος;

ΘΕ. σθένοις ἄν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
ΙΟ. οὐδεὶς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
ΘΕ. οὐκ ἔστιν, ὦ τῶν, ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.
ΙΟ. ἀλλ' οὖν μαχοῦμ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσονα.
ΘΕ. σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης φίλοις.
ΙΟ. μὴ τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
ΘΕ. δρᾶν μὲν σύ γ' οὐχ οἷός τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
ΙΟ. ὡς μὴ μένοῦντα, ταῦτά σοι λέγειν πάρα.
ΘΕ. πῶς οὖν ὁπλίται τευχέων ἄτερ φανῇ;
ΙΟ. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα
τοῖσδ', οἷσι χρησόμεσθα, κἀποδώσομεν
ζῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσει θεός.
ἀλλ' εἶσιθ' εἴσω, κἀπὸ παντοίων ἑλὼν,
ἔνεχχ' ὁπλίτην κόσμον ὡς τάχιστά μοι.
αἰσχρὸν γὰρ οἰκούρημα γίγνεται τόδε,
τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλίᾳ μένειν.
ΧΟ. λῆμα μὲν οὔπω στόρνυσι χρόνος
τὸ σὸν, ἀλλ' ἡβᾷ· σῶμα δὲ φροῦδον.
τί πονεῖς ἄλλως; ἃ σὲ μὲν βλάψει,
σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν.
χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν,
τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾷν. οὐκ ἔστιν ὅπως
ἦβην κτήσῃ πάλιν αὖθις.
ΑΛ. τί χρῆμα μέλλεις, σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν,
λιπεῖν μ' ἔρημον σὺν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς;
ΙΟ. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χρὴ τούτων μέλειν.
ΑΛ. τί δ', ἢν θάνῃς σὺ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
ΙΟ. παιδὸς μελήσει παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
ΑΛ. ἢν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσωνται τύχῃ;

ΙΟ. οἶδ' σὺ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσῃς, ξένοι.
ΑΛ. τοσόνδε γάρ τοι θάρσος, οὔδὲν ἄλλ' ἔχω.
ΙΟ. καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν, οἶδ' ἐγὼ, μέλει πόνων.
ΑΛ. φεῦ·
Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὖν ἀκούσεταί κακῶς.
εἰ δ' ἔστιν ὅσιος αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.
ΘΕ. ὅπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὁρᾷς παντευχίαν.
φθάνοις δ' ἂν οὐκέν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας.
ὡς ἐγγὺς ἀγών, καὶ μάλιστ' Ἄρης στυγεῖ
μέλλοντας. εἰ δὲ τευχέων φοβῇ βάρος,
νῦν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξεσιν
κόσμῳ πυκάζου τῷδ', ἐγὼ δ' οἷος τέως.
ΙΟ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
τεύχη, κόμιζε· χειρὶ δ' ἔνθες ὀξύην,
λαιόν τ' ἔπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.
ΘΕ. ἦ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὁπλίτην χρεών;
ΙΟ. ὄρνιθος οὔπω' ἀσφαλῶς πορευτέον.
ΘΕ. εὖ' ἦσθα δυνατὸς δρᾶν, ὅσον πρόθυμος εἶ.
ΙΟ. ἔπειγε· λειφθεὶς δεινὰ πείσομαι μάχης.
ΘΕ. σὺ τοι βραδύνεις, κοὐκ ἐγὼ δοκῶ τι δρᾶν.
ΙΟ. οὐκοῦν ὁρᾷς μου κῶλον ὡς ἐπείγεται;
ΘΕ. ὑρῶ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε.
ΙΟ. σὺ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐκεῖ.
ΘΕ. τί δρῶντα; βουλοίμην δ' ἂν εὐτυχοῦντά γε.
ΙΟ. δι' ἀσπίδος θένοντα πολεμίων τινά.
ΘΕ. ἤδη πόθ' ἥξομέν γε· τοῦτο γὰρ φόβος.
ΙΟ. φεῦ·
εἶθ', ὦ βραχίων, οἷον ἠβήσαντά σε
μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ

ΘΕ. σθένοις ἄν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
ΙΟ. οὐδεὶς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
ΘΕ. οὐκ ἔστιν, ὦ τῶν, ἢ ποτ' ἦν φάμη σέθεν.
ΙΟ. ἀλλ' οὖν μαχοῦμ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσιν.
ΘΕ. σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης φίλοις.
ΙΟ. μὴ τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
ΘΕ. δρᾷν μὲν σύ γ' οὐχ οἷός τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
ΙΟ. ὡς μὴ μενοῦντα, τἄλλά σοι λέγειν πάρα.
ΘΕ. πῶς οὖν ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ;
ΙΟ. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα
τοῖσδ', οἷσι χρησόμεσθα, κἀποδώσομεν
ζῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσει θεός.
ἀλλ' εἶσιθ' εἴσω, κἀπὸ παυσαύλων ἑλὼν,
ἔνεγκ' ὁπλίτην κόσμον ὡς τάχιστά μοι.
αἰσχρὸν γὰρ οἰκούρημα γίγνεται τόδε,
τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλίᾳ μένειν.
ΧΟ. λῆμα μὲν οὔπω στόρνυσι χρόνος
τὸ σόν, ἀλλ' ἡβᾷ· σῶμα δὲ φροῦδον.
τί πονεῖς ἄλλως; ἃ σὲ μὲν βλάψει,
σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν.
χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν,
τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾷν. οὐκ ἔστιν ὅπως
ἦβην κτήσῃ πάλιν αὖθις.
ΑΛ. τί χρῆμα μέλλεις, σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν,
λιπεῖν μ' ἔρημον σὺν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς;
ΙΟ. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χρὴ τούτων μέλειν.
ΑΛ. τί δ', ἢν θάνῃς σύ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
ΙΟ. παιδὸς μελήσει παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
ΑΛ. ἢν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσωνται τύχῃ;

ΙΟ. οἶδ᾽ σὺ προδοὺσουσὰν σε, μὴ τρέσῃς, ξένοι.
ΑΛ. τοσόνδε γάρ τοι θάρσος, οὐδὲν ἄλλ᾽ ἔχω.
ΙΟ. καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν, οἶδ᾽ ἐγὼ, μέλει πόνων.
ΑΛ. φεῦ·
Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὖκ ἀκούσεται κακῶς.
εἶ δ᾽ ἐστὶν ὅσιος αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.
ΘΕ. ὅπλων μὲν ἤδη τήνδ᾽ ὁρᾷς παντευχίαν.
φθάνοις δ᾽ ἂν οὐκέν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας·
ὡς ἐγγὺς ἁ γὼν, καὶ μάλιστ᾽ Ἄρης στυγεῖ
μέλλοντας. εἰ δὲ τευχέων φοβῇ βάρος,
νῦν μὲν πορεύου γυμνὸς, ἐν δὲ τάξεσιν
κόσμῳ πυκάζου τῷδ᾽, ἐγὼ δ᾽ ὀΐσω τέως.
ΙΟ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ᾽ ἐμοὶ πρόχειρ᾽ ἔχων
τεύχη, κόμιζε· χειρὶ δ᾽ ἔνθες ὀξύην,
λαιόν τ᾽ ἔπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.
ΘΕ. ἦ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὁπλίτην χρεών;
ΙΟ. ὄρνιθος οὕνεκ᾽ ἀσφαλῶς πορευτέον.
ΘΕ. εἶθ᾽ ἦσθα δυνατὸς δρᾶν, ὅσον πρόθυμος εἶ.
ΙΟ. ἔπειγε· λειφθεὶς δεινὰ πείσομαι μάχης.
ΘΕ. σὺ τοι βραδύνεις, κοὐκ ἐγὼ δοκῶ τι δρᾶν.
ΙΟ. οὐκοῦν ὁρᾷς μου κῶλον ὡς ἐπείγεται;
ΘΕ. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε.
ΙΟ. σὺ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ᾽ ἂν λεύσσῃς μ᾽ ἐκεῖ.
ΘΕ. τί δρῶντα; βουλοίμην δ᾽ ἂν εὐτυχοῦντά γε.
ΙΟ. δι᾽ ἄσπιδος θένοντα πολεμίων τινά.
ΘΕ. ἤδη πόθ᾽ ἥξομέν γε· τοῦτο γὰρ φόβος.
ΙΟ. φεῦ·
εἶθ᾽, ὦ βραχίων, οἷον ἠβήσαντά σε
μεμνήμεθ᾽ ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ

Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι
τοιοῦτος, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως
θείην· ἐπεί τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.
ἐστὶν δ' ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον,
εὐψυχίας δόκησις· οἰόμεσθα γὰρ
τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς.

ΧΟ. γᾶ, καὶ παννύχιος σελάνα, στροφὴ α'.
καὶ λαμπρόταται θεοῦ
φαεσίμβροτοι αὐγαί,
ἄγγελίαν μοι ἐνέγκατε,
ἵαχήσατε δ' οὐρανῷ,
καὶ παρὰ θρόνον ἄρχέται,
γλαυκᾶ τ' ἐν Ἀθάνᾳ.
μέλλω τᾶς πατριώτιδος γᾶς,
μέλλω περὶ τῶν δόμων,
ἱκέτας ὑποδιχθείς,
κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ.
δεινὰν μὲν, πόλιν, τὰς Μυκήνας, ἀντιστροφὴ α'.
εὐδαίμονα, καὶ δορὸς
πολυαίνετον ἀλκᾷ
μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν.
κακὸν δ', ὦ πόλις, εἰ ξένους
ἱκτῆρας παραδώσομεν,
καὶ λεύσιμον Ἄργος.
Ζεύς μοι ξύμμαχος, οὐ φοβοῦμαι.
Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως
ἔχει· οὔ ποτε θνατῶν
ἥσσονές ποτ' ἂν, εἰ τ' ἐμοῦ φανοῦνται. στροφὴ β'.
ἀλλ', ὦ πότνια, σὸν γὰρ οὖδας

γᾶς σὸν, καὶ πόλις, ἃς σὺ μήτηρ,
δέσποινά τε, καὶ φύλαξ,
πόρευσον ἄλλᾳ τὸν οὐ δικαίως
τῇδ' ἐπάγοντα δορύσοντα
στρατὸν Ἀργόθεν. οὐ γὰρ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ
δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων.
ἀλλ' ἐπί σοι πολύθυτος αἰεὶ ἀντιστροφὴ β'.
τιμὰ κραίνεται, οὐδὲ λήθει
μηνῶν φθίνας ἀμέρα,
ναῶν τ' ἀοιδαὶ, χορῶν τε μολπαί.
ἀνεμόεντι δέ γ' ἐπ' ὄχθῳ
ὀλολύγματα παννυχίοις ὕπο παρ-
θένων ἰαχεῖ ποδῶν κρότοισιν.

ΘΕ. δέσποινα, μύθους σοί τε συντομωτάτους
κλύειν, ἐμοί τε τῷδε καλλίστους, φέρω·
νικῶμεν ἐχθροὺς, καὶ τράπαι' ἱδρύεται,
παγτευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.

ΑΛ. ὦ φίλτατ', ἦδε σ' ἡμέρα διήλασεν
ἠλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι.
μιᾶς δέ μ' οὔπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς·
φόβος γὰρ, εἴ μοι ζῶσιν, οὓς ἐγὼ θέλω.

ΘΕ. ζῶσιν· μέγιστον γ' εὐκλεεῖς κατὰ στρατόν.

ΑΛ. ὁ μὲν γέρων οὐκ ἔστιν Ἰόλεως ὅδε;

ΘΕ. μάλιστα· πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δή.

ΑΛ. τί δ' ἔστι; μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο;

ΘΕ. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.

ΑΛ. θαυμάσ' ἔλεξας· ἀλλά σ' εὐτυχῆ φίλων
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.

ΘΕ. εἷς μου λόγος σοι πάντα σημαίνει τάδε.

ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὁπλίταν στρατὸν
κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντιτάξαμεν,
ἐκβὰς τεθρίππων Ὕλλος ἁρμάτων πόδα
ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός·
κἄπειτ' ἔλεξεν· ὦ στρατὴγ', ὃς Ἄργόθεν
ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν, οὐκ εἶα σὰ μὲν,
καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν,
ἀνδρὸς στερήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μάχην συνάψας, ἢ κτανὼν, ἄγου λαβὼν
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· ἢ θανὼν, ἐμοὶ
τιμὰς πατρῴους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.
στρατὸς δ' ἐπῄνεσ', εἷς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
καλῶς λελέχθαι μῦθος, εἷς τ' αὐψυχίαν.
ὁ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγων,
οὔτ' αὐτὸς αὑτοῦ δειλίαν, στρατηγὸς ὤν,
ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός.
ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα, τοιοῦτος γεγὼς,
τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους.
Ὕλλος μὲν οὖν ἀπῴχετ' εἰς τάξιν πάλιν·
μάντεις δ', ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελουμένας,
ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
λαιμῶν βροτείων εὐθὺς οὔριον φόνον.
οἱ δ' ἅρματ' εἰσέβαινον, οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων,
πλευραῖς ἔκρυπτον πλεύρ'· Ἀθηναίων δ' ἄναξ
στρατῷ παρῄγγειλ', οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ·
ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ
καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών.
ὁ δ' αὖ, τό τ' Ἄργος μὴ καταισχύναι θέλων,

καὶ τὰς Μυκήνας, συμμάχους ἐλίσσετο.
ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ἄρθιον Τυρσηνικῇ
σάλπιγγι, καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
πόσον τιν' αὐχεῖς πύταγον ἀσπίδων βρέμειν,
πόσον τινὰ στεναγμὸν, οἰμωγὴν θ' ὁμοῦ;
τὰ πρῶτα μέν νυν πίτνλος Ἀργείου δορὸς
ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἶτ' ἐχώρησαν πάλιν.
τὸ δεύτερον δὲ, πεζὸς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ,
ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς, ἐκαρτέρει μάχῃ.
πολλοὶ δ' ἔπιπτον· ἦν δὲ τοῦ πελεύσματος·
ὦ τὰς Ἀθήνας, ὦ τὸν Ἀργείων γύην
σπείροντες, οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει;
μόλις δὲ πάντα δρῶντες, οὐκ ἄτερ πόνων,
ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ.
κἄνταῦθ' ὁ πρέσβυς, Ἕλλον ἐξορμώμενον
ἰδὼν, ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιὰν,
Ἰόλαος, ἐμβῆσαί νιν ἵππιον δίφρον.
λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας, Εὐρυσθέως
πώλοις ἐπεῖχε. τἀπὸ τοῦδ' ἤδη πλύνων
λέγοιμ' ἂν ἄλλου, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδών.
Παλληνίδος γὰρ σημὸν ἐκπερᾶν πάγον
δίας Ἀθάνας, ἆρα' ἰδὼν Εὐρυσθέως,
ἠράσαθ' Ἥβῃ Διὶ θ', ἡμέραν μίαν
νέος γενέσθαι, κἀποτίσασθαι δίκην
ἐχθρούς. κλύειν δὴ θαύματος παίρευσί σοι.
δισσὼ γὰρ ἀστὲρ' ἵππιοῖς ὑπὸ ζυγοῖς
σταθέντ', ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει.
σὺν δὴ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι,
Ἥβης θ'. ὁ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων

βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον.
αἴρει δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρυσθέως
τέτρωρον ἅρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίσιν·
δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας, ἀκροθίνιον
κάλλιστον ἥκει τὸν στρατηλάτην ἄγων,
τὸν ὄλβιον πάροιθεν. ἡ δὲ νῦν τύχη
βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν
θανόντ' ἴδῃ τις· ὡς ἐφήμεροι τύχαι.

ΧΟ. ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
ἐλεύθερον πάρεστιν ἦμαρ εἰσιδεῖν.

ΑΛ. ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τἄμ' ἐπεσκέψω κακά,
χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω,
καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
θεοῖς ὁμιλεῖν, νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
ὦ τέκνα, νῦν δὴ νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
Εὐρυσθέως ἔσεσθε, καὶ πόλιν πατρὸς
ὄψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονός,
καὶ θεοῖς πατρῴοις θύσεθ'· ὧν ἄπειργμένοι
ξένοι πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον.
ἆτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφόν ποτε,
Εὐρυσθέως ἐφείσαθ', ὥστε μὴ κτανεῖν,
λέξον· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα, μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.

ΘΕ. τὸ σὸν προτιμῶν, ὡς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
κρατοῦντα, καὶ σῇ δεσποτούμενον χερί.
οὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτόν, ἀλλὰ πρὸς βίαν
Ζευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο

ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα, καὶ δοῦναι δίκην.
ἀλλ', ὦ γεραιά, χαῖρε, καὶ μέμνησό μου,
ὅ πρῶτον εἶπας, ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου.
ἐλευθέρωσόν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ
ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

ΧΟ. ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ στροφὴ ἀ.
λίγεια λωτοῦ χάρις ἐνὶ δαιτὶ
εἴη δ' εὔχαρις Ἀφροδίτα.
τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄ-
ρ' εὐτυχίαν ἰδέσθαι
τῶν πάρος οὐ ξυνοικούντων.
πολλὰ γὰρ τίκτει
μοῖρα τελεσσιδώτει-
ρ', αἰῶν τε Κρόνου παῖς.
ἔχεις ὁδόν τιν', ὦ πόλις, ἀντιστροφὴ ἀ.
δίκαιον. οὐ χρὴ ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,
τιμᾶν θεούς· ὁ δὲ μὴ φάσκων
ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει,
δεικνυμένων ἐλέγχων
τῶνδ'· ἐπίσημα γάρ τοι
θεὸς παραγέλλει.
τῶν ἀδίκων παραιρῶν
φρονήματος αἰεί.
ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβακὼς στροφὴ β'.
τεὸς γόνος, ὦ γεραιά·
φεύγει λόγον, ὡς τὸν οἶδα
δόμον κατέβα, πυρὸς
δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθείς·
Ἥβας τ' ἐρατὸν χροΐζει

λέχος χρυσέαν κατ᾽ αὐλάν.
ὦ Τμέναιε, δισσοὺς
παῖδας Διὸς ἠξίωσας.
συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς. ἀντιστροφὴ β᾽
καὶ γὰρ παρὰ τῶνδ᾽ Ἀθάναν
λέγουσ᾽ ἐπίκουρον εἶναι·
καὶ τούσδε θεᾶς πόλις
καὶ λαὸς ἔσωσ᾽ ἐκείνας·
ἔσχεν δ᾽ ὕβρεις ἀνδρὸς, ᾧ θυ-
μὸς ἦν πρὸ δίκας βιαίως.
μή ποτ᾽ ἐμοὶ φρόνημα
ψυχά τ᾽ ἀκόρεστος εἴη.

ΑΓ. δέσποιν᾽, ὁρᾷς μὲν, ἀλλ᾽ ὅμως εἰρήσεται·
Εὐρυσθέα σοι τόνδ᾽ ἄγοντες ἥκομεν,
ἄελπτον ὄψιν, τῷδέ τ᾽ οὐχ ἧσσον τυχεῖν·
οὐ γάρ ποτ᾽ ηὔχει χεῖρας ἕξεσθαι σέθεν,
ὅτ᾽ ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων σὺν ἀσπίσιν
ἔστειχε, μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολύ,
πέρσων Ἀθήνας· ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν
δαίμων ἔθηκε καὶ μετέστησεν τύχας.
Ἥλιος μὲν οὖν ὅ τ᾽ ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας
Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἵστασαν·
ἐμοὶ δὲ πρὸς σὲ τόνδ᾽ ἐπιστέλλουσ᾽ ἄγειν,
τέρψαι θέλοντες σὴν φρένα· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς
ἥδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ᾽ ὁρᾶν.

ΑΛ. ὦ μῖσος, ἥκεις; εἶδέ σ᾽ ἡ δίκη χρόνῳ;
πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ᾽ ἐπίστρεψον κάρα,
καὶ τλῆθι ταὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίους
ἐχθρούς· κρατῇ γὰρ νῦν γε, κοὐ κρατεῖς ἔτι.

ἐκεῖνος εἶ σύ; βούλομαι γὰρ εἰδέναι·
ὃς πολλὰ μὲν τὸν ἄντ', ὅπου 'στὶ νῦν, ἐμὸν
παῖδ' ἠξίωσας, ὦ πανοῦργ', ἐφυβρίσαι·
τί γὰρ σὺ κεῖνον οὐκ ἔτλης ἐφυβρίσαι;
ὃς καὶ παρ' ἅδην ζῶντά νιν κάτήγαγες,
ὕδρας λέοντας τ' ἐξαπολλύναι λέγων
ἔπεμπες· ἄλλα δ' οἷ' ἐμηχανῶ κακά,
σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι.
κοὐκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
ἀλλ' ἐξ ἀπάσης κἀμὲ καὶ τέκν' Ἑλλάδος
ἤλαυνες, ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ νηπίους ἔτι.
ἀλλ' εὗρες ἄνδρας καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
οἵ σ' οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς.
καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρὴ γὰρ οὐχ ἅπαξ
θνήσκειν σε, πολλὰ πήματ' ἐξειργασμένον.

ΧΟ. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν.

ΑΓ. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν;
εἶργε δέ θὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;

ΧΟ. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.

ΑΓ. τί δὴ τόδ'; ἐχθροὺς τοῖσιδ' οὐ καλὸν κτανεῖν;

ΧΟ. οὐχ ὄντιν' ἄν γε ζῶν θ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ.

ΑΓ. καὶ ταῦτα δᾴξανθ' Ἕλλος ἐξηνέσχετο;

ΧΟ. χρῆν δ' αὐτόν, οἶμαι, τῆδ' ἀπιστῆσαι χθονί.

ΑΓ. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν, μηδ' ὁρᾶν φάος ἔτι.

ΧΟ. τόδ' ἠδικήθη πρῶτον, οὐ θανὼν ὅδε.

ΑΓ. οὐκοῦν ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην.

ΧΟ. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτάνοι.

ΑΛ. ἔγωγε· καὶ τί φημι κἄν μεῖναί τινα;

ΧΟ. πολλὴν ἄρ' ἕξεις μέμψιν, εἰ δράσεις τόδε.
ΑΛ. φιλῶ πόλιν τήνδ'· οὐδὲν ἀντιλεκτέον.
τοῦτον δ', ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμὰς,
οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.
πρὸς ταῦτα τὴν θρασεῖαν, ὅστις ἂν θέλῃ,
καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον, ἢ γυναῖκα χρὴ,
λέξει· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται.
ΧΟ. δεινόν τι καὶ συγγνωστὸν, ὦ γύναι, σ' ἔχειν
νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε γιγνώσκω καλῶς.
ΕΥ. γύναι, σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε,
μηδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
λέξονθ', ὅθεν χρὴ δειλίαν ὄφλειν τινά.
ἐγὼ δὲ νεῖκος οὐχ ἑκὼν τόδ' ᾐράμην,
ἤδη γε σοὶ μὲν αὐτανέψιος γεγὼς,
τῷ σῷ δὲ παιδὶ συγγενὴς Ἡρακλέϊ.
ἀλλ' εἴτ' ἔχρῃζον, εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ἦν,
Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον.
ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμένειαν ᾐράμην,
κἄγνων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγιγνόμην,
καὶ πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ,
ὅπως δῃώσας καὶ κατακτείνας ἐμοὺς
ἐχθροὺς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοίην φόβῳ·
εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐτητύμως
ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καὶ γάρ, ἐχθρὸς ὢν,
ἀκούσεται τά γ' ἐσθλὰ, χρηστὸς ὢν ἀνὴρ.
κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος, οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα
μισούμενον πρὸς τῶνδε, καὶ ξενειδότα
ἔχθραν πατρῴαν, πάντα κινῆσαι πέτρον,

στείνοντα κἀκβάλλοντα καὶ τεχνώμενον;
τοιαῦτα δρῶντι τἀμὰ γίγνεσθ' ἀσφαλῆ.
οὔκουν σὺ γ', ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας,
ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα
ἥλωνες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σωφρόνως
εἶασας οἰκεῖν Ἄργος; ῥᾴ τιν' ἂν πίθοις.
νῦν οὖν, ἐπειδὴ μ' οὐ διώλεσαν τότε
πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις
οὐχ ἁγνὸς εἰμι τῷ κτανόντι κατθανών.
πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα, τὸν θεὸν
μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολύ.
πρὸς ἃ γ' εἶπας, ἀντήκουσας· ἐντεῦθεν δὲ χρὴ
τὸν προστρόπαιον, τόν τε γενναῖον, καλεῖν.
οὕτω γε μέντοι τἄμ' ἔχει· θανεῖν μὲν οὐ
χρήζω· λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.

ΧΟ. παραινέσαι σοι μικρόν, Ἀλκμήνη, θέλω,
τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.

ΑΛ. τί δ', ἂν θάνῃ τε, καὶ πόλει πεῖθώμεθα;

ΧΟ. τὰ λῷστ' ἂν εἴη. πῶς τάδ' οὖν γενήσεται;

ΑΛ. ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως· κτανοῦσα γὰρ
τόνδ', εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί·
οὗτος δέ δώσει τὴν δίκην θανών ἐμοί.

ΕΥ. κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαί σε. τήνδε δὴ πόλιν,
ἐπεί μ' ἀφῆκε καὶ κατηδέσθη κτανεῖν,
χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
ὃς ὠφελήσει μεῖζον, ἢ δοκεῖν, χρόνῳ.
θανόντα γάρ με θάψετ', οὗ τὸ μόρσιμον,
δίας πάροιθε παρθένου Παλληνίδος.

καὶ σοὶ μὲν εὔνους καὶ πόλει σωτήριος
μέτοικος αἰεὶ κείσομαι κατὰ χθονός·
τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,
ὅταν μόλωσι δεῦρο σὺν πολλῇ χερὶ,
χάριν προδόντες τήνδε. τοιούτων ξένων
προὔστητε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος
δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ᾐρόμην θεοῦ;
Ἥραν νομίζων θεσφάτων μείζω πολὺ,
κοὐκ ἂν προδοῦναί μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοὰς,
μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν στάξαι τόπον.
κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
δώσω· διπλοῦν δὲ κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ·
ὑμῶς τ' ὀνήσω, τούσδε τε βλάψω θανών.

ΑΛ. τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ὑμῶν χρεὼν,
κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
δείκνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην·
ἐχθρὸς μὲν ἁνὴρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανών.
κομίζετ' αὐτὸν, δμῶες· εἶτα χρὴ κυσὶν
δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσῃς, ὅπως
αὖθις πατρῴας ζῶν ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονός.

ΧΟ. ταῦτα δοκεῖ μοι, στείχετ', ὀπαδοί.
τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν
καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν.

E Λ E N H.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΛΕΝΗ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΓΡΑΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΟΝΟΗ.
ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΕΛ. Νείλου μὲν αἴδε καλλιπάρθενοι ῥοαὶ,
ὅς, ἀντὶ ὄμβρου ψεκάδος, Αἰγύπτου πέδον,
λευκῆς τακείσης χιόνος, ὑγραίνει γύας.
Πρωτεὺς δ', ὅτ' ἔζη, τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτου δ' ἄναξ·
ὃς τῶν κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεῖ
Ψαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου.
τίκτει δὲ τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν,
Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅτι δὴ θεοὺς σέβων
βίον διήνεγκ', εὐγενῆ τε παρθένον
εἶδος, τὸ μητρὸς ἀγλαΐσμ', ὅτ' ἦν βρέφος·
ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων,
καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην· τὰ θεῖα γὰρ,
τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα, πάντ' ἠπίστατο,
προγόνου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
ἡμῖν δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ἐστὶν δὲ δὴ
λόγος τις, ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπτατ' εἰς ἐμὴν
Λήδαν, κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών,

ὃς δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξ', ὑπ' αἰετοῦ
δίωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς οὗτος λόγος.
Ἑλένη δ' ἐκλήθην· ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακά,
λέγοιμ' ἄν. ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι
Ἰδαῖον εἰς νευθμῶν' Ἀλέξανδρον πάρα,
Ἥρα, Κύπρις τε, δωγενὴς τε παρθένος,
μορφῆς θέλουσαι διαπερᾶνασθαι κρίσιν.
τοὐμὸν δὲ κάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχές,
Κύπρις προτείνας' ὡς Ἀλέξανδρος γαμεῖ,
νικᾷ. λιπὼν δὲ βούσταθμ' Ἰδαῖος Πάρις
Σπάρτην ἀφικνεῖ', ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος.
Ἥρα δὲ μεμφθεῖσ' οὔνεκ' οὐ νικᾷ θεὰς,
ἐξηνέμωσε τἄμ' Ἀλεξάνδρου λέχη·
δίδωσι δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ὁμοίωσιν' ἐμοί
εἴδωλον ἔμπνουν, οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ὕπο,
Πριάμου τυράννου παιδί· καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν,
κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
βουλεύματ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς.
πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ
καὶ Φρυξὶ δυστήνοισιν, ὡς ὄχλου βροτῶν
πλήθους τε κουφίσειε μητέρα χθόνα,
γνωτόν τε θείη τὸν κράτιστον Ἑλλάδος.
Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν προὐθέμην· ἐγὼ μὲν οὖν,
τὸ δ' ὄνομα τοὐμὸν, ἄθλον Ἕλλησιν δορός.
λαβὼν δέ μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος,
νεφέλῃ καλύψας, οὐ χαρᾷ ἐμείνσε μου
Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἰδρύσατο,
πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
ἀκέραιον ὡς σώσαιμι Μενέλεω λέχος.

κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις,
στράτευμ' ἀθροίσας, τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς
θηρᾷ, πορευθεὶς Ἰλίου πυργώματα.
ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις
ῥοαῖσιν ἔθανον· ἡ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ
κατάρατός εἰμι, καὶ δοκῶ, προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν, συνάψαι πόλεμον Ἕλλησιν μέγαν.
τί δῆτ' ἔτι ζῶ; θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
Ἑρμοῦ, τὸ κλεινὸν ἔτι κατοικήσειν πέδον
Σπάρτης σὺν ἀνδρὶ, γνόντος ὡς ἐς Ἴλιον
οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινί.
ἕως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπεν
Πρωτεὺς, ἄσυλος ἦν γάμων· ἐπεὶ δὲ γῆς
σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος
θηρᾷ γαμεῖν με. τὸν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
τιμῶσα, Πρωτέως μνῆμα προσπιτνῶ τόδε
ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη,
ὡς, εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω,
μή μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνην ὄφλῃ.

ΤΕ. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
πλούτου γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι,
βασίλειά τ' ἀμφιβλήματ', εὔθριγκοί θ' ἕδραι.
ἔα·
ὦ θεοὶ, τίν' εἶδον ὄψιν; ἐχθίστην ὁρῶ
γυναικὸς εἰκὼ φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσεν,
πάντας τ' Ἀχαιούς. θεοί σ', ὅσον μίμημ' ἔχεις
Ἑλένης, ἀποπτύσαιεν. εἰ δὲ μὴ 'ν ξένῃ
γαίᾳ πόδ' εἶχον, τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πέτρῳ
ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης.

ΕΛ. τί δ', ὦ ταλαίπωρ', ὅστις ὤν, μ' ἀπεστράφης,
καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς;
ΤΕ. ἥμαρτον· ὀργῇ δ' εἶξα μᾶλλον, ἢ μ' ἐχρῆν·
μισεῖ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.
σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, γύναι.
ΕΛ. τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον;
ΤΕ. εἷς τῶν Ἀχαιῶν, ὦ γύναι, τῶν ἀθλίων.
ΕΛ. οὐκ ἆρά σ', Ἑλένην εἰ στυγεῖς, θαυμαστέον.
ἆτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τίνος; ἔξαυδᾶν σε χρή.
ΤΕ. ὄνομα μὲν ἡμῖν Τεῦκρος· ὁ δὲ φύσας πατὴρ
Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ πατρὶς ἡ θρέψασά με.
ΕΛ. τί δῆτα Νείλου τάσδ' ἐπιστρέφῃ γύας;
ΤΕ. φυγὰς πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονός.
ΕΛ. τλήμων ἂν εἴης. τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;
ΤΕ. Τελαμὼν ὁ φύσας. τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον,
ΕΛ. ἢ τοῦ; τὸ γάρ τοι πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει.
ΤΕ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὤλεσ', ἐν Τροίᾳ θανών.
ΕΛ. πῶς; οὔτι που σῷ φασγάνῳ βίον στερεῖς;
ΤΕ. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἅλμ' ἐπὶ ξίφος.
ΕΛ. μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίη τάδ' ἄν;
ΤΕ. τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλέα γόνον;
ΕΛ. μνηστήρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.
ΤΕ. θανὼν δὸ' ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις.
ΕΛ. καὶ δή τί τοῦτ' Αἴαντι γίγνεται κακόν;
ΤΕ. ἄλλου λαβόντος ὅπλ', ἀπηλλάχθη βίου.
ΕΛ. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πήμασιν νοσεῖς;
ΤΕ. ὄθ' οὔνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην δμοῦ.
ΕΛ. ἦλθες γάρ, ὦ ξέν', Ἰλίου κλεινὴν πόλιν;
ΤΕ. καὶ ξὺν γε πέρσας, αὐτὸς ἀνταπωλόμην.

ΕΛ. ἦδη γὰρ ἧπται καὶ κατείργασται πυρί;
ΤΕ. ὥστ' οὐδ' ἔχνος γε τειχέων εἶναι σαφές.
ΕΛ. ὦ τλῆμον Ἑλένη, διὰ σ' ἀπόλλυνται Φρύγες.
ΤΕ. καὶ πρός γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἰργάσατο κακά.
ΕΛ. πόσον χρόνον γὰρ διακεπόρθηται πόλις;
ΤΕ. ἑπτὰ σχεδόν τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους.
ΕΛ. χρόνον δ' ἐμεῖναν ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;
ΤΕ. πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.
ΕΛ. ἦ καὶ γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν εἵλετε;
ΤΕ. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης.
ΕΛ. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον, ἢ κλύων λέγεις;
ΤΕ. ὥσπερ σέ γ', οὐδὲν ἧσσον, ὀφθαλμοῖς ὁρῶ.
ΕΛ. σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν.
ΤΕ. ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
ΕΛ. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
ΤΕ. αὐτὸς γὰρ ὅσσοις εἰδόμην, καὶ νοῦς ὁρᾷ.
ΕΛ. ἦδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
ΤΕ. οὔκουν ἐν Ἄργει, οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς.
ΕΛ. αἰ, αἰ· κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις.
ΤΕ. ὡς κεῖνος ἄφαντος σὺν δάμαρτι κλήζεται.
ΕΛ. οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
ΤΕ. ἦν· ἀλλὰ χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν.
ΕΛ. ποίοισιν ἐν πώτοισι πόντιος ἅλὸς;
ΤΕ. μέσον περῶσι πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
ΕΛ. κἄπ' τοῦδε Μενέλεων οὔτις οἶδ' ἀφιγμένον;
ΤΕ. οὐδείς· θανὼν δὲ κλήζεται καθ' Ἑλλάδα.
ΕΛ. ἀπωλόμεσθα. Θεστιὰς δ' ἐστὶν κόρη;
ΤΕ. Λήδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δή.
ΕΛ. ἦπού νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὦλεσε κλέος.

ΤΕ. φασὶ, βρόχῳ γ' ἄψασαν εὐγενῆ δέρην.
ΕΛ. οἱ Τυνδάρειοί δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;
ΤΕ. τεθνᾶσι κοὐ τεθνᾶσι· δύο δ' ἐστὸν λόγοι.
ΕΛ. πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
ΤΕ. ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε φάσ' εἶναι θεώ.
ΕΛ. καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
ΤΕ. σφαγαῖς ἀδελφῆς οὕνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
ἄλις δὲ μύθων· οὐ διπλᾶ χρήζω στένειν.
ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον τοὐσδε βασιλείους δόμους,
τὴν Θεσπιῳδὸν Θεονόην χρῄζων ἰδεῖν,
συμπροξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων,
ἅπῃ νεὼς στείλαιμ' ἂν οὔριον πτερόν
εἰς γῆν ἑναλίαν Κύπρον, εὖ μ' ἐθέσπισαν
οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικόν,
Σαλαμῖνα θέμενον, τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας.
ΕΛ. πλοῦς, ὦ ξέν', αὐτὸς σημανεῖ· σὺ δ', ἐκλιπὼν
γῆν τήνδε, φεῦγε, πρίν σε παῖδα Πρωτέως
ἰδεῖν, ὃς ἄρχει τῇσδε γῆς· ἄπεστι δὲ,
κυσὶν πεποιθὼς, ἐν φονεῦσι θηροκτόνοις·
κτείνει γὰρ Ἕλλην' ὄντιν' ἂν λάβῃ ξένον.
ἅτου δ' ἔκατι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν,
ἐγώ τε σιγῶ· τί γὰρ ἂν ὠφελοῖμί σε;
ΤΕ. καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι· θεοὶ δέ σοι
ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο.
Ἑλένῃ δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ', οὐ τὰς φρένας
ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολύ.
κακῶς δ' ὄλοιτο, μηδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
ἔλθοι· σὺ δ' εἴης εὐτυχὴς ἀεί, γύναι.
ΕΛ. ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶκτον,

ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω,
δάκρυσιν, ἢ θρήνοις, ἢ πενθεσιν, ἔ, ἔ.
πτεροφόροι νεάνιδες, στροφὴ ά.
παρθένοι, χθονὸς κόραι,
Σειρῆνες, εἴθ' ἐμοῖς γόοις
μόλοιτ', ἔχουσαι τὸν Λίβυν
λωτὸν, ἢ σύριγγας αἰλίνοις κακοῖς
τοῖς ἐμοῖσι, σύνοχα δάκρυα,
πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα·
μουσεῖά τε θρηνήμασι ξυνῳδὰ
πέμψειε Φερσέφασσα,
φόνια, φόνια, χάριτας·
ὤ' ἐπὶ δάκρυσι, παρ' ἐμὲ
θ' ὑπὸ μέλαθρα νύχια παι-
ᾶνας νέκυσιν ὀλομένοις λοίβῃ.
ΧΟ. πιανοειδὲς ἄμφ' ὕδωρ ἀντιστροφὴ ά.
ἔτυχον, ἕλικά τ' ἀνὰ χλόαν
φοίνικας ἄλλου πέπλους
αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις
θάλπουσ', ἀμφί τ' ἐν δόνακος ἕρπεσιν,
ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν·
ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον, ἔλεγον,
ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι στένουσα,
νύμφα τις οἷα Ναΐς,
ὄρεσι φυγάδα γάμον ἐ-
εῖσα γοερόν· ὑπὸ δὲ
πέτρινα μύχατα γύαλα
Πανὸς ἀναβοᾷ γάμους.
ΕΛ. ἰὼ, ἰώ· θήραμα βαρβάρου πλάτας, στροφὴ β'.

Ἑλλανίδες κόραι,
ναύτας Ἀχαιῶν
τις ἔμολεν, ἔμολεν,
δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων,
Ἴλιον κατασκαφάν,
πυρὶ μέλουσαν δαΐῳ
δι' ἐμὲ τὰν πολύκτονον,
δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον.
Λήδα δ' ἐν ἀγκόναις
θάνατον ἔλαβεν αἰσχύ-
νας ἐμᾶς ὑπ' ἀλγέων.
ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἄλλ πολυπλανὴς
πόσις ὀλόμενος οἴχεται·
Κάστορός τε συγγόνου τε
διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος
ἄφαντες, ἄφαντες
ἱππόκροτα λέλοιπε θάκεθα,
γυμνάσιά τε δονακόεντος
Εὐρώτα, νεανίαν πόνον.

ΧΟ. αἴ, αἴ, αἴ, αἴ· ὦ δαίμονος πολυστόνου ἀντ. β'.
μοίρας τε σᾶς, γύναι.
αἰὼν δυσαίων
τις ἔλαχεν, ἔλαχεν,
ὅτε σε τίκτετο ματρόθεν
Ζεὺς, πρέπων δι' αἰθέρος,
χιονόχρως κύκνου πτερῷ.
τί γὰρ ἄπιστί σοι κακῶν;
τίνα δὲ βίοτον οὐκ ἔτλας;
μάτηρ μὲν οἴχεται,

δίδυμά τε Διὸς οὐκ εὐ-
δαιμονεῖ τέκεα φίλα·
χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὁρᾷς·
διὰ δὲ πολέας ἔρχεται
βάξις, ἅ σε βαρβάροισι
λέχεσι, πότνια, παραδέδωσιν.
ὁ δὲ σὸς ἐν ἁλὶ
κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον,
οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα
καὶ χαλκίοικον ὀλβιεῖς.

ΕΛ. φεῦ, φεῦ· τίς ἦν Φρυγῶν; ἐπῳδός
ἢ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς
ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν
Ἰλίῳ πεύκαν; ἔνθεν, ὀλόμενον
σκάφος συναρμόσας,
ὁ Πριαμίδας
ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτᾳ
τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν,
ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος,
ὡς ἕλοι γάμον ἐμόν.
ἁ δὲ δόλιος, ἁ πολύκτονος
Κύπρις, Δαναΐδαις ἄγουσα
θάνατον Πριαμίδαις τε.
ὦ τάλαινα συμφορᾶς·
ἡ δὲ χρυσέοις θρόνοις
Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα, τὸν ἀκύπουν
ἔπεμψε Μαιάδος γόνον,
ὅς με, χλοερὰ
δρεπομέναν ἔσω πέπλων

ῥόδεα πέταλα, χαλκίοισιν
ὡς Ἀθάναν μόλοι-
μ', ἀναρπάσας δι' αἰθέρος,
τάνδε γαῖαν εἰς ἄκολβον,
ἔριν, ἔριν τάλαιναν ἔθετο
Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.
τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα
παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι
μαψίδιον ἔχει φάτιν.

ΧΟ. ἔχεις μὲν ἄλγεα, οἶδα· σύμφορον δέ σοι,
ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ΕΛ. φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην;
ἆρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώπους τέρας;
γυνὴ γὰρ οὔθ' Ἑλληνὶς, οὔτε βάρβαρος,
τεύχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
ἐν ᾧ με Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.
τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστί μοι·
τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἴτιον.
εἴθ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ', αὖθις πάλιν,
αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ λάβω.
καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς, ἃς νῦν ἔχω,
Ἕλληνες ἐπελάθοντο· τὰς δὲ μὴ κακὰς
ἔσωζον, ὥσπερ τὰς κακὰς σώζουσί μου.
ὅστις μὲν οὖν, εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην,
πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μέν, οὐστέον δ' ὅμως·
ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.
πρῶτον μὲν, οὐκ οὖσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσπλεής·
καὶ τοῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν,
ὅστις τὰ μὴ προσόντα πέκτηται κακά·

ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς
εἰς βάρβαρ' ἦθη· καὶ φίλων τητωμένη,
δούλη καθέστηκ', οὐσ' ἐλευθέρων ἄπο.
τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα, πλὴν ἑνός.
ἄγκυρα δ' ἦ μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη,
πόσιν πόθ' ἥξειν καί μ' ἀπαλλάξαι κακῶν,
οὗτος τέθνηκεν, οὗτος οὐκέτ' ἐστὶ δή·
μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φονεὺς αὐτῆς ἐγώ,
ἀδίκως μέν, ἀλλὰ τἄδικον τοῦτ' ἔστ' ἐμόν·
ὃ δ' ἀγλαΐσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ,
θυγάτηρ ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται·
τῷ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένῳ Διοσκόρῳ
οὔκ ἐστὸν· ἀλλὰ, πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ,
τοῖς πράγμασι τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν ἐς πάτραν,
κλεινθροις ἂν εἰργόμεσθα, τὴν ὑπ' Ἴλιον
δοκοῦντες Ἑλένην Μενέλεώ μ' ἑλθεῖν μετα.
εἰ μὲν γὰρ ἔζη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἄν,
εἰς ξύμβολ' ἐλθόνθ', ἃ φανερ' ἂν μόνοις ἦν ἦν.
νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ', οὔτε μὴ σωθῇ ποτε.
τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τίν' ὑπολείπομαι τύχην;
γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγάς,
μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου, πρὸς πλουσίαν
τράπεζαν ἵζουσ'; ἀλλ', ὅταν πόσις πικρὸς
ξυνῇ γυναικὶ, καὶ τὸ σῶμ' ἐστὶ πικρόν,
θανεῖν κράτιστον. πῶς θάνοιμ' ἂν οὖν καλῶς;
ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι μετάρσιοι,
κἂν τοῖσι δούλοις δυσπρεπὲς νομίζεται·
σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν,

σμικρὸν δ' ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου.
εἰς γὰρ τοσοῦτον ἦλθομεν βάθος κακῶν·
αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς
γυναῖκες· ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν.
ΧΟ. Ἑλένη, τὸν ἐλθόνθ', ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος,
μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι.
ΕΛ. καὶ μὴν σαφῶς γ' ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν.
ΧΟ. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη.
ΕΛ. καὶ ταμπαλίν γε τῶνδ' ἄληθείας σαφῆ.
ΧΟ. εἰς ξυμφορὰν γὰρ ἀντὶ τἀγαθοῦ φέρῃ.
ΕΛ. φόβος γὰρ εἰς τὸ δεῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει.
ΧΟ. πῶς δ' εὐμενείας τοῖσιδ' ἐν δόμοις ἔχεις;
ΕΛ. πάντες φίλοι μοι, πλὴν ὁ θηρεύων γάμους.
ΧΟ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μνήματος λιποῦσ' ἕδραν
ΕΛ. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον ἢ παραίνεσιν;
ΧΟ. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίστασαι,
τῆς ποντίας Νηρῇδος ἐκγόνον κόρης,
πυθοῦ πάσιν σὸν Θεονόης, εἴτ' ἔστ' ἔτι,
εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐκμαθοῦσα δ' εὖ,
πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τοὺς γόους τ' ἔχε.
πρὶν δ' οὔδὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
λυπουμένῃ γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
τάφον λιποῦσα τόνδε, σὺμμιξον κόρῃ,
ὅθενπερ εἶσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι.
ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε τί βλέπεις πρόσω;
θέλω δὲ κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμους,
καὶ συμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα·
γυναῖκα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.
ΕΛ. φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν.

βᾶτε, βᾶτε δ' εἰς δόμους,
ἀγῶνας ἐντὸς δόμων
ὡς πύθησθε τοὺς ἐμούς.
ΧΟ. Θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.
ΕΛ. ἰὼ μέλεος ἁμέρα,
τίν' ἄρα τάλαινα, τίνα δακρυόεντα λύγον ἀκούσομαι;
ΧΟ. μὴ πρόμαντις ἀλγέων
προλάμβαν', ὦ φίλα, γόους.
ΕΛ. τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα;
πότερα δέρκεται φάος,
τέθριππά τ' ἀέλλου,
ἢ νέκυσσι κατὰ χθονὸς
τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν;
ΧΟ. εἰς τὸ φέρτερον τίθει
τὸ μέλλον, ὅ, τι γενήσεται.
ΕΛ. σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατέμολον,
τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν
Εὐρώταν, θανάτου
εἰ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἆδε μοι.
ΧΟ. τί τάδ' ἀσύνετα;
ΕΛ. φόνιον αἰώρημα διὰ δίρης ὁρίζομαι,
ἢ ξιφοκτόνον θίωγμα λαιμορύτου σφαγᾶς
αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σάρκας, ἄμιλλα,
θῦμα τριζύγοις θεαῖσι, τῷ τε σύριγγ' ἀοιδαὶ σείβιζον Πριαμίδας ποτ' ἀμφὶ βουστάθμους.
ΧΟ. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο· τὸ δὲ σὸν εὐτυχές.
ΕΛ. ἰὼ Τροία τάλαινα,

δι' ἔρ' ἄνεργ' ὄλλυσαι, μέλεά τ' ἔτλας·
τὰ δ' ἐμὰ δῶρα, Κύπρις ἔτεκε
πολὺ μὲν αἷμα, πολὺ δὲ δάκρυον·
ἄχεά τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυσιν
ἔλαβε πάθεα·
ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν.
ἀπὸ δὲ παρθένοι κόμας
ἔθεντο, σύγγονοι νεκρῶν,
Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα.
βοᾶν, βοᾶν δ' Ἑλλὰς
κελάδησε κἀνωτότυξεν·
ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,
ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γένυν
ἔδευσε φονίαισι πλαγαῖς.
ὦ μάκαρ Ἀρκαδία ποτὲ παρθένε
Καλλιστοῖ, Διὸς ἃ λεχέων ἐπέ-
βας τετραβάμοσι γυίοις,
ὃς πολὺ μητρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον,
α μορφᾷ θηρῶν, λάχνᾳ γυίων,
ἔμματι λάβρῳ, σχῆμα λεαίνης
ἐξαλλάξασ', ἄχεα λύπης·
ἄν τέ ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχορεύσατο,
χρυσοκέρωτ' ἔλαφον, Μέροπος Τιτανίδα κοῦραν,
καλλοσύνας ἕνεκεν. τὸ δ' ἐμὸν δέμας
ὤλεσεν, ὤλεσεν
πέργαμα Δαρδανίας,
ὀλομένους τ' Ἀχαιούς.

ΜΕ. ὦ τὰς τεθριππους Οἰνομάου Πίσαν κάτα
Πέλοψ ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς ποτε,

εἶθ' ὤφελες τόθ', ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς
πεισθεὶς ἐποίεις, ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον,
πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρέα πατέρα γεννῆσαί ποτε,
ὃς ἐξέφυσεν Ἀερόπης λέκτρων ἄπο
Ἀγαμέμνον' ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ζυγόν.
πλεῖστον γὰρ οἶμαι, καὶ τόδ' οὐ κόμπῳ λέγω,
στράτευμα κώπῃ διορίσαι Τροίαν ἔπι
τύραννος, οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν,
ἑκοῦσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις.
καὶ τοὺς μὲν οὐκ ἔτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα,
τοὺς δ', ἐκ θαλάσσης ἀσμένους πεφευγότας,
νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαύκης ἁλὸς
τλήμων ἅλωμαι χρόνον, ὅσονπερ Ἰλίου
πύργους ἔπερσα· κεἰς πάτραν χρῄζων μολεῖν,
οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
Λιβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς
πέπλευκα πάσας· χ' ᾧταν ἐγγὺς ὦ πάτρας,
πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα· κοὔποτ' οὔριον
εἰσῆλθε λαῖφος, ὥστε μ' εἰς πάτραν μολεῖν.
καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς, ἀπολέσας φίλους,
ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε· ναῦς δὲ πρὸς πέτρας
πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων·
τρόπις δ' ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
ἐφ' ἧς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ,
Ἑλένη τε, Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω.
ὄνομα δὲ χώρας, ἥτις ἥδε καὶ λεὼς,
οὐκ οἶδ'· ὄχλον γὰρ εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην,
ὥσθ' ἱστορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας,

κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας· ἔνεν δ' ἀνὴρ
πράξῃ κακῶς ὑψηλός, εἰς ἄηθίαν
πίπτει κακὸν τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.
χρεία δὲ τίφει μ'· οὔτε γὰρ σῖτος πάρα,
οὔτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' ἐκάσαι
πύργοισι· παῖς ἐκβόλοις ἄρτι σχομαι·
πέπλους δὲ τοὺς πρὶν λαμπρὰ τἀμφιβλήματα
χλιδάς τε πάντας ἥρπασ'· ἐν δ' ἄντρου μυχοῖς
κρύψας γυναῖκα, τὴν κακῶν πένεσθ' ἁμοῦ
ἔρξασαν, ἥκω, τούς γ' παρελθαμμένους
φίλων φυλάσσειν κἄμ' ἀνακτίσας λέχη.
μόνος δὲ νοστῶ, ταῖς ἐμοῖς ζητῶν φίλοις
τὰ πρόσφορ', ἦν πως ἐξερευνήσας λάβω.
ἰδὼν δὲ δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε,
πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός,
προσῆλθον· ἐλπὶς δ' ἦν γε πλουσίοις δόμοις
λαβεῖν τι καὐτοὺς· ἐκ δὲ μὴ 'χόντων βίου,
οὐδ' εἰ θέλοιεν, ὠφελεῖν ἔχοιεν ἄν.
ἐκὴ· τίς ἂν πυλωρὸς ἐν δόμοις μόλοι,
ὅστις διαγγείλειε τἄμ' ἔσω κακά;

ΓΡ. τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξῃ δόμων,
καὶ μή, πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις,
ὄχλον παφλάζοις διασπάσας ῥ' ἢ πατδιαγῆ
Ἕλλην πεφυκὼς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί.

ΜΕ. ὦ γραῖα, ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις.
ἔξεστι; πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνες λόγον.

ΓΡ. ἄπελθ'· ἐμοὶ γὰρ τοῦτο πρόσκειται, ξένε,
μηδένα πελάζειν τοῖσδ' Ἑλλήνων δόμοις.

ΜΕ. ἆ· μὴ προσείλει χεῖρα, μηδ' ὦθει βίᾳ.

ΓΡ. πεύθῃ γὰρ οὐδὲν ὧν λέγω· σὺ δ' ἄξιος.
ΜΕ. ἄγγελον εὖσω δεσπότοισι τοῖσι σοῖς.
ΓΡ. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους.
ΜΕ. ναυαγὸς ἥκω, ξένος, ἀσύλητον γένος.
ΓΡ. οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν' ἐντὶ τοῦδ' ἴθι.
ΜΕ. οὔκ, ἀλλ' ἔσω πάρειμι· καὶ σύ μοι πιθοῦ.
ΓΡ. ὀχληρὸς ἔσθ' ὧν· καὶ τάχ' ὠσθήσῃ βίᾳ.
ΜΕ. αἴ, αἴ· τὰ πλεινὰ ποῦ 'στί μοι στρατεύματα;
ΓΡ. οὐκοῦν ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθ', οὐκ ἐνθάδε.
ΜΕ. ὦ δαῖμον, ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα.
ΓΡ. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ;
ΜΕ. πρὸς τὰς παρούσθεν συμφορὰς εὐδαίμονας.
ΓΡ. οὐκοῦν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δάσεις φίλοις.
ΜΕ. τίς δ' ἥδε χώρα; τοῦ δὲ βασίλειοι δόμοι;
ΓΡ. Πρωτεὺς τάδ' οἰκεῖ δώματ', Αἴγυπτος δὲ γῆ.
ΜΕ. Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἷ πίπλευκ' ἄρα.
ΓΡ. τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτὸν ἐστί σοι γένος;
ΜΕ. σὺ τοῦτ' ἐμέμφθην· τοὺς ἐμοὺς στένω τύχας.
ΓΡ. πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.
ΜΕ. ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις, ὄνιν' ὀνομάζεις, ἄναξ;
ΓΡ. τόδ' ἔστιν αὐτοῦ μνῆμα· παῖς δ' ἔρχει χθονός.
ΜΕ. ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις;
ΓΡ. οὐκ ἔνδον· Ἕλλησιν δὲ πολεμιάτατος.
ΜΕ. τίν' αἰτίαν σχὼν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ;
ΓΡ. Ἑλένη κατ' οἴκους ἐστὶ τοὐσθ' ἡ τοῦ Διός.
ΜΕ. πῶς φῄς; τίν' εἶπας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον·
ΓΡ. ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ κατὰ Σπάρτην πότ' ἦν.
ΜΕ. πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
ΓΡ. Λακεδαίμονος γῆς δεῦρο νοστήσασ' ἄπο.

ΜΕ. πάτ᾽; οὔτι που λελήσμεθ᾽ ἐξ ἄντρων λέχους;
ΓΡ. πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς, ὦ ξέν᾽, εἰς Τροίαν μολεῖν,
ἀλλ᾽ ἕρπ᾽ ἀπ᾽ οἴκων· ἔστι γάρ τις ἐν δόμοις
τύχη, τύραννος ᾗ ταράσσεται δόμος·
καιρὸν γὰρ οὐδὲν ἦλθες· ἢν δὲ δεσπότης
λάβῃ σε, θάνατος ξένιά σοι γενήσεται.
εὔνους γάρ εἰμ᾽ Ἕλλησιν, οὐχ ὅσον πικροὺς
λόγους ἔδωκα, δεσπότην φοβουμένη.
ΜΕ. τί φῶ; τί λέξω, συμφορὰς γὰρ ἀθλίας
ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεστώσας κλύω,
εἰ τὴν μὲν αἱρεθεῖσαν ἐκ Τροίας ἄγων
ἥκω δάμαρτα, καὶ κατ᾽ ἄντρα σώζεται·
ὄνομα δὲ ταυτὸν τῆς ἐμῆς ἔχουσά τις
δάμαρτος ἄλλη τοῖσίδ᾽ ἐνναίει δόμοις.
Διός γ᾽ ἔλεξε παῖδά νιν πεφυκέναι.
ἀλλ᾽ ἦ τίς ἐστι, Ζηνὸς ὄνομ᾽ ἔχων, ἀνὴρ
Νείλου παρ᾽ ὄχθαις; εἷς γὰρ ὅγε κατ᾽ οὐρανόν.
Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστὶ, πλὴν ἵν᾽ αἱ ῥοαὶ
τοῦ καλλιδόνακός εἰσιν Εὐρώτα μόνον;
ἁπλοῦν δὲ Τυνδάρειον ὄνομα κλῄζεται.
Λακεδαίμονος δὲ γαῖα τίς ξυνώνυμος
Τροίας τ᾽; ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί χρὴ λέγειν.
πολλοὶ γὰρ, ὡς εἴξασιν, ἐν πολλῇ χθονὶ
ὀνόματα ταὔτ᾽ ἔχουσι, καὶ πόλις πόλει,
γυνὴ γυναικί τ᾽· οὐδὲν οὖν θαυμαστέον.
οὐδ᾽ αὖ τὸ δεινὸν προσπόλου φευξούμεθα.
ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ὧδε βάρβαρος φρένας,
ὃς ὄνομ᾽ ἀκούσας τοὐμὸν, οὐ δώσει βοράν.
κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ· ἐγώ θ᾽, ὃς ἧψά νιν

Μενέλαός, οὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.
δόμων ἔνακτα προσμενῶ γ'· ἔχει δέ μοι
δισσὰς φυλάξεις· ἢν μὲν ὠμόφρων τις ᾖ,
κρύψας ἐμαυτὸν, εἶμι πρὸς ναυάγια·
ἢν δ' ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν, τὰ πρόσφορα
τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.
κακῶν δὲ δ' ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις,
ἄλλους τυράννους, αὐτὸν ὄντα βασιλέα,
βίον προσαιτεῖν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει.
λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος,
δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.

ΧΟ. ἤκουσα τᾶς Θεσπιῳδοῦ κόρας, στέγημα.
ἃ χρήζουσ' ἐφάνη τυράννοις
δόμοις, ὡς Μενέλαος οὔπω
μελαμφαὲς ὄχεται
δι' ἔρεβος χθονὶ κρυφθείς·
ἀλλ', ἔτι κατ' οἶδμ' ἅλιον
τρυχόμενος, οὔπω λιμένων
ψαύσειε πατρίας γᾶς,
ἀλατείᾳ βιότου
ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς
πόδα χριμπτόμενος ἑαλίᾳ
κώπᾳ Τρωάδος ἐκ γᾶς.

ΕΛ. ἦδ' αὖ τάφου τοῦδ' εἰς ἕδρας ἐγὼ πάλιν
στείχω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους,
ἢ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει
πόσιν τὸν ἀμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
πορθμοὺς δ' ἁλᾶσθαι μυρίους πεπλωκότα

ἐκεῖσε κἀκεῖσ' · οὐδ' ἀγήμονάστον πλάνους
ἥξειν, ὅταν δὴ πημάτων λάβῃ τέλος.
ἓν δ' οὖν ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται.
ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
ᾗσθεῖσ', ἐπεὶ νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
ἐγγὺς δέ νίν που τῆσδ' ἔφασκ' εἶναι χθονὸς,
ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις.
ὥς μοι πόθ' ἥξεις, ὡς πρόθυμος ἂν μόλοις.
ἔα, τίς οὗτος; οὔτι που κρυπτεύομαι
Πριάμου ἀσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;
οὐχ, ὡς δρομαῖος πῶλος, ἢ Βάκχῃ θεοῦ,
τάφῳ ξυναίρω κῶλον; ἄγριος δέ τις
μορφὴν ὅδ' ἔστιν, ὃς με θηρᾶται λαβεῖν.

ΜΕ. σὲ, τὴν ὄργμα δεινὸν ἡμιλλημένην
τύμβου 'πὶ κρηπῖδ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας
μεῖνον· τί φεύγεις; ὡς δέμας δείξασα σὸν,
ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστίθης.

ΕΛ. ἀδικούμεθ', ὦ γυναῖκες· εἰργόμεσθα γὰρ
τάφου πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε· καί μ' ἐλὼν θέλει
δοῦναι τυράννοις, ὧν ἐφεύγομεν γάμους.

ΜΕ. οὐ κλῶπές ἐσμεν, οὐχ ὑπηρέται κακῶν.

ΕΛ. καὶ μὴν στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῷμ' ἔχεις.

ΜΕ. στῆσον, φόβον μεθεῖσα, λαιψηρὰν πόδα.

ΕΛ. ἵστημ', ἐπείγε τοῦδ' ἐφάπτεσθαι τόπου.

ΜΕ. τίς εἶ; τίν' ὄψιν σὴν, γύναι, προσδέρκομαι;

ΕΛ. σὺ δ' εἴ τις; αὐτὸς γὰρ σὲ κἄμ' ἔχει λόγος.

ΜΕ. οὐ πώποτ' εἶδον προσφορεστέραν δέμας.
ὦ θεοί· θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιγνώσκειν φίλους.
Ἑλληνὶς εἴ τις, ἢ 'πιχωρία γυνή;

ΕΛ. Ἕλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΜΕ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
ΕΛ. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γε σ' · οὐδ' ἔχω τί φῶ.
ΜΕ. ἔγνως γὰρ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ΕΛ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
ΜΕ. ποίας δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
ΕΛ. ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρεως, ἐμὸς πατήρ.
ΜΕ. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ.
ΕΛ. οὐ νυκτίφαντον πρέσβολον Ἐνοδίας μ' ὁρᾷς.
ΜΕ. οὐ μὴν γυναικῶν γ' εἷς δυοῖν ἔφυν πόσις.
ΕΛ. ποίων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφυς;
ΜΕ. ἦν ἄντρα κεύθει, κἀκ Φρυγῶν κομίζομαι.
ΕΛ. οὔκ ἔστιν ἄλλη σὴ τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
ΜΕ. ἦπου φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ;
ΕΛ. οὐ γάρ με λεύσσων σὴν δάμαρθ' ὁρᾷν δοκεῖς;
ΜΕ. τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφὲς μ' ἀποστερεῖ.
ΕΛ. σκέψαι· τί δ', εἴ τις ἐστί σου σοφώτερος;
ΜΕ. ἔοικας· οὗτος τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι.
ΕΛ. τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος, ἢ τὰ σ' ὄμματα;
ΜΕ. ἐκεῖνο, σοῦ μὲν ὄντι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
ΕΛ. οὐκ ἦλθον εἰς γῆν Τροϊάδ', ἀλλ' εἴδωλον ἦν.
ΜΕ. καὶ τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται;
ΕΛ. αἰθήρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
ΜΕ. τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄελπτα γὰρ λέγεις.
ΕΛ. Ἥρας διέλλαγμ', ὡς Πάρις μὲ μὴ λάβοι.
ΜΕ. πῶς οὖν ἂν ἐνθάδ' ἦσθ', ἐνὶ Τροίᾳ θ' ἅμα;
ΕΛ. τοὔνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὔ.
ΜΕ. μέθες με, λύπας ἄλις ἔχων ἐλήλυθα.
ΕΛ. λείψεις γὰρ ἡμᾶς, τὰ δὲ κὰν ἐξάξεις λέχη;

ΜΕ. καὶ χαῖρέ γ', Ἑλένη προσφερὴς θεῷ σύνεκ' εἶ.
ΕΛ. ἀπωλόμην· λαβοῦσά τ', οὐχ ἕξω πόσιν.
ΜΕ. τοὐκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ' οὔ.
ΕΛ. οἴ' γὼ, τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
οἳ φίλτατοι λείπουσιν· οὐδ' ἀφίξομαι
Ἕλληνας, οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμήν ποτε.
ΑΓ. Μενέλαε, μαστεύων σε κιχάνω μόλις,
πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο.
ΜΕ. τί δ' ἔστιν; ἦ που βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο;
ΑΓ. θαυμάσ', ἔλασσον τοὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον.
ΜΕ. λέγ'· ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον;
ΑΓ. λέγω πόνους σε μυρίους τλῆναι μάτην.
ΜΕ. παλαιὰ θρηνεῖς πήματ'. ἀγγέλλεις δὲ τί;
ΑΓ. βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτύχας
ἀρθεῖσ' ἄφαντος, οὐρανῷ δὲ κρύπτεται,
λιποῦσα σεμνὸν ἄντρον, οὗ σφ' ἐσώζομεν,
τοσόνδε λέξαι· ὦταλαίπωροι Φρύγες,
πάντες τ' Ἀχαιοὶ, δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις
ἀκταῖσιν Ἥρας μηχαναῖς ἐθήκατε,
δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν', ὅσον μ' ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σώσασα, πατρὸς ἐς οὐρανὸν
ἄπειμι. φήμας δ' ἡ τάλαινα Τυνδαρὶς
ἄλλως κακὰς ἤκουσεν, οὐδὲν αἰτία.
ὦ χαῖρε, Λήδας θύγατερ, ἐνθάδ' ἦσθ' ἄρα,
ἐγὼ δὲ σ' ἄστρων ὡς βεβηκυῖαν μυχοὺς
ἠγγελλόν, εἰδὼς οὐδέν, ὡς ὑπόπτερον
δέμας φορεῖσ. οὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν

ἡμᾶς τόδ' αὖθις, ὡς ἄδην ἐν Ἴλιῳ
πόνους παρεῖχες σῷ πόσει καὶ συμμάχοις.
ΜΕ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· ξυμβεβῶσιν οἱ λόγοι
οἵ τῆσδ' ἀληθεῖς. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα,
ὡς εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
ΕΛ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος
παλαιὸς, ἡ δὲ τέρψις ἀρτίως πάρα.
ἔλαβον ἄσμενα πόσιν ἐμὸν, φίλαι, στροφὴ α'.
περιπετάσασα χέρα φίλιον
ἐν μακρᾷ φλογὶ φασφόρῳ.
ΜΕ. κἀγὼ σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων,
οὐκ οἶδ', ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι ταν῀ῦν.
ΕΛ. γέγηθα· κρατὶ δ' ὀρθίους ἐτείρας στροφὴ β'.
ἀνεπτέρωκα, καὶ δάκρυ σταλάσσω,
περὶ δὲ γνίαι χεῖρας ἔβαλον,
ἡδονὰν ὡς λάβω.
ὦ πόσις, ὦ φιλτάτη πρόσοψις.
ΜΕ. οὐκ ἐμέμφθην. στροφὴ γ'.
ἔχω τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα Λήδας τε,
ἃν ὑπὸ λαμπάδων κόροι
λεύκιπποι, ξυνομαίμονες, ὤλβισαν, ὤλβισαν
τοπρόσθεν· ἐκ δόμων δ' ἐνόσφισαν θεοί σ' ἐμοῦ.
πρὸς ἄλλαν δ' ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τῆσδε
κρείσσω.
τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σέ τε κἀμὲ συναγαγε πόσιν
χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας.
ΕΛ. ὄναιο δῆτα· ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι·
δυσῖν γὰρ ὄντοιν, οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὔ·
φίλαι, φίλαι, τὰ πάρος στροφὴ δ'.

οὐκέτι στένομεν, οὐδ' ἀλγῶ·
πόσιν ἐμὸν ἔχομεν, ἔχομεν,
ὃν ἔμενον, ἔμενον ἐκ Τροίας
πολυετῆ μολεῖν.
ΜΕ. ἔχεις, ἐγὼ τί σ' · ἡλίους δὲ μυρίους
μόγις διελθὼν, ἠσθόμην τὰ τῆς θεοῦ.
ἐμὰ δὲ δάκρυα, χαρμονὰ, στροφὴ δ.
πλέον ἔχει χάριτος ἢ λύπας.
ΕΛ. τί φῶ; τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε;
ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέρνοις;
ΜΕ. κἀγώ σε τὴν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν
μολεῖν, Ἴλιόν τε μελέους πύργους.
πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης;
ΕΛ. ἔ, ἔ· πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις. στροφὴ ς'.
ἔ, ἔ· πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.
ΜΕ. λέγ', ὡς ἀκούσασ' πάντα θᾶρα δαιμόνων.
ΕΛ. ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἷον, οἷον ἐσοίσομαι.
ΜΕ. ὅμως δὲ λέξον· ἡδύ μοι μόχθων κλύειν.
ΕΛ. οὐκ ἐπὶ λέκτρον βαρβάρου νεανία, στροφὴ ζ'.
πετομένας κώπας,
πετομένου δ' ἔρωτος ἀθλίων γάμων.
ΜΕ. τίς γάρ σε δαίμων ἢ πότμος συλᾷ πάτρας;
ΕΛ. ὁ Διὸς, ὁ Διὸς, ὦ πόσι, παῖς στροφὴ η'.
μ' ἐπίλασε Νείλῳ.
ΜΕ. θαυμαστὰ τοῦ πέμψαντος· ὦ δεινοὶ λόγοι.
ΕΛ. κατεδάκρυσα, καὶ βλέφαρον ὑγραίνω στρ. θ'.
δάκρυσιν. ὦ Διὸς μ' ἄλοχος ὤλεσεν
Ἥρα.
ΜΕ. τίνων χρῄζουσα προσθεῖναι κακῶν;

ΕΛ. ᾧ μοι ἐμῶν δεινῶν, λουτρῶν καὶ κρηνῶν; στρ. ι.
ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν·
ἔνθεν ἔμολε κρίσις.
ΜΕ. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν;
ΕΛ. Κύπρις ὡς ἀφέλοιτο.
ΜΕ. πῶς; αὔδα. στροφὴ ιά.
ΕΛ. Πάριν, ᾧ μ' ἐπένευσ'.
ΜΕ. ὦ τλῆμον.
ΕΛ. τλάμων, τλάμων· ὧδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ.
ΜΕ. εἶτ' ἀντέδωκ' εἴδωλον, ὡς σέθεν κλύω.
ΕΛ. τὰ δὲ κατὰ μέλαθρα, πάθεα, πάθεα. στρ. ιβ'.
μᾶτερ, οἳ ἐγώ.
ΜΕ. τί φῄς;
ΕΛ. οὐκ ἔστι μάτηρ· ἀγχόνειον δὲ βρόχον
δι' ἐμὲ κατεδήσατο δύσγαμον αἰσχύναν.
ΜΕ. ᾧ μοι· θυγατρὸς δ' Ἑρμιόνης ἐστὶ βίος;
ΕΛ. ἄγαμος, ἄτεκνος, ὦ πόσι, καταστένει στρ. ιγ'.
γάμον ἄγαμον αἰσχύνᾳ.
ΜΕ. ὦ πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις.
τάδε καὶ σὲ διώλεσε μυριάδας τε
χαλκεόπλων Δαναῶν.
ΕΛ. ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο κακόποτμον στροφὴ ιδ'
ἀραίαν ἔβαλλε θεὸς
ἀπὸ πόλεος, ἀπό τε σέθεν,
ὅτι μέλαθρα, λέχεά τ' ἔλιπον
οὐ λιπούσ' ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις.
ΧΟ. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος
τύχοιτε· πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.
ΑΓ. Μενέλαε, κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς,

ἦν μανθάνω μὲν καὐτός, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.
ΜΕ. ἀλλ', ὦ γεραιέ, καὶ σὺ κοινώνει λόγων.
ΑΓ. οὐχ ἥδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλίῳ βραβεύς;
ΜΕ. οὐχ ἥδε· πρὸς θεῶν ἧμεν ἠπατημένοι,
νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λυγρόν.
ΑΓ. τί φῄς;
νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνους πέρι;
ΜΕ. Ἥρας τάδ' ἔργα, καὶ θεῶν τρισσῶν ἔρις.
ΑΓ. ἦ δ' οὖσ' ἀληθῶς ἐστὶν ἥδε σὴ δάμαρ;
ΜΕ. αὕτη· λόγοις δ' ἐμοῖσι πίστευσον τάδε.
ΑΓ. ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον
καὶ δυστέκμαρτον. εὖ δέ πως ἀναστρέφει,
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων· ὁ μὲν πονεῖ,
ὁ δ' οὐ πονήσας αὖθις ὤλλυται κακῶς,
βέβαιον οὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων.
σὺ γὰρ πύσις τε σὸς πόνων μετέσχετε,
σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμία.
σπεύδων δ', ὅτ' ἔσπευδ', οὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔχει,
αὐτόματα πράξας τἀγάθ' εὐτυχέστατα.
οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα καὶ Διοσκόρω
ἤσχυνας, οὐδ' ἔδρασας, οἷα κλήζεται.
νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν,
καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ', ὡς τετραόροις
ἵπποις τροχάζων παρέφερον· σὺ δ' ἐν φίλοις
σὺν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλειπες ὄλβιον.
κακὸς γάρ, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν,
καὶ ξυγγέγηθε, καὶ ξυνωδίνει κακοῖς.
ἐγὼ μὲν εἶην, κεἰ πέφυχ' ὅμως λάτρις,
ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος

δούλοισι, τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον,
τὸν νοῦν δέ· κρεῖσσον γὰρ τόδ' ἢ δυοῖν κακοῖν
ἓν ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς,
ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τῶν πέλας.
ΜΕ. ἄγ', ὦ γεραιὲ, πολλὰ μὲν πάρ' ἀσπίδα
μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκπονῶν ἐμὴν,
καὶ νῦν, μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας,
ἄγγελον ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις φίλοις
τάδ', ὡς ἔχονθ' εὕρηκας, οἵ τ' ἐσμὲν τύχης,
μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς, τοὺς τ' ἐμοὺς καραδοκεῖν
ἀγῶνας, οἳ μένουσιν, οὓς ἐλπίζομεν,
καὶ τῆσδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς
φρουρεῖν· ὅπως ἂν, εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης,
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἦν δυνώμεθα.
ΑΓ. ἔσται τάδ', ὦ ναξ. ἀλλά τοι τὰ μάντεων
ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστι καὶ ψευδῶν πλέα·
οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογὸς,
οὔτε πτερωτῶν φθέγματ'· εὖ θες δέ τοι
τὸ καὶ δοκεῖν ὄφιν θας ὠφελεῖν βροτούς.
Κάλχας γὰρ οὐκ εἶπ' οὐδ' ἐσήμηνε στρατῷ,
νεφέλης ὕπερ θνήσκοντας εἰσορῶν φίλους·
οὐδέν γε· ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην.
εἴποις ἄν, οὕνεχ' ὁ θεὸς οὐκ ἠβούλετο.
τί δῆτα μαντευόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρὴ
θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντείας δ' ἔᾶν.
βίου γὰρ ἄλλως δέλεαρ εὑρέθη τόδε,
κοὐδεὶς ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν, ἀργὸς ὤν.
γνώμη δ' ἀρίστη μάντις, ἥ τ' εὐβουλία.
ΧΟ. εἰς ταυτὸ κἀμοὶ δόξα μαντέων πέρι

χωρεῖ γέροντι. τοὺς θεοὺς ἔχων τις ἂν
φίλους, ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.
ΕΛ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρ' αἰεὶ καλῶς ἔχει.
ὅπως δ' ἐσώθης, ὦ τάλας, Τροίας ἄπο,
κἀρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόθος δέ τις
τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακά.
ΜΕ. ἦ πολλὰ ἀνῆρου μ' ἐν ὀλίγῳ, μιᾷ δ' ὁδῷ.
τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθορὰς,
τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα,
Κρήτην τε, Λιβύην θ', ἃς ἐπεστράφην πόλεις,
σκοπιάς τε Περσέως; οὐ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε
μύθων, λέγων τ' ἂν σοι κακά, ἀλγοίην ἔτι.
πάσχων τ' ἔκαμνον· δὶς δὲ λυπηθεῖμεν ἄν.
ΕΛ. κάλλιον εἶπας, ἦ δ' ἀνηρόμην ἐγώ.
ἐν δ' εἰπέ, πάντα παραλιπὼν, πόσον χρόνον
πόντου πὶ νώτοις ἅλιον ἐφθείρου πλάνον.
ΜΕ. ἕνιαύσιον, πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
ἔτεσι· διῆλθον δ' ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.
ΕΛ. φεῦ, φεῦ· μακρόν γ' ἔλιξας, ὦ τάλας, χρόνον.
σωθεὶς δ' ἐκεῖθεν, ἐνθαῦδ' ἦλθες εἰς σφαγάς.
ΜΕ. πῶς φῄς; τί λέξεις, ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
ΕΛ. φεύγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός.
θανῇ πρὸς ἀνδρὸς, οὗ τάδ' ἔστι δώματα.
ΜΕ. τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;
ΕΛ. ἥμεις ἄελπτος, ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γάμοις.
ΜΕ. ἢ γὰρ γαμεῖν τις τἄμ' ἐβουλήθη λέχη;
ΕΛ. ὕβριν θ' ὑβρίζειν εἰς ἔμ', ἣν ἔτλην ἐγώ.
ΜΕ. ἰδίᾳ σθένων τις, ἢ τυραννεύων χθονός;

ΕΛ. ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.
ΜΕ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖν' αἰνιγμ', ὃ προσπόλου κλύω.
ΕΛ. ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πυλώμασιν;
ΜΕ. τοῖσδ', ἔνθεν, ὥσπερ πτωχὸς, ἐξηλαυνόμην.
ΕΛ. ἦπου προσήτεις βίοτον; ὦ τάλαιν' ἐγώ. 800
ΜΕ. τοὔργον μὲν ἦν τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε.
ΕΛ. πάντ' οἶσθ' ἄρ', ὡς ἔοικας, ἀμφ' ἐμῶν γάμων.
ΜΕ. οἶδ'· εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες τάδ', οὐκ ἔχω.
ΕΛ. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην.
ΜΕ. τίς τοῦδε πείθῳ; φίλα γὰρ, εἰ σαφῆ λέγεις. 805
ΕΛ. ὁρᾷς τάφου τοῦδ' ἀθλίους ἕδρας ἐμάς;
ΜΕ. ὁρῶ, τάλαινα, στιβάδας, ὧν τί σοι μέτα;
ΕΛ. ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγάς.
ΜΕ. βωμοῦ σπανίζουσ', ἢ νόμοισι βαρβάροις;
ΕΛ. ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν. 810
ΜΕ. οὐδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν ἔξεστί μοι;
ΕΛ. ξίφος μένει σε μᾶλλον, ἢ τοὐμὸν λέχος.
ΜΕ. οὕτως ἂν εἴην ἀθλιώτατος βροτῶν.
ΕΛ. μὴ νῦν καταιδοῦ· φεῦγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός.
ΜΕ. λιπὼν σε; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν. 815
ΕΛ. κρεῖσσον γὰρ, ἢ σὲ τἄμ' ἀποκτεῖναι λέχη.
ΜΕ. ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας, Ἰλίου τ' οὐκ ἄξια.
ΕΛ. οὐκ ἂν κτάνοις τύραννον, ὃν σπεύδεις ἴσως.
ΜΕ. οὕτω σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας;
ΕΛ. εἶσι· τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατ', ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ. 820
ΜΕ. σιγῇ παράσχω δῆτ' ἐμὰς δῆσαι χέρας;
ΕΛ. εἰς ἄπορον ἥκεις· δεῖ δὲ μηχανῆς τινος.
ΜΕ. δρῶντας γὰρ, ἢ μὴ δρῶντας, ἥδιον θανεῖν.

ΕΛ. μί' ἔστιν ἐλπὶς, ἥ μόνη σωθεῖμεν ἄν.
ΜΕ. ὠνητὸς, ἢ τολμητὸς, ἢ λόγων ὕπο;
ΕΛ. εἰ μὴ τύραννός σ' ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.
ΜΕ. ἐρεῖ δὲ τίς μ'; οὐ γνώσεταί γ', ὃς εἶμ' ἐγώ.
ΕΛ. ἔστ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος Θεοῖς ἴσος.
ΜΕ. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη;
ΕΛ. οὔκ, ἀλλ' ἀδελφή· Θεονόην καλοῦσί νιν.
ΜΕ. χρηστήριον μὲν τοὔνομ'· ὅ, τι δὲ δρᾷ, φράσον.
ΕΛ. πάντ' οἶδ', ἐρεῖ τε συγγόνῳ παρόντα σε.
ΜΕ. θνήσκοιμεν ἄν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τέ μοι.
ΕΛ. εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν.
ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; τίν' ὑπάγεις μ' ἐς ἐλπίδας;
ΕΛ. παρόντα γαίᾳ μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
ΜΕ. πείσαντε δ', ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα;
ΕΛ. κοινῇ γ' ἐκείνῃ ῥᾳδίως, λάθρᾳ δ' οὐδαμοῦ.
ΜΕ. σὸν ἔργον, ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνή.
ΕΛ. ὡς οὔκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν.
ΜΕ. φέρ', ἢν δὲ δὴ νῷν μὴ 'ποδέξηται λόγους;
ΕΛ. θανῇ· γαμοῦμαι δ' ἡ τάλαιν' ἐγὼ βίᾳ.
ΜΕ. προδότις ἂν εἴης· τὴν δὲ βίαν σκήψασ' ἔχεις.
ΕΛ. ἀλλ' ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα.
ΜΕ. τί φῄς; θανεῖσθαι, κοὔποτ' ἀλλάξειν λέχη;
ΕΛ. ταυτῷ ξίφει γε· κεἰσομαί δέ σου πέλας.
ΜΕ. ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν δεξιᾶς ἐμῆς θίγε.
ΕΛ. ψαύω, θανόντος σου, τόδ' ἐκλείψειν φάος.
ΜΕ. κἀγώ, στερηθεὶς σου, τελευτήσω βίον.
ΕΛ. πῶς οὖν θανούμεθ', ὥστε κἀὶ δόξαν λαβεῖν;
ΜΕ. τύμβου 'πὶ νώτῳ σὲ κτανών, ἐμὲ κτανεῖ.
πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα

λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ὁ δὲ θέλων ἴτω πάλας.
τὸ Τρωϊκὸν γὰρ οὐ καταισχυνῶ κλέος,
αὖθ', Ἑλλάδ' ἐλθὼν, λήψομαι πολὺν ψόγον· 855
ὅστις Θέτιν μὲν ἔστερησ' Ἀχιλλέως,
Τελαμωνίου δ' Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγάς,
τὸν Θησέως τε παῖδα· διὰ δὲ τὴν ἐμὴν
οὐκ ἀξιώσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ;
μάλιστά γ'· εἰ γάρ εἰσιν οἳ θεοὶ σοφοὶ, 860
εὔψυχον ἄνδρα, πολεμίων θανόνθ' ὕπο,
κούφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονὶ,
κακοὺς δ' ὑφ' ἕρμα στερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς.
ὦ θεοὶ, γενέσθω δή ποτ' εὐτυχὲς γένος
τὸ Ταντάλειον καὶ μεταστήτω κακῶν. 865
ΕΛ. οὐ γὼ τάλαινα· τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω.
Μενέλαε, διαπεπράγμεθ', ἐκβαίνει δόμων
ἡ Θεσπιῳδὸς Θεονόη· κτυπεῖ δόμος,
κλῆθρων λυθέντων. φεῦγ'· ἀτὰρ τί φευκτέον;
ἀποῦσα γάρ σε καὶ παροῦσ' ἀφιγμένον 870
δεῦρ' οἶδεν. ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην.
Τροίας δὲ σωθεὶς κἀπὸ βαρβάρου χθονὸς
εἰς βάρβαρ' ἐλθὼν φάσγαν' αὖθις ἐμπεσῇ.
ΘΕ. ἡγοῦ σὺ μοι φέρουσα λαμπτήρων σέλας,
θεῖον δὲ σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν, 875
ὡς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξώμεθα.
σὺ δ' αὖ κέλευθον, εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ
στείβων ἀνοσίῳ, δὸς καθαρσίῳ φλογί·
κροῦσον δὲ πεύκην, ἵνα διεξέλθω, πυρός.
νόμον δὲ τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦναι, πάλιν 880
ἐφέστιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε.
Ἑλένη, τί μ' ἁμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα;

ἥκει πόσις σοι Μενέλεως ὅδ' ἐμφανής,
νεῶν στερηθεὶς τοῦ τε σοῦ μιμήματος.
ὦ τλῆμον, οἵους διαφυγὼν ἦλθες πόνους,
οὐδ' οἶσθα νόστον οἷκαδ', εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς.
ἔρις γὰρ ἐν θεοῖς σύλλογός τε σοῦ πάρι
ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ τῷδ' ἐν ἤματι.
Ἥρα μὲν, ἥ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν,
νῦν ἐστὶν εὔνους, κεἰς πάτραν σῶσαι θέλει
ξὺν τῇδ', ἵν' Ἕλλας τοὺς Ἀλεξάνδρου γάμους,
δώρημα Κύπριδος, ψευδονυμφεύτους μάθῃ·
Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει,
ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ, μηδὲ πριαμένη φανῇ
τὸ κάλλος, Ἑλένης οὖνεκ', ὠνητοῖς γάμοις.
τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ', ἃ βούλεται Κύπρις,
λίξασ' ἀδελφῷ σ' ἐνθάδ' ὄντα, διολέσω,
εἴτ' αὖ, μεθ' Ἥρας ἀτᾶσα, σὸν σώσω βίον,
κρύψασ' ὁμαίμον', ὅς με προστάσσει τάδε
εἰπεῖν, ὅταν γῆν τήνδε νοστήσας τύχῃς.
τίς εἶ; ἀδελφῷ τόνδε σημανῶ γ' ἐμῷ
παρόνθ', ὅπως ἂν τοὐμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ ῥ.

Ελ. ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ,
καὶ προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα,
ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς, τοῦδέ θ', ὃν μόλις ποτὲ
λαβοῦσ', ἐπ' ἀκρῆς εἰμὶ κατθανόντ' ἰδεῖν,
μή μου κατείπῃς σῷ κασιγνήτῳ πόσιν
τόνδ' εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας·
σῶσον δέ, λίσσομαί σε· συγγόνῳ δὲ σῷ
τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν ποτε,
χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνουμένη.
μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν· τὰ κτητὰ δὲ

κτᾶσθαι κελεύει πάντας, οὐκ ἐς ἁρπαγάς.
ἑατέος δ' ὁ πλοῦτος, ἄδικός τις ὤν.
κοινὸς γάρ ἐστιν οὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς,
καὶ γαῖ', ἐν ᾗ χρὴ δώματ' ἀναπληρουμένους,
τἀλλότρια μὴ 'χειν, μηδ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ.
ἡμῖς δὲ μακαρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἐμοὶ,
Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ σώζειν πόσει
τῷδ', ὃς πάρεστι κἀπολάζυσθαι θέλει.
πῶς οὖν θανὼν ἂν ἀπολάβοι; κεῖνος δὲ πῶς
τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσ' ἂν ἀποδοίη ποτέ;
ἤδη τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει,
πότερον ὁ δαίμων χ' ὡ θανὼν τὰ τῶν πέλας
βούλοιντ' ἂν, ἢ βούλοιντ' ἂν ἀποδοῦναι πάλιν;
δοκῶ μὲν οὔκουν χρὴ σε συγγόνῳ πλέον
νέμειν ματαίῳ, μᾶλλον ἢ χρηστῷ πατρί.
εἰ δ', οὖσα μάντις, καὶ τὰ θεῖ' ἡγουμένη,
τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς,
τῷ δ' οὐ δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις δίκην.
αἰσχρὸν, τὰ μέν σε θεῖα πάντ' ἐκπιδέναι,
τά τ' ὄντα, καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι.
τὴν δ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς,
ῥῦσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης.
Ἑλένην γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν·
ἣ κλῄζομαι καθ' Ἑλλάδ', ὡς, προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν, Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσους δόμους.
ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω κἀπιβῶ Σπάρτης πάλιν,
κλύοντες, εἰσιδόντες, ὡς τέχνας θεῶν
ὤλοντ', ἐγὼ δὲ προδύτις οὐκ ἄρ' ἦν φίλων,
πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὖθις ἄν,

ἐδνάσομαί τε θυγατέρ', ἣν οὐδεὶς γαμεῖ·
τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικράν,
ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι.
κεἰ μὲν θανὼν ὅδ' ἐν πυρᾷ κατεσφάγη,
πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύουσ' ἂν ἠγάπων·
νῦν δ' ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι.
μὴ δῆτα, παρθέν', ἀλλά σ' ἱκετεύω τόδε·
δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε, καὶ μιμοῦ τρόπους
πατρὸς δικαίου· παιδὶ γὰρ κλέος τόδε
κάλλιστον, ὅστις, ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγώς,
εἰς ταυτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.

ΘΕ. οἰκτρὸν μὲν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
οἰκτρὰ δὲ καὶ σύ· τοῦ δὲ Μενέλεω ποθῶ
λόγους ἀκοῦσαι, τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.

ΜΕ. ἐγὼ σὸν οὔτ' ἂν πρόσπεσεῖν τλαίην γόνυ,
οὔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα· τὴν Τροίαν γὰρ ἂν,
δειλοὶ γενόμενοι, πλεῖστον αἰσχύνοιμεν ἄν.
καίτοι λέγουσιν, ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς
ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν·
ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλόν, εἰ καλὸν τόδε,
αἰρήσομαι 'γὼ πρόσθε τῆς εὐψυχίας.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρα σοι δοκεῖ σῶσαι ξένον,
ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἁπλαβεῖν δάμαρτ' ἐμήν,
ἀπόδος τε, καὶ πρὸς, σῶσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
ἄθλιος ἂν εἴην, σὺ δὲ γυνὴ κακὴ φανῇ.
ἃ δ' ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγούμεθα,
καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάψεται,
λέξω τάδ', ἀμφὶ μνῆμα σοῦ πατρὸς πόθῳ·

ὦ γέρον, ὃς οἰκεῖς τόνδε λαΐνον τάφον,
ἀπόδος, ἀπαιτῶ τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε,
ἣν Ζεὺς ἔπεμψε δεῦρό σοι, σώζειν ἐμοί.
οἶδ', οὔνεχ' ἡμῖν οὔποτ' ἀποδώσεις θανών·
ἀλλ' ἥδε πατέρα νέρθεν ἀνακαλούμενον
οὐκ ἀξιώσει, τὸν πρὶν εὐκλεέστατον,
κακῶς ἀκοῦσαι· κυρία γάρ ἐστι νῦν.
ὦ νέρτερ' Ἄιδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
ὃς πόλλ' ἐδέξω τῆσδ' ἔκατι σώματα,
πεσόντα τῷ μῷ φασγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχεις·
ἢ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
ἢ τήνδ' ἀνάγκασόν ποτ', εὐσεβοῦς πατρὸς
κρείσσω φανεῖσαν, ταμά γ' ἀποδοῦναι λέχη.
εἰ δ' ἐμὲ γυναῖκα τὴν ἐμὴν συλήσετε,
ἃ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων, φράσω.
ὅρκοις κεκλῄμεθ', ὦς μάθῃς, ὦ παρθένε,
πρῶτον μὲν ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγγόνῳ·
κἄκεῖνον ἢ μὲ δεῖ θανεῖν· ἁπλοῦς λόγος.
ἢν δ' ἐς μὲν ἀλκὴν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδί,
λιμῷ δὲ θηρᾷ τύμβον ἱκετεύοντα νώ,
κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ κἄπειτ' ἐμὸν
πρὸς ἧπαρ ὦσαι δίστομον ξίφος τόδε
τύμβου 'πὶ νώτοις τοῦδ', ἵν' αἵματος ροαὶ
τάφου καταστάζωσι· κεισόμεσθα δὲ
νεκρὼ δύ' ἐξῆς τῷδ' ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ,
ἄθάνατον ἄλγος σοί, ψόγος δὲ τῷ πατρί.
οὐ γὰρ γαμεῖ τήνδ' οὔτε σύγγονος σέθεν,
οὔτ' ἄλλος οὐδείς· ἀλλ' ἐγώ σφ' ἀπάξομαι,
εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.

τί ταῦτα; δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τραπόμενος,
ἐλεεινὸς ἦν ἂν μᾶλλον, ἢ δραστήριος.
κτεῖν', εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεῶς γὰρ οὐ κτενεῖς
μᾶλλόν γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθου λόγοις,
ἵν' ᾖς δικαία, καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω.

ΧΟ. ἐν σοὶ βραβεύειν, ὦ νεᾶνι, τοὺς λόγους·
οὕτω δὲ κρῖνον, ὡς ἅπασιν ἀνδάνῃς.

ΘΕ. ἐγὼ πάφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βούλομαι·
φιλῶ τ' ἐμαυτήν, καὶ κλέος τοὐμοῦ πατρὸς
οὐκ ἂν μιάναιμ', οὐδὲ συγγόνῳ χάριν
δοίην ἄν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι.
ἔνεστι δ' ἱερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
ἔχουσα, σώζειν Μενέλεων πειράσομαι.
Ἥρα δ' ἐπείπερ βούλεταί σ' εὐεργετεῖν,
εἰς ταυτὸν οἴσω ψῆφον· ἡ Κύπρις δ' ἐμοὶ
ἧκεν μὲν εἶη, συμβέβηκε δ' οὐδαμοῦ·
πειράσομαι δὲ παρθένος μένειν ἀεί,
ἃ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίζεις πατρὶ,
ἡμῖν δδ' αὐτὸς μῦθος· ἀδικοίημεν ἄν,
εἰ μὴ 'ποδώσω· καὶ γὰρ ἂν κεῖνος βλέπων
ἀπέδωκεν ἄν σοι τήνγ' ἔχειν, ταύτῃ δέ σε.
καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νερτέροις,
καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ νοῦς
τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν οὔ, γνώμην δ' ἔχει
ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών.
ὡς οὖν περαίνω μὴ μακρὰν, σιγήσομαι,
ἃ μου καθικετεύσατ', οὐδὲ μωρίᾳ
ξύμβουλος ἔσομαι τοῦ κασιγνήτου ποτέ.

εὐεργετῶ γὰρ κεῖνον, οὐ δοκοῦσ' ὅμως,
ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημι νῦν.
αὐτοὶ μὲν οὖν τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε·
ἐγὼ δ', ἀποστᾶσ' ἐκποδὼν, σιγήσομαι.
ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε, χ' ἱκετεύετε
τὴν μέν σ' ἔᾶσαι πατρίδα νοστῆσαι Κύπριν,
Ἥρας δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταυτῷ μένειν,
ἣν εἰς σὲ καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας.
σὺ δ' αὖ θανὼν μοι, πάτερ, ὅσον γ' ἐγὼ σθένω,
οὔποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβοῦς.

ΧΟ. οὐδείς ποτ' εὐτύχησεν, ἔκδικος γεγώς·
ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.

ΕΛ. Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένου σεσώσμεθα.
τοὐνθένδε δή σε, τοὺς λόγους φέροντα, χρὴ
κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας.

ΜΕ. ἄκουε δὴ νῦν· χρόνιος εἶ κατὰ στέγας,
καὶ συντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως.

ΕΛ. τί τοῦτ' ἔλεξας; εἰσφέρεις γάρ ἐλπίδας,
ὡς δή τι δράσων χρηστὸν εἰς κοινόν γε νῷν.

ΜΕ. πείσειας ἄν τιν', οἵτινες τετραζύγων
ὄχων ἀνάσσουσ', ὥστε νῷν δοῦναι δίφρους;

ΕΛ. πείσαιμ' ἄν· ἀλλὰ τίνα φυγὴν φευξούμεθα.
πεδίων ἄπειροι βαρβάρου τ' ὄντες χθονός;
ἀδύνατον εἶπας.

ΜΕ. φέρε, τί δ', εἰ, κρυφθεὶς δόμοις,
κτάνοιμ' ἄνακτα τῷδε διστόμῳ ξίφει;

ΕΛ. οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ' οὐδὲ σιγήσειεν ἄν
μέλλοντ' ἀδελφὴ σύγγονον κατακτανεῖν.

ΜΕ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῦς ἐστιν, ᾗ σωθεῖμεν ἄν

φεύγοντες· ἦν γὰρ εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει.
ΕΛ. ἄκουσον, ἢν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν.
βούλει λέγεσθαι, μὴ θανὼν, λόγῳ θανεῖν;
ΜΕ. κακὸς μὲν ὄρνις· εἰ δὲ κερδανῶ λέγων,
ἕτοιμός εἰμι, μὴ θανὼν, λόγῳ θανεῖν.
ΕΛ. καὶ μὴν γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα
κουραῖσι καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἄνοσιον.
ΜΕ. σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τι νῷν ἄκος;
παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γ' ἔνεστί τις.
ΕΛ. ὃς δὴ θανόντα σ' ἐν ἁλίοιν κενῷ τάφῳ
θάψαι τύραννον τῇδε γῆς αἰτήσομαι.
ΜΕ. καὶ δὴ παρεῖκεν· εἶτα πῶς ἄνευ νεὼς
σωθησόμεσθα κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας;
ΕΛ. δοῦναι κελεύσω πορθμίδ', ἣ καθήσομαι
κόσμον τάφῳ σῷ πελαγίους ἐς ἀγκάλας.
ΜΕ. εὖ τόδ' εἶπας, πλὴν ἓν· εἰ χέρσῳ ταφὰς
θεῖναι κελεύει σ', οὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει.
ΕΛ. ἀλλ' οὖ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα
χέρσῳ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους.
ΜΕ. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς. εἶτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι,
καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταὐτῷ σκάφει;
ΕΛ. σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μάλιστα, τούς τε σοὺς
πλωτῆρας, οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας.
ΜΕ. καὶ μήν, ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
ἄνηρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
ΕΛ. σοὶ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
λαίφει πνοαὶ γένοιντο, καὶ νεὼς δρόμος.
ΜΕ. ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου.
ἔπειρ θανόντα τοῦ μ' ἐρεῖς πεπυσμένην;

ΕΛ. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκει διαφυγεῖν μόρον,
Ἀτρέως πλέων σὺν παιδὶ, καὶ Θανόντ' ὁρᾷν.
ΜΕ. καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ἐμὰ
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρετμῶν.
ΕΛ. εἰς καιρὸν ἦλθε· τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο.
τὸ δ' ἄθλιον κεῖν' εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
ΜΕ. πότερα δ' ἐς οἴκους σοι συνεισελθεῖν με χρή,
ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα;
ΕΛ. αὐτοῦ μέν'· ἦν γὰρ καί τι πλημμελὲς σε δρᾷ,
τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο· φάσγανόν τε σόν.
ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα βοστρύχους τεμῶ,
πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι,
παρῇδι τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός·
μέγας γὰρ ἀγὼν, καὶ βλέπω δύσ-ροπάς·
ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἢν ἁλῶ τεχνωμένη,
ἢ πατρὶδ' ἀπελθεῖν καὶ σὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ὦ πότνι', ἢ Δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς,
Ἥρα, δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
αἰτοῦμεθ', ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν
ῥιπτοῦνθ', ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
σὺ δ', ἢ 'πὶ τῷ μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ,
κούρη Διώνης, Κύπρι, μή μ' ἐξεργάσῃ.
ἅλις δὲ λύμης, ἣν ἐλυμήνω πάρος·
τοὔνομα παρασχοῦσ', οὐ τὸ σῶμ', ἐν βαρβάροις
θανεῖν τ' ἔασόν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις,
ἐν γῇ πατρῴᾳ. τί ποτ' ἄπληστος εἶ κακῶν,
ἔρωτας, ἀπάτας, δόλιά τ' ἐξευρήματα
ἔσκοῦσα, φίλτρα θ' αἱματηρὰ δωμάτων;
εἰ δ' ἦσθα μετρία, τἄλλα γ' ἡδίστη θεῶν

πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.

ΧΟ. σὲ τὰν ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις στροφὴ ἀ.
μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω,
σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν
ἀηδόνα δακρυόεσσαν,
ἐλθὲ διὰ ξουθᾶν
γενύων ἐλελιζομένα,
θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός,
Ἑλένας μελέας πόνους,
τὸν Ἰλιάδων τ' ἀεί-
δουσα δακρυόεντα πόνον,
Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις
ὃς ἔμολεν ἔμολε πεδία·
βορβόρῳ πλάτᾳ
ὃς ἔδραμε ῥόθια, μέλεα
Πριαμίδαις ἄγων
Λακεδαίμονος ἄπο
λίχε', ὦ, σέθεν ὡς, εἶλε
Πάρις αἰνόγαμος
πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.
πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ καὶ πετρίναις ἀντ. ἀ.
ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες εἶδαν μίλεον ἔχουσι,
τάλαιναν τῶν ἁλόχων πειραντες ἔθειραν.
ἄνυμφα δὲ μέλαθρα πέπται,
πολλοὺς δὲ, πυρσεύσας
φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ῥυτὰν
Εὔβοιαν, εἶλ' Ἀχαιῶν
μονόκωπος ἀνὴρ, πέτραις
Καφηρίαις ἐμβαλών,

Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς
ὄδιον ἀστέρα λάμψας·
ἄλιμενα δ' ὄρεα μέλεα,
βαρβάρου στολᾶς,
ὅτε σὺ τὸ πατρίδος ἄπο, προ-
χευμάτων πνοᾷ,
πέρας, οὐ πέρας, ἀλλ'
ἄριν Λαναῶν, νεφέλαν
ἐπὶ ναυσὶν ἄγων,
εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας.
ὅτι Θεὸς, ἢ μὴ Θεὸς, ἢ τὸ μέσον, στροφὴ β'.
τίς φαίη; ἐρευνήσας
βροτῶν μακρότατον πέρας εὑ-
ρεῖν, ὃς τὰ Θεῶν ἐσορᾷ
δεινὰ, καὶ οὐθὶς ἐκεῖσε,
καὶ πάλιν ἀντιλόγοις
πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.
σὺ Διὸς ἔφυς, ὦ Ἑλένα, θυγάτηρ·
πτανὸς γὰρ ἐν πόλποις σὲ Λή-
δας ἐτέκνωσε πατήρ.
καὶ ἰαχὴ σὴ καθ' Ἑλλανίαν,
ἄδικος, προδότις, ἄπι-
στος, ἄθεος· οὐδ' ἔχω,
τί τὸ σαφὲς, ὅ, τι ποτ' ἐν βροτοῖς.
τὸ Θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον.
ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ ἀντιστρ. β'.
κτᾶσθε, δορὸς ἀλκαίου
λόγχαισι καταπαυόμενοι
πόνους θνατῶν ἀπαθῶς.

εἰ γὰρ ἅμιλλα κρίνει νιν
αἵματος, οὔ ποτ' ἔρις
λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις·
εἰ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον θαλάμους,
ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις
σὰν ἔριν, ὦ Ἑλένα.
νῦν δ' οἱ μὲν ἄϊδα μέλονται κάτω,
τείχεα δὲ, φλογμὸς ὥστε
Διὸς, ἐπίσυτο φλόξ,
ἐπὶ πάθεα πάθεσιν φέρουσ'
ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Ἰλίοις.

ΘΕ. ὦ χαῖρε, πατρὸς μνῆμ'· ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ
ἔθαψα, Πρωτεῦ, σ', ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως·
ἀεὶ δέ σ', ἐξιών τε κεἰσιὼν δόμους,
Θεοκλύμενος παῖς ὅδε προσεννέπει, πάτερ.
ὑμεῖς μὲν οὖν κύνας τε καὶ θηρῶν βρόχους,
δμῶες, κομίζετ' εἰς δόμους τυραννικούς.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα δή·
εὖ γὰρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν.
καὶ νῦν πέπυσμαι φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ
εἰς γῆν ἀπῖχθαι, καὶ λεληθέναι σκοπούς,
ἤτοι κατόπτην, ἢ κλοπαῖς θηρώμενον
Ἑλένην· θανεῖται δ', ἢν γε συλληφθῇ μόνον
ἔτι·
ἀλλ', ὡς ἔοικε, πάντα διαπεπραγμένα
εὕρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιποῦσ' ἕδρας
ἡ Τυνδαρὶς παῖς ἐκπεπόρθμευται χθονός.
ὠή· καλᾶτε κλῆθρα, λύετ' ἱππικὰς
φάτνας, ὀπαδοί, κἀκκομίζεθ' ἅρματα,

ὡς ἂν πόνου γ' ἔκατι μὴ λάθῃ με γῆς
τῆσδ' ἐκπεσοῦσ' ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι.
ἐπίσχες· εἰσορῶ γὰρ, οὓς διώκομεν,
παρόντας ἐν δόμοισι, κοὐ πεφευγότας.
αὖτη, τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροὸς
λευκῶν ἀμείψασ', ἔκ τε κρατὸς εὐγενοῦς
κόμας, σίδηρον ἐμβαλοῦσ', ἐπέθρισας,
χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηΐδα
πλαίουσα; πότερον ἐννύχοις πεπεισμένη
στένεις ὀνείροις, ἢ, φάτιν τιν' οἰκοθεν
κλύουσα, λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας;
ΕΛ. ὦ δέσποτ', ἤδη γὰρ τόδ' ὀναμάζω σ' ἔπος,
ὄλωλα· φροῦδα τἀμά, κοὐδὲν εἰμ' ἔτι.
ΘΕ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη;
ΕΛ. Μενέλαος, οἴμοι, πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
ΘΕ. οὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις· τὰ δ' εὐτυχῶ.
πῶς οἶσθα; μῶν σοι Θεοκόη λέγει τάδε;
ΕΛ. κείνη τέ φησιν, ὅ τε παρὼν, ὅτ' ὤλλυτο.
ΘΕ. ἦκει γὰρ, ὅστις καὶ τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ;
ΕΛ. ἦκει· μόλοι γὰρ, ὡς ἐγὼ χρῄζω μολεῖν.
ΘΕ. τίς ἔστι; ποῦ 'στιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.
ΕΛ. ὅδ', ὃς κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ.
ΘΕ. Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει.
ΕΛ. οἴμοι· δοκῶ μοι κἀμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν.
ΘΕ. ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνήρ, καὶ πόθεν κατέσχε γῆς;
ΕΛ. Ἕλλην, Ἀχαιῶν εἷς, ἐμῷ σύμπλους πόσει.
ΘΕ. θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
ΕΛ. οἰκτρότατον, ὑγρόῖσιν κλυδωνίοις ἁλός.
ΘΕ. ποῦ; βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον;

ΕΛ. Λιβύης ἁλιμένοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτρωις
ΘΕ. καὶ πῶς ἆδ' οὐκ ἄλωλε κοινωνῶν πλάτης;
ΕΛ. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι.
ΘΕ. λιπὼν δὲ ναὸς ποῦ πάρεστιν ἔκβολος;
ΕΛ. ὅπου κακῶς ὄλοιτο· Μενέλεως δὲ μή.
ΘΕ. ὄλωλ' ἐκεῖνος· ἦλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
ΕΛ. ναῦται σφ' ἀνεῖλον ἐντυχόντες, ὡς λέγει.
ΘΕ. ποῦ δὴ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;
ΕΛ. νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
ΘΕ. ὦ Πριαμε, καὶ γῆ Τρωὰς, ὡς ἔρρεις μάτην.
ΕΛ. κἀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας.
ΘΕ. πόσιν δ' ἄθαπτον ἔλιπεν, ἢ κρύπτει χθονί;
ΕΛ. ἄθαπτον· οἵ 'γὼ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.
ΘΕ. τῶνδ' οὕνεκ' ἔταμες βοστρύχους ξανθῆς κόμης;
ΕΛ. φίλος γάρ ἐστιν, ὃς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὤν.
ΘΕ. ὀρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;
ΕΛ. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην θανεῖν;
ΘΕ. οὐ δῆτα. πῶς οὖν τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;
ΕΛ. τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἐᾷς;
ΘΕ. πιστὴ γὰρ εἶ σὺ σῷ πόσει, φεύγουσά με.
ΕΛ. ἀλλ' οὐκέτ'· ἤδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
ΘΕ. χρονία μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως αἴνῳ τάδε.
ΕΛ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; τῶν πάρος λαθώμεθα.
ΘΕ. ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἔντι χάριτος ἐλθέτω.
ΕΛ. σπονδὰς τέμωμεν, καὶ διαλλάχθητί μοι.
ΘΕ. μεθίεμι νεῖκος τὸ σόν· ἴτω δ' ὑπόπτερον.
ΕΛ. πρός νύν σε γονάτων τῶνδ', ἐπείπερ εἶ φίλος
ΘΕ. τί χρῆμα θηρῶσ', ἱκέτις ὠρέχθης ἐμοῦ;
ΕΛ. τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.

ΘΕ. τίς δ' ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν; 1260
ΕΛ. Ἕλλησίν ἐστι νόμος, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ,—
ΘΕ. τί δρᾷν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
ΕΛ. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
ΘΕ. κτέριζ'. ἀνίστη τύμβον, οὗ χρῄζεις χθονός.
ΕΛ. οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν. 1265
ΘΕ. πῶς δαί; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησι νόμων.
ΕΛ. εἰς πόντον, ὅσα χρὴ νέκυσιν, ἐξορμίζομεν.
ΘΕ. τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
ΕΛ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχοῦσα πρίν.
ΘΕ. ὦ ξένε, λόγων μὲν κλῃδόν' ἦνεγκας φίλην. 1270
ΜΕ. οὔκουν ἐμαυτῷ γ', οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.
ΘΕ. πῶς τοὺς θανόντας θάπτετ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
ΜΕ. ὡσὰν παρούσης οὐσίας ἕκαστος ᾖ.
ΘΕ. πλούτου λέγ' οὕνεχ'; ὅ, τι θέλεις, ταύτης χάριν.
ΜΕ. προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νεκρίοις. 1275
ΘΕ. τίνος; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
ΜΕ. αὐτὸς σὺ γίγνωσκ', ἀρκέσει γὰρ ἓν διδάξ.
ΘΕ. ἐν βαρβάροις μὲν ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
ΜΕ. διδούς γε μὲν δή, δυσγενὲς μηδὲν δίδου.
ΘΕ. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν. 1280
ΜΕ. καὶ στρωτὰ φέρεται λέκτρα σώματος κενά.
ΘΕ. ἔσται. τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;
ΜΕ. χαλκήλαθ' ὅπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορί.
ΘΕ. ἄξια τάδ' ἔσται Πελοπιδῶν, ἃ δώσομεν.
ΜΕ. καὶ τἄλλ', ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα. 1285
ΘΕ. πῶς οὖν; ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε;
ΜΕ. ναῦν δεῖ παρεῖναι, καὶ ῥετμῶν ἐπιστάτας.
ΘΕ. πόσον δ' ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ;

ΜΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι βόθια χερσὶν μᾶλας.
ΘΕ. τί δή; τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει;
ΜΕ. ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλῃ κλύδων.
ΘΕ. Φοίνισσα κώπη ταχύπορος γενήσεται.
ΜΕ. καλῶς ἂν εἴη, Μενέλεώ τε πρὸς χάριν.
ΘΕ. οὐκοῦν σὺ χωρὶς τῆσδε δρῶν ἀρκεῖς τάδε;
ΜΕ. μητρὸς τόδ' ἔργον, ἢ γυναικός, ἢ τέκνων.
ΘΕ. ταύτης δ μόχθος, ὡς λέγεις, θάπτειν πόσιν.
ΜΕ. ἐν εὐσεβεῖ γοῦν, νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.
ΘΕ. ἴτω· πρὸς ἡμῶν, ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν.
ἐλθὼν δ' ἐς οἴκους, ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ,
καί σ' οὐ ναΐοις χερσὶ γῆς ἀποστελῶ,
θράσαντα τῆδε πρὸς χάριν. φήμας δέ μοι
ἐσθλὰς ἐνεγκών γ', ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας
ἐσθῆτα λήψῃ, σῖτά τ', ὥστε σ' εἰς πάτραν
ἐλθεῖν· ἐπεὶ νῦν γ' ἀθλίως ἔχοντ' ὁρῶ.
σὺ δ', ὦ τάλαινα, μὴ 'πὶ τοῖς ἀνηνύτοις
τρύχου σὺ σαυτήν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον,
κοὐκ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν πόσις.
ΜΕ. σὸν ἔργον, ὦ νεᾶνι· τὸν παρόντα μὲν
στέργειν πόσιν χρή, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ' ἐᾶν.
ἄριστα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον.
ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω καὶ τύχω σωτηρίας,
παύσω ψόγου σε τοῦ πρὶν, ἦν γυνὴ γένῃ,
οἵαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ.
ΕΛ. ἔσται τάδ', οὐδὲ μέμψεταί πόσις ποτέ
ἡμῖν· σὺ δ' αὐτός, ἐγγὺς ὤν, εἴσῃ τάδε.
ἀλλ', ὦ τάλας, εἴσελθε, καὶ λουτρῶν τύχε,
ἐσθῆτά τ' ἐξάλλαξον. οὐκ ἐς ἀμβολὰς

εὐεργετήσω σ'· εὐμενέστερον γὰρ ἂν
τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα
δρῴης ἄν, ἡμῶν τυγχάνων, οἵων σε χρῆν. 1320
ΧΟ. ὀρεία ποτὲ δρομάδι κώλῳ στροφὴ ά.
μάτηρ θεῶν ἐσύθη
ἂν' ὑλάεντα νάπη,
ποταμιόν τε χεῦμ' ὑδάτων,
βαρύβρομόν τε κῦμ' ἅλιον, 1325
πόθῳ τᾶς ἀποιχομένας
ἀῤῥήτου κούρας.
κρόταλα δὲ βρόμια, διαπρύσιον
ἱέντα κέλαδον, ἀνεβόα,
θηρῶν ὅτε ζυγίους 1330
ζεύξασα θεὰ σατίναν,
τὰν ἁρπασθεῖσαν κυκλίων
χορῶν ἔξω παρθενίων.
μετὰ κουρᾶν δ' ἀελλόποδες,
ἃ μὲν τόξοις Ἄρτεμις, 1335
ἃ δ' ἔγχει Γοργὼ πάνοπλος.
αὐγάζων δ' ἐξ οὐρανίων
ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων ἀντιστροφὴ ά.
μάτηρ ἔπαυσε πόνων, 1340
μαστεύουσα πόρους
θυγατρὸς ἁρπαγὰς δολίους,
χιονοθρέμμονές γ' ἐπέρα-
σ' Ἰδαιᾶν νυμφᾶν σκοπιάς·
ῥίπτει δ' ἐν πένθει 1345
πέτρινά κατὰ ὄρια πολυνιφέα.

βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς
οὐ παρπίζουσ' ἀρότοις,
λαῶν δὲ φθίσει γένναν·
ποίμναις δ' οὐχ ἵει θαλερὰς
βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων·
πολέων δ' ἀπέλειπε βίος,
οὐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι,
βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πέλανοι.
πηγάς τ' ἀμπαύει δροσερὰς
λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑδάτων.
ἐπεὶ δ' ἔπαυσ' εἰλαπίνας
θεοῖς, βροτείῳ τε γένει,
Ζεύς, μειλίσσων στυγίους
ματρὸς ὀργάς, ἐννέπει·
βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες,
ἴτε, τὰν περὶ παρθένῳ
Δηοῖ θυμωσαμένᾳ
λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ.
Μοῦσαί θ' ὕμνοισι χορὸν,
χαλκοῦ δ' αὐδὰν χθονίαν,
τύμπανά τε λάβετε βυρσοτενῆ.
κάλλιστα τότε πρῶτα μακάρων
Κύπρις γέλασέ τε θεά,
δέξατό τ' εἰς χέρας
βαρύβρομον αὐλὸν,
τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ.
ὧν οὐ θέμις, οὔθ' ὅσια, ἀντιστροφὴ β.
ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,
μῆνιν δ' ἔχεις μεγάλας

μητρὸς, ὦ παῖ, θυσίας
οὐ σεβίζουσα θεοῖς.
μέγα τοι δύνανται νεβρῶν
παμποίκιλοι στολίδες,
κισσῷ τε στεφθεῖσα χλόᾳ,
νάρθηκας ἐς ἱεροὺς,
ῥόμβῳ θ' ἑλισσομένα
κύκλιος ἔνοσις αἰθερία,
βακχεύουσά τ' ἔθειρα Βρομίου,
καὶ παννυχίδες θεᾶς.
εὖ δέ νιν ἄμασιν
ὑπέρβαλε σελάνα.
μορφᾷ μόνον ηὔχεις.

ΕΛ. τὰ μὲν κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν, ὦ φίλαι·
ἡ γὰρ συνεκλέπτουσα Πρωτέως κόρη,
πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱστορουμένη,
οὐκ εἶπ' ἀδελφῷ· κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ
οὗ φησιν αὐγὰς εἰσορᾶν, ἐμὴν χάριν.
κάλλιστα δῆτ' ἀνήρπασεν τύχη πόσις·
ἃ γὰρ καθῆσειν ὅπλ' ἔμελλον εἰς ἅλα,
ταῦτ', ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν χέρα,
αὐτὸς κομίζει, δόρυ τε δεξιᾷ λαβὼν,
ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν.
προὔργου δ' ἐς ἀλκὴν σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο,
ὡς βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ
θήσων, ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος.
πέπλους δ' ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς,
ἃ 'γώ νιν ἐξήσκησα καὶ λουτροῖς χρόᾳ
ἔδωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου.

ἀλλ', ἐκπερᾷ γὰρ δωμάτων ὁ τοὺς ἐμοὺς
γάμους ἑτοίμους ἐν χεροῖν ἔχειν δοκῶν,
σιγητέον μοι· καί σε προαπειούμεθα
εὔνουν, κρατεῖν τε στόματος· ἢν δυνώμεθα,
σωθέντες αὐτοί, καὶ σὲ συσσῶσαί ποτε.
ΘΕ. χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὡς ἔταξεν ὁ ξένος,
δμῶες, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.
Ἑλένη, σὺ δ', ἦν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
πείθου, μέν' αὐτοῦ· ταὐτὰ γὰρ παροῦσά τε
πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σόν, ἦν τε μὴ παρῇς.
δέδοικα γάρ σοι μή τις ἐμπεσὼν πόθος
πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον,
τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπλημμένην,
ἄγαν γὰρ αὐτὸν οὐ παρόν' ὅμως στένεις.
ΕΛ. ὦ κλεινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχει
τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικάς θ' ὁμιλίας
τιμᾶν. ἐγὼ δὲ διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν
καὶ ξυνθανοῖμ' ἄν· ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις,
ξὺν κατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δέ με
αὐτὴν μολοῦσαν ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ.
θεοὶ δὲ σοί τε δοῖεν, οἵ' ἐγὼ θέλω,
καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
ἔξεις δέ μ', οἵαν χρῆν ἔχειν ἐν δώμασιν
γυναῖκ', ἐπειδὴ Μενέλεών εὐεργετεῖς,
κἄμ'· ἔρχεται γὰρ δή τιν' εἰς τύχην τάδε.
ὅστις δὲ δώσει ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν,
πρόσταξον, ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρῃ λάβῃ.
ΘΕ. χώρει σύ, καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
Σιδωνίαν δός, καὶ ῥετμῶν ἐπιστάτας.

ΕΛ. οὐκοῦν ὅδ' ἄρξει ναὸς, ὃς κοσμεῖ τάφον;
ΘΕ. μάλιστ'· ἀκούειν τοῦδε χρὴ ναύτας ἐμούς.
ΕΛ. αὖθις κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.
ΘΕ. αὖθις κελεύω, καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.
ΕΛ. ὄναιο, κἀγὼ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
ΘΕ. μὴ νῦν ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα.
ΕΛ. ἥδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν.
ΘΕ. τὰ τῶν θανόντων οὐδὲν, ἀλλ' ἁπλῶς πόνος.
ΕΛ. ἔστιν τι κἀκεῖ, κἀνθάδ' ὧν ἐγὼ λέγω;
ΘΕ. οὐδὲν κακίω Μενέλεώ μ' ἕξεις πόσιν.
ΕΛ. οὐδὲν σὺ μεμπτός· τῆς τύχης με δεῖ μόνον.
ΘΕ. ἐν σοὶ τόδ', ἢν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν διδῷς.
ΕΛ. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν.
ΘΕ. βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;
ΕΛ. ἥκιστα, μὴ δούλευε σοῖς δούλοις ἄναξ.
ΘΕ. ἀλλ' εἶα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους.
καθαρὰ γὰρ ἡμῖν δώματ'· οὐ γὰρ ἐνθάδε
ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως. ἴτω δέ τις
φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς, φέρειν γάμων
ἀγάλματ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσαν δὲ χρὴ
γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνῳδίαις
ὑμέναιον Ἑλένης κἀμὸν, ὡς ζηλωτὸς ᾖ.
σὺ δ', ὦ ξέν', ἐλθὼν πελαγίους ἐς ἀγκάλας,
τῷ τῆσδε, πρίν ποτ' ὄντι, δοὺς πόσει τάδε,
πάλιν πρὸς οἴκους σπεῦδ', ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
ὡς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ
στέλλῃ πρὸς οἴκους, ἢ μένων εὐδαιμονῇς.
ΜΕ. ὦ Ζεῦ, πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήζῃ θεὸς,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς, καὶ μετάστησον κακῶν.

ἕλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λύπας τὰς συμφορὰς,
σπουδῇ συνάψαι· κἂν ἄκρα θίγῃς χερὶ,
ἥξομεν, ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης.
ἅλις δὲ μόχθων, οὓς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
κέκλησθέ μοι θεοὶ, πολλὰ χρήστ' ἐμοῦ κλύειν,
καὶ λυπρά γ'· ὀφείλω δ' οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς,
ὀρθῷ δὲ βῆναι ποδὶ· μίαν δέ μοι χάριν
δόντες, τὸ λοιπὸν εὐτυχῆ με θήσετε.

ΧΟ. Φοίνισσα Σιδωνιὰς ὦ στροφη α.
ταχεῖα κώπα, ῥοθίοισι μήτηρ
εἰρεσία φίλα,
χοραγὲ τῶν καλλιχόρων
δελφίνων, ὅταν αὔραις
πέλαγος νήνεμον ᾖ·
γλαυκὰ δὲ πόντου θυγάτηρ
γαλάνεια, τάδ' εἶπη·
κατὰ μὲν ἱστία πετάσατ' αὔραις
λιπόντες ἐναλίαις,
λάβετε δ' εἰλατίνας πλάτας,
ὦ ναῦται, ἰὼ ναῦται,
πέμποντες εὐλιμένους
Περσείων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτάς.
ἦπου κόρας ἂν ποταμοῦ ἀντιστροφὴ α.
παρ' οἶδμα Λευκιππίδας, ἢ πρὸ ναοῦ
Παλλάδος ἂν λάβοις,
χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς,
ἢ κώμοις Ταλίνθου,
νύχιον εἰς εὐφρόναν·
ὃν ἐξαμιλλησάμενος

τροχῷ τέρμονι δίσκου
ἔκανε Φοῖβος, τᾷ Λακαίνᾳ γᾷ
βούθυτον ἡμέραν
ὁ Διὸς εἶπε σέβειν γόνος
μόσχον θ' ἓν λίποιτ' οἴκοις,
* * * * *
ἃς οὔπω πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν.
δι' ἀέρος εἰ ποτανοὶ στροφὴ β'.
γενοίμεσθα Λίβυες
οἰωνοὶ, στολάδες,
ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον,
νίσσονται, πρεσβυτάτᾳ
σὺριγγι πειθόμεναι
ποιμένος, ὃς ἄβροχα
πεδία, καρποφόρα τε γᾶς,
ἐπιπετόμενος ἰαχεῖ.
ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες,
σύννομοι νεφέων δρόμου,
βᾶτε Πελειάδας ὑπὸ μέσας,
Ὡρίωνά τ' ἐννύχιον,
καρύξατ' ἄγγελίαν,
Εὐρώταν ἐφεζόμεναι,
Μενέλαος ὅτι, Δαρδάνου
πόλιν ἑλὼν, δόμον ἥξει.
μόλοιτέ ποθ' ἵππειον ἅρμα ἀντιστροφὴ β'.
δι' αἰθέρος ἱέμενοι
παῖδες Τυνδαρίδαι,
λαμπρῶν ἄστρων ὑπ' ἀέλλαισιν,
οἳ ναίετ' οὐράνιοι

σωτῆρε τᾶς Ἑλένας,
γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον,
κυανόχροά τε κυμάτων
ῥόθια πολιὰ θαλάσσας,
ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων
πέμποντες διόθεν πνοάς.
δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνου
βάλλετε βαρβάρων λιχέων,
ἃν Ἰδαίων ἐρίδων
πονηθεῖσ' ἐκτήσατο, τὰν
οὐκ ἐλθοῦσαν Ἴλιου
ποιβιτίας ἐπὶ πύργους.

ΑΓ. ἄναξ, τὰ κἀκεῖσ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν·
ὡς καιν' ἀκούσῃ πῆμα τ' ἐξ ἐμοῦ τάχα.

ΘΕ. τί δ' ἔστιν;

ΑΓ. ἄλλης ἐκπόνει μηνυτεύματα
γυναικός· Ἑλένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός.

ΘΕ. πτεροῖσιν ἀρθεῖσ', ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;

ΑΓ. Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθμευται χθονός,
ὃς αὐτὸς αὐτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν.

ΘΕ. ὦ δεινὰ λέξας· τίς δέ νιν ναυκληρία
ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις.

ΑΓ. ἦν γε ξένῳ δίδως σύ· τούς τε σοὺς ἔχων
ναύτας βέβηκεν, ὡς ἂν ἐν βραχεῖ μάθῃς.

ΘΕ. πῶς; εἰδέναι πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπίδων
εἴσω βέβηκα, μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα
τοσοῦσδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα.

ΑΓ. ἐπεὶ λιποῦσα τοῦσδε βασιλείους δόμους
ἡ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,

σοφώταθ' ἅβρὸν πόδα τιθῶσ' ἀνέστενε
πόσιν πέλας παρόντα κοὐ τεθνηκότα.
ὡς δ' ἦλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων,
Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλουν καθείλκομεν,
ζυγῶν τε πεντήκοντα καὶ ᾽ρετμῶν μέτρα
ἔχουσαν· ἔργου δ' ἔργον ἐξημείβετο.
ὁ μὲν γὰρ ἱστὸν, ὁ δὲ πλάτην καθίστατο,
ταρσόν τε χειρί· λευκὰ θ' ἱστί᾽ εἰς ἓν ἦν,
πηδάλιά τε ζεύγλαισι παρακαθίετο.
κἀν τῷδε μόχθῳ ταῦτ' ἄρα σκοπούμενοι,
Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλεῳ ξυνέμποροι
προσῆλθον ἀκταῖς, ναυφθόροις ἠσθημένοι
πέπλοισιν, εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾶν.
ἰδὼν δέ νιν παρόντας Ἀτρέως γόνος,
προσεῖπε, δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων·
ὦ τλήμονες, πῶς, ἐκ τίνος νεὼς ποτε
Ἀχαιΐδος θραύσαντες ἥκετε σκάφος;
ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε,
ὃν Τυνδαρὶς παῖς ἦδ' ἀπόντα κενοταφεῖ;
οἱ δ', ἐκβαλόντες δάκρυα, ποιητῷ τρόπῳ,
εἰς ναῦν ἐχώρουν Μενέλεῳ ποντίσματα
φέροντες. ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἦδ' ὑποψία,
λόγος δ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπεισβατῶν
ὡς πλῆθος εἴη· διεσιωπῶμεν δ' ὅμως,
τοὺς σοὺς λόγους σώζοντες· ἄρχειν γὰρ νεὼς
ξένον κελεύσας, πάντα συνέχειν τάδε.
καὶ τἆλλα μὲν δὴ ῥᾳδίως εἶσω νεὼς
ἐθέμεσθα κουφίζοντα· ταὐρεῖος δὲ ποὺς
οὐκ ἦθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,

ἀλλ' ἐξερυχᾶτ', ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ,
κυρτῶν τε νῶτα, κεἰς κέρας πυρεμβλέπων,
μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν. ὁ δ' Ἑλένης πόσις
ἑκάλεσεν· ὦ πέρσαντες Ἴλιον πόλιν,
οὐκ εἶ' ἀναρπάσαντες Ἑλλήνων νόμῳ
νεανίαις ὤμοισι ταὐρείον δέμας,
εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε, φάσγανόν θ' ἅμα
πρόχειρον ὦσει, σφάγια τῷ τεθνηκότι;
οἱ δ', εἰς κέλευσμ' ἑλθόντες, ἐξανήρπασαν
ταῦρον, φέροντές τ' εἰσέθεντο σέλματα.
μονάμπυκνον δὲ Μενέλεως ψήχων δέρην
μέτωπά τ' ἐξέπεισεν εἰσβῆναι δόρυ.
τέλος δ', ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδὸς
Ἑλένη καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις,
ὅ, τ' οὖν ἔτ' ὢν λόγοισι Μενέλεως πέλας.
ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιοὺς, λαιοὺς τ' ἴσοι,
ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἔζονθ', ὑφ' εἵμασι ξίφη
λαθραῖ' ἔχοντες, ὀρθιά τ' ἐξεπίμπλατο
βοῆς κελεύθου φθέγμασιν, ὡς ἠκούσαμεν.
ἐπεὶ δὲ γαίας ἦμεν οὔτ' ἄγαν πρόσω,
οὔτ' ἐγγὺς, οὕτως ἦρετ' οἰάκων φύλαξ·
ἔτ', ὦ ξέν', εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει,
πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεὼς μέλουσί μοι.
ὁ δ' εἶπ', ἅλις μοι· δεξιᾷ δ' ἐλὼν ξίφος,
εἰς πρῶραν εἶρπε, κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ
σταθεὶς, νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ἔχων,
τέμνων δὲ λαιμὸν, ηὔχετ'· ὦ ναίων ἅλα,
πόντιε Ἰδσειδον, Νηρέως θ' ἁγναὶ κόραι,
σώσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας δάμαρτά τε

ἄσυλον ἐκ γῆς. αἵματος δ' ἀποῤῥοαὶ
ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον οὔρια ξένῳ.
καί τις τόδ' εἶπε· δόλιος ἡ ναυκληρία·
πάλιν πλέωμεν Ναξίαν; κέλευε σύ.
σὺ δὲ στρέφ' οἴακ'. ἐκ δὲ ταυρείου φόνου
Ἀτρέως σταθεὶς παῖς, ἀνεβόησε συμμάχους·
τί μέλλετ', ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα,
σφάζειν, φονεύειν βαρβάρους, νεώς τ' ἄπο
ῥίπτειν ἐς οἶδμα; ναυβάταις δὲ τοῖσι σοῖς
βοᾷ κελευστὴς τὴν ἐναντίαν ὅπα·
οὐκ εἰ' ὁ μέν τις λοῖσθον αἴρεῖται δόρυ,
ὁ δὲ ζυγ' ἄξας, ὁ δ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην,
καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων;
ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἱ μὲν ἐν χεροῖν
κορμοὺς ἔχοντες ναυτικούς, οἱ δὲ ξίφη.
φόνῳ δὲ ναῦς ἐῤῥεῖτο· παρακέλευσμα δ' ἦν
πρύμνηθεν Ἑλένης· ποῦ τὸ Τρωϊκὸν κλέος;
δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους. σπουδῇς δ' ὕπο
ἔπιπτον, οἱ δ' ὠρθοῦντο, τοὺς δὲ κειμένους
νεκροὺς ἂν εἶδες. Μενέλεως δ', ἔχων ὅπλα,
ὅπη νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
ὥστ' ἐκκολυμβᾷν ναός· ἠρήμωσε δὲ
σῶν ναυβάτων ἑρέτμ'· ἐπ' οἰάκων δὲ βὰς
ἄναξ, ἐς Ἑλλάδ' εἶπεν εὐθύνειν δόρυ.
οἱ δ' ἱστὸν ἦρον· οὖριαι δ' ἦκον πνοαί.
βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς· διαφυγὼν δ' ἐγὼ φόνον
καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα.
ἤδη δὲ κάμνονθ' ὁρμιὰν τείνων μέ τις
ἀνείλετ', εἰς δὲ γαῖαν ἐξέβησέ σοι

τάδ' ἀγγελοῦντα. σώφρονος δ' ἀπιστίας
οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.
ΧΟ. οὐκ ἄν ποτ' ηὔχουν οὔτε σ', οὐθ' ἡμᾶς λαθεῖν
Μενέλαον, ὦ ναῦ, ὡς ἐλάνθανεν παρών.
ΘΕ. ὦ γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς ἐγὼ τάλας.
ἐκπεφεύγασιν γάμοι με· κεἰ μὲν ἦν ἁλώσιμος
ναῦς διώγμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους.
νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισόμεσθα σύγγονον,
ἥτις, ἐν δόμοις δρῶσα Μενέλεων, οὐκ εἶπέ μοι.
τοιγὰρ οὔποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν.
ΧΟ. οὗτος ὦ, ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις, δέσποτ'; εἰς ποῖον φόνον;
ΘΕ. οἷπερ ἡ δίκη κελεύει μ'· ἀλλ' ἀφίσταθ' ἐκποδών.
ΧΟ. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν· μεγάλα γὰρ σπεύδεις κακά.
ΘΕ. ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσεις, δοῦλος ὤν; φρονῶ γὰρ εὖ.
ΧΟ. οὐκ ἐμοί γ', εἰ μή μ' ἐάσεις-
ΘΕ. οὐ μὲν οὖν σ' ἐάσομεν.
ΧΟ. σύγγονον κτανεῖν κακίστην-
ΘΕ. εὐσεβεστάτην μὲν οὖν.
ΧΟ. ἣ με προὔδωκεν-
ΘΕ. καλήν γε προδοσίαν, δίκαια δρᾶν.
ΧΟ. τἀμὰ λέκτρ' ἄλλῳ διδοῦσα·
ΘΕ. τοῖς γε κυριωτέροις.
ΧΟ. κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς;
ΘΕ. ὅς ἔλαβεν πατρὸς πάρα.
ΧΟ. ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι.
ΘΕ. τὸ δὲ χρεὼν ἀφείλετο.

ΘΕ. οὖ σὲ τἀμὰ χρὴ δικάζειν.
ΧΟ. ἦν γε βελτίω λέγω.
ΘΕ. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν.
ΧΟ. ὕσια δρᾶν τήνδ' ἐκδικῶ.
ΘΕ. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας.
ΧΟ. κτεῖνε, σύγγονον δὲ σὴν
οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἑκόντων, ἀλλ' ἐμέ· πρὸ δεσποτῶν
τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν.
ΔΙ. ἐπίσχες ὀργάς, αἶσιν οὐκ ὀρθῶς φέρῃ,
Θεοκλύμενε, γῆς τῆσδ' ἄναξ· δισσοὶ δέ σε
Διόσκοροι καλοῦμεν, οὓς Λήδα ποτὲ
ἔτικτεν, Ἑλένην θ', ἣ πέφευγε σοὺς δόμους.
οὐ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις·
οὐδ' ἡ Θεᾶς Νηρῇδος ἔκγονος κόρη
ἀδικεῖ σ' ἀδελφὴ Θεονόη, τὰ τῶν Θεῶν
τιμῶσα πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς.
εἰς μὲν γὰρ αἰεὶ τὸν παρόντα νῦν χρόνον
κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν·
ἐπεὶ δὲ Τροίας ἐξανεστάθη βάθρα,
καὶ τοῖς Θεοῖς παρέσχετ' οὔνομ', οὐκέτι
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐζεῦχθαι γάμοις,
ἑλθεῖν δ' ἐς οἴκους καὶ συνοικῆσαι πόσει.
ἀλλ' ἴσχε μὲν σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
νόμιζε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράττειν τάδε.
πάλαι δ' ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν,
ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν Θεούς·
ἀλλ' ἦσσον ἦμεν τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα,
καὶ τῶν Θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ· συγγόνῳ δ' ἐμῇ λέγω·
πλεῖν ξὺν πόσει σῷ· πνεῦμα δ' ἕξετ' οὔριον·

σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτω διπλῶ,
πόντον παριππεύοντε, πέμψομεν πάτραν.
ὅταν δὲ κἀμψῃς καὶ τελευτήσῃς βίον,
θεὸς κεκλήσῃ, καὶ Διοσκόρων μέτα
σπονδῶν μεθέξεις, ξενιά τ' ἀνθρώποιν πάρα
ἕξεις μεθ' ἡμῶν. Ζεὺς γὰρ ὧδε βούλεται.
οὗ δ' ὦρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος,
Σπάρτης ἀπάρας, τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων
κλέψας δέμας σὸν, μὴ Πάρις γήμειέ σε,
φρουρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη, νῆσον λέγω,
Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,
ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο.
καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ θεῶν πάρα
μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον.
τοὺς εὐγενεῖς γὰρ οὐ στυγοῦσι δαίμονες,
τῶν δ' ἀναριθμήτων μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι.
ΘΕ. ὦ παῖδε Λήδας καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος
νείκη μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι.
ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἂν κτάνοιμ' ἐμήν.
κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
ἴστον δ' ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα
γεγῶτ' ἀδελφῆς μονογενοῦς ἀφ' αἵματος.
καὶ χαίρεθ'· Ἑλένης οὕνεκ' εὐγενεστάτης
γυώμης, ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν οὐκ ἔνι.
ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

I Ω N.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως Ἀπόλλων φθείρας, ἔγκυον ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἡ δὲ τὸ γεννηθὲν ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. Τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἑρμῆς ἀνελόμενος, εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν. εὑροῦσα δ' ἡ προφῆτις, ἀνέθρεψε. τὴν Κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγημε· συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις κατὰ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκωδοντιδῶν, τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. Τούτῳ μὲν οὖν οὐκ ἄλλος παῖς ἐγένετο. Τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτιδος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν· ὁ δὲ ἀγνοῶν ἐδούλευσε τῷ πατρί. Ἀπόλλων δὲ χρησαμένῳ τῷ Ξούθῳ περὶ παιδογονίας δῶρον ἔδωκε τὸν αὐτοῦ καὶ τῆς Κρεούσης, Ἴωνα καλούμενον, τὸν πρὶν αὐτῷ δουλεύσαντα. Ἡ μὲν μήτηρ ἀγνοοῦσα, ἐπιβουλεύει τῷ παιδὶ αὐτῆς· καταληφθεῖσα δὲ, θανατοῦσθαι κατὰ τὸν νόμον ἤμελλεν. Ἐνταῦθα δὲ ἀναγνωρισμοῦ γενομένου, ἡδέως τὸ δρᾶμα ἀποτελεῖται. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΩΝ.

ΧΟΡΟΣ. ἐκ θεραπαινίδων ΚΡΕΟΥΣΗΣ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ΞΟΥΘΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.

ΠΥΘΙΑ, ἤτοι προφῆτις.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

ΕΡ. Ἄτλας, ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν,
Θεῶν παλαιὸν οἶκον, ἐκτρίβων, Θεῶν
μιᾶς ἔφυσε Μαῖαν, ἣ μ' ἐγείνατο
Ἑρμῆν, μεγίστῳ Ζηνὶ δαιμόνων λάτριν.
ἥκω δὲ Δελφῶν τήνδε χῆν, ἵν', ὀμφαλὸν
μέσον καθίζων, Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα. Θεσπίζων ἀεί.
ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
οὗ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἔζευξεν γάμοις
βίᾳ Κρέουσαν, ἔνθα προσβόρρους πέτρας
Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.
ἀγνὼς δὲ πατρὶ, τῷ Θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον· ὡς δ' ἦλθεν χρόνος,
τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ', ἀπήνεγκεν βρέφος
εἰς ταὐτὸν ἄντρον, οὗπερ ηὐνάσθη Θεῷ
Κρέουσα, κἀκτίθησιν, ὡς θανούμενον,
κοίλης ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,

προγόνων νόμον σώζουσα, τοῦ τε γηγενοῦς
Ἐριχθονίου· κεἰνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
φρουρὰν παραζεύξασα, φύλακα σώματος,
δισσὼ δράκοντε, παρθένοις Ἀγραυλίσι
δίδωσι σώζειν· ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐκεῖ
νόμος τίς ἐστιν, ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις
τρέφειν τέκν'· ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδὴν,
τέκνῳ προσάψασ' ἔλιπεν, ὡς θανουμένῳ.
καί μ', ὧν ἀδελφός, Φοῖβος αἰτεῖται τάδε·
ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἶσθα γὰρ θεᾶς πτόλιν,
λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
αὐτῷ σὺν ἄγγει σπαργάνοισι θ', οἷς ἔχει,
ἔνεγκ' ἀδελφῷ τἄμὰ πρὸς χρηστήρια,
καὶ θὲς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γάρ ἐστιν, ὡς εἰδῇς, ὁ παῖς,
ἡμῖν μελήσει. Λοξίᾳ δ' ἐγὼ χάριν
πράσσων ἀδελφῷ, πλεκτὸν ἐξάρας κύτος
ἤνεγκα, καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἔπι
τίθημι ναοῦ τοῦδ', ἀναπτύξας κύτος
εἰλικτὸν ἀντίπηγος, ὡς ὁρῷθ' ὁ παῖς.
κυρεῖ δ', ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ,
προφῆτις εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ·
ὄψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ,
ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων τλαίη κόρη
λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεοῦ ῥίψαι δόμον,
ὑπὲρ δὲ θυμέλας διωρίσαι πρόθυμος ἦν·
οἴκτῳ δ' ἄφῆκεν ὠμότητα· καὶ θεὸς
συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ, μὴ 'κπεσεῖν δόμων·

τρέφει δέ νιν λαβοῦσα· τὸν σπείραντα δὲ
οὐκ οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ', ἧς ἔφυ.
ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
νέος μὲν οὖν ὤν, ἀμφὶ βωμίους τροφὰς
ἡλᾶτ' ἀθύρων· ὡς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ Θεοῦ,
ταμίαν τε πάντων πιστόν· ἐν δ' ἀνακτόροις
Θεοῦ καταζῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον.
Κρέουσα δ', ἡ τεκοῦσα τὸν νεανίαν,
Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τοιᾶσδ' ὕπο·
ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις,
οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολέμιος κλύδων·
ὃν συμπονήσας καὶ ξυνεξελὼν δορὶ,
γάμων Κρεούσης ἄξιόν' ἐδέξατο,
οὐκ ἐγγενὴς ὤν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
γεγὼς Ἀχαιός. χρόνια δὲ σπείρας λέχη,
ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέουσ'· ὧν οὕνεκα
ἦκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε
ἔρωτι παίδων. Λοξίας δὲ τὴν τύχην
εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κοὐ λέληθεν, ὡς δοκεῖ.
δώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
Ξούθῳ τὸν αὐτοῦ παῖδα, καὶ πεφυκέναι
κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὡς ἐλθὼν δόμους
γνωσθῇ Κρεούσῃ, καὶ γάμοι τε Λοξίου
κρυπτοὶ γένωνται, παῖς τ' ἔχῃ τὰ πρόσφορα.
Ἴωνα δ' αὐτὸν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονὸς,
ὄνομα κεκλῆσθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα.
ἀλλ' εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι.

ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῇ πυλώματα
δάφνης κλάδοισιν, ὄνομα δ', οὗ μέλλει τυχεῖν,
Ἴων' ἐγώ νιν πρῶτος ὀνομάζω θεῶν.
ΙΩ. ἅρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
ἥλιος ἤδη λάμπει κατὰ γῆν,
ἄστρα δὲ φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος
εἰς νύχθ' ἱεράν.
Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαὶ,
καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν,
ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται.
σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς εἰς ὀρόφους
Φοίβου πέτεται.
Θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθεον
Δελφὶς, ἀείδουσ' Ἕλλησι βοὰς,
ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.
ἀλλ', ὦ Φοίβου Δελφοὶ θεράπες,
τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς
βαίνετε δίνας· καθαραῖς δὲ δρόσοις
ἁφυδρανάμενοι, στείχετε ναούς·
στόμα τ' εὔφημον φρουρεῖτ' ἀγαθὸν,
φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσιν
μαντεύεσθαι,
γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν·
ἡμεῖς δὲ πόνους, οὓς ἐκ παιδὸς
μοχθοῦμεν ἀεὶ, πτόρθοισι δάφνης
στέφεσίν θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
καθαρὰς θήσομεν, ὑγραῖς τε πέδον
φαιδίαις νοτερὸν· πτηνῶν τ' ἀγέλας,

ἃ βλάπτουσιν
σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς
φυγάδας θήσομεν· ὡς γὰρ ἀμήτωρ
ἄπατωρ τε γεγὼς, τοὺς θρέψαντας
Φοίβου ναοὺς θεραπεύω.
ἄγ', ὦ νεηθαλὲς, ὦ στροφή.
καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν
σαίρεις ὑπὸ ναοῖς,
κήπων ἐξ ἀθανάτων,
ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱεραὶ,
τὰν αἴνυαον παγὰν
ἐκπροϊεῖσαι,
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν·
ᾇ σαίρω δάπεδον θεοῦ
παναμέριος ἅμ' ἠελίου
πτέρυγι θοῇ,
λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ.
ὦ Παιὰν, ὦ Παιὰν,
εὐαίων, εὐαίων
εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.
καλόν γε τὸν πάνον, ὦ ἀντιστροφή.
Φοῖβε, σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω,
τιμῶν μαντεῖον ἕδραν·
κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι,
θεοῖσι δούλαν χέρ' ἔχειν,
οὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις,
εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν
οὐκ ἀποκάμνω.

Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ·
τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ·
τόδ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος
ὄνομα λέγω
Φοίβου τοῦ κατὰ ναόν.
ὦ Παιὰν, ὦ Παιὰν,
εὐαίων, εὐαίων
εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.
ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
δάφνας ὁλκοῖς·
χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω
γαίας παγὰν,
ἂν ἀποχεύονται Κασταλίας
δῖναι, νοτερὸν ὕδωρ
βάλλων, ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὤν.
εἶθ' οὕτως ἄρα Φοίβῳ
λατρεύων μὴ παυσαίμαν.
ἢ παυσαίμαν ἀγαθᾷ μοίρᾳ,
ἔα, ἔα·
φοιτῶσ' ἤδη, λείπουσίν τε
πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας.
αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς,
μηδ' εἰς χρυσήρεις οἴκους.
μάρψω σ' εὖ τόξοις, ὦ Ζηνὸς
κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
ἰσχὺν νικῶν.
ὅδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἑρέσσει
κύκνος. οὐκ ἄλλᾳ
φοινικοφαῆ πόδα κινήσεις;

οὐδέν σ' ἃ φόρμιγξ ἃ Φοίβου
σύμμολπος τόξων φύσαιτ' ἄν.
πάραγε πτέρυγας,
λίμνας τ' ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος.
αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσῃ,
τὰς καλλιφθόγγους ᾠδάς.
ἔα, ἔα·
τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσίπτας;
μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐναίας
παρφηρὰς θήσων τέκνοις;
ψαλμοί σ' ἐξοῦσιν τόξων.
οὐ πείσῃ; χωρῶν ἐν δίναις
ταῖς Ἀλφειοῦ, παιδοῦργε,
ἢ νάπος Ἰσθμίου,
ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτητε,
ναοί θ' οἱ Φοίβου.
κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι,
τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας
θνατοῖς. οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
Φοίβῳ δουλεύσω, πού λήξω
τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

ΧΟ. οὐκ ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθάναις στροφὴ α.
εὐκίονες ἦσαν αὐλαὶ
θεῶν μόνον, οὐδ' Ἀγυιάτιδες
θεραπεῖαι·
ἀλλά γε καὶ παρὰ Λοξίᾳ
τῷ Λατοῦς διδύμων προσώ-
πων καλλίφαρον φῶς.

ΙΩ. ἰδού, τᾷδ' ἄθρησον·

Δερναῖον ὕδραν ἐναίρει
χρυσέαις ἅρπαις ὁ Διὸς παῖς.
φίλα, πρόσιθ' ὅσσοισιν.
ΧΟ. ὁρῶ. ἀντιστροφὴ α.
ΙΩ. καὶ πέλας ἄλλος αὐτοῦ
πανὸν πυρίφλεκτον αἴρει.
ΧΟ. τίς ἄρ', ὃς ἐμαῖς μυθεύεται
παρὰ πήναισιν;
ΙΩ. ἀσπιστὰς Ἰόλαος, ὃς,
κοινοὺς αἰρόμενος πόκους,
Διῒ παιδὶ συναντλεῖ,
καὶ μὰν τόνδ' ἄθρησον,
πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου
τὰν πυριπνέουσαν ἐναίρει
τρισώματον ἀλκάν.
ΧΟ παντᾷ τοι βλέφαρον διέκυσε. στροφὴ β'.
ΙΩ. σκέψαι κλόνον ἐν τείχεσι
λαΐνοισι Γιγάντων.
ΧΟ. ὦδε διερκόμεσθ', ὦ φίλαι.
ΙΩ. λεύσσεις οὖν ἐπ' Ἐγκελάδῳ
γοργωπὸν πέλλουσαν ἴτυν;
ΧΟ. λεύσσω Παλλάδ', ἐμὰν θεόν.
ΙΩ. τί γάρ; κεραυνὸν ἀμφίπυρον ὄμβριμον
ἐν Διὸς ἐκηβόλοις χερσίν;
ΧΟ. ὁρῶ, τὸν δαΐον
Μίμαντα πυρὶ καταθαλοῖ.
καὶ Βρόμιος ἄλλον
ἀπολέμοισι κισσίνοισι βάκτροις
ἐναίρει γᾶς τέκνον ὁ Βακχεύς.

σὲ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ· ἀντιστροφὴ β'.
Θέμις γυάλων ὑπερβῆναι
λευκῷ ποδὶ γ';

ΙΩ. οὐ Θέμις, ὦ ξέναι.

ΧΟ. οὐδ' ἂν
ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν αὐδάν;

ΙΩ. τίνα δὲ θέλεις;

ΧΟ. ἆρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν
γᾶς Φοίβου κατέχει δόμος;

ΙΩ. στέμμασί γ' ἐνδυτὸς, ἀμφὶ δὲ Γοργόνες.

ΧΟ. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾷ.

ΙΩ. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων,
καί τι πυθέσθαι χρῄζετε Φοίβου,
πάριτ' εἰς θυμέλας· ἐπὶ δ' ἀσφάκτοις
μήλοισι δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.

ΧΟ. ἔχω μαθοῦσα Θεοῦ δὲ νόμον
οὐ παραβαίνομεν· ἃ δ' ἐκτὸς, ὅμμε τέρψει.

ΙΩ. πάντα θεᾶσθ', ὅ τι καὶ Θέμις, ὄμμασι.

ΧΟ. μεθεῖσαν δεσπόταις
Θεοῦ με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν.

ΙΩ. δμωαὶ δὲ τίνων κλῄζεσθε δάμων;

ΧΟ. Παλλάδος ἔνοικα
τρόφιμα μίλαθρα τῶν ἐμῶν τυράννων·
παροῦσας δ' ἀμφὶ τάδ' ἐρωτᾷς.

ΙΩ. γενναιότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον
τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἶ ποτ', ὦ γύναι.
γνοίη δ' ἂν ὡς τὰ πολλὰ γ' ἀνθρώπου πάρα,
τὸ σχῆμ' ἰδών τις, εἰ πέφυκεν εὐγενής.

ἔα.

ἀλλ᾽ ἐξέπληξάς μ᾽, ὄμμα συγκλήσασα σόν,
δακρύοις θ᾽ ὑγράνασ᾽ εὐγενῆ παρηίδα,
ὡς εἶδες ἁγνὰ Λοξίου χρηστήρια.
τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ᾽ ἦλθες, ὦ γύναι;
οὐ πάντες ἄλλοι, γύαλα λεύσσοντες θεοῦ, 255
χαίρουσιν, ἐνταῦθ᾽ ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ.
ΚΡ. ὦ ξένε, τὸ μέν σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει,
εἰς θαύματ᾽ ἐλθεῖν δακρύων ἐμῶν πέρι·
ἐγὼ δ᾽ ἰδοῦσα τοὐσδ᾽ Ἀπόλλωνος δόμους,
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινά· 260
οἵκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον, ἐνθάδ᾽ οὖσά που.
ὦ τλήμονες γυναῖκες, ὦ τολμήματα
θεῶν· τί δῆτα, ποῖ δίκην ἀνήσομεν,
ἢ τῶν κρατυνάντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;
ΙΩ. τί χρῆμ᾽ ἀνερεύνητα δυσθυμῇ, γύναι; 265
ΚΡ. οὐδέν· μεθῆκα τόξα· τἀπὶ τῷδε δὲ
ἐγώ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φρόντιζ᾽ ἔτι.
ΙΩ. τίς δ᾽ εἶ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίας πάτρας
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών;
ΚΡ. Κρέουσα μέν μοι τοὔνομ᾽· ἐκ δ᾽ Ἐρεχθέως 270
πέφυκα· πατρὶς γῆ δ᾽ Ἀθηναίων πόλις.
ΙΩ. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ᾽ ἄστυ, γενναίων θ᾽ ὕπο
τραφεῖσα πατέρων, ὥς σε θαυμάζω, γύναι.
ΚΡ. τοσαῦτα κεὐτυχοῦμεν, ὦ ξέν᾽, οὐ πέρα.
ΙΩ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς· 275
ΚΡ. τί χρῆμ᾽ ἐρωτᾷς, ὦ ξέν᾽; ἐκμαθεῖν θέλω.
ΙΩ. ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἔβλαστεν πατήρ;
ΚΡ. Ἐριχθόνιός γε· τὸ δὲ γένος μ᾽ οὐκ ὠφελεῖ.
ΙΩ. ἦ καί σφ᾽ Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο;

ΚΡ. εἰς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκοῦσά νιν.
ΙΩ. δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;
ΚΡ. Κέκροπός γε σώζειν παισὶν οὐχ ὁρώμενον.
ΙΩ. ἤκουσα λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς.
ΚΡ. τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ἥμαξαν πέτρας.
ΙΩ. εἶεν·
τί δαὶ τόδ'; ἆρ' ἀληθὲς, ἢ μάτην λόγος;
ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ.
ΙΩ. πατὴρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσε συγγόνους;
ΚΡ. ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν.
ΙΩ. σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνη;
ΚΡ. βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις.
ΙΩ. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός,
ΚΡ. πληγαὶ τριαίνης Ποντίου σφ' ἀπώλεσαν.
ΙΩ. Μακραὶ δὲ χῶρος ἔστ' ἐκεῖ κεκλῃσμένος;
ΚΡ. τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὡς μ' ἀνέμνησας τινός.
ΙΩ. τιμᾷ σφε Πύθιος, ἄστραπαί τε Πύθιαι.
ΚΡ. ἄτιμα τιμᾷ. μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν.
ΙΩ. τί δέ; στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;
ΚΡ. οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινά.
ΙΩ. πόσις δὲ τίς σ' ἔγημ' Ἀθηναίων, γύναι;
ΚΡ. σὺκ ἀστὸς, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός.
ΙΩ. τίς; εὐγενῆ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά.
ΚΡ. Ξοῦθος πεφυκὼς Αἰόλου Διός τ' ἄπο.
ΙΩ. καὶ πῶς ξένος σ' ὢν ἔσχεν οὖσαν ἐγγενῆ;
ΚΡ. Εὔβοι' Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις.
ΙΩ. ὅροις ὑγροῖσιν, ὡς λέγουσ', ὡρισμένη.
ΚΡ. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
ΙΩ. ἐπίκουρος ἐλθὼν, κἄτα τὸν γαμεῖ λέχος;

ΚΡ. φερνάς γε πολέμου καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.
ΙΩ. σὺν ἀνδρὶ δ' ἦκεις, ἢ μόνη, χρηστήρια;
ΚΡ. σὺν ἀνδρὶ· σηκοὺς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου.
ΙΩ. πότερα θεατὴς, ἢ χάριν μαντεύματων;
ΚΡ. κεἶνου τε Φοίβου θ' ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος.
ΙΩ. καρποῦ δ' ὕπερ γῆς ἦκετ', ἢ παίδων πέρι;
ΚΡ. ἄπαιδες ἐσμὲν, χρόνῳ δ' ἔχοντ' εὐνήματα.
ΙΩ. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ;
ΚΡ. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.-
ΙΩ. ὦ τλῆμον, ὡς, τἄλλ' εὐτυχοῦσ', οὐκ εὐτυχεῖς.
ΚΡ. σὺ δ' εἴ τις; ὡς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.
ΙΩ. τοῦ Θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος, εἰμί τ', ὦ γύναι.
ΚΡ. ἀνάθημα πόλεως, ἢ τίνος πραθεὶς ὕπο;
ΙΩ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, Λοξίου κεκλήμεθα.
ΚΡ. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις, ὦ ξέν', ἀντοικτείρομεν.
ΙΩ. ὡς μὴ εἰδόθ', ἥτις μ' ἔτεκεν, ἐξ ὅτου τ' ἔφυν.
ΚΡ. ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοῖσδέ γ', ἢ κατὰ στέγας;
ΙΩ. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος.
ΚΡ. παῖς δ' ὢν ἀφίκου ναὸν ἢ νεανίας;
ΙΩ. βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
ΚΡ. καί τις γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Δελφίδων;
ΙΩ. οὐ πώποτ' ἔγνων μαστόν· ἢ δ' ἔθρεψέ με-
ΚΡ. τίς, ὦ ταλαίπωρ'; ὡς νοσοῦσ' εὗρον νόσους.
ΙΩ. Φοίβου προφῆτις, μητέρ' ὡς νομίζομεν.
ΚΡ. εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφὴν πεκτημένος;
ΙΩ. βωμοί μ' ἔφερβον, ὑπιών τ' ἀεὶ ξένος.
ΚΡ. τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσ', ἥτις ποτ' ἦν ἄρα.
ΙΩ. ἀδίκημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως.
ΚΡ. ἔχεις δὲ βίοτον; εὖ γὰρ ἤσκησαι πάλαι.

ΙΩ. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν.
ΚΡ. οὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς;
ΙΩ. ἔχω γὰρ οὐδέν, ὦ γύναι, τεκμήριον.
ΚΡ. φεῦ·
πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταὐτ' ἄλλη γυνή.
ΙΩ. τίς; εἰπόν· εἴ μοι ξυλλάβοι, χαίροιμεν ἄν.
ΚΡ. ἧς οὔνεκ' ἦλθον δεῦρο, πρὶν πόσιν μολεῖν.
ΙΩ. ποῖόν τι χρῄζουσ'; ὡς ὑπουργήσω, γύναι.
ΚΡ. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη Φοίβου μαθεῖν.
ΙΩ. λέγοις ἄν. ἡμεῖς τἄλλα προξενήσομεν.
ΚΡ. ἄκουε δὴ τὸν μῦθον· ἀλλ' αἰδούμεθα.
ΙΩ. οὔ τ' ἆρα πράξεις οὐδέν· ἀργὸς ἡ θεός.
ΚΡ. Φοίβῳ μιγῆναί φησί τις φίλων ἐμῶν.
ΙΩ. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ', ὦ ξένη.
ΚΡ. καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός.
ΙΩ. οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.
ΚΡ. ὅ φησιν αὐτή, καὶ πέπονθεν ἄθλια.
ΙΩ. τί χρῆμα δράσασ', εἰ θεῷ συνεζύγη;
ΚΡ. τὸν παῖδ', ὃν ἔτεκεν, ἐξέθηκε δωμάτων.
ΙΩ. ὃ δ' ἐκτεθεὶς παῖς ποῦ 'στιν; εἰσορᾷ φάος;
ΚΡ. οὐκ οἶδεν οὐδείς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.
ΙΩ. εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τίνι τρόπῳ διεφθάρη;
ΚΡ. θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν.
ΙΩ. ποίῳ τόδ' ἔγνω χρωμένη τεκμηρίῳ;
ΚΡ. ἐλθοῦσ', ἵν' αὐτὸν ἐξέθηκ', οὐχ εὗρ' ἔτι.
ΙΩ. ἦν δὲ σταλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος;
ΚΡ. οὔ φησι· καίτοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.
ΙΩ. χρόνος δὲ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ;
ΚΡ. σοὶ ταὐτὸν ἦβης, εἴπερ ἦν, εἰχ' ἂν μέτρον.

ΙΩ. ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' ἀθλία.
ΚΡ. οὔκουν ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίκτει γόνον.
ΙΩ. τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβών;
ΚΡ. τὰ κοινὰ χαίρων, οὐ δίκαια δρᾷ, μόνος.
ΙΩ. οἴμοι· προσῳδὸς ἡ τύχη τῷ μῷ πάθει.
ΚΡ. καὶ σ', ὦ ξέν', οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν.
ΙΩ. καὶ μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔξαγ', οὗ λελήσμεθα.
ΚΡ. σιγῶ· πέραινε δ', ὧν σ' ἀνίστορῶ πέρι.
ΙΩ. οἶσθ' οὖν ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστά σοι;
ΚΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνῃ τῇ ταλαιπώρῳ νοσεῖ;
ΙΩ. πῶς ὁ θεὸς, ὃ λαθεῖν βούλεται, μαντεύσεται;
ΚΡ. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.
ΙΩ. αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ ξέλεγχέ νιν.
ΚΡ. ἀλγύνεται δέ γ' ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.
ΙΩ. οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε·
ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανεὶς
Φοῖβος δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι
δράσειεν ἄν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσου, γύναι·
τῷ γὰρ θεῷ τἀναντί' οὐ μαντευτέον·
εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν,
εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν
φράζειν, ἃ μὴ θέλουσιν, ἢ προβωμίοις
σφαγαῖσι μήλων, ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς.
ἄν γὰρ βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν,
ἀνόνητα κεκτήμεσθα τἀγάθ', ὦ γύναι·
ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελούμεθα.
ΧΟ. πολλαί γε πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν,
μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν· ἐν δ' ἂν εὐτυχὴς
μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίῳ.

ΚΡ. ὦ Φοῖβε, κἀκεῖ κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἶ
εἰς τὴν ἀπoῦσαν, ἥς πάρεισιν οἱ λόγοι.
σὺ γ' οὐκ ἔσωσας τὸν σὸν, ὃν σῶσαί σ' ἐχρῆν,
οὔθ' ἱστορoῦσῃ μητρὶ, μάντις ὢν, ἐρεῖς·
ὡς, εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ,
εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτέ.
ἀλλ' ἐᾶν παρέντα χρὴ τάδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ
κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν, ἃ βούλομαι.
ἀλλ', ὦ ξέν', εἰσορῶ γάρ εὐγενῆ πόσιν
Ξοῦθον πέλας δὴ τόνδε, τὰς Τροφωνίου
λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους
σίγα πρὸς ἄνδρα, μή τιν' αἰσχύνην λάβω,
διακονοῦσα κρυπτὰ, καὶ προβῇ λόγος,
οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν.
τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,
κἂν ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι
μισούμεθ'. οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν.
ΞΟ. πρῶτον μὲν ὁ θεὸς, τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων
λαβὼν ἀπαρχὰς, χαιρέτω, σύ τ', ὦ γύναι.
μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὀρῴωδίᾳ;
ΚΡ. οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' εἰς μέριμναν. ἀλλά μοι
λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις,
παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκαθήσεται.
ΞΟ. οὐκ ἠξίωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν
μαντεύμαθ'. ἓν γοῦν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με
πρὸς οἶκον ἥξειν οὐδέ σ' ἐκ χρηστηρίων.
ΚΡ. ὦ πότνια Φοίβου μῆτερ, εἰ γὰρ αἰσίως
ἔλθοιμεν, ἅ, τε νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν
ἐς παῖδα τὸν σὸν, μεταπέσοι βελτίονα.

ΞΟ. ἔσται τάδ᾽· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;
ΙΩ. ἡμῖς τά γ᾽ ἔξω· τῶν ἔσω δ᾽ ἄλλοις μέλει,
οἳ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, ὦ ξένε,
Δελφῶν ἀριστεῖς, οὓς ἐκλήρωσεν πάλος.
ΞΟ. καλῶς. ἔχω δὴ πάνθ᾽, ὅσων ἐχρῄζομεν.
στείχοιμ᾽ ἂν εἴσω; καὶ γὰρ, ὡς ἐγὼ κλύω,
χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
κοινὸν πρὸ ναοῦ· βουλόμεσθ᾽ ἐν ἡμέρᾳ
τῇδ᾽, αἰσία γάρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.
σὺ δ᾽ ἄμφι βωμοὺς, ὦ γύναι, δαφνηφόρους,
λαβοῦσα κλῶνας, εὐτέκνους εὔχου θεοῖς
χρησμούς μ᾽ ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.
ΚΡ. ἔσται τάδ᾽, ἔσται. λοξίας δ᾽ ἐὰν θέλῃ
νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀνυλαβεῖν ἁμαρτίας,
ἅπας μὲν οὐ γένοιτ᾽ ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
ὅσον δὲ χρῄζει, θεὸς γάρ ἐστι, δέξομαι.
ΙΩ. τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
κρυπτοῖσιν αἰεὶ λοιδοροῦσ᾽ αἰνίσσεται;
ἦτοι φιλοῦσα γ᾽ ἧς ὕπερ μαντεύεται,
ἢ καί τι σιγῶσ᾽, ὧν σιωπᾶσθαι χρεών;
ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἐρεχθέως τί μοι
μέλει; προσήκει τ᾽ οὐδάς; ἀλλὰ χρυσέαις
πρόχουσιν, ἐλθὼν εἰς ἀποῤῥαντήρια,
δρόσον καθήσω. νουθετητέος δέ μοι
Φοῖβος, τί πάσχων, παρθένους βίᾳ γαμᾶν,
προδίδωσι παῖδας, ἐκτεκνούμενος λάθρα,
θνήσκοντας ἀμελεῖ. μὴ σύ γ᾽· ἀλλ᾽, ἐπεὶ κρατεῖς,
ἀρετὰς δίωκε. καὶ γὰρ, ὅστις ἂν βροτῶν
κακὸς πεφύκῃ, ζημιοῦσιν οἱ θεοί.

πῶς οὖν δίκαιον, τοὺς νόμους ὑμῖν βροτοῖς
γράψαντας, αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι,
δίκας βιαίων δώσετ' ἀνθρώποις γάμων,
σὺ, καὶ Ποσειδῶν, Ζεύς θ', ὃς οὐρανοῦ κρατεῖ,
ναοὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.
τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
σπεύδοντες, ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακῶς
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ
μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.

ΧΟ. σὲ, τὰν ὠδίνων λοχίαν, στροφὴ.
Εἰλείθυιάν τε ἐμὰν
Ἀθάναν ἱκετεύω,
Προμηθεῖ Τιτᾶνι λοχευ-
θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
κορυφὰς Διός. ὦ πότνια Νίκα,
μόλε Πύθιον οἶκον,
Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
πταμένα πρὸς ἀγυιὰς,
Φοιβήϊος ἔνθα γᾶ,
μεσόμφαλος ἑστία,
παραχορευομένῳ τρίποδι
μαντεύματα κραίνει.
σὺ καὶ παῖς ἁ Λατογενὴς,
δύο θεαὶ, δύο παρθένοι,
κασίγνηται σεμναὶ τοῦ Φοίβου·
ἱκετεύσατε δ', ὦ κόραι,
τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως
γένος εὐτεκνίας χρονίου καθαροῖς

μαντεύμασι κύρσαι.
ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει ἀντιστροφή.
θνατοῖς εὐδαιμονίας,
ἀκίνητον ἀφορμὰν
τέκνων, οἷς ἂν καρποτρόφοι
λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
πατρίοισι νεάνιδες ἥβαι,
διαδέκτορα πλοῦτον
ὡς ἔξοντές γ' ἐκ πατέρων
ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις.
ἄλκά τε γὰρ ἐν κακοῖς,
σὺν τ' εὐτυχίαις, φίλον,
δορί τε γᾷ πατρίᾳ φέρει
σωτήριον ἀλκάν.
ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πάρος,
βασιλικῶν θαλάμων τ', εἶεν
τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων.
τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστυγῶ
βίον· ᾧ τε δοκεῖ, ψέγω.
μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς
εὔπαιδος ἐχοίμαν.
ὦ Πανὸς θακήματα, καὶ ἐπῳδός.
παραυλίζουσα πέτρα,
μυχοὶ δαισὶ μακραῖς,
ἵνα χορεύς στείβουσι ποδοῖν
Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι,
στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος ναῶν,
συρίγγων ὑπ' αἰόλας
λοχᾶς ὕμνων·

ὅταν αὐλίοις συρίζῃς,
ὦ Πάν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
ἵνα τεκοῦσά τις
παρθένος, ὦ μελέα, βρίφος Φοίβῳ
πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν
θηρσὶ νε φονίαν
δαῖτα, πικρῶν γάμων
ὕβριν. οὔτ' ἐπὶ κερκίσιν, οὔτε λόγοις,
φάτιν αἴσιον, εὐτυχίας μετέχειν
θεόθεν τέκνα θνατοῖς.

ΙΩ. πρόσπολοι γυναῖκες, αἳ, τῶνδ' ἀμφὶ κρηπίδας δόμων
θυοδόκων φρούρημ' ἔχουσαι, δεσπότην φυλάσσετε,
ἐκλίλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον
Λοῦθος, ἢ μίμνει κατ' οἶκον, ἱστορῶν ἄπαιδίαν;

ΧΟ. ἐν δόμοις ἔστ', ὦ ξέν'· οὔπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε·
ὡς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος, τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν
δοῦπον· ἐξιόντα τ' ἤδη δεσπότην ὁρῶν πάρα.

ΞΟ. ὦ τέκνον, χαῖρ'· ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέπουσά μοι.

ΙΩ. χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε, καὶ δύ' ὄντ' εὖ πράξομεν.

ΞΟ. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς, σώματος τ' ἀμφιπτυχάς.

ΙΩ. εὖ φρονεῖς μέν, ἦ σ' ἔμηνε θεοῦ τις, ὦ ξέν', βλάβη;

ΞΟ. σωφρονῶ, τὰ φίλτατ' εὑρὼν, εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι.

ΙΩ. παῦε· μὴ, ψαύσας, τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξῃς χερί.
ΞΟ. ἄψομαι, κοὐ φυσιάζω, τἄμὰ δ' εὑρίσκω φίλα. 535
ΙΩ. οὐκ ἀπαλλάξῃ, πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν;
ΞΟ. ὡς τί δὴ φεύγεις με, σαυτοῦ γνωρίσας τὰ φίλτατα;
ΙΩ. οὐ φιλῶ φρενοῦν ἀμούσους καὶ μεμηνότας ξένους.
ΞΟ. κτεῖνε καὶ πίμπρη· πατρὸς γὰρ, ἢν κτάνῃς, ἔσῃ φονεύς.
ΙΩ. ποῦ δέ μοι πατὴρ σύ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν ἐμοί; 540
ΞΟ. οὔ· τρέχων ὁ μῦθος ἂν σοὶ τἄμὰ σημήνειεν ἄν.
ΙΩ. καὶ τί μοι λέξεις;
ΞΟ. πατὴρ σός εἰμι, καὶ σὺ παῖς ἐμός.
ΙΩ. τίς λέγει τάδ';
ΞΟ. ὃς σ' ἔθρεψεν ὄντα Δοξίας ἐμόν.
ΙΩ. μαρτυρεῖς σαυτῷ.
ΞΟ. τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθὼν χρηστήρια.
ΙΩ. ἀσφαλὴς αἰνιγμ' ἀκούσας. 545
ΞΟ. οὐκ ἄρ' ὀρθ' ἀκούομεν;
ΙΩ. ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου;
ΞΟ. τὸν συναντήσαντά μοι-
ΙΩ. τίνα συνάντησιν;
ΞΟ. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ θεοῦ-
ΙΩ. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι;
ΞΟ. παῖδ' ἐμὸν πεφυκέναι.
ΙΩ. σὸν γεγῶτ', ἢ δῶρον ἄλλος;
ΞΟ. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμοῦ. 550
ΙΩ. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν;

ΞΟ. οὐκ ἄλλῳ, τέκνον.
ΙΩ. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἥκει;
ΞΟ. δύο μίαν θαυμάζομεν.
ΙΩ. ἔα· τίνος δε σοι πέφυκα μητρός;
ΞΟ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ΙΩ. οὐδὲ Φοῖβος εἶπε;
ΞΟ. τερφθεὶς τοῦτο, κεῖν' οὐκ ἠρόμην.
ΙΩ. γῆς ἆρ' ἐκπέφυκα μητρός.
ΞΟ. οὐ πέδον τίκτει τέκνα.
ΙΩ. πῶς ἂν οὖν εἴην σός;
ΞΟ. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ' εἰς τὸν θεόν.
ΙΩ. φέρε, λόγων ἅψώμεθ' ἄλλων.
ΞΟ. ταῦτ' ἄμεινον, ὦ τέκνον.
ΙΩ. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον;
ΞΟ. μωρία γε τοῦ νέου.
ΙΩ. πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθέως;
ΞΟ. οὐ γὰρ ὕστερόν γέ πω.
ΙΩ. ἆρα θῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας;
ΞΟ. τῷ χρόνῳ γε συντρέχει.
ΙΩ. κἄτα πῶς ἀφικύμεσθα δεῦρο;
ΞΟ. ταῦτ' ἀμηχανῶ.
ΙΩ. διὰ μακρᾶς ἦλθὼν κελεύθου.
ΞΟ. τοῦτο κἄμ' ἀπαιολεῖ.
ΙΩ. Πυθίαν δ' ἦλθες πάτραν πρίν;
ΞΟ. εἰς Φανάς γε Βακχίου
ΙΩ. προξένων δ' ἐν τῷ κατέσχες;
ΞΟ. ὅς με Δελφίσιν κόραις-
ΙΩ. ἐθίασέν σ', ἢ πῶς τάδ' αὐδᾷς;
ΞΟ. μαινάσιν τε Βακχίου

ΙΩ. ἔμφρον', ἢ κάτοινον ὄντα;
ΞΟ. Βακχίου πρὸς ἡδοναῖς.
ΙΩ. τοῦτ' ἐκεῖ νυν ἐσπάρημεν.
ΞΟ. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν, τέκνον.
ΙΩ. πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς;
ΞΟ. ἔκβολον κόρης ἴσως.
ΙΩ. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον.
ΞΟ. πατέρα νῦν δέχου, τέκνον.
ΙΩ. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός.
ΞΟ. εὖ φρονεῖς ἄρα.
ΙΩ. καὶ τί βουλόμεσθά γ' ἄλλο—
ΞΟ. νῦν ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾷν.
ΙΩ. ἢ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς:
ΞΟ. ᾗ σοί γε γίγνεται.
ΙΩ. ἦ θίγω δῆθ', οἵ μ' ἔφυσαν.
ΞΟ. πιθόμενός γε τῷ θεῷ.
ΙΩ. χαῖρέ μοι πάτερ.
ΞΟ. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε.
ΙΩ. ἡμέρα θ' ἡ νῦν παροῦσα.
ΞΟ. μακάριόν γ' ἔθηκέ με.
ΙΩ. ὦ φίλη μῆτερ, πότ' ἆρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον, ἢ πρὶν ἥτις εἶ ποτ', εἰςιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναίμεθα.
ΧΟ. κοιναὶ μὲν ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι·
ὅμως δὲ καὶ δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἂν τούς τ' Ἐρεχθέως δόμους.
ΞΟ. ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὴν ἀνεύρεσιν, θεὸς
ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ' ἐμοί τέ σε,
σύ τ' αὖ τὰ φίλταθ' εὗρες, οὐκ εἰδὼς πάρος.

ὃ δ' ἧξας ὀρθῶς, τοῦτο κἀμ' ἔχει πόθος,
ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὑρήσεις σέθεν,
ἐγώ θ', ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς.
χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ', ἴσως εὕροιμεν ἄν.
ἀλλ', ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητείαν τε σὴν,
εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρὶ,
οὗ σ' ἄλβιον μὲν σκῆπτρον ἀναμένει πατρὸς
πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ, θάτερον κοσῶν
δυοῖν, κεκλήσῃ δυσγενὴς πένης θ' ἅμα,
ἀλλ' εὐγενής τε καὶ πολυκτήμων βίου.
σιγᾷς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις,
εἰς φροντίδας δ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμονῆς
πάλιν μεταστὰς, δεῖμα προσβάλλεις πατρί;
ΙΩ. οὐ ταυτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων,
πρόσωθεν ὄντων, ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων.
ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
πατέρα σ' ἀνευρών· ὧν δὲ γιγνώσκω πέρι,
ἄκουσον· εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας
κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπείσακτον γένος,
ἵν' εἰσπεσοῦμαι, δύο νόσω κεκτημένος,
πατρούς τ' ἐπακτοῦ, καὐτὸς ὢν νοθαγενής.
καὶ τοῦτ' ἔχων τοὔνειδος, ἀσθενὴς μὲν ὢν
ὁ μηδὲν ὢν κἀξ οὐδένων κεκλήσομαι·
ἢν δ', εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὁρμηθεὶς ζυγὸν,
ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὕπο
μισησόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοὶ
σιγῶσι καὐ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα,
γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι,

οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφου πλέα·
τῶν δ' αὖ λογίων τε χρωμένων τε τῇ πόλει,
εἰς ἄξίωμα βὰς, πλέον φρουρήσομαι
ψήφοισιν· οὕτω γὰρ τάδ', ὦ πάτερ, φιλεῖ,
οἳ τὰς πόλεις ἔχουσι κἀξιώματα,
τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.
ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον, ἔπηλυς ὤν,
γυναῖκά θ', ὡς ἄτεκνον, ἢ, κοινουμένη
τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν, ἀπολαχοῦσα νῦν,
αὐτὴ καθ' αὑτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς,
πῶς οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
ὅταν παραστῶ σοὶ μὲν ἐγγύθεν ποδὸς,
ἡ δ', οὖσ' ἄτεκνος, τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς;
κἄτ' ἦν προδοὺς σὺ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς,
ἢ, τἀμὰ τιμῶν, δῶμα συγχέας ἔχῃς·
ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανασίμων
γυναῖκες εὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς.
ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω, πάτερ,
ἄπαιδα γηράσκουσαν· οὐ γὰρ ἄξία,
πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν οὖσ', ἀπαιδίαν νοσεῖν.
τυραννίδος δὲ, τῆς μάτην αἰνουμένης,
τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τἀν δόμοισι δὲ
λυπηρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχὴς,
ὅστις δεδοικὼς καὶ περιβλέπων βίαν
αἰῶνα τείνει; δημότης δ' ἂν εὐτυχὴς
ζῇν ἂν θέλοιμι μᾶλλον, ἢ τύραννος ὤν,
ᾧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ, κατθανεῖν φοβούμενος.
εἴποις ἄν, ὡς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,

πλουτεῖν τε κερπνόν. οὐ φιλῶ ψόφους κλύειν
ἐν χεροὶ σώζων ὄλβον, οὐδ' ἔχειν πόνους.
εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπουμένῳ.
ἃ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ', ἄκουσόν μου, πάτερ
τὴν φιλτάτην μὲν πρῶτον ἀνθρώπων σχολήν,
ὄχλον τε μέτριον· οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ
πονηρὸς οὐδείς· κεῖνο δ' οὐκ ἀνασχετὸν,
εἶκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν.
θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς, ἢ γόοισιν ἐν βροτῶν,
ὑπηρέτουν, χαίρουσιν οὐ γοώμενος.
καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμπον, οἳ δ' ἦκον ξένοι·
ὥσθ' ἡθὺς αἰεὶ, καινὸς ὤν, καινοῖσιν ἦν.
ὃ δ' εὐκτὸν ἀνθρώποισι, κἂν ἄκουσιν, ᾖ,
δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος ἡ φύσις θ' ἅμα
παρεῖχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννοούμενος,
κρείσσω νομίζω τἀνθάδ', ἢ τἀκεῖ, πάτερ.
ἃ δ' ἐμαυτῷ ζῆν· ἴση γὰρ ἡ χάρις,
μεγάλοισι χαίρειν, σμικρά θ' ἡδέως ἔχειν.
καλῶς ἔλεξας, εἴπερ, οἷς ἐγὼ φιλῶ,
ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.
ΧΟ. παῦσαι λόγων τῶνδ'· εὐτυχεῖν δ' ἐπίστασο.
θέλω γὰρ, οὐπέρ σ' εὗρον, ἄρξασθαι, τέκνον,
κρινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
θῦσαί θ', ἃ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν
καὶ νῦν μέν, ὡς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον,
δείπνοισι τέρψω· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς
ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὡς οὐκ ὄντ' ἐμέν·
καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι
λυπεῖν, ἄτεκνον οὖσαν, αὐτὸς εὐτυχῶν.

χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων, προσαίξομαι
δάμαρτ', ἐᾷν σε σκῆπτρα ταῦτ' ἔχειν χθονός.
Ἴωνα δ' ὀνομάζω σε, τῇ τύχῃ πρέπον,
ὅθ' οὕνεκ' ἀδύτων ἐξιόντι μοι θεοῦ
ἶχνος συνῆψας πρῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
πλήρωμ' ἀθροίσας, βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ
πρόσειπε, μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν.
ὑμῖν δὲ σιγᾶν, δμωΐδες, λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν.

ΙΩ. στείχομ' ἄν· ἓν δὲ τῆς τύχης ἄπεστί μοι·
εἰ μὴ γὰρ, ἥτις μ' ἔτεκεν, εὑρήσω, πάτερ,
ἄβίωτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεών,
ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἡ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
ὡς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥησία.
καθαρὰν γὰρ ἄν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος,
κἂν τοῖς λόγοισιν ᾖστὸς ᾖ, τό γε στόμα
δοῦλον πέπαται, κοὐκ ἔχει παῤῥησίαν.

ΧΟ. ὁρῶ δάκρυα μὲν, καὶ πενθίμους ἄλλας στρ.
γε στεναγμῶν εἰσβολάς,
ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδίαν
πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ,
αὐτὴ δ' ἄπαις ᾖ καὶ λελειμμένη τέκνων.
τίν', ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς,
ἔχρησας εἰς ὑμνῳδίαν;
πόθεν ὁ παῖς οὗτ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
τρόφιμος ἐξέβα, γυναικῶν τίνος;
οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα,
μή τιν' ἔχῃ δόλον.
δειμαίνω συμφορὰν,

ἐφ᾽ ὃ ποτε βάσεται.
ἄτοπος ἄτοπα μὲν
παραδίδωσί μοι,
τῳδί ποτ᾽ εὔφημα.
ἄχει δόλον τύχαν θ᾽ ὁ παῖς,
ἄλλων τραφεὶς ἀφ᾽ αἱμάτων.
τίς οὐ τάδε ξυνοίσεται;
φίλαι, πότερ᾽ ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς απ.
εἰς οὓς γεγωνήσομεν
πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ᾽ ἔχουσ᾽, ἐλπίδων
μέταχος ἦν τλάμων;
νῦν δ᾽ ἡ μὲν ἔῤῥει συμφοραῖς, ὃ δ᾽ εὐτυχεῖ,
πολιὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας.
πόσις δ᾽ ἀτίετος φίλων.
μέλεος, ὃς, Θυραῖος ἐλθὼν δόμους,
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσε τύχης.
ὄλοιτ᾽, ὄλοιτ᾽, ὦ πότνιαν
ἐξαπαφὼν ἐμὰν,
καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
καλλίφλογα πέλανον
ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας.
τὸ δ᾽ ἐμὸν εἴσεται
* * * * * * φίλα
τυραννίδος, τυραννίδος.
ἦ δὴ πελάσας, δειπνων κυρεῖ ἐπῳδὸς
παῖς καὶ πατὴρ νέος νέων,
ἵνα δειράδες Παρνασσοῦ,
πέτρας ἔχουσαι σκόπελον
οὐράνιόν θ᾽ ἕδραν,

ἵνα Βάκχιος, ἀμφιπύρους ἀνέχων
πεύκας, λαιψηρὰ πηδᾷ
νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις.
μήποτ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς,
νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν, θάνοι·
στενομένα γὰρ ἂν πόλις ἔχοι
σκῆψιν, ξενικὸν εἰσβολάν.
ἅλις, ἃς ὁ πάρος ἀρχαγὸς
ὢν Ἐρεχθεὺς ἄναξ.

ΚΡ. ὦ πρέσβυ παιδαγὼγ' Ἐρεχθέως, πατρὸς
τοὐμοῦ ποτ' ὄντος, ἡνίκ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,
ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,
ὡς μοι συνησθῇς, εἴ τι Λοξίας ἄναξ
θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο.
σὺν τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς·
ἢ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακὸν,
εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκύ.
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμόν ποτε,
δέσποιν' ὅμως οὐσ', ἀντικηδεύω πατρός.

ΠΡ. ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων
ἤθη φυλάσσεις, κοὐ καταισχύναι' ἔχεις
τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους αὐτόχθονας.
ἦλθ' ἔλκε πρὸς μέλαθρα, καὶ κόμιζέ με·
αἰπεινά μοι μαντεῖα· τοῦ γήρως δέ μοι,
συνεκπονοῦσα κῶλον, ἰατρὸς γενοῦ.

ΚΡ. ἕπου νυν· ἴχνος δ' ἐκφύλασσ', ὅπου τιθῇς.

ΠΡ. ἰδού·
τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.

ΚΡ. βάκτρῳ δ' ἐριδου περιφερῆ στίβον χθονός.

ΠΡ. καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.
ΚΡ. ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ πάρεσκέ πω.
ΠΡ. οὔκουν ἑκών γε, τοῦ δ' ἄκοντος οὐ κρατῶ.
ΚΡ. γυναῖκες, ἱστῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
δούλευμα πιστὸν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις
βέβηκε παίδων, ὥνπερ οὕνεχ' ἥκομεν;
σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μηνύσετε,
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χαράν.
ΧΟ. ἰὼ δαῖμον.
ΚΡ. τὸ φροίμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές.
ΧΟ. ἰὼ τλᾶμον.
ἀλλ' ἦ τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ;
εἶεν· τί δρῶμεν, θάνατος ὧν κεῖται πέρι;
ΚΡ. τίς ἥδε μοῦσα, χ' ὧ φόβος τίνων πέρι;
ΧΟ. εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν, ἢ τί δράσομεν;
ΚΡ. εἴφ'· ὡς ἔχεις γε συμφορᾶν τιν' εἰς ἐμέ.
ΧΟ. εἰρήσεταί τοι, κεἰ θανεῖν μέλλω διπλῆ.
οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν', οὐδὲ μαστῷ σῷ προσαρμόσαι τάδε.
ΠΡ. ὦ μοι· θάνοιμι, θύγατερ.
ΚΡ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ,
συμφορᾶς ἔλαβον, ἔπαθον, ἄχος ἀβίωτον, ὦ φί-
λαι. στροφὴ ὰ
ΠΡ. διοιχόμεσθα, τέκνον.
ΚΡ. αἴ, αἴ, αἴ, αἴ.
διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με
πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.
ΠΡ. μή πω στενάξῃς—
ΚΡ. ἀλλὰ πάρεισι γόοι.

ΠΡ. πρὶν ἂν μάθωμεν-
ΚΡ. ἄγγελίαν τίνα μοι;
ΠΡ. εἰ ταὐτὰ πράσσων δεσπότης τῆς συμφορᾶς 785
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.
ΧΟ. κείνῳ μέν, ὦ γεραιέ, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν· ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.
ΚΡ. τὸ δ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον στροφὴ β'.
ἔλακες ἄχος ἐμοὶ στένειν. 790
ΠΡ. πότερα δὲ φῦνον δεῖ γυναικὸς ἔκ τινος
τὸν παῖδ', ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;
ΧΟ. ἤδη πεφυκότ' ἐκτελῆ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρῆν δ' ἐγώ.
ΚΡ. πῶς φῄς; στροφὴ γ'. 795
ἄφατον, ἄφατον, ἀναύδητον
λόγον ἐμοὶ θροεῖς.
ΠΡ. κἄμοιγε.
ΚΡ. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνεται
σαφέστερόν μοι φράζε, χ' ὥστις ἔσθ' ὁ παῖς.
ΧΟ. ὅτῳ ξυνάντησιεν ἐκ θεοῦ συθεὶς 800
πρώτῳ πύσις σὸς, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.
ΚΡ. ὀττοτοττοῖ. στροφὴ δ'.
τὸ δ' ἐμὸν ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν
ἆρα βίοτον· ἐρημίᾳ δ' ὀρφανοὺς δόμους οἰκήσω.
τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ συνῆψ' ἔχνος ποδὸς 805
πόσις ταλαίνης; πῶς δέ; πρῦ νιν εἰσιδών;
ΧΟ. οἶσθ', ὦ φίλη δέσποινα, τὸν νεανίαν,
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὗτός ἐσθ' ὁ παῖς.
ΚΡ. ἂν' ὑγρὸν ἀμπταίην αἰθέρα στροφὴ ε'.
πρόσω γαίας Ἑλλανίας, 810

ἀστέρας ἐσπερίους.
οἷον, οἷον ἄλγος ἔπαθον.
ΠΡ. ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατὴρ,
οἶσθ', ἢ σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει;
ΧΟ. Ἴων', ἐπείπερ πρῶτος ἥντησεν πατρί.
ΠΡ. μητρὸς δὲ ποίας ἐστίν;
ΧΟ. οὐκ ἔχω φράσαι.
φροῦδος δ', ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ, γέρον,
παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια,
σκηνὰς ἐς ἱερὰς τῇσδε λαθραίως πόσις,
κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ.
ΠΡ. δέσποινα, προδεδόμεσθα, σὺν γὰρ σοὶ νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρός· καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεσθα, δωμάτων τ' Ἐρεχθέως
ἐκβαλλόμεσθα. καὶ σὸν οὐ στυγῶν πόσιν,
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον, ἢ κεῖνον, φιλῶν·
ὅστις σε γήμας, ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν
καὶ δῶμα, καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκπαρπούμενος
λάθρα πέφηνεν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω.
ἐπεί σ' ἄτεκνον ᾔσθετ', οὐκ ἔστεργέ σοι
ὅμοιος εἶναι τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν·
λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα, νυμφεύσας λάθρα,
τὸν παῖδ' ἔφυσεν· ἐξενωμένον δέ τῳ
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὁ δ' ἐν Θεοῦ
δόμοισιν ἄφετος, ὡς λάθοι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὡς ᾔσθετ' ἐκτεθραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἔπεισε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.
κᾆθ' ὁ Θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὧδε δ' ἐψεύσατο,

πάλαι τρέφων τὸν παῖδα, κᾄπλεκε πλοκὰς
τοιάσδ᾽· ἁλοὺς μὲν, ἀνέφερ᾽ εἰς τὸν δαίμονα·
λαθὼν δὲ, καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων,
τυραννίδ᾽ αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς.
καινὸν δὲ τοὔνομ᾽ ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον,
Ἴων ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.
οἴμοι, κακούργους ἄνδρας ὡς ἀεὶ στυγῶ,
οἳ, συντιθέντες τἄδικ᾽, εἶτα μηχαναῖς
κοσμοῦσι. φαῦλον χρηστὸν ἂν λαβεῖν φίλον
θέλοιμι μᾶλλον, ἢ κακὸν σοφώτερον.
καὶ τῶνδ᾽ ἁπάντων ἔσχατον πείσῃ κακὸν,
ἀμήτορ᾽, ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινὸς
γυναικὸς, εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν.
ἁπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακὸν, εἰ παρ᾽ εὐγενοῦς
μητρὸς, πιθών σε, σὴν λέγων ἀπαιδίαν,
ἐσῴκισ᾽ οἴκους· εἰ δέ σοι τόδ᾽ ἦν πικρὸν,
τῶν Αἰόλου νιν χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾷν·
ἢ γὰρ, ξίφος λαβοῦσαν, ἢ δόλῳ τινὶ,
ἢ φαρμάκοισι, σὸν κατακτεῖναι πόσιν,
καὶ παῖδα, πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν.
εἰ γάρ γ᾽ ὑφήσεις τοῦδ᾽, ἀπαλλάξῃ βίου.
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος,
ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θάτερον.
ἐγὼ μὲν οὖν σοι καὶ συνεκπονεῖν θέλω,
καὶ συμφονεύειν παῖδ᾽, ἐπεισελθὼν δόμους,
οὗ δαῖθ᾽ ὁπλίζει· καὶ τροφεῖα δεσπόταις
ἀποδοὺς θανεῖν τε, ζῶν τε φέγγος εἰσορᾷν.
ἓν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,

τοὔνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων
οὐδεὶς κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ.
ΧΟ. κἄγώ, φίλη δέσποινα, συμφορὰν θέλω
κοινουμένη τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς.
ΚΡ. ὦ ψυχά, πῶς σιγαίσω; πῶς δὲ
σκοτίας ἀναφήνω εὐνάς;
αἰδοῦς ἀπολειφθῶ;
τί γὰρ ἐμπρόσθιον κώλυμ' ἔτι μοι;
πρὸς τίν' ἄγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς;
οὐ πύσις ἡμῶν προδότης γέγονεν;
στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων.
φροῦδαι δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι
χρῄζουσα καλῶς, οὐκ ἐδυνάσθην,
σιγῶσα γάμους,
σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.
ἀλλ' οὔ, τὸ Διὸς πολύαστρον ἕδος,
καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν,
λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
πότνιαν ἄκτάν,
οὐκέτι κρύψω λίχος, ὡς στέργων
ἄπονισαμένη φῶτων ἔσομαι.
στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαί,
ψυχὰ δ' ἄλγεῖ, κακοβουλευθεῖσ'
ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων,
οὗς ἀποδείξω
λέκτρων προδότας ἀχαρίστους.
ὦ τᾶς ἐπταφθόγγου μέλπων
κιθάρας ἐνοπάν, ἃ τ' ἀγραύλοις
κίρκοισιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ

μουσᾶν ὕμνους εὐαχήτους,
σοὶ μομφὰν, ὦ Λατοῦς παῖ,
πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω.
ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν
μαρμαίρων, εὖ τ' εἰς κόλπους
κρόκεα πέταλα φέρεσιν ἔδρεπον,
ἀνθίζειν χρυσανταυγῆ.
λευκοῖς δ' ἐμφύσας καρποῖς
χειρῶν, εἰς ἄντρου κοίτας
κραυγάν μ', ὦ μᾶτερ, μ' αὐδῶσαν,
θεὸς ὁμευνέτας
ἄγες ἀναιδείᾳ,
Κύπριδι χάριν πρᾶσσων.
τίκτω δ' ἃ δύστηνός σοι
κοῦρον, τὸν, φρίκα μητρός,
εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν ὰν,
ἵνα μὲ λέχεσι μελέαν μελέοις
ἐζεύξω τὰν δύστανον.
οἴμοι μοι. καὶ νῦν ἔρᾳ
πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνᾳ
παῖς μοι καὶ σὸς τλάμων.
σὺ δὲ κιθάρᾳ κλάζεις,
παιᾶνας μέλπων.
ὢή· τὸν Λατοῦς αὐδῶ,
ὃς γ' ὁμφὰν κληροῖς
πρὸς χρυσέους θάκους καὶ
γαίας μεσομφεῖς ἕδρας·
εἰς οὓς αὐδὰν καρίξω.
ἰὼ κακὸς εὐγάτωρ,

ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφείᾳ
χάριν οὐ προλαβών,
παῖδ' ἐς οἴκους οἰκίζεις·
ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σός γ' ἀμαθὴς
οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεὶς, οἰκεῖα
σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας.
μισεῖ σ' ἁ Λῆλος καὶ δάφνας
ἔρνεα, φοίνικα παρ' ἁβροκόμαν,
ἔνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο
Λατὼ Λίοισί σε καρποῖς.

ΧΟ. οἴμοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται
κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

ΠΡ. ὦ θύγατερ, οὗτοι σὸν βλέπων ἐμπίπλαμαι
πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ,
πρύμνηθεν αἴρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο·
οὓς ἐκβαλοῦσα, τῶν παρεστώτων κακῶν
μετῆλθες ἄλλον πημάτων κακὰς ὁδούς.
τί φῄς; τίνα λόγον Λοξίου κατηγορεῖς;
ποῖον τεκεῖν φῂς παῖδα; ποῦ θεῖναι πόλεως
θῆρσὶν φίλον τύμβευμ'; ἄνελθέ μοι πάλιν.

ΚΡ. αἰσχύνομαι μὲν σ', ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.

ΠΡ. ὡς συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις.

ΚΡ. ἄκουε τοίνυν. οἶσθα Κεκροπίας πέτρας
πρόσβορρον ἴχνιον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν;

ΠΡ. οἶδ', ἔνθα Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πέλας.

ΚΡ. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.

ΠΡ. τίν'; ὡς ἅπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις.

ΚΡ. Φοίβῳ συνῆψ' ἄκουσα δύστηνον γάμον.

ΠΡ. ὦ θύγατερ, ἆρ' ἦν ταῦθ', ἃ γ' ἠσθόμην ἐγώ;
ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἀληθῆ δ' εἰ λέγοις, φαίημεν ἄν.
ΠΡ. νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔστενες λάθρα;
ΚΡ. τοῦτ' ἦν, ἃ νῦν σοὶ φανερὰ σημαίνω κακά.
ΠΡ. κἄτ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;
ΚΡ. ἔτεκον. ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων, γέρον·
ΠΡ. ποῦ; τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;
ΚΡ. μόνη κατ' ἄντρον, οὗπερ ἐζεύχθην γάμοις.
ΠΡ. ὁ παῖς δὲ ποῦ 'στιν, ἵνα σὺ μηκέτ' ᾖς ἄπαις;
ΚΡ. τέθνηκεν, ὦ γεραιέ, θηρσὶν ἐκτεθείς.
ΠΡ. τέθνηκ'; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;
ΚΡ. οὐκ ἤρκεσ'· ᾄδου δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.
ΠΡ. τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε.
ΚΡ. ἡμεῖς ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις.
ΠΡ. οὐδὲ ξυνῄδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνου;
ΚΡ. αἱ ξυμφοραί γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
ΠΡ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
ΚΡ. πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη
ΠΡ. φεῦ·
τλήμων σὺ τόλμης· ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν.
ΚΡ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
ΠΡ. μαστὸν διώκοντ', ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
ΚΡ. ἐνταῦθ', ἵν' οὐκ ὤν, ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ.
ΠΡ. σοὶ δ' ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
ΚΡ. ὡς τὸν θεὸν σώζοντα τὸν γ' αὐτοῦ γόνον.
ΠΡ. οἴμοι· δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται.
ΚΡ. τί, κρᾶτα κρύψας, ὦ γέρον δακρυρροεῖς;
ΠΡ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.
ΚΡ. τὰ θνητὰ τοιαῦτ'· οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.

ΠΡ. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων, θύγατερ, ἀντεχώμεθα.
ΚΡ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
ΠΡ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν.
ΚΡ. καὶ πῶς τὰ κρείσσω, θνητὸς οὖσ', ὑπερδράμω;
ΠΡ. πίμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.
ΚΡ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄθην ἔχω.
ΠΡ. τὰ δυνατὰ νῦν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
ΚΡ. αἰδούμεθ' εὐνὰς τὰς τόθ', ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
ΠΡ. νῦν δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.
ΚΡ. πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατόν· ὡς θέλοιμί γ' ἄν.
ΠΡ. ξιφηφόρους σοὺς ὁπλίσασ' ὀπάονας.
ΚΡ. στείχοιμ' ἄν. ἀλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;
ΠΡ. ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὗ θοινᾷ φίλους.
ΚΡ. ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.
ΠΡ. ὦ μοι· κακίζῃ; φέρε σὺ νῦν βουλεύ τι.
ΚΡ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια.
ΠΡ. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
ΚΡ. ἄκουε τοίνυν. οἶσθα γηγενῆ μάχην;
ΠΡ. οἶδ', ἣν Φλέγρᾳ Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
ΚΡ. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας.
ΠΡ. ἦ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον;
ΚΡ. ναί· καί νιν ἔκτεινε ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
ΠΡ. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας;
ΚΡ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον.
ΠΡ. ὄρ' οὗτος ἔσθ' ὁ μῦθος, ὃν κλύω πάλαι;
ΚΡ. ταύτης Ἀθάναν δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχειν.
ΠΡ. ἣν Αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
ΚΡ. τόδ' ἔσχεν ὄνομα, θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ.
ΠΡ. τί δῆτα, θύγατερ, τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος;

ΚΡ. Ἐριχθόνιον οἶσθ'; ἦ τί γ' οὐ μέλλεις, γέρον;
ΠΡ. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε Γῆ;
ΚΡ. τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ-
ΠΡ. τί χρῆμα; μᾶλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
ΚΡ. δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.
ΠΡ. ἰσχὺν ἔχοντ' ἄν τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
ΚΡ. τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀνεσφόρον νόσων.
ΠΡ. ἐν τῷ καθέψασ' ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
ΚΡ. χρυσοῖσι δεσμοῖς. ὁ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
ΠΡ. κείνου δὲ κατθανόντος, εἷς σ' ἀφίκετο;
ΚΡ. ναί· κἀπὶ καρπῷ γ' αὖτ' ἐγὼ χερὸς φέρω.
ΠΡ. πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς;
ΚΡ. κοίλης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνος —
ΠΡ. τί τῷδε χρῆσθε; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;
ΚΡ. νόσους ἀπείργει καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
ΠΡ. ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς, ὃν λέγεις, τί δρᾷ;
ΚΡ. κτείνει, δρακόντων ἰὸν ὧν τῶν Γοργόνων.
ΠΡ. εἰς ἓν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς;
ΚΡ. χωρίς· κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται.
ΠΡ. ὦ φιλτάτη παῖ, πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ.
ΚΡ. τούτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσῃ.
ΠΡ. πού; καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾷν δ' ἐμόν.
ΚΡ. ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοὐμὸν μόλῃ.
ΠΡ. οὐκ εὖ τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὰρ τοὐμὸν ψέγεις.
ΚΡ. πῶς; ἆρ' ὑπείδου τοῦθ', ὃ κἄμ' εἰσέρχεται;
ΠΡ. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, κεἰ μὴ κτενεῖς.
ΚΡ. ὀρθῶς· φθονεῖν γάρ φασι μητρυιὰς τέκνοις.
ΠΡ. αὐτοῦ νυν αὐτὸν κτεῖν', ἵν' ἀρνήσῃ φόνους.
ΚΡ. προλάζυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.

ΠΡ. καὶ σὸν γε λήσεις πόσιν, ἃ σε σπεύδει λαθεῖν.
ΚΡ. οἶσθ' οὖν ὃ δράσον; χεῖρὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
χρύσωμ' Ἀθάνας τόδε, παλαιὸν ὄργανον,
θὶς θὼν, ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις,
θείπνων ὅταν λήγωσι, καὶ σπονδὰς θεοῖς
μίλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε,
κάθες, βαλὼν εἰς πῶμα τῷ κεανίᾳ·
ἐδίᾳ δὲ, μὴ δὲ πᾶσι, χωρίσας πρτὸν
τῷ τῶν ἐμῶν μίλλοντι δεσπόζειν δόμων.
κἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν, οὔποθ' ἥσεται
πλευτὰς Ἀθήνας· κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
ΠΡ. σὺ μὲν νυν εἶσω προξένων μίθες πόδα.
ἡμεῖς δ', ἐφ' ᾧ τετύγμεθ', ἐκπονήσομεν.
ὦ γεραιὲ πούς, κεανίας γενοῦ
ἔργοισι, καὶ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι.
ἐκθρὸν δ' ἐπ' ἄνδρα στεῖχε δεσποτῶν μέτα,
καὶ συμφόνευε, καὶ συνεξαίρει δόμων.
τὴν δ' εὐσέβειαν αὐτυχοῦσι μὲν καλὸν
τιμᾶν· ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
θέλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος.
ΧΟ. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ πᾶν στροφὴ ἐ.
νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
καὶ μεθαμερίων, δίδωσον
δυσθανάτων κρατήρων πλη-
ρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
πάντα, πότνι' ἐμοὶ,
χθονίας Γοργοῦς λαι-
μοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν,
τῷ τῶν Ἐρεχθειδῶν

δόμων ἐφαπτομένῳ.
μηδέ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
πόλεως ἀνάσσοι,
πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν.
εἰ δ' ἀτελὴς θάνατος, σπουδαί τε δεσποι- ἀντ. ά.
νας, ὅ, τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας,
ἃ τε νῦν φέρετ' ἐλπὶς, ἢ θη-
κτὸν ξίφος, ἢ δαίμων ἐξά-
ψειν βρόχον ἀμφὶ δέρῃ.
πάθεσι πάθεα δ' ἐξ-
ανύτουσ', εἰς ἄλλας
βιότου μορφὰς πάτεισιν.
οὐ γὰρ δόμων γ' ἐτέρους
ἄρχοντας ἀλλοδαποὺς
ζῶσά ποτ' ὀμμάτων ἐν φαεναῖς
ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς
ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων.
αἰσχύνομαι τὸν πολύῤῥυμνον στροφὴ β'.
Θεόν, εἰ περὶ καλλιχόροισι παγαῖς
λαμπάδα Θεωρὸν Εἰκάδων
ὄψεται ἐννύχιος, ἄϋπνος ὤν,
ὅτε καὶ Διὸς ἀστερωπὸς
ἀνεχόρευσεν αἰθήρ,
χορεύει δὲ Σελάνα,
καὶ πεντήκοντα κοῦραι
Νηρέος, αἳ κατὰ πόντον
ἀεννάων τε ποταμῶν
δίνας χορευόμεναι
τὰν χρυσεοστέφανον κόραν

καὶ ματέρα σεμνὰν,
ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν
ἄλλων πόνον τ' εἰσπεσεῖν
ὁ Φοίβειος ἀλάτας.
ὁρᾶθ', ὅσοι δυσκελάδοισι ἀντιστροφὴ β'.
κατὰ Μοῦσαν ἰόντες ἀείδεθ' ὕμνοις
ἁμέτερα λέχεα καὶ γάμους
Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους,
ὅσον εὐσεβείᾳ κρατοῦμεν
ἄδικον ἄρότον ἀνδρῶν.
παλίμφαμος ἀοιδὰ,
καὶ Μούσιος ἄνδρας ἵστω
δυσκέλαδος ἁμφὶ λέκτρων.
δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
παίδων ἀμνημοσύναν,
οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν
οἴκοισι φυτεύσας
δεσποίνᾳ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
ἄλλαν θέμενος χάριν,
νόθου παιδὸς ἔκυρσεν.
ΘΕ. κλειναὶ γυναῖκες, ποῦ κόρην Ἐρεχθέως
δέσποιναν εὕρω; πανταχῇ γὰρ ἄστεος
ζητῶν νιν, ἐξέπλησα, κοὐκ ἔχω λαβεῖν.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία
ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνας φέρεις;
ΘΕ. θηρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' αἱ πιχώριοι χθονὸς
ζητοῦσιν αὐτὴν ὡς θάνῃ πετρουμένη.
ΧΟ. οἴμοι. τί λέξεις; οὔτι που κελήμεθα
κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον;

ΘΕ. ἐγνώσμεθ' ἐξ ἴσου κἂν ὑστάτοις κακοῖς.
ΧΟ. ὤφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
ΘΕ· τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον
ἔξεῦρεν ὁ θεὸς, οὐ μιανθῆναι θέλων.
ΧΟ. πῶς; ἀντιάζω σ' ἱκέτις, ἔξειπεῖν τάδε.
πεπυσμένοι γὰρ, εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεὼν,
ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εὖ θ' ὁρᾶν φάος.
ΘΕ. ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ὤχετ' ἐκλιπὼν
πύσις Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν,
πρὸς δεῖπνα θυσίας θ', ἃς θεοῖς ὡπλίζετο,
Ξοῦθος μὲν ὤχετ', ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ
Βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
δεύσειε δισσὰς παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων,
λέξας· σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἄμφηρεις μένων
σκηνὰς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασι·
θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν, ἦν μακρὸν χρόνον
μενῶ, παροῦσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοις.
λαβὼν δὲ μόσχους, ὤχεθ'· ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάταις ἰδρύεθ', ἡλίου φλογὸς
καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας βολὰς
ἀκτῖνος, οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας βίον,
πλέθρου σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον,
μέτρημ' ἔχουσαν τοὖν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἀριθμὸν, ὥς λέγουσιν οἱ σοφοὶ,
ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν.
λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα,
κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,

ἀνάθημα δίου παιδὸς, οὓς Ἡρακλέης
Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῷ.
ἐνῆν δ' ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαί·
Οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ·
ἵππους μὲν ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα
Ἥλιος ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος·
μελάμπεπλος δὲ Νὺξ ἀσείρωτον ζυγοῖς
ὄχημ' ἔπαλλεν, ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ·
Πλειὰς μὲν ᾔει μεσοπόρου δι' αἰθέρος
ὅ, τε ξιφήρης Ὠρίων· ὕπερθε δὲ
Ἄρκτος, στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλῳ·
κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω
μηνὸς διχήρης, Ὑάδες τε, ναυτίλοις
σαφέστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος
Ἕως, διώκουσ' ἄστρα. τοίχοισιν δ' ἔπι
ἤμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
εὐηρέτμους ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν,
καὶ μεξόθηρας φῶτας, ἱππείας τ' ἄγρας,
ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα·
κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
σπείρας συνειλίσσοντ', Ἀθηναίων τινὸς
ἀκάθημα· χρυσέους τ' ἐν μέσῳ συσσιτίῳ
κρητῆρας ἔστησ'. ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ,
κῆρυξ ἀνεῖπε, τὸν θέλοντ' ἐγχώριον
ἐς δαῖτα χωρεῖν. ὡς δ' ἐπληρώθη στέγη,
στεφάνοισι κοσμηθέντες, εὐόχθου βορᾶς
ψυχὴν ἐπλήρουν. ὡς δ' ἀνεῖσαν ἡδονὴν
[δείπνων], παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον
ἔστη· γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν,

πρόθυμα πρᾶσσων. ἔκτε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ
χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα, κἀξεθυμία
σμύρνης ἱδρῶτα, χρυσέων τ' ἐκπωμάτων
ἦρχ', αὐτὸς αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον.
ἐπεὶ δ' ἐς αὐλοὺς ἦκεν ἐς κρατῆρά τε
καινὸν, γέρων ἔλεξ'· ἀφαρπάζειν χρεὼν
σὴν ῥᾳδίως τεύχη σμικρὰ, μεγάλα δ' εἰσφέρειν,
ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἴδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν.
ἦν δὴ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτους
χρυσέας τε φιάλας· ὁ δὲ, λαβὼν ἑξαίρετον,
ὡς τῷ νέῳ δὴ δεσπότῃ χάριν φέρων,
ἔδυκε πλῆρες τεῦχος, εἰς οἶνον βαλὼν
ὃ φασι δοῦναι φάρμακον δραστήριον
θέσκοιναν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος.
κοὔθελις τάδ' ᾖδειν. ἐν χεροῖν ἔχοντι δὲ
σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι,
βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο.
ὁ δ', ὡς ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς,
οἰωνὸν ἔθετο, κἀκέλευσ' ἄλλον νέον
κρατῆρα πληροῦν, τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ
δίδωσι γαίᾳ, πᾶσί τ' ἐκποτὴν δίειν λέγει.
σιγὴ δ' ὑπῆλθεν· ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσου
κρατῆρας ἱεροὺς Βυβλίνου τε πώματος.
κἀν τῷδε μόχθῳ πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις
κῶμος πελειῶν· λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
ἄτρεστα ναίουσ'· ὡς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
κεῖς αὐτὸ χείλη, πώματος κεχρημένοι,
καθῆκαν· εἶλκον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένας·
καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄκοσος ἦν λοιβὴ θεοῦ·

ἦ δ' ἔζετ', ἔνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος,
ποτοῦ τ' ἐγεύσατ', εὐθὺς εὔπτερον δέμας
ἔστησε κἀβάκχευσεν, ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὅπα
ἄξυνετον, αἰάζουσ'· ἐθάμβησεν δὲ πᾶς
θοινατόρων ὅμιλος ὄρνιθος πόνους·
θνήσκει δ', ἀπασπαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
χηλὰς παρεῖσα. γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη
ὑπὲρ τραπέζης ἦλθ' ὁ μαντευτὸς γόνος,
βοᾷ δέ· τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν;
σήμαινε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία,
καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα.
εὐθὺς δ' ἐρευνᾷ, γραῖαν ὠλένην λαβών,
ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἔχον θ' ἅλοι.
ὤφθη δὲ, καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις
τόλμας Κρεούσης πώματός τε μηχανάς.
θεῖ δ' εὐθὺς ἔξω, συλλαβὼν θοινάτορας,
ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας,
κἀν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς, λέγει·
ὦ γαῖα σεμνὴ, τῆς Ἐρεχθέως ὕπο
ξένης γυναικὸς φαρμάκοισι θνήσκομεν.
Δελφῶν δ' ἄνακτες ὧρισαν πετρορρίφῃ
θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν οὐ ψήφῳ μιᾷ
τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν, ἦν τ' ἀνακτόροις
φόνον τιθεῖσαν· πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις
τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα,
τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.

Χ(). οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστι θανάτου σύστημα.
παρατροπὰ μελέᾳ μοι.

φανερὰ γὰρ, φανερὰ τάδ' ἤδη,
σπονδὰς ἐκ Διονύσου βοτρύων θοᾶς
ἐχίδνας σταγόσι μιγνυμένας φόνῳ·
φανερὰ θύματα νεκτέρων.
συμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
λύσιμοι δὲ καταφθοραί.
δέσποινα, τίνα
φυγὰν πτερόεσσαν, ἢ
χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν
πορευθῶ, θανάτου λύσιμον
ἄταν ἀποφεύγουσα, τεθριππων
ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσ', ἢ
πρύμνας ἐπὶ ναῶν;
οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χρῄζων
θεὸς ἐκλίπτει.
τί ποτ', ὦ μέλεα δέσποινα, μέλει
ψυχῇ σε παθεῖν; ἆρα, θέλουσαι
δρᾶσαί τι κακὸν τοὺς πέλας, αὐταὶ
πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκαιον;

ΚΡ. πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγάς,
Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσ', ἔκδοτος δὲ γίγνομαι.

ΧΟ. ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφοράς, ἵν' εἰ τύχῃς.

ΚΡ. ποῖ φύγω δῆτ'; ἐκ κακῶν γὰρ προὔλαβον μόγις
πόδα,
μὴ θανεῖν· κλοπῇ δ' ἀφῖγμαι, διαφυγοῦσα πολεμίους.

ΧΟ. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ', ἢ 'πὶ βωμόν;

ΚΡ. καὶ τί μοι πλέον τόδε;

ΧΟ. ἰκέτιν οὐ θέμις φονεύειν.

ΚΡ. τῷ νόμῳ δὲ γ' ὄλλυμαι.
ΧΟ. χειρία γ' ἁλοῦσα.
ΚΡ. καὶ μὴν οἵδ' ἀγωνισταὶ πικροὶ
δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις.
ΧΟ. ἵζε νῦν πυρᾶς ἔπι.
κἂν θάνῃς γὰρ ἐνθάδ' οὖσα, τοῖς ἀποκτείνασί σε
προστρόπαιον αἷμα θήσεις. οἷστέον δὲ τὴν τύχην.
ΙΩ. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρὸς,
οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας, ἢ πυρὸς
δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα;
ᾗ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν· οὐδ' ἥσσων ἔφυ
Γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἔμελλέ με κτανεῖν.
λάζυσθ', ἵν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους
κόμης καταξήνωσι Παρνησοῦ πλάκες,
ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται.
ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος, πρὶν ἐς πόλιν
μολεῖν Ἀθηνῶν χ' ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν.
ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμην φρένας
τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενής τ' ἔφυς.
εἴσω γὰρ ἄν με περιβαλοῦσα δωμάτων,
ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς ᾅδου δόμους.
ἀλλ' οὔτε βωμὸς, οὔτ' Ἀπόλλωνος δόμος
σώσει σ'· ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς ἐμοὶ κρείσσων πάρα
καὶ μητρὶ τῇ μῇ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
ἄπεστιν αὐτῆς, τοὔνομ' οὐκ ἄπεστί πω.
ἴδεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην
οἵαν ἔπλεξ', οὐ βωμὸν ἔπτηξεν θεοῦ,
ὡς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων.
ΚΡ. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ,

ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς τοῦ θεοῦ θ', ἵν' ἔσταμεν.
ΙΩ. τί δ' ἔστι Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
ΚΡ. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν.
ΙΩ. κἄπειτ' ἔκτεινες φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
ΚΡ. ἄλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρὸς δὲ σοῦ.
ΙΩ. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρὸς δ' οὐσίαν λέγω.
ΚΡ. οὐκοῦν τότ' ἦσθα· νῦν δ' ἐγὼ, σὺ δ' οὐκέτ' εἶ.
ΙΩ. οὐκ εὐσεβεῖς γε, τἀμὰ δ' εὐσεβῆ τότ' ἦν.
ΚΡ. ἔκτεινα δ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
ΙΩ. οὕτοι σὺν ὅπλοισιν ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα.
ΚΡ. μάλιστα· κἀπίμπρας γ' Ἐρεχθέως δόμους.
ΙΩ. ποίοισι δαλοῖς, ἢ πυρὸς ποίᾳ φλογί;
ΚΡ. ἔμελλες οἰκεῖν τἄμ', ἐμοῦ βίᾳ λαβών.
ΙΩ. πατρός γε γῆν διδόντος, ἣν ἐκτήσατο.
ΚΡ. τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος;
ΙΩ. ὅπλοισιν αὖτὴν, οὐ λόγοις, ἐρρύσατο.
ΚΡ. ἐπίκουρος οἰκήτωρ γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός.
ΙΩ. κἄπειτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;
ΚΡ. ὡς μὴ θάνοιμί γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.
ΙΩ. φονεῖς, ἅπαις οὖσ', εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με;
ΚΡ. σὺ τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους;
ΙΩ. ἡμῖν δέ γ' ἄλλα πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος;
ΚΡ. ὅσ' ἀσπὶς ἔγχος θ'· ἥδε σοι παμπησία.
ΙΩ. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἕδρας.
ΚΡ. τὴν σὴν ὅπου σου μητέρ' ἔστι νουθέτει.
ΙΩ. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν, κτείνουσ' ἐμέ;
ΚΡ. ἢν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδέ μ' ἀφάξαι θέλῃς.
ΙΩ. τίς ἡδονὴ σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι;
ΚΕ. λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο.

ΙΩ. φεῦ.
δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς
ἔθηκεν ὁ θεός, οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς.
τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν,
ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν
θεῶν πονηρὰν χεῖρα· τοῖσι δ' ἐνδίκοις
ἱερὰ καθίζειν, ὅστις ἠδικεῖτ', ἐχρῆν,
καὶ μὴ 'πὶ ταὐτὸ τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ὅσον
τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα, τόν τε μή, θεῶν πάρα.
ΠΤ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον
λιποῦσα, Φοίβου προφῆτις, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.
ΙΩ. χαῖρ', ὦ φίλη μοι μῆτερ, οὐ τεκοῦσά περ.
ΠΤ. ἀλλ' οὖν λεγώμεθ'· ἢ φάτις δ' οὐ μοι πικρά.
ΙΩ. ἤκουσας, ὡς μ' ἔκτεινεν ἥδε μηχαναῖς;
ΠΤ. ἤκουσα· καὶ σύ γ', ὠμὸς ὤν, ἁμαρτάνεις.
ΙΩ. οὐ χρὴ με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;
ΠΤ. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε.
ΙΩ. ἡμεῖς δὲ μητρυιαῖς γε, πάσχοντες κακῶς.
ΠΤ. μὴ ταῦτα· λείπων ἱερὰ καὶ στείχων πάτραν.
ΙΩ. τί δή με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεών;
ΠΤ. καθαρῶς Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.
ΙΩ. καθαρὸς ἅπας τοι, πολεμίους ὃς ἂν κτάνῃ.
ΠΤ. μὴ σύ γε, παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ', οὓς ἔχω, λόγους.
ΙΩ. λέγοις ἄν· εὖνους δ' οὖσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς.
ΠΤ. ὁρᾷς τόδ' ἄγγος χερὸς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς;
ΙΩ. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.
ΠΤ. ἐν τῇδέ σ' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.
ΙΩ. τί φῄς; ὁ μῦθος εἰσανήνεκται νέος.

ΠΥ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά· νῦν δὲ δείκνυμεν.
ΙΩ. πῶς οὖν ἔκρυπτες τόδε, λαβοῦσ' ἡμᾶς πάλαι;
ΠΥ. ὁ θεός σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν.
ΙΩ. νῦν δ' οὐχὶ χρῄζει; τῷ τάδε γνῶναί με χρή;
ΠΥ. πατέρα κατειπὼν, τῆσδέ σ' ἐκπέμπει χθονός.
ΙΩ. σὺ δ' ἐκ κελευσμῶν, ἢ πόθεν, σώζεις τάδε;
ΠΥ. ἐνθυμίον μοι τόδε τίθησι Λοξίας.
ΙΩ. τί χρῆμα δράσειν; λέγε, πέραινε σοὺς λόγους.
ΠΥ. σῶσαι τόδ' εὕρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
ΙΩ. ἔχει δέ μοι τι κέρδος, ἢ τίνα βλάβην;
ΠΥ. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν· οἶσθα σύ;
ΙΩ. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα.
ΠΥ. ἐπεί γ' ὁ δαίμων βούλεται· πάροιθε δ' οὔ.
ΙΩ. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἦδ' ἡμέρα.
ΠΥ. λαβὼν νυν αὐτὰ, τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει·
πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσίαν Εὐρώπης θ' ὅρους,
γνώσῃ τάδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἕκατί σε
ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,
ἃ κεῖνος ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν
σῶσαί θ'· ὅτου δ' ἐβούλεθ', οὐκ ἔχω λέγειν.
ἦδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε
ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἵν' ἦν κεκρυμμένα.
καὶ χαῖρ'· ἴσον γάρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.
ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρή·
πρῶτον μὲν, εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε
ἐς τούσδε ναοὺς ἐξέθηκε παρθένος·
ἔπειτα δ', εἴ τις Ἑλλάς. ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα, Φοίβου θ', ὃς μετέσχε τῆς τύχης.
ΙΩ. φεῦ, φεῦ· κατ' ὄσσων ὡς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ,
ἐκεῖσε τὸν νοῦν δούς, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με,

κρυφαῖα νυμφιυθεῖσ', ἀπημπόλα λάθρᾳ,
καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχεν. ἀλλ' ἀνώνυμος
ἐν θεοῦ μελάθροις εἶχον οἰκίαν βίου.
τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρησιά· τοῦ δὲ δαίμονος
βαρέα· χρόνον γάρ, ὅν μ' ἐχρῆν ἐν ἀγκάλαις
μητρὸς τρυφῆσαι, καί τι τερφθῆναι βίου,
ἀπεστερήθην φιλτάτης μητρὸς τροφῆς.
τλήμων δέ χ' ἡ τεκοῦσά μ', ὡς ταὐτὸν πάθος
πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.
καὶ νῦν, λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ', οἵαν θεᾷ
ἀνάθημ', ἵν' εὕρω μηδὲν ὧν εὖ βούλομαι.
εἰ γάρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
εὑρεῖν κάκιον μητέρ', ἢ σιγῶντ' ἐᾷν.
ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς.
καίτοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ
πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ' ὅς γ' ἔσωσέ μοι.
ἀνοικτέον τάδ' ἐστὶ, καὶ τολμητέον·
τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐδ' ὑπερβαίην ποτ' ἄν.
ὦ στέμματ' ἱερά, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
καὶ σύνδεθ', οἷσι ταῦτ' ἐφρουρήθη φίλα;
ἰδοὺ περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου,
ὡς οὐ γεγήρακ' ἔκ τινος θεηλάτου,
εἰρώς τ' ἄπεστι πλεγμάτων. ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι.
ΚΡ. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ;
ΧΟ. σιγᾶν σὺ πολλὰ καὶ πάροιθεν οἶσθά μοι.
ΚΡ. οὐκ ἐν σιωπῇ ταῦτά· μή με νουθέτει.
ὁρῶ γὰρ ἄγγος, ᾧ 'ξέθηκ' ἐγώ ποτε
σέ γ', ὦ τέκνον μοι, βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον,
Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρὰς πτερῳφεῖς

λείψω δὲ βωμὸν τόνδε, κεἰ θανεῖν με χρή.
ΙΩ. λάζυσθε τήνδε· θεομανὴς γὰρ ἥλατο,
βωμοῦ λιποῦσα ξόανα. δεῖτε δ' ὠλένας,
ΚΡ. σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν, ὡς ἀνθέξομαι
καὶ τῆσδε, καὶ σοῦ, τῶν τε σῶν κεκρυμμένων.
ΙΩ. τάδ' οὐχὶ δεινά; ῥυσιάζομαι λόγῳ.
ΚΡ. οὐκ, ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὑρίσκῃ φίλος.
ΙΩ. ἐγὼ φίλος σός; κᾆτά μ' ἔκτεινες λάθρα;
ΚΡ. παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.
ΙΩ. παῦσαι πλέκουσα· λήψομαι δ' ἐγὼ καλῶς.
ΚΡ. εἰς τοῦθ' ἱκοίμην, τοῦδε τοξεύω, τέκνον.
ΙΩ. κενὸν τόδ' ἄγγος, ἢ στέγει πλήρωμά τι;
ΚΡ. σά γ' ἔνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε.
ΙΩ. καὶ τοὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς, πρὶν εἰσιδεῖν;
ΚΡ. κἂν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι.
ΙΩ. λέγ'· ὡς ἔχει τι δεινὸν ἡ τόλμα γέ σου.
ΚΡ. σκέψασθ', ὃ παῖς ποτ' οὖσ' ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.
ΙΩ. ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.
ΚΡ. οὐ τέλεον, οἷον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.
ΙΩ. μορφὴν ἔχον τίν'; ὡς με μὴ ταύτῃ λάβῃς.
ΚΡ. Γοργὼν μὲν ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων.
ΙΩ. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;
ΚΡ. κεκρασπέδωταί τ' ὄφεσιν Αἰγίδος τρόπον.
ΙΩ. ἰδού·
τόδ' ἔσθ' ὕφασμα, θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν.
ΚΡ. ὦ χρόνιον ἱστῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν.
ΙΩ. ἔστιν τι πρὸς τῷγ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;
ΚΡ. δράκοντες ἀρχαῖόν τι παγχρύσῳ γένυι.
ΙΩ. δώρημ' Ἀθάνας, ἣ τέκν' ἐντρέφειν λέγει;
ΚΡ. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.

ΙΩ. τί δρᾷν, τί χρῆσθαι; φράζε μοι χρυσώματα.
ΚΡ. δέραια παιδὶ νεογόνῳ φέρειν, τέκνον.
ΙΩ. ἔνεισιν οἵδε· τὸ δὲ τρίτον ποθῶ μαθεῖν.
ΚΡ. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ἣν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος ἐξηνέγκατο·
ὃς, εἴπερ ἐστὶν, οὔποτ' ἐκλείπει χλόην·
θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγώς.
ΙΩ. ὦ φιλτάτη μοι μῆτερ, ἆσμενός σ' ἰδὼν,
πρὸς ἆσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας.
ΚΡ. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίου, στρ. α'
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεός, ἐν χεροῖν σ' ἔχω,
ἄελπτον εὕρημ', ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων
χθόνιον μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδόκουν ναίειν.
ΙΩ. ἀλλ', ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ κατθανών τε κοὐ θανὼν φαντάζομαι.
ΚΡ. ἰὼ, ἰὼ· λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ, στροφὴ β'.
τίν' αὐδὰν ἄὐσω,
βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά;
πόθεν ἐλάβομεν χαράν;
ΙΩ. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἤ ποτε,
μῆτερ, παρέστη τῶνδ', ὅπως σός εἰμ' ἐγώ.
ΚΡ. ἔτι φόβῳ τρέμω. στροφὴ γ'.
ΙΩ. μῶν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα;
ΚΡ. τὰς γὰρ ἐλπίδας ἀπέβαλον πρύσω.
ἰὼ γύναι, πόθεν ἔλαβες ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν;
τίν' ἀνὰ χεῖρα δόμους ἔβα Λοξίου;
ΙΩ. Θεῖον τόδ'· ἀλλὰ ταπίλοιπα τῆς τύχης
εὐδαιμονοῖμεν, ὡς τὰ πρόσθε δυστυχῆ.
ΚΡ. τέκνον, οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλογὴ, στροφὴ δ'

γόοις δὲ ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ.
νῦν δὲ γενειάσι πάρα σέθεν πνέω,
μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς.
ΙΩ. τοὐμὸν λέγουσα καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγεις.
ΚΡ. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμέν, οὐδ' ἄτεκνοι· στροφὴ ε'.
δῶμα δ' ἐστιοῦται, τάδε δ' ἔχει τυράννους·
ἄνηβᾷ δ' Ἐρεχθεύς· ὅ, τε γηγενέτας
δόμος οὐκέτι νύκτας δέρκεται,
ἁλίου δ' ἀναβλέπει λαμπάσι.
ΙΩ. μῆτερ, παρών μοι καὶ πατὴρ μετασχέτω
τῆς ἡδονῆς τῆσδ', ἥς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ.
ΚΡ. ὦ τέκνον, τί φῄς; στροφὴ ς'.
ΙΩ. οἷον οἷον ἀνελέγχομαι.
ΚΡ. πῶς εἶπας; ἄλλοθεν γέγονας γὰρ, ἄλλοθεν.
ΙΩ. ᾧ μοι· νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σόν.
ΚΡ. οὐχ ὑπὸ λαμπάδων στροφὴ ζ'.
οὐδὲ χορευμάτων
ὑμέναιος ἐμὸς, τέκνον,
ἔτικτε σὸν κάρα.
ΙΩ. αἴ, αἴ· πέφυκα δυσγενὴς, μῆτερ, πόθεν;
ΚΡ. ἴστω Γοργοφόνα — στροφὴ η'.
ΙΩ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
ΚΡ. ἃ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς
τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θάσσει.
ΙΩ. λέγεις μοι δόλια κοὐ σαφῆ τάδε.
ΚΡ. παρ' ἀηδόνιον πέτραν Φοίβῳ —
ΙΩ. τί Φοῖβον αὐδᾷς;
ΚΡ. κρυπτόμενον λέχος ἠὐνάσθην.
ΙΩ. λέγ' ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν εὐτυχές τέ μοι.

ΚΡ. δεκάτῳ δέ σε μηνὸς ἐν κύκλῳ στροφὴ θ'
κρύφιον ὠδῖν' ἔτεκον Φοίβῳ.
ΙΩ. ὦ φίλτατ' εἰποῦσ', εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
ΚΡ. παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος στροφὴ ι'
σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τάδε
ἐνῆψα, κερκίδος ἐμᾶς πλάνους.
γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῷ
τροφεῖα ματρὸς, οὐδὲ λουτρὰ χεροῖν.
ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον,
οἰωνῶν γαμφηλαῖς
φόνευμα θοίναμά τ', εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ.
ΙΩ. ὦ δεινὰ τλᾶσα μῆτερ.
ΚΡ. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα, σὰν στροφὴ ιά.
ψυχὰν ἀπέβαλον, τέκνον·
ἔκτεινά σ' ἄκουσα.
ΙΩ. ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.
ΚΡ. ἰώ, δειναὶ μὲν τότε τύχαι, στροφὴ ιβ'.
δειλαιὰ δὲ καὶ τάδε.
ἑλισσόμεθ' ἐκεῖθεν
ἐνθάδε δυστυχίαισιν,
εὐτυχίαις τε πάλιν.
μεθίσταται δὲ πνεύματα.
μενέτω· τὰ πάροιθεν ἅλις κακά· νῦν
δ' ἐγένετό τις οὖρος ἐκ κακῶν, ὦ παῖ.
ΧΟ. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ
ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
ΙΩ. ὦ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν,
καὶ δυστυχῆσαι, καὖθις αὖ πρᾶξαι καλῶς,
τύχη, παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
μητέρα φονεῦσαι, καὶ παθεῖν ἀνάξια.

φρεῦ·
ἆρ' ἐν φαεννᾶῖς ἡλίου περιπτυχᾶῖς
ἔνεστι πάντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν;
φίλον μὲν οὖν σ' εὕρημα, μῆτερ, εὕρομεν,
καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτὸν ὡς ἡμᾶς τόδε·
τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι.
δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖρ γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω,
καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
ὅρα σὺ, μῆτερ, μὴ σφαλεῖσ', ἃ παρθένοις
ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους,
ἔπειτα τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν,
καὶ, τοὐμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
Φοίβῳ τεκεῖν με φῇς, τεκοῦσ' οὐκ ἐκ θεοῦ.

ΚΡ. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασίν ποτε
Νίκην Ἀθηνᾶν Ζηνὸς γηγενεῖς ἔπι,
οὐκ ἔστιν ὅστις σοι πατὴρ θνητῶν, τέκνον,
ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας ἄναξ.

ΙΩ. πῶς οὖν τὸν αὑτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλῳ πατρὶ,
Ξούθου τέ φησι παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;

ΚΡ. πεφυκέναι μὲν οὐχί, δωρεῖται δέ σε,
αὑτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ
δοίη τὸν αὑτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.

ΙΩ. ὁ θεὸς ἀληθὴς, ἢ μάτην μαντεύεται,
ἐμοῦ ταράσσει, μῆτερ, εἰκότως φρένα.

ΚΡ. ἄκουσόν νυν, ἃ μ' ἐσῆλθεν, ὦ τέκνον.
εὐεργετῶν σε Λοξίας εἰς εὐγενῆ
δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος,
οὐκ ἔσχες ἂν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους,
οὔτ' ὄνομα πατρός· πῶς γάρ; οὔ γ' ἐγὼ γάμους

ἔκρυπτον αὐτὴ, καί σ' ἀπέκτεινον λάθρα;
δ δ' ὠφελῶν σε προστίθησ' ἄλλῳ πατρί.
ΙΩ. οὐχ ὧδε φαύλως αὖτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον, εἰσελθὼν δόμους,
εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς, εἴτε Λοξίου.
ἔα· τίς οἴκων θυοδόκων ὑπερτελὴς
ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;
φεύγωμεν, ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν.
ΑΘ. μὴ φεύγετ'· οὐ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
ἀλλ' ἔν τ' Ἀθήναις κἀνθάδ' οὖσαν εὐμενῆ.
ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθονὸς,
Παλλὰς, δρόμῳ σπεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα·
ὃς εἰς μὲν ὄψιν σφῶν μολεῖν οὐκ ἠξίου,
μὴ τῶν πάροιθε μέμψις εἰς μέσον μόλῃ·
ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
ὡς ἥδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρὸς,
δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φύσασί σε,
ἀλλ' ὡς κομίζῃς οἶκον εὐγενέστατον.
ἐπεὶ δ' ἀνῴχθη πρᾶγμα μηνυθὲν τόδε,
θανεῖν σε δείσας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων,
καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχανοῖς ἐρρύσατο.
ἔμελλε δ' αὐτὰ δικασιωπήσας ἄναξ
ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωριεῖν ταύτην τε σὴν,
σέ θ', ὡς πέφυκας τῆσδε καὶ Φοίβου πατρός·
ἀλλ', ὡς περαίνω πρᾶγμα, καὶ χρησμοὺς θεᾷ
ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματ', εἰσακούσατον.
λαβοῦσα τόνδε παῖδα, Κεκροπίαν χθόνα
χώρει, Κρέουσα, κεἰς θρόνους τυραννικοὺς
ἵδρυσον· ἐκ γὰρ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς,

δίκαιος ἄρχειν τῆς γ' ἐμῆς ὅδε χθονός.
ἔσται τ' ἀν' Ἑλλάδ' εὐκλεὴς· οἱ τοῦδε γὰρ
παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ῥίζης μιᾶς,
ἐπώνυμοι γῆς κἀπιφυλίου χθονὸς
λαῶν ἔσονται, οἰκόπελον οἳ ναίουσ' ἐμόν.
Τελέων μὲν ἔσται πρῶτος, εἶτα δεύτερον
Ὁπλητες, Ἐργαδεῖς τ', ἐμῆς τ' ἀπ' Αἰγίδος
ἔμφυλον ἔξουσ' Αἰγικορεῖς. οἱ τῶνδε δ' αὖ
παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ
Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις,
χέρσους τε παράλους, ὃ σθένος τῇ μῇ χθονὶ
δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἠπείροιν δυοῖν
πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς
Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν
Ἴωνες ὀνομασθέντες ἕξουσι κλέος.
Ξούθῳ δὲ καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος,
Δῶρος μέν, ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται
πόλις κατ' αἶαν Πελοπίαν γ'· ὁ δεύτερος
Ἀχαιός, ὃς γῆς παραλίας Ῥίου πέλας
τύραννος ἔσται, κἀπισημανθήσεται
κείνου κεκλῆσθαι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἔπραξε· πρῶτα μὲν
ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλους.
ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα, κἀπέθου
ἐν σπαργάνοισιν, ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας
Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος,
ἔθρεψέ τ', οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
νῦν οὖν σιώπα, παῖς ὅδ' ὡς πέφυκε σός,
ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχῃ,
σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχουσ' ἦῃς, γύναι.

καὶ χαίρετ' · ἐκ γὰρ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων
εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.

ΙΩ. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστίᾳ
σοὺς λόγους ἐκδεξόμεσθα · πειθόμαι δ' εἶναι πατρὸς
Λοξίου καὶ τῆσδε · καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν.

ΚΡ. τἀμὰ νῦν ἄκουσον · αἰνῶ Φοῖβον, οὐκ αἰνοῦσα πρίν,
οὔνεχ', οὗ ποτ' ἠμέλησε παιδός, ἀποδίδωσί μοι
αἵδε δ' εὐωποὶ πύλαι μοὶ καὶ θεοῦ χρηστήρια,
δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα, νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρας
ἡδέως ἐκρημνάμεσθα, καὶ προσεννέπω πύλας.

ΑΘ. ἦνεσ' οὕνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦσ' ἀεί ποτ
χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, εἰς τέλος δ' οὐκ ἀσθενῆ.

ΚΡ. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους.

ΑΘ. στείχεθ', ἕψομαι δ' ἐγώ.

ΚΡ. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδουρὸς καὶ φιλοῦσά γε πτόλιν.

ΑΘ. εἰς θρόνους γ' ἵζου παλαιούς.

ΚΡ. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι.

ΧΟ. ὦ Διὸς Λητοῦς τ', Ἄπολλον, χαῖρ' · ὅτῳ δ' ἐλαύνεται
συμφοραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρρεῖν χρεών ·
εἰς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων,
οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφύκασ', οὔποτ' εὖ πράξειαν ἄν.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάραν τὴν Κρέοντος, παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θήβαις, αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν, Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους ἐκποιήσων. Πάντων δὲ περιγενόμενος, ἐπὶ πᾶσιν εἰς ᾅδου κατῆλθε· καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν, ὡς εἴη τεθνηκώς. Στασιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον —

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ΜΕΓΑΡΑ.

ΛΥΚΟΣ.

ΙΡΙΣ.

ΛΥΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ Θηβαίων γερόντων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΑΜ. Τίς τὸν Διὸς σύλλεκτρον οὐκ οἶδε βροτῶν
Ἀργεῖον Ἀμφιτρύων', ὃν Ἀλκαῖός ποτε
ἔτικτεν ὁ Περσέως, πάτερα τόνδ' Ἡρακλέους;
ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν, ἔνθ' ὁ γηγενὴς
Σπαρτῶν στάχυς γ' ἔβλαστεν, ὧν γένους Ἄρης
ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἳ Κάδμου πόλιν
τεκνοῦσι παίδων παισίν· ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων, Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
Κρέων δὲ Μεγάρας τῆσδε γίγνεται πατήρ,
ἣν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοί ποτε
λαπτῷ συνηλάλαξαν, ἡνίκ' εἰς ἐμοὺς
δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
λιπὼν δὲ Θήβας, οὗ κατῳκίσθην ἐγώ,
Μεγάραν δὲ τήνδε πενθερούς τε παῖς ἐμός,
Ἀργεῖα τείχη καὶ Κυκλωπείαν πόλιν
ᾤρεξατ' οἰκεῖν, ἣν ἐγὼ φεύγω, κτανὼν
Ἠλεκτρυῶνα. συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
ἐξευμαρίζων, καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν

ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἰθ' Ἥρας ὕπο
κέντροις δαμασθεὶς, εἴτε τοῦ χρεὼν μέτα·
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνους·
τὸ λοίσθιον δὲ, Ταινάρου διὰ στόμα
βέβηκ' ἐς ᾅδου, τὸν τρισώματον κύνα
εἰς φῶς ἀνάξων· ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν.
γέρων δὲ δή τίς ἐστι Καδμείων λόγος,
ὡς ἦν πάρος Λίρκης τις εὐνήτωρ Λύκος,
τὴν ἐπιπάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
τῷ λευκοπώλῳ πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
Ἀμφίον' ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνω Διός·
οὓς ταὐτὸν ὄνομα παῖς πατρὸς κεκλημένος,
Καδμεῖος οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολών,
κτείνει Κρέοντα, καὶ κτανὼν ἄρχει χθονὸς,
στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν.
ἡμῖν δὲ κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον
κακὸν μέγιστον, ὡς ἔοικε, γίγνεται.
τοὐμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς,
ὁ κλεινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων, Λύκος,
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
κτανὼν δάμαρτά θ', ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον,
κἄμ', εἴ τι δὴ χρὴ κἄμ' ἐν ἀνδράσιν λέγειν,
γέροντ' ἄχρεῖον· μή ποθ' οἵδ' ἠνδρωμένοι
μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
ἐγὼ δὲ, λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασιν
τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν, ἡνίκα χθονὸς
μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμὸς,
σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους,
βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διὸς,

ὃν, καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ', ἱδρύσατο
Μινύας κρατήσας δύμὸς εὐγενὴς τόκος.
πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν,
σίτων, ποτῶν, ἐσθῆτος, ἀστρώτῳ πέδῳ
πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
δόμων καθήμεθ', ἀπορίᾳ σωτηρίας.
φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὁρῶ φίλους,
οἱ δ', ὄντες ὀρθῶς, ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία,
ἧς μή ποτ', ὅστις καὶ μέσως εὖ νους ἐμοὶ,
τύχοι φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.
ΜΕ. ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὃς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν,
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς,
ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἰς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
ὃς οὕνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ,
ἔχων τυραννίδ', ἧς μικραὶ λόγχαι πέρι
πηδῶσ' ἔρωτι, σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
ἔχων δὲ τέκνα· κἄμ' ἔδωκε παιδὶ σῷ
ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο·
ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον,
οἵ θ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑποπτέρους
σώζω νεοσσοὺς, ὄρνις ὣς ὑφειμένη.
οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πιτνῶν,
ὦ μῆτερ, αὐδᾷ, ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
τί δρᾷ; πόθ' ἥξει; τῷ νέῳ δ' ἐσφαλμένοι,
ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μυθεύουσα· θαυμάζω δ', ὅτιν

πύλαι ψοφῶσι, πᾶς τ' ἀνίστησιν πόδα,
ὡς πρὸς πατρῷον προσπεσοῦμενοι γόνυ.
νῦν οὖν τίν' ἐλπίδ' ἢ πέδον σωτηρίας
ἔξευμαρίζῃ, πρέσβυ; πρὸς σὲ γὰρ βλέπω.
ὡς οὔτε γαίας ὄρεῖ ἂν ἐκβαίμεν λάθρα·
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους·
οὔτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἤντιν' οὖν γνώμην ἔχεις,
λέγ' εἰς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἕτοιμον ἦ,
χρόνον δὲ μηκύνωμεν, ὄντες ἀσθενεῖς.
ΑΜ. ὦ θύγατερ, οὕτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε
φαύλως παραινεῖν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.
ΜΕ. λύπης τί προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς οὕτω φάος;
ΑΜ. καὶ τῷδε χαίρω, καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.
ΜΕ. κἀγώ· δοκεῖν δὲ τἀδόκητ' οὐ χρὴ, γέρον.
ΑΜ. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.
ΜΕ. ὁ δ' ἐν μέσῳ με, λυπρὸς ὤν, δάκνει χρόνος.
ΑΜ. γένοιτ' ἄν, ὦ [μοι] θύγατερ, οὔριος δρόμος
ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ καὶ σοὶ κακῶν·
ἔλθοι τ' ἔτ' ἂν παῖς δύμός, εὐνήτωρ δὲ σός.
ἀλλ' ἡσύχαζε, καὶ δακρυῤῥόους τέκνων
πηγὰς ἀφαίρει, καὶ παρευκήλει λόγοις,
κλέπτουσα μύθοις, ἀθλίους κλοπὰς ὅμως·
κέμνουσι γάρ τοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ,
κοὐ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει,
οἵ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς·
ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.
οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν
πέποιθεν ἀεί· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

ΧΟ. ὑπώροφα μέλαθρα, καὶ γεραιὰ στροφή.
δέμνι', ἀμφὶ βάκτροις
ἔρεισμα θέμενος, ἑστάλην ἰηλέμων
γόων ἀοιδός, ὥστε πολιὸς ὄρνις·
ἔπεα μόνον, καὶ δόκημα νυκτερωπὸν
ἐννύχων ὀνείρων,
τρομερὰ μόνον, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα.
ἰὼ τέκεα, τέκεα πατρὸς
ἀπάτορ', ὦ γεραιέ, σύ τε,
τάλαινα μᾶτερ, ἃ τὸν ἄϊδα δόμοις
πόσιν ἀναστενάζεις.
μὴ προκάμητε πόδα, βαρὺ τεκῶλον, ἀντιστρ.
ὥστε πρὸς πεταῖον
λέπας ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες· ὡς
βάρος φέρων τροχηλάτοιο πώλου,
λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ὅτου λέλοιπε
ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος.
γέρων γέροντα παρακόμιζε,
τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις,
ὦ ξύνοπλα δούρατα νέα
νέῳ ξυνῆν ποτ', εὐκλεεστάτας
πατρίδος οὐκ ὀνείδη.
ἴδετε πατρὸς ὡς γοργῶπες αἴδε προσφερεῖς ἐπωπὰ.
ὄμμάτων αὐγαί.
τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,
οὐδ' ἀποίχεται χάρις.
Ἑλλὰς ὦ, ξυμμάχους
οἵους οἵους ὀλέσασα
τούσδ' ἀποστερήσῃ.

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῇσδε κοίρανον χθονὸς,
Λύκον, περῶντα τῶνδε δωμάτων πέλας.
ΔΥΚ. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυναόρον,
εἰ χρή μ', ἐρωτῶ· χρὴ δ', ἐπεί γε δεσπότης
ὑμῶν κατέστηχ', ἱστορεῖν ἃ βούλομαι.
τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
τίν' ἐλπίδ' ἀλκὴν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;
ἢ τὸν παρ' ἅδῃ πατέρα τῶνδε κείμενον
πιστεύεθ' ἥξειν, ὥσθ' ὑπὲρ τὴν ἄξιαν
τὸ πένθος αἴρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών;
σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενοὺς,
ὡς σύγγαμός σοι Ζεὺς τέκοι νέον θεὸν,
σὺ δ', ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ,
τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατειργάσταισι πόσει,
ὕδραν ἕλειον εἰ διώλεσεν κτανών;
ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὅν, ἐν βρόχοις ἑλὼν,
βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν.
τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὕνεκεν
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκειν χρεών;
ὃς ἔσχε δόξαν, οὐδὲν ὢν, εὐψυχίας
θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τἆλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος.
ὃς οὔποτ' ἀσπὶδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ,
οὐδ' ἦλθε λύγχης ἐγγὺς, ἀλλὰ, τόξ' ἔχων,
κάκιστον ὅπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.
ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
ἀλλ' ὃς μένων βλέπει τε καὶ διέρχεται
δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα, τάξιν ἐμβεβώς.
ἔχει δὲ τοὔμὸν οὐκ ἀναίδειαν, γέρον,
ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανὼν

Κρέοντα πατέρα τῆσδε καὶ θρόνους ἔχων.
οὔκουν, τραφέντων τῶνδε, τιμωροὺς ἐμοὺς
χρῄζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην.
ΑΜ. τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει
παιδός· τὸ δ' εἰς ἐμ', Ἡράκλεις, ἐμοὶ μέλειν
λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
δεῖξαι· κακῶς γὰρ σ' οὐκ ἐατέον κλύειν.
πρῶτον μὲν οὖν ταῤῥητ', ἐν ἀῤῥήτοισι γὰρ
τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλεες,
σὺν μάρτυσιν θεοῖς, δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην, τέθριππά τε,
ἐν οἷς βεβηκὼς, τοῖσι γῆς βλαστήμασιν,
Γίγασι πλευροῖς πτὴν' ἐναρμόσας βέλη,
τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν.
τετρασκελὲς δ' ὕβρισμα, Κενταύρων γένος,
Φολόην ἐπελθὼν, ὦ κάκιστε βασιλέων,
ἠροῦ, τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἄν.
ἦ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὃν σὺ φῂς εἶναι δοκεῖν,
Δίρφην τ' ἐρωτῶν, ἢ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδα,
οὐκ ἄν γ' ἐπαινέσειεν· οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπου,
ἐσθλόν τι δρώσας, μάρτυρ' ἂν λάβοις πάραν.
τὸ πάνσοφον δ' εὕρημα, τοξήρη σάγην,
μέμφῃ· κλύων νῦν ταῦτ' ἐμοῦ, σοφὸς γενοῦ.
ἀνὴρ ὁπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων,
καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν, οὗσι μὴ γαθοῖς,
αὐτὸς τέθνηκε, δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας·
θραύσας τε λόγχην, οὐκ ἔχει τῷ σώματι
θάνατον ἀμῦναί γ' ἄν, ἔχων ἀλκὴν μόνον.
ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὐστοχον,

ἓν μὲν τὸ λῷστον, μυρίους οἰστοὺς ἀφεὶς,
ἄλλοις τὸ σῶμα φύεται μὴ κατθανεῖν·
ἑκὰς δ' ἀφεστὼς, πολεμίους ἀμύνεται,
τυφλοῖς δρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν·
τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστὶ· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς,
σώζειν τὸ σῶμα, μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένους.
λόγοι μὲν οἵδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστώτων πέρι.
παῖδας δὲ δὴ τί τούσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
τί σ' οἵδ' ἔδρασαν; ἦ τί σ' ἡγοῦμαι σοφὸν,
εἰ τῶν ἀρίστων τἄπογον', αὐτὸς ὢν κακὸς,
δέδοικας· ἀλλὰ τοῦδ' ἅμως ἡμῖν βαρὺ,
εἰ δειλίας σῆς κατθανούμεθ' εἵνεκα,
ὃ χρῆν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
εἰ δ' οὖν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός.
βίᾳ δὲ δράσῃς μηδὲν, ἢ πείσῃ βίαν,
ὅταν θεός σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχῃ.
φεῦ·
ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ εἰς σ' ἀφίξομαι,
λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος,
τοιαῦτ' ἀμύνεσθ' Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;
ὃς, εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν,
Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν.
οὐδ' Ἑλλάδ' ἦνεσ', οὐδ' ἀνέξομαί ποτε
σιγῶν, κακίστην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμόν·

ἦν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε, πῦρ, λόγχας, ὅπλα
φέρουσαν, ἑλθεῖν, ποντίων καθαρμάτων
χέρσου τ' ἀμοιβὰς, ὧν ἐμόχθησεν χάριν.
τὰ δ' οὔ, τέκν', ὑμῖν, οὔτε Θηβαίων πόλις,
οὔθ' Ἑλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἔμ' ἐσθενῆ φίλοι
δεδόρκατ', οὐδὲν ὄντα, πλὴν γλώσσης ψόφου·
ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν, ἣν πρὶν εἴχομεν,
γήρᾳ δὲ τρομερὰ γυῖα, κἀμαυρὸν σθένος.
εἰ δ' ἦν νέος τε κἄτι σώματος κρατῶν,
λαβὼν ἂν ἔγχος, τοῦδε τοὺς ξανθοὺς πλόκους
καθῃμάτωσ' ἄν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέρα
φεύγειν ὄρων ἂν δεῖλίᾳ τοὐμὸν δόρυ.

ΧΟ. ἆρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν οἱ γαθοὶ
θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ᾖ λέγειν;

ΑΤΚ. σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις·
ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.
ἆγ'. οἱ μὲν Ἑλικῶν', οἱ δὲ Παρνασοῦ πτύχας
τέμνειν ἄνωχθ' ἑλθόντας ὑλουργοὺς ὄρυος
κορμούς· ἐπειδὰν δ' εἰσκομισθῶσιν πόλει,
βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα,
ἐμπίπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα
πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὔνεκ' οὐχ ὁ κατθανὼν
κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τανῦν τάδε.
ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
γνώμαισιν ὄντες, οὐ μόνον στενόζετε
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου
τύχας, ὅταν πάσχῃ τι· μεμνήσεσθε δὲ
δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.

ΧΟ. ὦ γῆς λόχευμα, τοὺς Ἄρης σπείρει ποτὲ,

λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν,
οὐ σκῆπτρα, χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα,
ἀρεῖτε, καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα
καθαιματώσεθ'; ὅστις, οὐ Καδμεῖος ὤν,
ἄρχει κάκιστος τῶν νέων, ἔπηλυς ὤν.
ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ σὺ δεσπόσεις χαίρων ποτέ,
οὐδ', ἣ 'πόνησα πόλλ' ἐγὼ καμὼν χερὶ,
ἔξεις· ἀπέρρων δ', ἔνθεν ἦλθες ἐνθάδε,
ὕβριζ'· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος, οὐ κτενεῖς ποτε
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας. οὐ τοσόνδε γῆς
ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται, λιπὼν τέκνα.
ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
ὁ δ' ὠφελήσας, ἄξιον οὐ τυγχάνει.
καπειτα πράσσω πόλλ' ἐγὼ, φίλους ἐμοὺς
θανόντας εὖ δρῶν, οὓς φίλων μάλιστα δεῖ.
ὦ δεξιὰ χεὶρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,
ἢν δ' ἄσθενείᾳ τὸν πόθον διώλεσας·
ἐπεί σ' ἔπαυσ' ἂν δοῦλον ἐννέποντά με,
καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν,
ἐν αἷς σὺ χαίρεις· οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις
στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλεύμασιν·
οὐ γάρ ποτ' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο.
ΜΕ. γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ οὕνεκα
ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεών.
ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπόταις θυμούμενοι
πάθητε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρύων,
γνώμης ἄκουσον, ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν.
ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ,
ἃ 'τικτον, ἃ 'μόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν

δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
ὃς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν.
ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεών,
μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων
διδόντας, ὑμοὶ τοῦ θανεῖν μεῖζον κακόν·
ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλά.
σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορός,
ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν θεῖλίας θανεῖν σ'· ὕπο·
δύμος δ' ἁμαρτύρητος εὐκλεὴς πόσις·
ὡς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι,
δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὑπερ·
ἐμοί τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἢ λογίζομαι.
ἦξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίας ὕπο;
καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδου πάλιν;
ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν;
ἧκιστα· φεῦγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεὼν
σοφοῖσι δ' εἶκειν καὶ τεθραμμένοις καλῶς·
φᾶον γὰρ αἰδοῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις.
ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ', εἰ παραιτησαίμεθα
φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
ὡς τἀ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι,
ἓν τ' ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὃς μένει σ' ὅμως
προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέρον, σέθεν.
τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας,
πρόθυμός ἐστιν· ἡ προθυμία δ' ἄφρων·

ὃ χρὴ γάρ, οὐδεὶς μὴ χρεὼν θήσει ποτέ.
ΧΟ. εἰ μέν, σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων,
ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἄν.
νῦν δ' οὐδέν ἐσμέν. σὸν δὲ τοὐντεῦθεν σκοπεῖν,
ὅπως διώσῃ τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων.
ΑΜ. οὗτοι τὸ δεινὸν, οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
σῶσαι τέκν' ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
ἰδού· πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέρη,
κεντεῖν, φονεύειν, ἰέναι πέτρας ἄπο.
μίαν δὲ νῷν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνοῦμεθα.
κτεῖνόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος·
ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
ψυχορῥαγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
πατρός τε πατέρα· τἄλλα δ', εἰ πρόθυμος εἶ,
πρᾶσσ'· οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν.
ΜΕ. κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι, χάριτι προσθεῖναι χάριν,
ἡμῖν ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπουργήσῃ διπλᾶ·
κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλείσμεθα·
ὡς ἄλλα ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρός.
ΑΤΚ. ἔσται τάδ'· ὀχεῖν κλῇθρα προσπόλοις λύγῳ.
κοσμεῖσθ', ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.
ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
ἥξω πρὸς ὑμᾶς νεκτέρᾳ δώσων χθονί.
ΜΕ. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίᾳ μητρὸς ποδὶ
πατρῷον εἰς μέλαθρον, οὗ τῆς οὐσίας
ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.
ΑΜ. ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,

μάτην δὲ παιδός τοι νεὼν ἐκλήζομεν.
σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι, φίλος
ἀρετῇ σε νικῶ, θνητὸς ὤν, θεὸν μέγαν·
παῖδας γὰρ οὐ προὔδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
σὺ δ' εἰς μὲν εὐνὰς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
τἄλλότρια λέκτρα, δόντος οὐδενὸς, λαβών·
σώζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
ἁμαθής τις εἶ θεὸς, ἢ δίκαιος οὐκ ἔφυς.

ΧΟ. αἴλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ στροφὴ ά.
μολπᾷ Φοῖβος ἰαχεῖ,
τὰν καλλίφθογγον κίθαραν
ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ,
ἐγὼ δὲ τὸν γῆς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφνην
μολόντα, παῖδ' εἴτε Διός νιν εἴπω,
εἴτ' Ἀμφιτρύωνος ἶνιν,
ὑμνῆσαι, στεφάνωμα μόχθων,
δι' εὐλογίας θέλω.
γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων,
τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.
πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος·
ἠρήμωσε λέοντος,
πυρσοῦ δ' ἀμφεκαλύφθη,
ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας,
δεινῷ χάσματι θηρός.
τάν τ' ὀρεινόμον ἀγρίων ἀντιστροφὴ ά.
Κενταύρων ποτὲ γένναν
ἔτρωσε τόξοις φονίοις,
ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν.
ξύνοιδα Πηνειὸς ὁ καλλιδίνας,

μακραὶ τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι,
καὶ Πηλιάδες θεράπναι,
σύγχορτοί τ' Ὁμόλας ἔναυλοι,
πεύκαισιν ὅθεν χέρας
πληροῦντες, χθόνα Θεσσαλῶν
ἱππείαις ἐδάμαζον.
τάν τε χρυσοκάρανον
δόρκαν ποικιλόνωτον,
συλήτειραν ἀγρωστᾶν,
κτείνας, θηροφόνον θεὰν
Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει.
τεθρίππων τ' ἐπέβα, στροφὴ β'.
καὶ ψαλίοις ἐδάμασε πώλους
Διομήδεος, αἳ φονίαισι φάτναις
ἀχάλιν' ἐθόαζον
κάθαιμα σῖτα γίνυσι, χαρ-
μοναῖσιν ἀνδροβρῶσι δυστράπεζοι.
πέραν δ' ἀργυροῤῥύταν
Ἔβρον ἐξεπέρασ' ἄχθον,
Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ,
τάν τε Πηλιάδ' ἀκτὰν
Ἀναύρου παρὰ πύλας.
Κύκνον δὲ ξενοδαΐκταν
τόξοις ὤλεσεν, Ἀμφαναίας
οἰκήτορ' ἄμικτον.
ὑμνῳδούς τε κόρας ἀντιστροφὴ β.
ἦλυθεν ἐσπέριον ἐς αὐλάν,
χρυσείων πετάλων ἄπο μηλοφόρον
χερὶ καρπὸν ἐμέρξων,

δράκοντα πυρσόνωτον,
ὃς ἅπλατον ἁμφελικτὸς ἕλιξ ἐφρούρει,
κτανών. ποντίας θ' ἁλὸς
μυχοὺς εἰσέβαινε, θνατοῖς
ταλαν[ί]ας τιθεὶς ἐρετμοῖς.
οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσαν
ἐλαύνει χέρας ἕδραν,
Ἄτλαντος δόμον ἐλθών·
ἀστρωπούς τε κατέσχεν οἴκους
εὐανορίᾳ θεῶν.
τὸν ἱππευτὰν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν στροφὴ γ'.
Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
ἔβα δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας.
τίν' οὐκ ἀφ' Ἑλλανίας
ἀγορὰν ἀλίσας φίλων,
κόρας ἀρείας πέπλων
χρυσεόστολον φάρος,
ζωστῆρος ὀλεθρίους ἄγρας;
τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε
βαρβάρου κόρας λάφυ-
ρα, καὶ σώζετ' ἐν Μυκήναις.
τάν τε μυριόκρανον
πολύφονον κύνα Λέρνας
ὕδραν ἐξεπύρωσε,
βέλεσί τ' ἀμφέβαλε,
τὸν τρισώματον οἶσιν
ἔκτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.
δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' εὐτυχῆ ἀντιστρ. γ'.
διῆλθε· τὸν πολυδάκρυτον

ἔπλευσ' ἐς Ἅιδαν, πόνων τελευτὰν,
ἵν' ἐκπεράνῃ τάλας
βίοτον, οὐδ' ἔβα πάλιν·
στέγαι δ' ἔρημοι φίλων.
τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
βίου κέλευθον ἄθεον,
ἄδικον· εἰς δὲ σὰς χέρας
βλέπει σῶμα τοῦ παρόντος.
εἰ δ' ἐγὼ σθένος ἦβων,
δόρυ τ' ἔπαλλον ἐν αἰχμᾷ,
Καδμείων τε σύνηβοι,
τέκεσιν ἂν παρέσταν
ἀλκᾷ· νῦν δ' ἀποκλίπο-
μαι τᾶς εὐδαίμονος ἦβας.
ἀλλ' ἐσορῶ γὰρ τοὐσθ' φθιμένων
ἔνδυμ' ἔχοντες,
τοὺς τοῦ μεγάλου δή ποτε παῖδας
τοπρὶν Ἡρακλέους, ἄλοχόν τε φίλην,
ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἕλκουσαν
τέκνα, καὶ γεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέους.
δύστηνος ἐγὼ,
δακρύων ὡς οὐ δύναμαι κατέχειν
γοαίας ὄσσων ἔτι πηγάς.

ΜΕ. εἶεν· τίς ἱερεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων,
ἢ τίς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεύς,
ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδου τάδε;
ὦ τέκν', ἀγόμεσθα ζεῦγος οὐ καλὸν νεκρῶν,
ὁμοῦ γέροντες, καὶ νέοι, καὶ μητέρες.

ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμοῦ τε καὶ τέκνων
τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι.
ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολεμίοις δ' ἐθρεψάμην
ὕβρισμα κἀπίχαρμα καὶ διαφθοράν.
φεῦ·
ἦ πολύ με δύζης ἐξέπαισαν ἐλπίδες,
ἦν πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἤλπισα.
σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατήρ,
Εὐρυσθέως δ' ἔμελλες οἰκήσειν δόμους,
τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ,
λέοντος, ᾧπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο.
σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ,
ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος,
ὡς ἐξέπειθες τὸν κατασπείραντά σε·
εἰς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον
ξύλον καθίει, Δαιδάλου ψευδῆ δόσιν.
σοὶ δ', ἣν ἔπερσε τοῖς ἑκηβόλοις ποτὲ
τόξοισι, δῶσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο·
τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι
πατὴρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ.
ἐγὼ δὲ νύμφας ἠκροθινιαζόμην,
κἠδη συνάψουσ', ἔκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς,
Σπάρτης τε, Θηβῶν θ', ὡς, ἀνημμένοι κάλῳ
πρυμνησίοισι, βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.
καὶ ταῦτα φρονοῦντ', μετάβαλοῦσα δ' ἡ τύχη
νύμφας μὲν ὑμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
ἐμοὶ δὲ δάκρυα, λουτρά· δύστηνος φρενῶν
πατὴρ δὲ πατρὸς ἐστιᾷ γάμους ὅδε,

ᾠδὴν νομίζων πενθερὸν, κῆδος πατρός.
ὦ μοι· τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον
πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;
τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν, ὡς ξουθόπτερος
μέλισσα, συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους,
εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ', ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ;
ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται
θνητῶν παρ' ᾅδῃ, σοὶ τάδ', Ἡράκλεις, λέγω·
θνήσκει πατὴρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγώ,
ἢ πρὶν μακαρία διά σ' ἐκληζόμην βροτοῖς.
ἄρηξον, ἐλθὲ, καὶ σκιὰ φάνηθί μοι·
ἅλις γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σύ.
κακοὶ γὰρ εἰς σέ γ', οἳ τέκνα κτείνουσι σά.

ΑΜ. σὺ μὲν τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιοῦ, γύναι·
ἐγὼ δέ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικὼν,
μόλω, τέκνοισιν εἴ τι τοισίδ' ὠφελεῖν
μέλλεις, ἀμύνειν, ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις.
καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
θανεῖν γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀναγκαίως ἔχει.
ἀλλ', ὦ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου,
τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
σώζειν· τὸ δ' αὖτοῦ σπουδάσας, διέπτατο·
ὁρᾶτε μ', ὅσπερ ἦν περίβλεπτος βροτοῖς,
ὀνομαστὰ πράσσων, καί μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη,
ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρᾳ μιᾷ.
ὁ δ' ὄλβος ὁ μεγας, ἢ τε δόξ', οὐκ οἶδ' ὅτῳ
βέβαιός ἐστι. χαίρετ'· ἀνδρα γὰρ φίλον

πανύστατον νῦν ἥλικες δεδόρκατε.
ΜΕ. ἔα·
ὦ πρέσβυ, λεύσσω τἀμὰ φίλτατ᾽; ἢ τί φῶ;
ΑΜ. οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ κἄμ᾽ ἔχει.
ΜΕ. ὅδ᾽ ἐστὶν, ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν,
εἰ μή γ᾽ ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.
τί φημί; ποῖ᾽ ὄνειρα κηραίνουσ᾽ ὁρῶ;
οὐκ ἔσθ᾽ ὅδ᾽ ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδὸς, γέρον.
δεῦρ᾽, ὦ τέκν᾽, ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων
ἴτ᾽, ἐγκονεῖτε, μὴ μεθῆτ᾽, ἐπεὶ Διὸς
σωτῆρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ᾽ ὅδ᾽ ὕστερος.
ΗΡ. ὦ χαῖρε, μέλαθρον, πρόπυλά θ᾽ ἑστίας ἐμῆς,
ὡς ἄσμενός σ᾽ ἐσεῖδον, ἐς φάος μολών.
ἔα· τί χρῆμα; τέκν᾽ ὁρῶ πρὸ δωμάτων
στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα,
ὄχλῳ τ᾽ ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον,
πατέρα τε, δακρύοντα συμφορᾶς τινος.
φέρ᾽, ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς.
γύναι, τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος;
ΜΕ. ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, ὦ φάος μολὼν πατρὶ,
ἥκεις, ἐσώθης, εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις.
ΗΡ. τί φῄς; τίν᾽ εἰς ταραγμὸν ἥκομεν, πάτερ;
ΜΕ. διολλύμεσθα· σὺ δὲ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
εἰ πρόσθεν ἥρπασ᾽, ἅ σε λέγειν πρὸς τόνδ᾽ ἔχρῆν
τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων·
καὶ τἄμ᾽ ἔθνησκε τέκν᾽, ἀπολλύμην δ᾽ ἐγώ.
ΗΡ. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου.
ΜΕ. τεθνᾶσ᾽ ἀδελφοὶ, καὶ πατὴρ οὑμὸς γέρων.
ΗΡ. πῶς φῄς; τί δράσας; ἢ δορὸς ποίου τυχών;

ΜΕ. Λυκος σφ', ὁ κλεινὸς γῆς ἄναξ, διώλεσε.
ΗΡ. ὅπλοις ἁπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;
ΜΕ. στάσει τὸ Κάδμου γ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.
ΗΡ. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος;
ΜΕ. κτείνειν ἔμελλε πατέρα κἀμὲ καὶ τέκνα.
ΗΡ. τί φῄς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;
ΜΕ. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο.
ΗΡ. κόσμος δὲ πέπλων τίς ὅδε, νερτέροις πρέπων;
ΜΕ. θανάτου τάδ' ἦδη περιβόλαι' ἀνήμμεθα.
ΗΡ. καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκετ'; ὦ τλήμων ἐγώ.
ΜΕ. φίλων ἔρημοι· σὲ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.
ΗΡ. πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
ΜΕ. Εὐρυσθέως κήρυκες ἦγγελλον τάδε.
ΗΡ. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἑστίαν τ' ἐμήν;
ΜΕ. βίᾳ πατὴρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους.
ΗΡ. κοὐκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσας;
ΜΕ. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῇσδε τῆς θεοῦ πρόσω.
ΗΡ. οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;
ΜΕ. φίλοι γὰρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;
ΗΡ. μάχας δὲ Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσας;
ΜΕ. ἄφιλον, ἵν' αὖθίς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.
ΗΡ. οὔ φίψεθ' ᾗδου τάσδε περιβολὰς κόμης,
καὶ φῶς ἀναβλέψεσθε, τοῦ κάτω σκότου
φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες;
ἐγὼ δέ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς,
πρῶτον μὲν εἶμι, καὶ κατασκάψω δόμους
καινῶν τυράννων· κρᾶτα τ' ἀνόσιον τεμὼν,
φίψω κυνῶν ἕλκημα, Καδμείων δ' ὅσους
κακοὺς ἐφεῦρον, εὖ πάθοντας ἐξ ἐμοῦ,

τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι·
τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι,
νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου·
Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἱμάξω θέσεται.
τῷ γὰρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι, χρή,
καὶ παισὶ, καὶ γέροντι; χαιρόντων πόνοι·
μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἷδ' ὑπὲρ πατρὸς,
θνήσκειν ἀμύνοντ'· ἢ τί φήσομεν καλόν,
ὕδρᾳ μὲν ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε,
Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων
οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιθεν, λέξομαι.
δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα,
πατέρα τε πρέσβυν, τήν τε κοινωνὸν γάμων.

ΑΜ. πρὸς σοῦ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλοι,
τά τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ πείγου λίαν.

ΗΡ. τί δ' ἐστὶ τῶνδε, θᾶσσον, ἢ χρεὼν, πάτερ;

ΑΜ. πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
δοκοῦντας εἶναι, συμμάχους ἄναξ ἔχει·
οἳ στάσιν ἔθηκαν καὶ διώλεσαν πόλιν
ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας· τὰ δ' ἐν δόμοις
δαπάναισι φροῦδα, διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας.
ὤφθης ἐπελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὤφθης, ὅρα,
ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ γνώμην πέσῃς.

ΗΡ. μέλει μὲν οὐδὲν, εἴ μ' ἅπασ' εἶδεν πόλις·
ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις,
ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα,
ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.

ΑΜ. καλῶς. προσελθὼν νῦν, πρόσειπέ θ' ἑστίαν,
καὶ δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν.
ἥξει γὰρ αὐτὸς σὴν δάπαρτα καὶ τέκνα
ἕλξων, φονεύσων, κἄμ' ἐπισφάξων, ἄναξ·
μένοντι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται,
τῇ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν τε σὴν
μὴ πρὶν ταράξῃς, πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον.
ΗΡ. δράσω τάδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἶμ' εἴσω δόμων.
χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν
ᾅδου κόρης ἔνερθεν, οὐκ ἀτιμάσω
θεοὺς προσειπεῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.
ΑΜ. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς ᾅδου, τέκνον;
ΗΡ. καὶ θῆρά γ' εἷς φῶς τὸν τρικάρηνον ἤγαγον.
ΑΜ. μάχῃ κρατήσας, ἢ θεᾶς δωρήμασιν;
ΗΡ. μάχῃ· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' εὐτύχησ' ἰδών.
ΑΜ. ἦ καὶ κατ' οἶκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θήρ;
ΗΡ. Χθονίας νιν ἄλσος, Ἑρμιών τ' ἔχει πόλις.
ΑΜ. οὐκ οἶδεν Εὐρυσθεύς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω;
ΗΡ. οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν ταὐθάδ' εἰδείην πάρος.
ΑΜ. χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἧσθ' ὑπὸ χθονί,
ΗΡ. Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ἐξ ᾅδου, πάτερ.
ΑΜ. καὶ ποῦ 'στιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον;
ΗΡ. βέβηκ' Ἀθήνας, νέρθεν ἄσμενος φυγών.
ἀλλ' εἶ', ὁμαρτεῖτ', ὦ τέκν', εἰς δόμους πατρί.
καλλίονές τ' ἄρ' εἴσοδοι τῶν ἐξόδων
πάρεισιν ὑμῖν· ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε,
καὶ νάματ' ὄσσων μηκέτ' ἐξανίστε.
σὺ τ', ὦ γύναι μοι, σύλλογον ψυχῆς λάβε,
τρόμου τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·

οὔ γάρ πτερωτὸς, οὐδὲ φευξείω φίλους.
ἀ.
οἶδ' οὐκ ἀφιᾶσ', ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων
τοσῷδε μᾶλλον· ὦδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ.
ἄξω λαβών γε τούσδ' ἑφολκίδας χεροῖν,
ναῦς δ' ὡς ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
θεράπευμα τέκνων. πάντα τἀνθρώπων ἴσα·
φιλοῦσι παῖδας οἵ τ' ἀμείνονες βροτῶν,
οἵ τ' οὐδὲν ὄντες· χρήμασιν δὲ διάφοροι·
ἔχουσιν, οἱ δ' οὔ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.
ΧΟ. ἃ νεότας μοι φίλον ἄ-
χθος, τὸ δὲ γῆρας αἰεὶ
βαρύτερον Δίτνας σκοπέλων
ἐπὶ κρατὶ κεῖται,
βλεφάρων σκοτεινὸν
φάρος ἐπικαλύψαν.
μή μοι μήτ' Ἀσιήτιδος
τυραννίδος ὄλβος εἴη,
μὴ χρυσοῦ δώματα πλήρη,
τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν·
ἃ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ.
τὸ δὲ λυγρὸν φόνιόν τε γῆρας
μισῶ· κατὰ κυμάτων
δ' ἔρροι· μηδέ ποτ' ὤφελεν
θνατῶν δώματα καὶ πόλεις
ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἀεὶ
πτεροῖσι φορεῖσθαι,
εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις ἀντιστροφὴ ά.

καὶ σοφία κατ' ἄνδρας,
δίδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον,
φανερὸν χαρακτῆ-
ρ' ἀρετῆς, ὅσοισι
μέτα· καὶ θνατοὶ ἐς
τὰς αὐγὰς πάλιν ἅλίου
δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους·
ἃ δυσγένεια δ' ἁπλοῦν ἄν
εἶχε ζωᾶς βιοτάν·
καὶ τῳδὶ, τούς τε κακοὺς ἂν
γνῶναι, καὶ τοὺς ἀγαθούς,
ἴσον, ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄστρων
ναύταις ἀριθμὸς πέλει.
νῦν δ' οὐδεὶς ὅρος ἐκ θεῶν
χρηστοῖς, οὐδὲ κακοῖς, σαφής,
ἀλλ' εἰλισσόμενός τις αἰὼν
πλοῦτον μόνον αὔξει.
οὐ παύσομαι τὰς χάριτας στροφὴ β'.
μούσαις συγκαταμιγνύς,
ἡδίσταν συζυγίαν.
μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας,
αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἴην.
ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς
κελαδεῖ μναμοσύναν.
ἔτι τὰν Ἡρακλέους
καλλίνικον ἀείσω.
παρά τε Βρόμιον ἐνοδόταν,
παρά τε χέλυος ἑπτατόνου
μολπὰν καὶ Λίβυν αὐλόν.

οὔπω καταπαύσομεν
μούσας, αἳ μ' ἐχόρευσαν.
παιᾶνα μὲν Δηλιάδες ἀντιστροφὴ β'
ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας, τὸν
Λατοῦς εὔπαιδα γόνον
εἰλίσσουσαι καλλίχορον·
παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροις,
κύκνος ὡς, γέρων ἀοιδός
πολιᾶν ἐκ γενύων
κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
Διὸς ὁ παῖς· τὰς δ' εὐγενείας
πλέον ὑπερβάλλων,
μοχθήσας τὸν ἄκυμον
θῆκεν βίοτον βροτοῖς,
πέρσας δείματα θηρῶν.

ΑΤΚ. εἰς καιρὸν οἴκων Ἀμφιτρύων ἔξω περᾷ·
χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς, ἐξότου πέπλοις
κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
ἐφ' οἷς ὑπέστην αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.

ΑΜ. ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα,
ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
ἃ χρῆν σε μετρίως, κεἰκρατεῖς, σπουδὴν ἔχειν.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν,
στέργειν ἀνάγκη· δρᾶστέον δ', ἃ σοι δοκεῖ.

ΑΤΚ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;

ΑΜ. δοκῶ μὲν αὐτὴν, ὡς θύραθεν εἰκάσαι —

ΑΤΚ. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;
ΑΜ. ἱκέτιν πρὸς ἄγνοῖς Ἑστίας θάσσειν βάθροις.
ΑΤΚ. ἀνόνητά γ' ἱκετεύουσαν ἐκσῶσαι βίον.
ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν.
ΑΤΚ. ὅδ' οὐ πάρεστιν, οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ.
ΑΜ. οὔκ, εἴγε μή τις θεῶν ἀναστήσειε νιν.
ΑΤΚ. χώρει πρὸς αὐτὴν, καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων.
ΑΜ. μέτοχος ἂν εἴην τοῦ φόνου, δράσας τόδε.
ΑΤΚ. ἡμεῖς, ἐπειδή σοι τόδ' ἐστ' ἐνθύμιον,
οἳ δειμάτων ἔξωθεν, ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπολοι,
ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων.
ΑΜ. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχη δ' οἷ χρεών· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
ἄλλῳ μελήσει· προσδόκα δὲ, δρῶν κακῶς,
κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, εἰς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται
ξιφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν,
ὁ παγκάκιστος· εἶμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
πίπτοντ'· ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
ἐχθρὸς, τίνων τε τῶν διεδραμένων δίκην.
ΧΟ. μεταβολὰ κακῶν· στροφὴ α'.
μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ
πάλιν ὑποστρέφει
βίοτον εἰς ἀΐδαν.
ἰὼ δίκα, καὶ θεῶν
παλίῤῥους πότμος.
ΑΜ. ἦλθες χρόνῳ μὲν, οὐ δίκην δώσεις θανὼν,
ὕβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.
ΧΟ. χαρμοναὶ δακρύων στροφὴ β'.

οὔπω καταπαύσομεν
μούσας, αἳ μ' ἐχόρευσαν.
παιᾶνα μὲν Δηλιάδες ἀντιστροφὴ β'
ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας, τὸν
Λατοῦς εὔπαιδα γόνον
εἰλίσσουσαι καλλίχορον·
παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροις,
κύκνος ὡς, γέρων ἀοιδὸς
πολιᾶν ἐκ γενύων
κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
Διὸς δ παῖς· τὰς δ' εὐγενείας
πλέον ὑπερβάλλων,
μοχθήσας τὸν ἄκυμον
θῆκεν βίοτον βροτοῖς,
πέρσας δείματα θηρῶν.

ΑΤΚ. εἰς καιρὸν οἴκων Ἀμφιτρύων ἔξω περᾷ·
χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς, ἐξότου πέπλοις
κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
ἐφ' οἷς ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.

ΑΜ. ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα,
ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
ἃ χρῆν σε μετρίως, κεἰκρατεῖς, σπουδὴν ἔχειν.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν,
στέργειν ἀνάγκη· δρᾶστέον δ', ἃ σοι δοκεῖ.

ΑΤΚ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου
ΑΜ. δοκῶ μὲν αὐτὴν, ὡς θύραθεν εἰκάσαι —

ΑΤΚ. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;
ΑΜ. ἱκέτιν πρὸς ἄγνοῖς Ἑστίας θάσσειν βάθροις.
ΑΤΚ. ἀνόνητά γ' ἱκετεύουσαν ἐκσῶσαι βίον.
ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν.
ΑΤΚ. ὅδ' οὐ πάρεστιν, οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ.
ΑΜ. οὔκ, εἴγε μή τις θεῶν ἀναστήσειε νιν.
ΑΤΚ. χώρει πρὸς αὐτὴν, καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων.
ΑΜ. μέτοχος ἂν εἴην τοῦ φόνου, δράσας τόδε.
ΑΤΚ. ἡμεῖς, ἐπειδή σοι τάδ' ἐστ' ἐνθύμιον,
οἷ δειμάτων ἔξωθεν, ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἕπεσθε, πρόσπολοι,
ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων.
ΑΜ. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχῃ δ' οἷ χρεών· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
ἄλλῳ μελήσει· προσδόκα δὲ, δρῶν κακῶς,
κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, εἰς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται
ξιφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτανεῖν,
ὁ παγκάκιστος· εἶμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
πίπτοντ'· ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
ἐχθρὸς, τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.
ΧΟ. μεταβολὰ κακῶν· στροφὴ ά.
μέγας δ πρόσθ' ἄναξ
πάλιν ὑποστρέφει
βίοτον εἰς αἴδαν.
ἰὼ δίκα, καὶ θεῶν
παλίρρους πότμος.
ΑΜ. ἦλθες χρόνῳ μέν, οὐ δίκην δώσεις θανών,
ὕβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.
ΧΟ. χαρμοναὶ δακρύων στροφὴ β'.

ἔδοσαν ἐκβολάς.
πάλιν ἔμολεν, ἃ πάρος
οὔποτε διὰ φρενὸς ἦλ-
πισε παθεῖν γᾶς ἄναξ.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
σκοπῶμεν, εἴ πράσσει τις, ὡς ἐγὼ θέλω.

ΑΓΚ. ὤμοί μοι. στροφὴ γ'.

ΧΟ. τόδε κατάρχεται
μέλος ἐμοὶ κλύειν
φίλιον ἐν δόμοις.
θάνατος οὐ πρόσω, βοᾷ,
βοᾷ στενάζων φροιμιόν γ' ἄναξ φόνου.

ΑΓΚ. ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλῳ.

ΑΜ. καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων,
τόλμα, διδοὺς γε τῶν δεδραμένων δίκην.

ΧΟ. τίς ὁ θεοὺς ἀνομίᾳ χραίνων θνητὸς ὢν, στρ. δ'.
ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων
κατέβαλ', ὡς ἄρ' οὐ σθένουσι θεοί;
γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβὴς ἀνήρ·
σιγᾷ μέλαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα·
φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν, οὓς ἐγὼ θέλω.
χοροί, χοροὶ καὶ θαλίαι μέλουσι Θήβας στρ. ε'.
ἱερὸν κατ' ἄστυ·
μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων,
μεταλλαγαὶ συντυχίας
ἔτεκον ἀοιδάς.
βέβακεν ἄναξ ὁ πλειόνος·
ὁ δὲ παλαίτερος
κρατεῖ, λιμένα λιπών γε τὸν Ἀχερόντιον.

δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.
Θεοὶ, Θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλλουσι καὶ τῶν ἀντ. ά.
ὁσίων ἐπαΐειν.
ὁ χρυσὸς, ἃ τ' εὐτυχία
φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται,
δύνασιν ἄδικον
ἐφίλκων· χρόνον γὰρ ἔτλα
τοπάλιν εἰσορᾶν.
νόμον παρέμενος, ἀνομίᾳ χάριν διδοὺς,
ἔθραυσεν ὅλβου κλεινὸν ἅρμα.
Ἰσμηνῷ στεφανοφορίαν, στροφὴ β'.
ξεσταὶ θ' ἑπταπύλου πόλεως
ἀναχορεύσατ' ἀγυιαὶ,
Δίρκα θ' ἁ καλλιρέεθρος·
σὺν τ', Ἀσωπίδες κόραι,
πατρὸς ὕδωρ βᾶτε
λιποῦσαι συναοιδοὶ
νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
καλλίνικον ἀγῶν'· ὦ
Πυθίου δενδρῶτι πέτρα,
μουσῶν θ' Ἑλικωνίδων δώματα,
ἦξετ' εὐγαθεῖ κελάδῳ
ἐμὰν πόλιν, ἐμά τε τείχη,
Σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε,
χαλκασπίδων λόχος, ὃς γᾶν
τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
Θήβαις ἱερὸν φῶς.
ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς ἀντιστροφὴ β'.
εὐναὶ, θνατογενοῦς τε καὶ

Διὸς, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς
νύμφας τᾶς Περσηΐδος, καὶ πιστὸν
μοι τὸ παλαιὸν ἤδη
λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν
οὐκ ἐπ' ἐλπίδι φάνθη.
λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος
τὰν Ἡρακλέος ἀλκάν·
ὃς γᾶς ἔξέβα θαλάμων,
Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον.
κρείσσων μοι τύραννος ἔφυς
ἢ δυσγένει' ἀνάκτων.
ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει
ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων
ἅμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.
ἔα, ἔα·
ἆρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φάβου,
γέροντες; οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ.
φυγῇ, φυγῇ
νωθὴς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα.
ὦ ναξ Παιάν,
ἀπότροπος γενοιό μοι τῶν πημάτων.

IP. θαρσεῖτε, νυκτὸς τήνδ' ὁρῶντες ἔκγονον.
Λύσσαν, γέροντες, κἄμὲ, τὴν θεῶν λάτριν,
Ἶριν· πόλει γὰρ οὐδὲν ἥκομεν βλάβος,
ἑνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν,
ὃν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
πρὶν μὲν γὰρ ἆθλους ἐκτελευτῆσαι πικροὺς,
τὸ χρεὼν νιν ἐξέσωζεν· οὐδ' ἦν πατὴρ

Ζεὺς νιν κακῶς δρᾷν οὔτ' ἔμ' οὔθ' Ἥραν ποτέ·
ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρυσθέως,
Ἥρα προσάψαι καινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει,
παῖδας κατακτείναντι· σὺνθέλω δ' ἐγώ.
ἀλλ' εἶ', ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναις παρθένε,
μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ παιδοκτόνους
φρενῶν ταραγμοὺς, καὶ ποδῶν σκιρτήματα
ἔλαυνε, κίνει, φόνιον ἐξίει κάλων·
ὡς ἄν, πορεύσας δι' Ἀχερουσίου πόρου
τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντῃ φόνῳ,
γνῷ μὲν τὸν Ἥρας οἷος ἔστ' αὐτῷ χόλος,
μάθῃ δὲ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην.

ΑΤ. ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς, ἔκ τε μητέρος
πέφυκα, Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις,
οὐδ' ἡδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους.
παραινέσαι δὲ, πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
Ἥρᾳ θέλω σοί τ', ἢν πίθησθ' ἐμοῖς λόγοις·
ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἄσημος, οὔτ' ἐπὶ χθονὶ,
οὔτ' ἐν θεοῖσιν, οὐ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους·
ἄβατον δὲ χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
τιμὰς, πιτνούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο.
σοί τ' οὐ παραινῶ μεγάλα βουλεύσασθαι κακά.

ΙΡ. μὴ σὺ νουθέτει, τά θ' Ἥρας κἀμὰ μηχανήματα
εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος, ἀντὶ τοῦ κακοῦ.
οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἔπεμψε δεῦρό σ' ἡ Διὸς δάμαρ·

ΑΓ. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρῶσ', ἃ δρᾶν οὐ βούλομαι
εἰ δὲ δή μ' Ἥρᾳ θ' ὑπουργῶν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει,
τάχος, ἐπιῤῥοίβδην θ', ὅμαρτεῖν ὡς κυνηγέτῃ κύνας,
εἰμί γ'· οὔτε πέντος οὔτω κύμασι στένων λάβρως,
οὔτε γῆς σεισμός, κεραυνοῦ τ' οἶστρος ὠδῖνας πνέων,
οἷ ἐγὼ σταδιοδραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέους
καὶ καταῤῥήξω μέλαθρα, καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ,
τέκν' ἀποκτείνασα πρῶτον. ὁ δὲ κανών, οὐκ εἴσεται
παῖδας, οὓς ἔτικτ', ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμὰς λύσας ἀφῇ.
ἦν' ἰδού· καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο,
καὶ διαστρόφους ἑλίσσει σῖγα γοργώπους κόρας·
ἄμπνοάς θ' οὐ σωφρονίζει, ταῦρος ὡς ἐς ἐμβολήν.
δεινὰ μυκᾶται δέ, κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρου.
τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω, καὶ καταυλήσω φόβῳ.
στεῖχ' ἐς Οὔλυμπον πεδαίρουσ' Ἶρι, γενναῖον πόδα·
εἰς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσύμεσθ' Ἡρακλέους.

ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ·
στέναξον, ἀποκείρεται σὸν ἄνθος,
πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος.
μέλεος Ἑλλὰς, ἃ τὸν εὐεργέταν
ἀποβαλεῖς, ὀλεῖς μανίαισι Λύσσας

χορευθέντ' ἐναύλοις.
βέβακεν ἐν δίφροισιν ἃ πολύστονος,
ἅρμασι δ' ἐνδίδωσι κέντρον, ὥς ἐπὶ λώβᾳ,
Νυκτὸς Γοργὼν, ἑκατὸν κεφαλαῖς,
ὄφεων ἰαχήμασι Λύσσα μαρμαρωπός.
ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων·
ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς, τέκν', ἐκπνεύσετε.
ἰὼ μοι μέλεος· ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν γένος ἄγονον αὖ-
τίκα.
Λύσσα δέ σ' ὠμόβρωτος, ἀποινόδικοι
δίκαι, κακοῖσιν ἐκπατάσσουσιν. ἰὼ στέγαι,
κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ,
οὐ Βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ· ἰὼ δόμοι·
πρὸς αἵματ', οὐχὶ τὰς Διονυσιάδας
βοτρύων ἐπὶ χεύμασι λοιβάς.
φυγῇ, τέκν', ἐξορμᾶτε.
δαΐον τόδε, δαΐον
μέλος ἐπαυλεῖται,
κυναγετεῖ τε τέκνων διωγμόν.
οὔποτ' ἄκραντα δόμοισι
Λύσσα βακχεύσει.
αἰ, αἰ, κακῶν·
αἰ, αἰ δῆτα·
τὸν γεραιὸν ὡς στένω
πατέρα, τάν τε παιδοτρόφον·
μάταν τέκεα γεννᾶται.
ἰδού, ἰδού·
θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη·
ἦ, ἦ· τί δρᾷς, ὦ παῖ Διός;

μελάθρῳ τάραγμα Ταρτάρειον,
ὡς ἐπ' Ἐγκελάδῳ ποτὲ Παλλὰς,
εἰς δόμους πέμπεις.
ΑΓ. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα.
ΧΟ. ἀναπαλεῖς με τίνα βοάν;
ΑΓ. ἄλαστα τἀν δόμοισι· μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι·
τεθνᾶσι παῖδες.
αἰ, αἰ· στενάζεθ', ὡς στεναχτά.
δαΐοι φόνοι·
δαΐοι δὲ τοκέων χεῖρες.
οὐκ ἄν τις εἴποι μᾶλλον, ἢ πεπόνθαμεν.
ΧΟ. πῶς παισὶ στεναχτὰν ἄταν,
ἄταν πατέρος ἀμφαίνεις;
λέγε, τίνα τρόπον ἔσσυτο θεόθεν
ἐπὶ μελάθρα κακὰ τάδε,
τλήμονάς τε παίδων τύχας;
ΑΓ. ἱερά μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς
καθάρσι οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν
ἔξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλῆς·
χορὸς δὲ καλλίμορφος εἱστήκει τέκνων,
πατήρ τε, Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν
εἴλικτο βωμοῦ· φθέγμα δ' ὅσιον εἴχομεν.
μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης τόκος,
ἔστη σιωπῇ· καὶ, χρονίζοντος πατρὸς,
παῖδες προσέσχον ὄμμ'. ὁ δ' οὐκέτ' αὐτὸς ἦν,
ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος,
ῥίζας τ' ἐν ὄσσοις αἱματῶπας ἐκβαλών,
ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος.

ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ·
πάτερ, τί θύω, πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα,
καθάρσιον πῦρ, καὶ πόνους διπλοῦς ἔχω,
ἐξὸν μιᾷ μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε;
ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρᾶτ' Εὐρυσθέως,
ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἄγνιῶ χέρας.
ἐκχεῖτε πηγὰς, ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.
τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὅπλον χερός;
πρὸς τὰς Μυκήνας εἶμι. λάζυσθαι χρεὼν
μοχλοὺς, δικέλλας θ', ὡς τὰ Κυκλώπων βάθρα,
φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα,
στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσω πόλιν.
ἐκ τοῦδε βαίνων, ἅρματ' οὐκ ἔχων, ἔχειν
ἔφασκε, δίφρου τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα,
κἄθεινε, κέντρῳ θῆθεν ὡς θένων χερί.
διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλως, φόβος θ' ὁμοῦ·
καί τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακών·
παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται;
ὁ δ' εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας·
μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν, Νίσου πόλιν
ἥκειν ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβώς·
κλινθεὶς δ' ἐς οὖδας, ὡς ἐκεῖ, σκευάζεται
θοίνην· διελθὼν δ' εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς,
Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
κἀνταῦθα, γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων,
πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾶτο· κἀκηρύσσετο
αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ καλλίνικος, οὐδενὸς
ἀκοὴν ὑπείπων, δεινὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρέμων,
ἣν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ. πατὴρ δέ νιν

Θιγὼν πραταιᾶς χειρὸς, ἐννέπει τάδε·
ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
τῆσδ'; οὔτι που φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν,
οὓς ἄρτι καίνεις; ὁ δέ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
πατέρα προταρβοῦνθ' ἱκέσιον ψαύειν χερὸς
ὠθεῖ. φαρέτραν δ' εὐτρεπῆ σκευάζεται,
καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισὶ, τοὺς Εὐρυσθέως
δοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ ταρβοῦντες φόβῳ,
ὥρουον ἄλλος ἄλλοσ', εἰς πέπλους δ' ἐμὲν
μητρὸς ταλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ πίονος σκιᾶν,
ἄλλος δὲ βωμὸν, ὄρνις ὡς, ἔπτηξ' ὕπο.
βοᾷ δὲ μήτηρ· ὦ τεκὼν, τί δρᾷς; τέκνα
κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκετῶν τ' ὄχλος.
ὁ δ', ἐξελίσσων παῖδα πίονος κύκλῳ,
τόξευμα δεινὸν ποδὸς ἐναντίον σταθεὶς,
βάλλει πρὸς ἧπαρ· ὕπτιος δὲ λαΐνους
ὀρθοστάτας ἔδευσεν, ἐκπνέων βίον·
ὁ δ' ἠλάλαξε, κἀπεκόμπασεν τάδε·
εἷς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως,
ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων, πέπτωκέ μοι.
ἄλλῳ δ' ἐπεῖχε τόξ', ὃς ἀμφὶ βωμίαν
ἔπτηξε κρηπῖδ', ὡς λεληθέναι δοκῶν.
φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρὸς,
καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν,
ὦ φίλτατ', αὐδᾷ, μή μ' ἀποκτείνῃς, πάτερ·
σός εἰμι, σὸς παῖς· οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς
ὁ δ', ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος τρέφων,
ὡς ἐντὸς ἕστη παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
μυδροκτύποιν μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν

ξύλον, καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα,
ἔρρηξε δ' ὀστᾶ· δεύτερον δὲ παῖδ' ἑλὼν,
χωρεῖ, τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάξων δυοῖν.
ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαιν' εἴσω δόμων
μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα καὶ κλῄει πύλας.
ὁ δ', ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπείοισιν ὢν,
σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα, κἀκβαλὼν σταθμὰ,
δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει.
κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἵππευε φόνον·
ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὁρᾷν ἐφαίνετο,
Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέας,
κἄῤῥιψε πέτρον στέρνον εἰς Ἡρακλέους·
ὃς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε, κεἰς ὕπνον
καθῆκε· πιτνεῖ δ' εἰς πέδον, πρὸς κίονα
νῶτον πατάξας, ὃς πεσήμασι στέγης
διχορῥαγὴς ἔκειτο κρηπίδων ἔπι,
σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ.
ἡμεῖς δ', ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα,
ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς, λήξας ὕπνου,
μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις.
εὕδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,
παῖδας φονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.

ΧΟ. ὁ φόνος ἦν, ὃν Ἀργολὶς ἔχει πάτρα,
τότε μὲν περισαμότατος καὶ ἄριστος
Ἑλλάδι τῶν τοῦ Δαναοῦ παίδων.
τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε
τὰ τότε κακὰ τάλανι
Διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνου Πρόκης.

φόνον ἔχω λέξαι θυόμενον Μούσαις.
σὺ δὲ τέκνα τρίγονα τεκόμενος, ὦ δαῖτε,
λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ.
ἐς τίνα στεναγμὸν, ἢ γόον,
ἢ φθιτῶν ᾠδὰν,
ἢ τὸν Ἅιδα χορὸν ἰαχήσω;
φεῦ, φεῦ.
ἴδεσθε, διάνδιχα κλῆθρα
κλίνεται ὑψιπύλων δόμων.
ἰώ μοι·
ἴδεσθε τάδε τέκνα πρὸ πατρὸς ἄθλια
κείμενα δυστάνου,
εὐδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκποδὼν φόνου.
περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβροχ' ἀμμάτων
ἐρείσμαθ' Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας,
τὰ δὲ λαΐνοις ἀνημμένα
ἀμφὶ κίοσιν οἴκων.
ὁ δ', ὥς τις ὄρνις, ἄπτερον καταστένων
ᾠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδὶ
πικρᾶν διώκων ἦλυσιν, πάρεσθ' ὅδε.

ΑΜ. Καδμεῖοι γέροντες, οὐ σῖγα, σῖγα
τὸν ὕπνῳ παρειμένον
ἐάσετε λαθέσθαι κακῶν;

ΧΟ. καὶ σὲ δακρύοις στένω, πρέσβυ, καὶ
τέκεα, καὶ τὸ καλλίνικον κάρα.

ΑΜ. ἑκαστέρω πρόβατε, μὴ
κτυπεῖτε, μὴ βοᾶτε, μὴ
τὸν εὖ διαύοντα
ὑπνώδεά τ' εὐνᾶς ἐγείρετε.

ΧΟ. οἴμοι· φόνος ὅσος ἄδε.
ΑΜ. ἆ, ἆ· διαμολεῖτε·
κεχυμένος ἐπαντέλλει.
οὐκ ἄτρεμέα θρῆνον αἰ-
άζετ', ὦ γέροντες; μὴ,
δέσμ' ἀνεγειρόμενος
χαλάσας, ἀπολεῖ πόλιν,
ἀπὸ δὲ πατέρα, μέλαθρά τε καταρᾴξῃ.
ΧΟ. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι.
ΑΜ. σίγα, πνοὰς μάθω.
φέρε, πρὸς οὖς βάλω.
ΧΟ. εὕδει;
ΑΜ. ναὶ, εὕδει ὕπνον, ὕπνον ἀλόμενον.
ὃς ἔκανεν ἄλοχον,
ἔκανε δὲ τέκεα, τοξήρει
ψαλμῷ τοξεύσας.
ΧΟ. στέναζέ νυν.
ΑΜ. στενάζω τέκνων ὄλεθρον.
ΧΟ. ἰὼ μοι σέθεν τε παιδός.
αἰ, αἰ, ὦ πρέσβυ.
ΑΜ. σίγα, σίγα, παλίντροπος
ἐξεγειρόμενος στρέφεται.
φέρ', ἀπόκρυφον δέμας
ὑπὸ μέλαθρον κρύψω.
ΧΟ. θάρσει· νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ.
ΑΜ. ὁρᾶθ', ὁρᾶτε.
τὸ μὲν φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ
κακοῖσιν οὐ φεύγω τάλας·
ἀλλ' εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,

πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται,
πρὸς Ἐριννύσι θ' αἷμα σύγγονον ἕξει.
ΧΟ. τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμαρτι σᾷ
φόνον ὁμοσπόρων ἔμελλες ἐκπράξειν,
Ταφίων περίκλυστον ἄστυ πέρσας.
ΑΜ. φυγᾷ, φυγᾷ, γέροντες,
ἀπόπρο δωμάτων
διώκετε, φεύγετε μάργον
ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον.
τάχα φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν,
ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν.
ΗΡ. ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἦχθηρας ὧδ' ὑπερκότως
τὸν σόν, κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;
ἔα·
ἔμπνους μέν εἰμι, καὶ δέδορχ', ἅπερ με δεῖ,
αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' ἡλίου τάδε,
ὡς δ' ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι
πέπτωκα δεινῷ, καὶ πνοὰς θερμὰς πνέω,
μετάρσι', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.
ἰδού· τί δεσμοῖς, ναῦς ὅπως, ὡρμισμένος,
νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα
πρόσειμι θραυστῷ λαΐνῳ τειχίσματι;
ἢ μὴν νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω·
πτερωτά τ' ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἃ πρὶν, παρασπίζονθ' ἑμοῖς βραχίοσιν,
ἔσωζε πλευράς, ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο.
ἦπου κατῆλθον αὖθις εἰς ἅδου πάλιν,
Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ἅδου μολών;
ἀλλ' οὔτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον,

Πλούτωνά τ', οὐδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης.
ἔκ τοι πέπληγμαι· ποῦ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ;
ὦ τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.
ΑΜ. γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;
ΧΟ. κἄγωγε σὺν σοί, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς.
ΗΡ. πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχῃ κόρας,
τοῦ φιλτάτου σοι τηλύθεν παιδὸς βεβώς;
ΑΜ. ὦ τέκνον· εἶ γὰρ, καὶ κακῶς πράσσων, ἐμός.
ΗΡ. πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρὸν, οὗ δακρυρροεῖς;
ΑΜ. ἃ κἂν θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταστένοι.
ΗΡ. μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὔπω λέγεις.
ΑΜ. ὁρᾷς γὰρ αὐτὸς, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.
ΗΡ. εἶπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ.
ΑΜ. εἰ μὴ καθ' ᾅδου Βάκχος, ἐκφράσαιμεν ἄν.
ΗΡ. παπαῖ· τόδ' ὡς ὕποπτον ἠνίξω πάλιν.
ΑΜ. καί σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἤδη σκοπῶ.
ΗΡ. οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.
ΑΜ. λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδὸς, ἢ τί δρῶ;
ΗΡ. καὶ τόν γε δήσαντ' εἶπ'· ἀναινόμεσθα γάρ.
ΑΜ. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα.
ΗΡ. ἀρκεῖ· σιωπῇ γὰρ μαθεῖν οὐ βούλομαι.
ΑΜ. ὦ Ζεῦ, παρ' Ἥρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε;
ΗΡ. ἀλλ' ἢ τι κεἴθεν πολέμιον πέπονθαμεν;
ΑΜ. τὴν θεὸν ἐάσας, τὰ σὰ περιστέλλου κακά.
ΗΡ. ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα;
ΑΜ. ἰδού· θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.
ΗΡ. οἴμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας;

ΑΜ. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.
ΗΡ. τί πόλεμον εἶπας; τοὐσδε τίς διώλεσεν;
ΑΜ. σὺ, καὶ σὰ τόξα, καὶ θεῶν ὃς αἴτιος.
ΗΡ. τί φῄς; τί δράσας; ὦ πάτ' ἀγγέλλων πάτερ.
ΑΜ. μανείς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.
ΗΡ. ἦ καὶ δάμαρτος εἶμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
ΑΜ. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.
ΗΡ. αἰαῖ, αἰαῖ· στεναγμῶν γὰρ μὲ περιβάλλει νέφος.
ΑΜ. τούτων ἕκατι σὰς κατεστένωμ τύχας.
ΗΡ. ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἦ 'βάκχευσ', ἐμόν;
ΑΜ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, πάντα δυστυχῆ τὰ σά.
ΗΡ. ποῦ δ' οἰστρος ἡμᾶς, ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
ΑΜ. ὅτ' ἄμφὶ βωμὸν χεῖρας ἠγνίζου πυρί.
ΗΡ. οἴμοι· τί δῆτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς,
τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεύς,
κοὐκ εἶμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἅλματα,
ἢ φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας,
τέκνοις δικαστὴς αἵματος γενήσομαι;
ἢ σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ,
δύσκλειαν, ἣ μένει μ', ἀπώσομαι βίου;
ἀλλ' ἐμποδών μοι θανασίμων βουλευμάτων
Θησεὺς ὅδ' ἕρπει, συγγενὴς φίλος τ' ἐμός.
ὄφθησόμεσθα, καὶ τεκνοκτόνον μύσος
εἰς ὄμμαθ' ἥξει φιλτάτῳ ξένων ἐμῶν.
οἴμοι· τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
εὕρω, πτερωτὸς, ἢ κατὰ χθονὸς μολών;
φέρ', ἐν πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος·
αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς,
καὶ τῷδε προστρόπαιον ὄμμα προσβαλὼν,

οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.
ΘΗ. ἦκω σὺν ἄλλοις, οἳ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
σῷ παιδὶ, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.
κλῃδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν,
ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος
εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
τίνων δ' ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς,
σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον,
ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων.
ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;
ἦπου λέλειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
ὕστερος ἀφῖγμαι; τίς τάδ' ἔκτεινεν τέκνα;
τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον;
οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἵστανται πέλας;
ἀλλ' ἄλλο τοί που καινὸν εὑρίσκω κακόν.
ΑΜ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων. στροφὴ α'.
ΘΗ. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις;
ΑΜ. ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν. στροφὴ β'.
ΘΗ. οἱ παῖδες οἵδε τίνες, ἐφ' οἷς θακρυῤῥοεῖς;
ΑΜ. ἔτεκε μὲν δύμὸς ἶνις τάλας· στροφὴ γ'.
τεκόμενος δ' ἔκτανε,
φοίνιον αἷμα τλάς.
ΘΗ. εὔφημα φώνει.
ΑΜ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ.
ΘΗ. ὦ δεινὰ λέξας.
ΑΜ. οἰχόμεθ', οἰχύμεθα πτανοί.
ΘΗ. τί φῄς; τί δράσας;
ΑΜ. μαινομένῳ πιτύλῳ

ΑΜ. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.
ΗΡ. τί πόλεμον εἶπας; τοὐσδε τίς διώλεσεν;
ΑΜ. σὺ, καὶ σὰ τόξα, καὶ θεῶν ὃς αἴτιος.
ΗΡ. τί φῄς; τί δράσας; ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ.
ΑΜ. μανείς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.
ΗΡ. ἦ καὶ δάμαρτος εἶμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
ΑΜ. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.
ΗΡ. αἰαῖ, αἰαῖ· στεναγμῶν γὰρ με περιβάλλει νέφος.
ΑΜ. τούτων ἕκατι σὰς καταστένω τύχας.
ΗΡ. ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἦ 'βάκχευσ' ἐμόν;
ΑΜ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, πάντα δυστυχῆ τὰ σά.
ΗΡ. ποῦ δ' οἰστρος ἡμᾶς, ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
ΑΜ. ὅτ' ἄμφι βωμὸν χεῖρας ἠγνίζου πυρί.
ΗΡ. οἴμοι· τί δῆτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς,
τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεύς,
κοὐκ εἶμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἅλματα,
ἢ φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας,
τέκνοις δικαστὴς αἵματος γενήσομαι;
ἢ σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ,
δύσκλειαν, ἣ μένει μ', ἀπώσομαι βίου;
ἀλλ' ἐμποδών μοι θανασίμων βουλευμάτων
Θησεὺς ὅδ' ἕρπει, συγγενὴς φίλος τ' ἐμός.
ὀφθησόμεσθα, καὶ τεκνοκτόνον μύσος
εἰς ὄμμαθ' ἥξει φιλτάτῳ ξένων ἐμῶν.
οἴμοι· τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
εὕρω, πτερωτὸς, ἢ κατὰ χθονὸς μολών;
φέρ', ἐν πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος·
αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς,
καὶ τῷδε προστρόπαιον ὄμμα προσβαλὼν,

οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.
ΘΗ. ἦκω σὺν ἄλλοις, οἳ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
σῷ παιδὶ, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.
κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν,
ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἁναρπάσας Λύκος
εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
τίνων δ' ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς,
σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον,
ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων.
ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;
ἦπου λέλειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
ὕστερος ἀφῖγμαι; τίς τάδ' ἔκτεινεν τέκνα;
τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον;
οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἵστανται πέλας,
ἀλλ' ἄλλο τοί που καινὸν εὑρίσκω κακόν.
ΑΜ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων. στροφὴ α'.
ΘΗ. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις;
ΑΜ. ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν. στροφὴ β'.
ΘΗ. οἱ παῖδες οἵδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρρόεῖς;
ΑΜ. ἔτεκε μὲν δύμὸς ἶνις τάλας· στροφὴ γ'.
τεκόμενος δ' ἔκτανε,
φοίνιον αἷμα τλάς.
ΘΗ. αὔφημα φώνει.
ΑΜ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ.
ΘΗ. ὦ δεινὰ λέξας.
ΑΜ. οἰχόμεθ', οἰχύμεθα πτανοί.
ΘΗ. τί φῄς; τί δράσας;
ΑΜ. μαινομένῳ πιτύλῳ

πλαγχθεὶς, ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας.
ΘΗ. Ἥρας ὁδ' ἆ γὼν· τίς δ' ὅδ' οὐ νεκροῖς, γέρον;
ΑΜ. ἐμὸς ὅδε γόνος,
ὁ πολύπονος, ὃς ἐπὶ
δέρυ γιγαντοφόνον
ἦλθε σὺν θεοῖς Φλεγραῖον
εἰς πεδίον ἀσπιστάς.
ΘΗ. φεῦ, φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ;
ΑΜ. οὐκ ἂν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον στρ. ι'
πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν.
ΘΗ. τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα;
ΑΜ. αἰδούμενος τὸ σὸν ὄμμα στροφὴ ι'
καὶ φιλίαν ὁμόφυλον
αἱμά τε παιδοφόνον.
ΘΗ. ἀλλ' εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον· ἐκκάλυπτέ νιν.
ΑΜ. ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων στροφὴ ια'
πέπλον, ἀπόδικε· φέθος ἀελίῳ δεῖξον.
βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται.
ἱκετεύομεν ἀμφὶ
σὰν γενειάδα καὶ γόνυ καὶ
χέρα, προσπιτνῶν
πολιόν τε δάκρυον ἐκβαλών.
ἰὼ παῖ,
κάτασχε λέοντος ἀγρίου θυμόν γ', ὅπως [ρῦ]
δρόμον ἐπὶ φόνιον, ἀνόσιον, ἐξάγῃ,
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.
ΘΗ. εἶεν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἕδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύναι τὸ σόν·
εὐδεῖς σκότος γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,

ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν.
τί μοι, προσείων χεῖρα, σημαίνεις φόνον;
ὡς μὴ μύσος με σῶν βάλῃ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς.
καὶ γάρ ποτ' εὐτύχησ' ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων,
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὔ.
ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἅθλιον κάρα,
βλέπων πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν,
φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ', οὐδ' ἀναίνεται.

ΗΡ. Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;
ΘΗ. ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά.
ΗΡ. τί δῆτα μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;
ΘΗ. τί δ' οὔ; μιαίνεις θνητὸς ὤν, τὰ τῶν θεῶν;
ΗΡ. φεῦγ', ὦ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.
ΘΗ. οὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.
ΗΡ. ἐπῆνεσ' εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι.
ΘΗ. ἐγὼ δέ, πάσχων εὖ τότ', οἰκτίρω σε νῦν.
ΗΡ. οἰκτρὸς γάρ εἰμι, τἄμ' ἀποκτείνας τέκνα.
ΘΗ. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς.
ΗΡ. εὖρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζοσιν;
ΘΗ. ἄπτῃ πάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ.
ΗΡ. τοίγαρ παρεσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν.
ΘΗ. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν;
ΗΡ. αὖθαδες ὁ θεός· πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.
ΘΗ. ἴσχε στόμ', ὡς μὴ, μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς.
ΗΡ. γάμω κακῶν δή, κοὐκέτ' ἔσθ' ὅπη τεθῇ.

ΘΗ. δράσεις δὲ δὴ τί; ποῖ φέρῃ θυμούμενος;
ΗΡ. θανὼν, ὅθεν περ ἦλθον, εἶμι γῆς ὕπο.
ΘΗ. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
ΗΡ. σὺ γ' ἐκτὸς ὢν γε συμφορᾶς με νουθετεῖς.
ΘΗ. ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;
ΗΡ. οὔκουν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρῳ μοχθητέον.
ΘΗ. εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
ΗΡ. οἱ δ' οὐδὲν ὠφελοῦσί μ', ἀλλ' Ἥρα κρατεῖ.
ΘΗ. οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιθ' Ἕλλας ἁμαθίᾳ θανεῖν.
ΗΡ. ἄκουε δή νυν, ὡς ἀμιλληθῶ λόγοις
πρὸς νουθετήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι
ἄβιωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν.
πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην, ὅστις, κτατὼ
μητρὸς γεραιὸν πατέρα, προστρόπαιος ὤν,
ἔγημε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήνην ἐμέ.
ὅταν δὲ κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους
ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους.
Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεύς, πολέμιόν μ' ἐγείνατο
Ἥρᾳ· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς, γέρον,
πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγώ.
ἔτ' ἐν γάλακτί τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς
ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα.
ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην
ἡβῶντα, μόχθους, οὓς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν;
ποίους ποτ' ἢ λέοντας, ἢ τρισωμάτους
Τυφῶνας, ἢ Γίγαντας, ἢ τετρασκελῆ
κενταυροπλῆθ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα,
τήν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστῆ κύνα

ὕδραν φονεύσας; μυρίων τ' ἄλλων πόνων
διῆλθον ἀγέλας, κεἰς νεκροὺς ἀφικόμην,
ἄδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον εἰς φάος
ὅπως πορεύσαιμ', ἐντολαῖς Εὐρυσθέως.
τὸν λοίσθιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας πόνον,
παιδοκτονήσας, δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς.
ἦκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ'· οὔτ' ἐμαῖς φίλαις
Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἦν δὲ καὶ μένω,
εἰς ποῖον ἱερὸν ἢ πανήγυριν φίλων
εἶμ'; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν;
φέρ', ἀλλ' ἐς ἄλλην δή τιν' ὁρμήσω πόλιν;
κἄπειθ' ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,
γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι·
οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἔκτεινέν ποτε
δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;
κεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ
αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δ' ἀεὶ κακῶς
ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενὴς δύστηνος ὤν.
εἰς τοῦτο δ' ἥξειν συμφορᾶς οἶμαί ποτε·
φωνὴν γὰρ ἥσει χθὼν, ἀπεννέπουσά με
μὴ θιγγάνειν γῆς, καὶ θάλασσαν, μὴ περᾶν,
πηγαί τε ποταμῶν· καὶ τὸν ἁρματήλατον
Ἶξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
καὶ ταῦτ' ἄριστα, μηδὲν Ἑλλήνων μ' ὁρᾶν,
ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἦμεν ὄλβιοι.
τί δῆτά με ζῆν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν,
βίον γ' ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι;
χορευέτω δὲ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ,

κρούουσ' Ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλῃ πόδα·
ἔπραξε γὰρ βούλησιν, ἣν ἐβούλετο,
ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάθροις
ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαύτη θεῷ
τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἦ, γυναικὸς οὕνεκα,
λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ, τοὺς εὐεργέτας
Ἑλλάδος ἀπώλεσ', οὐδὲν ὄντας αἰτίους.

ΘΗ. οὔκ ἐστιν ἄλλου δαιμόνων ἄ γὼν ὅδε,
ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνῃ. ***
παραινέσαιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ πάσχειν κακῶς.
οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἴπερ οὐ ψευδεῖς λάγοι.
οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
συνῆψαν; οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
πατέρας ἐκηλίδωσαν; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως
Ὄλυμπον, ἠνέσχοντό θ', ἡμαρτηκότες.
καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν, θνητὸς γεγὼς,
φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε, τοῦ νόμου χάριν·
ἔπου δ' ἅμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος,
δόμους τε δώσω, χρημάτων τ' ἡμῶν μέρος.
ἃ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχοις, σώσας κόρους
δὶς ἑπτὰ, ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν,
σοὶ ταῦτα δώσω· πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
τεμένη δέδασται· ταῦτ' ἐπωνομασμένα
σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται
ζῶντος· θανόντος δ' εὖτ' ἂν εἰς ᾅδου μόλῃς,
θυσίαισι λαΐνοισί τ' ἐξογκώμασι

τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλις.
καλὸς γὰρ ἀστοῖς στέφανος Ἑλλήνων ὕπο,
ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελοῦντας, εὐκλείας τυχεῖν.
κἀγὼ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἶ χρεῖος φίλων.
Θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων·
ἅλις γὰρ ὁ Θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.
ΗΡ. οἴμοι πάρεργά τοι τάδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοὺς Θεοὺς οὔτε λέκτρ', ἃ μὴ Θέμις,
στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν,
οὔτ' ἠξίωσα πώποτ', οὔτε πείσομαι,
οὐδ' ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι·
δεῖται γὰρ ὁ Θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως Θεὸς,
οὐδενός· ἀοιδῶν οἵδε δύστηνοι λόγοι.
ἐσκεψάμην δὲ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὤν,
μὴ δειλίαν ὄφλω τιν', ἐκλιπὼν φάος.
τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποσπῆναι βέλος.
ἐγκαρτερήσω θάνατον· εἶμι δ' εἰς πόλιν
τὴν σὴν, χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω.
ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην·
ὧν οὔτ' ἀπείπον οὐδέν', οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔσταξα πηγάς, οὐδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ
εἰς τοῦθ' ἱκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
νῦν δ', ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δουλεύτεον.
εἶεν· γεραιὲ, (τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς,
ὁρᾷς δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν,)
δὸς τοὐσδε τύμβῳ καὶ περίστειλον νεκροὺς,
δακρύοισι τιμῶν· ἐμὲ γὰρ οὐκ ἐᾷ νόμος·

πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ, δοὺς τ' ἐς ἀγκάλας
κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
διώλεσ' ἄκων. γῇ δ' ἐπὰν κρύψῃς νεκρούς,
οἴκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μέν, ἀλλ' ὅμως
ψυχὴν βιάζου τἀμὰ συμφέρειν κακά.
ὦ τέκν', ὃ φύσας χ' ὧ τεκὼν ὑμᾶς πατὴρ
ἀπώλεσ'· οὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ,
εὔκλειαν ὑμῖν, πατρὸς ἀπόλαυσιν καλήν.
σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα,
ὥσπερ σὺ τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας.
οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων· οἴμοι δ' ἐμοῦ,
ὡς ἀθλίως πέπραγα, κἀποζεύγνυμαι
τέκνων γυναικός τ'. ὦ λυγραὶ φιλημάτων
τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι,
ἀμηχανῶ γὰρ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ,
ἃ πλευρὰ τἀμὰ προσπιτνόντ' ἐρεῖ τάδε·
ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις
παιδοκτόνους σούς. εἶτ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
οἴσω τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν, αἰσχρῶς θάνω;
οὐ λειπτέον τάδ', ἀθλίως δὲ σωστέον.
ἔν μοί τι, Θησεῦ, σύγκαμ'· ἀθλίου κυνὸς
κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολών,
λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος.
ὦ γαῖα Κάδμου, πᾶς τε Θηβαῖος λεὼς,
κείρασθε, συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον

παίδων, ἅπαντες δ' ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε
νεκρούς τε κἀμέ· πάντες ἐξολώλαμεν,
Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἀθλίᾳ τύχῃ.
ΘΗ. ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἄλις.
ΗΡ. οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου.
ΘΗ. καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.
ΗΡ. φεῦ.
αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
ΘΗ. παῦσαι, δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ.
ΗΡ. ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
ΘΗ. ἔκμασσε, φείδου μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι.
ΗΡ. παίδων στερηθεὶς, παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
ΘΗ. δίδου δίρρῃ σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ.
ΗΡ. ζεῦγός γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχής.
ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.
ΑΜ. ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὸς εὔτεκνος.
ΗΡ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
ΘΗ. ὡς δή τι φίλτρον τοῦτ' ἔχων φάος ἔσῃ;
ΗΡ. ποθῶ· πατρός γε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
ΑΜ. ἰδοὺ τάδ', ὦ παῖ· τἀμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.
ΘΗ. οὕτως πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις;
ΗΡ. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακά.
ΘΗ. εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν ὄντ', οὐκ αἰνέσει.
ΗΡ. ζῶ σοι ταπεινός· ἀλλὰ προσθεῖναι δοκῶ.
ΘΗ. ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς, ποῦ κεῖνος ὤν;
ΗΡ. σὺ ποῖος ἦς ἄν, νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὤν;
ΘΗ. ὡς εἰς τὸ λῆμα, παντὸς ἦν ἥσσων ἀνήρ.
ΗΡ. πῶς οὖν ἔτ' εἶπῃς, ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
ΘΗ. πρόβαινε.

ΠΡ. χαῖρ', ὦ πρέσβυ.
ΑΜ. καὶ σύ μοι, τέκνον.
ΠΡ. θάφθ', ὥσπερ εἶπον, παῖδας.
ΑΜ. ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;
ΗΡ. ἐγώ.
ΑΜ. πόθ' ἧλθών;
ΗΡ. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα.
ΑΜ. πῶς;
ΗΡ. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.
ἀλλ' εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ.
ἡμεῖς δ', ἀναλώσαντες αἰσχύνας δόμον,
Θησεῖ πανώλεις ἐψόμεσθ' ἑφολκίδες.
ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον φίλων
ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.
ΧΟ. στείχομεν οἰκτροὶ καὶ πολύκλαυτοι,
τὰ μίγιστα φίλων ἁλόντες.

H A E K T P A.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΓΤΟΤΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρόσωπον.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.

Victorii Argumentum.

Caeso per dolum Agamemnone, regnoque Argivorum occupato, Aegisthus filios quoque ipsius interimere voluit. Orestes infans e media caede a sorore Electra ereptus, servo in aliam terram asportandus traditur: feminis vitam socia facinoris Clytaemnestra ab adultero impetravit. Quarum alteram ferociorem quum iam nubilem Aegisthus videret, periculum sibi inde creari existimans, nobili alicui dare nuptum recusavit, nec domi grandem iam tenere, metuens furtivas nuptias, tutum esse credens, colono cuidam conciliavit, qui se indignum eo matrimonio intelligens, integram illam servavit. Orestes adultus, et patris ulciscendi, et regni recuperandi cupidus, clam in agrum Argivum se contulit, sororemque, quam extra urbem vivere audierat, invenit: a qua quid fieri oporteret admonitus, ususque opera veteris sui conservatoris, manuque fidelis amici comitisque Pyladis, Aegisthum primum in agro immolantem necavit: deinde Clytaemnestram, tractam in insidias ab Electra, interfecit. Quo parricidio perpetrato, statim ipsos vehementer poenituit, quod toto pectore expetiverant, fecisse. Confestos filios aegritudine, ac se sceleris damnantes, affines ipsis sanguine Castor ac Pollux adventu suo consolantur: et quid e re nata facere illos opus sit docent, cunctaque plena maximarum perturbationum componunt.

Exitus igitur fabulae ἀπὸ μηχανῆς, ac similis admodum dissolutioni Orestis. Quod enim hic faciunt Dioscuri, illic Apollo praestitit. Vtriusque finis, cum minime tristis sit, non male enim actum est cum superstitibus, ac voti pene compotes omnes facti sunt, magis proprius esse comoediae, quam tragoediae, videtur: nam quod in argumento his fingit Poeta, colonum illum a virgine, quam domi diu habuerit, se abstinuisse, non verisimile est: quod tamen vitium ipse purgare summo studio conatur, cum eum, quamvis pauperem hominem, nobili stirpe natum dicit, ut generositas animi iniquitate fortunae extingui non potuerit: praeterea cum reformidasse eum Orestem narrat, si quando revertisset, ne poenas illi daret violatae sororis, sed etiam secum quoque illum cogitasse demonstrat, non habuisse ius in alienam filiam Aegisthum, ut ratae nuptiae illae ullo pacto esse potuerint. Si quid aliud huiuscemodi est in coagmentatione rerum, quod ratione careat, nec satis belle cohaereat, id eruditi et ingeniosi viri videbunt Neque enim nobis propositum est id accurate ostendere. Vtinam, ut haec fabula partes quasdam habet elegantissimas, summoque artificio confectas, necnon optimarum verissimarumque sententiarum tota plena est, ita reprehensione hac, culpaque vacaret, ac rectam οἰκονομίαν haberet.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν ὄρεσι τῆς Ἀργείας γῆς. Ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γυναικῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΑΓ. Ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχου ῥοαὶ,
ὅθεν ποτ', ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη,
εἰς γῆν ἔπλευσε Τρῳάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων·
κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
Θνήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλῳ,
καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερί.
χ' ὃ μὲν, παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν,
ὄλωλεν· Αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονὸς,
ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
οὗς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεν, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλει,
ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλύ τ' Ἠλέκτρας θάλος,
τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκπλέπτει τροφεὺς,
μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,
Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκέων εἰς γῆν τρέφειν·
ἡ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρός.

ταύτην ἐπειδὴ Θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος,
μνηστῆρες ἦτουν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
δείσας δὲ, μή τῳ παῖδ' ἀριστέων τέκοι,
Ἀγαμέμνονος ποινάτορ', εἶχεν ἐν δόμοις
Αἴγισθος, οὐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινί.
ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέον,
μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναῖα τέκοι,
κτανεῖν σφ' ἐβούλευσ'· ἡ δ' ἄρ' ὠμόφρων, ὅμως
μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερός.
εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθεὶη φόνῳ.
ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο
Αἴγισθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶφ', ὃς ἂν κτάνῃ·
ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἠλέκτραν ἔχειν
δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·
λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε· χρημάτων δὲ δὴ
πένητες, ἔνθεν ἡὐγένει' ἀπόλλυται·
ὡς ἀσθενεῖ δοὺς ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ,
εὖδον τ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
φόνον, δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε.
ἦν οὔποτ' ἀνὴρ ὅδε, σύνοιδέ μοι Κύπρις,
ἥσχυνεν εὐνῇ· παρθένος δ' ἔτ' ἔστι δή.
αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατ' ἄξιος γεγώς·
στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
ἄθλιον Ὀρέστην, εἴποτ', εἰς Ἄργος μολὼν,

γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς εἰσόψεται.
ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν ἐς οἶκους παρθένον μὴ θιγγάνω,
γνώμης πονηρῶς κανόσιν ἀναμετρούμενος
τὸ σῶφρον ἴστω, καὐτὸς αὖ τοιοῦτος ὤν.
ΗΛ. ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφέ,
ἐν ᾗ τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ
φέρουσα, πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι,
οὐ δή τι χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
ἀλλ' ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς,
γόους τ' ἀφῶμεν αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί.
ἦ γὰρ πανώλης Τυνδαρὶς, μήτηρ ἐμή,
ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθου πάρα,
πάρεργ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων.
ΑΓ. τί γὰρ τάδ', ὦ δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς χάριν,
πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐκ ἀφίστασαι;
ΗΛ. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνὔβρισας κακοῖς.
μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα, συμφορᾶς κακῆς
ἰατρὸν εὑρεῖν, ὡς ἐγώ σε λαμβάνω.
δεῖ δή με κἀκέλευστον, εἰς ὅσον σθένω,
μόχθου 'πικουφίζουσαν, ὡς χρὴ φέρῃς,
συνεκκομίζειν σοι πόνους. ἅλις δ' ἔχεις
τἄξωθεν ἔργα· τἀν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεὼν
ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ
θὐραθεν ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς.
ΑΓ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, στεῖχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω

πατρὸς κατοίκημ' τόνδε. ἐγὼ δ', ἅτε δμῳὰ
βαίτ' ἐς ἀφανισμὸς ἐκπίπτουσ', ἐκφεύγω γᾶς
ὅρους· γαμεῖ γὰρ παῖδας, ὑφεὶς ἄρσην ἄπαν σπέρμα,
βίου δικαιῶν ἐν ξυλλέγων ἄκρον πόνον.

OP. Κασσάνδρᾳ, τί γὰρ δὴ πρόσπολον ἀνθρώπων ἐγὼ
τοσόνδ' ἐκαίνισ' ἐκ φρενῶν, ζώσαν τ' ἀμιλλᾶν
ἴσ' Ὀρέστῃ τόνδ' ἐνηύρισχ' φίλοι,
πρόσπολον δ' ἐ πρόσπολον, ὅπως ἐκ' ἀμφίσβητον κακὸν
ὡς μὴ κατασκῆπτ' ἐκείνῃ, χ' ἡ κατοικτίσθη ποτὲ
μήτηρ. ἀφ' ὑμῶν δ' ἐκ θεοῦ μεταρσίων
ἀρχῶν σύνδυο, σύδικοι ξυνοικίσω,
φόνου φονεῦσι πατρὸς ἐκλείψαν ἐμοῦ.
κατοικὸς δὲ τῇδε πρὸς τάφον μολὼν κατοικ,
δάκρυά τ' ἔβαλον, καὶ πάρος ἐκκηδέμην,
πατρὶ τ' ἐπόρευ' αἶνον μηλίνου φόνου,
λαθὼν πορόντους, οἳ πρατοῦσι τῇδε γῆς·
καὶ τεῖχόν μὲν ἔντὸς οὐ βαίνω πόδα,
δυοῖν δ' ἀμίλλαν ξυντιθεὶς, ἀφικόμην
πρὸς τέρμονας γῆς τῇδ', ἵν' ἐκβάλλω ποδὸς
ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἰ μέ τις γνοίη σκοπῶν
ζητοῦντ' ἀδελφήν· φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
ζευχθεῖσαν οἰκεῖν, οὐδὲ παρθένον μένειν·
ὡς συγγένωμαι, καὶ φόνου συνεργάτιν
λαβὼν, τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.
νῦν οὖν, Ἕως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται,
ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα.
ἢ γάρ τις ἀροτὴρ, ἢ τις οἰκέτις γυνὴ
φανήσεται νῷν, ἥντιν' ἱστορήσομεν,
εἰ τοῦσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.

ἀλλ', εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλων τινὰ,
πηγαῖον ἄχθος ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ
φέρουσαν, ἐξώμεσθα κἀκπυθώμεθα
δούλης γυναικὸς, ἤν τι δεξώμεσθ' ἔπος,
ἐφ' οἷσι, Πυλάδη, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.

ΗΛ. σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὁρμάν· στροφή.
ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα.
ἰώ μοί μοι·
ἐχενόμαν Ἀγαμέμνονος
κούρα, καί με τέκε Κλυταιμνήστρα,
στυγνὰ Τυνδαρίου κόρα·
κικλήσκουσι δέ μ' ἀθλίαν
Ἠλέκτραν πολῖται.
φεῦ, φεῦ, τῶν σχετλίων πόνων
καὶ στυγερᾶς ζωᾶς, ὦ πάτερ.
σὺ δ' ἐν ᾅδᾳ δὴ
κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγεὶς
Αἰγίσθου τ', Ἀγαμέμνον.
ἴθι, τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον,
ἄναγε πολύδακρυν ἀδονάν.
* * * * * * *
σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὁρμάν· ἀντιστροφή.
ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα.
ἰώ μοί μοι·
τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ
τλᾶμον σύγγονε, λατρεύεις,
οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπὼν
πατρῴοις ἐπὶ συμφοραῖς
ἀλγίσταισιν ἀδελφειάν;

ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ
τᾷ μελέᾳ λυτήρ, ὦ Ζεῦ, Ζεῦ,
πατρὶ θ' αἱμάτων
αἰσχίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-
γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.
θὲς τόδε τεῦχος, ἐμῆς ἀπὸ κρα-
τὸς ἑλοῦσ', ἵνα πατρὶ γόους
νυχίους ἐπορθοβοάσω.
ἰαχὰν ἀοιδὰν, μέλος αἴδα, πάτερ, ἐπῳδόν.
σοὶ κατὰ γᾶς ἐννέπω γόους,
οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἦμαρ
διέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν
ὄγυχι τεμνομένα δέραν,
χέρα τε κρᾶτ' ἐπὶ κούριμον τιθεμένα
θανάτῳ σῷ.
ἔ, ἔ· δρύπτε κάρα.
οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
ποταμίοις παρὰ χεύμασι
πατέρα φίλτατον καλεῖ,
ὀλόμενον δολίοις βρόχων
ἕρκεσιν, ὡς σὲ τὸν ἄθλιον
πατέρ' ἐγὼ κατακλαίομαι,
λουτρὰ πανύσταθ' ὑδραναμένον χροΐ
κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτου.
ἰώ μοί μοι
πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς, πάτερ,
πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς.
οὐ μίτραις σὲ γυνὴ
δέξατ', οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις·

ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
Αἰγίσθου λώβαν θεμένα, 165
δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.
ΧΟ. Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα, ἦλυθον, Ἠ- στροφὴ ά.
λέκτρα, ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλάν.
ἔμολέ τις, ἔμολε γαλακτοπότας ἀνὴρ
Μυκηναῖος, ὀρειβάτας· 170
ἀγγέλλει δ', ὅτι νῦν τριταίαν
καρύσσουσιν Θυσίαν
Ἀργεῖοι· πᾶσαι δὲ παρ' Ἥραν
μέλλουσι παρθενικαὶ στείχειν.
ΗΛ. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, στροφὴ β'. 175
θυμόν, οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις
ὅρμοις ἐκπεπόταμαι
τάλαιν', οὐδὲ στᾶσα χοροῖς
Ἀργείαις ἅμα νύμφαις,
ἕλικτὸν κρούσω ποὸδ' ἐμόν. 180
δάκρυσι χεύω,
δακρύων δέ μοι μέλει
δειλαίᾳ τὸ κατ' ἦμαρ.
σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν,
καὶ τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων, 185
εἰ πρέπον τ' Ἀγαμέμνονος
κούρᾳ τᾷ βασιλείᾳ
τᾷ Τροίᾳ θ', ἃ μου πατέρος
μέμναται ποθ' ἁλοῦσα.
ΧΟ. μεγάλα θεός· ἀλλ' ἴθι, καὶ παρ' ἐμοῦ ἀντ. ά. 190
χρῆσαι πολύπηνά τε φάρεα δῦναι,
χρυσεά τε χάρισιν προσθήματ' ἀγλαΐας.

δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις,
μὴ τιμῶσα θεοὺς, κρατήσειν
ἐχθρῶν; οὗτοι στοναχαῖς,
ἀλλ' εὐχαῖς τοὺς θεοὺς γε σεβίζου-
σ', ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.
ΗΛ. οὐδεὶς θεῶν ἑνοπὰς κλύει ἀντιστροφὴ β
τᾶς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.
οἷμοι τοῦ καταφθιμένου,
τοῦ τε ζῶντος ἄλαστα,
ὃς που γᾶν ἄλλαν κατέχει
μέλεος, ἀλαίνων
ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν,
τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
αὐτὰ δ' ἐν χέρνησι δόμοις
ναίω ψυχὰν τακομένα,
δωμάτων πατρῴων φυγάς,
οὐρείας ναίουσ' ἐρίπνας.
μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φονίοις
ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ.
ΧΟ. πολλῶν κακῶν Ἕλλησιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος, δόμοις τε σοῖς.
ΗΛ. οἷμοι, γυναῖκες, ἐξέβην θρηνημάτων.
ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἵδ' ἐφεστίους
εὐνὰς ἔχοντες, ἐξανίστανται λόχου.
φυγῇ, σὺ μὲν κατ' οἶμον, εἰς δόμους δ' ἐγώ,
φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.
ΟΡ. μήν', ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα.
ΗΛ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν.

ΟΡ. ἄλλους κτάνοιμ' ἂν μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.
ΗΛ. ἄπελθε· μὴ ψαῦε, ὧν σὲ μὴ ψαύειν χρεών.
ΟΡ. οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.
ΗΛ. καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς; 225
ΟΡ. μείνασ' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.
ΗΛ. ἔστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.
ΟΡ. ἧκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.
ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἆρα ζῶντος, ἢ τεθνηκότος;
ΟΡ. ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τἀγάθ' ἀγγέλλειν θέλω. 230
ΗΛ. εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.
ΟΡ. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν.
ΗΛ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;
ΟΡ. οὗχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.
ΗΛ. ἦ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου; 235
ΟΡ. ἔχει μέν· ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.
ΗΛ. λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;
ΟΡ. εἰ ζῇς, ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.
ΗΛ. οὐκοῦν ὁρᾷς μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας;
ΟΡ. λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν. 240
ΗΛ. καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ.
ΟΡ. δάκνει σ' ἀδελφὸς, ὅ, τε θανὼν ἴσως πατήρ;
ΗΛ. οἴμοι· τί γάρ μοι τῶνδέ γ' ἔστι φίλτερον;
ΟΡ. φεῦ, φεῦ· τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
ΗΛ. ἁπὼν ἐκεῖνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος. 245
ΟΡ. ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἑκάς;
ΗΛ. ἐγημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.
ΟΡ. ὤμωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τινά;
ΗΛ. οὐχ ὡς πατήρ μ' ἦλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
ΟΡ. εἴφ', ὡς ἀκούσας σῷ κασιγνήτῳ λέγω. 250

ΗΛ. ἐν τοῖσδ', ἐκείνου τηλορὸς, ναίω δόμοις.
ΟΡ. σκαφεὺς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.
ΗΛ. πένης ἀνὴρ γενναῖος, εἴς τ' ἔμ' εὐσεβής.
ΟΡ. ἡ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει;
ΗΛ. οὐ πώποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.
ΟΡ. ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον, ἢ σ' ἀπαξιῶν;
ΗΛ. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου.
ΟΡ. καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
ΗΛ. οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται, ξένε.
ΟΡ. ξυνῆκ'· Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην.
ΗΛ. τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν· πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφυ.
ΟΡ. φεῦ·
γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον.
ΗΛ. εἰ δή ποτ' ἥξει γ' εἰς δόμους ὁ νῦν ἀπών.
ΟΡ. μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;
ΗΛ. γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων φίλαι.
ΟΡ. τίνος δέ σ' οὕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε;
ΗΛ. τεκεῖν με βούλετ' ἀσθενῆ, τοιῷδε δούς.
ΟΡ. ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
ΗΛ. τοιαῦτ' ἐβούλετο', ὧν ἐμοὶ δοίη δίκην.
ΟΡ. οἶδεν δέ σ' οὖσαν παρθένον μητρὸς πόσις;
ΗΛ. οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν.
ΟΡ. αἵδ' οὖν φίλαι σοι τοὐσδ' ἀκούουσιν λόγους;
ΗΛ. ὥστε στέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
ΟΡ. τί δῆτ' Ὀρέστης πρὸς τόδ', Ἄργος ἢν μόλῃ;
ΗΛ. ἤρου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας. οὐ γὰρ νῦν ἀκμή.
ΟΡ. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;
ΗΛ. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη πατήρ.
ΟΡ. ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;

ΗΛ. ταὐτῷ γε πελάσει, τῷ πατρὶ ἀπώλετο.
ΟΡ. λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τἀπὸ σοῦ;
ΗΛ. θάνοιμι, μητρὸς αἷμ' ἐπωφάξασ' ἐμῆς.
ΟΡ. φεῦ·
εἴθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
ΗΛ. ἀλλ', ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἂν εἰσιδοῦσά νιν.
ΟΡ. νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύχθης νέου.
ΗΛ. εἰς ἄν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.
ΟΡ. ἆρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
ΗΛ. πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων;
ΟΡ. ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
ΗΛ. ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.
ΟΡ. οἴμοι· τόδ' οἷον εἶπας· αἴσθησις γὰρ οὖν
κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
λέξον δ', ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω
λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
ἔνεστι δ' οἶκτος, ἀμαθίᾳ μὲν οὐδαμοῦ,
σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· οὐ γὰρ οὐδ' ἄζήμιον,
γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν.
ΧΟ. κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω·
πρόσω γὰρ ἄστεος οὖσα τἂν πόλει κακὰ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.
ΗΛ. λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή· χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν
τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κἀμοῦ πατρός.
ἐπεὶ δὲ κιτεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε,
ἄγγελλ' Ὀρέστῃ ταῦτα καὶ κείνου κακά·
πρῶτον μὲν, οἷος ἐν πέπλοις στολίζομαι,
πίνῳ θ' ὅσῳ βέβριθ', ὑπὸ στέγαισί τε
οἵαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμάτων·

αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
ἢ γυμνὸν ἕξω σῶμα καὶ στερήσομαι·
αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη·
ἀνέορτος ἱερῶν, καὶ χορῶν τητωμένη·
ἀναίνομαι δὲ γυναῖκας, οὖσα παρθένος·
ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ὦ, πρὶν εἰς θεοὺς
ἐλθεῖν, ἔμ' ἐμνήστευον, οὖσαν ἐγγενῆ.
μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἕδρας Ἀσιήτιδες
δμωαὶ στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατὴρ,
Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι
πόρπαισιν. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
μέλαν σέσηπεν· ὃς δ' ἐκεῖνον ἔκτανεν,
εἰς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ,
καὶ σκῆπτρ', ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐστρατηλάτει,
μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβών.
Ἀγαμέμνονος δὲ τύμβος ἠτιμασμένος,
οὐ πώποτε χοὰς, οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
ἔλαβε· πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων.
μέθη δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
ἃ κλεινὸς, ὡς λέγουσιν, ἐνθρώσκει τάφῳ,
πέτροις τε λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς,
καὶ τοῦτο τολμᾷ τοὔπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·
ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἆρά σοι τύμβῳ καλῶς
παρὼν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.
ἀλλ', ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγειλον τάδε.
πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἑρμηνεὺς δ' ἐγὼ,
αἳ χεῖρες, ἡ γλῶσσ', ἡ ταλαίπωρός τε φρὴν,
κἄρα τ' ἐμὸν ξυρηκὲς, ὅ τ' ἐκείνου τεκών.

αἰσχρὸν γὰρ, εἰ πατὴρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
ὁ δ' ἄνδρ' ἕν', εἷς ὢν, οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
νέος πεφυκὼς κἀξ ἀμείνονος πατρός.
ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, τὸν λέγω πόσιν,
λήξαντα μόχθου, πρὸς δόμους ὥρμημένον.
ΑΓ. ἔα, τίνας τούσδ' ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;
τίνος δ' ἕκατι τάσδ' ἐπ' ἀγραύλους πύλας
προσῆλθον; ἢ μου δεόμενοι; γυναικί τοι
αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν.
ΗΛ. ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοὶ,
τὸν ὄντα δ' εἴσῃ μῦθον· οἵδε γὰρ ξένοι
ἥκουσ' Ὀρέστου πρός με κήρυκες λόγων.
ἀλλ', ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.
ΑΓ. τί φασίν; ἆνήρ ἐστι καὶ λεύσσει φάος;
ΗΛ. ἔστιν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί.
ΑΓ. ἦ καί τι πατρὸς σῶν τε μέμνηται κακῶν;
ΗΛ. ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀσθενὴς φεύγων ἀνήρ.
ΑΓ. ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
ΗΛ. σκοποὺς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΑΓ. οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.
ΗΛ. ἴσασιν· οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.
ΑΓ. οὐκοῦν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας.
χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεὐθεῖ δόμος.
αἴρεσθ', ὀπαδοὶ, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων·
καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ, εἰ πένης ἔφυν,
οὔ τοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρῄξομαι.
ΟΡ. πρὸς θεῶν ὅδ' ἆνήρ, ὃς συνεκκλέπτει γάμους

τοὺς σοὺς, Ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων;
ΗΛ. οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.
ΟΡ. φεῦ·
οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστά τ' ἐκ κακῶν τέκνα·
λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,
γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
πλοῦτῳ; πονηρῷ δ' ἆρα χρήσεται κριτῇ.
ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.
ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ, πρὸς λόγχην βλέπων
μάρτυς γένοιτ' ἂν, ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ, οὔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας,
οὔτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,
ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὢν, ἄριστος εὑρέθη.
οὐ μὴ φρονήσεθ', οἳ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς
κρινεῖτε καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς.
οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δώμαθ'· αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν· οὐδὲ γὰρ δορὶ
μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἀν εὐψυχίᾳ.
ἀλλ', ἄξιος γὰρ ὅ, τε παρὼν, ὅ, τ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὗπερ οὕνεχ' ἥκομεν,

δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεών,
δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός· ὡς ἐμοὶ πένης
εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.
αἰνῶ μὲν οὖν τοῦθ' ἁνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων,
ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητός μι σὸς
εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.
ΧΟ. νῦν, ἢ πάροιθεν, μᾶλλον, Ἠλέκτρα, χαρᾷ
θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἄν
μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη σταίη καλῶς.
ΗΛ. ὦ τλῆμον, εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν,
τί τοὐσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους;
ΑΓ. τί δ' εἴπερ εἰσίν, ὡς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
οὐκ ἦν τε μικροῖς, ἦν τε μὴ, στέρξουσ' ὅμως;
ΗΛ. ἐπεί νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὤν,
ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλου πατρός,
ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Ταναὸν, Ἀργείας ὅρους
τέμνοντα γαίας Σπαρτιάτιδος τε γῆς,
ποίμναις δμαρτεῖ, πόλεος ἐκβεβλημένος·
κέλευε δ' αὐτόν, εἰς δόμους ἀφιγμένον,
ἑλθεῖν, ξένων τ' εἰς δαῖτα πορσῦναί τινα.
ἥσθήσεταί τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς
ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ', ὃν ἐκσώζει ποτέ.
οὐ γὰρ πατρῴων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἄν,
εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἡ τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔτι.
ΑΓ. ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τοὐσδ' ἀπαγγελῶ λόγους
γέροντι. χώρει δ' εἰς δόμους ὅσον τάχος,

καὶ τἄνδον ἐξάρτυε· πολλά τοι γυνὴ
χρῄζουσ' ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα.
ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτα τἀν δόμοις ἔτι,
ὥσθ' ἓν γ' ἐπ' ἦμαρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς
ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσῃ,
σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
ξένοις τε δοῦναι, σῶμά τ' εἰς νόσον πεσὸν
δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
εἰς μικρὸν ἥκει· πῶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ,
ὃ πλούσιός τε χ' ὢ πένης, ἴσον φέρει.

ΧΟ. πλειναὶ νᾶες, αἳ ποτ' ἔμβατε Τροίαν στρ. ά.
τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς,
πέμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρηΐδων·
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
πρῴραις κυανεμβόλοι-
σιν εἱλισσόμενος,
πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
κοῦφον ἅλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ
σὺν Ἀγαμέμνονι Τροίας
ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς.
Νηρῇδες δ', Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι, ἀντ. ά.
Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων
μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων,
ἀνά τε Πήλιον, ἀκά τε πρυμνὰς
Ὄσσας ἱερὰς νάπας,
νυμφαίας σκοπιὰς,
κόρας μάτευσ'· ἔνθα πατὴρ
ἵππότας τρέφεν Ἑλλάδι φῶς,
Θέτιδος ἐνάλιον γόνον,

ταχύπορον πόδ' Ἀτρείδαις,
Ἰλιόθεν δ' ἔκλυον τινὸς ἐν στροφὴ β'.
λιμέσιν Ναυπλίοισι βεβῶτος,
τᾶς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,
κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ
τοιάδε σήματα,
δείματα Φρύγια, τετύχθαι·
περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἕδρᾳ
Περσέα λαιμοτόμον ὑπὲρ ἁλὸς
ποτανοῖσι πεδίλοι-
σι φυὰν Γοργόνος ἴσχειν,
Διὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἑρμᾷ,
τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κούρῳ.
ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει ἀντιστροφὴ β'.
φαέθων κύκλος ἀελίοιο,
ἵπποις ἂν πτεροέσσαις·
ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροὶ,
Πλειάδες, Ὑάδες,
Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι.
ἐπὶ δὲ χρυσεοτύπῳ κράνει
Σφίγγες, ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν
φέρουσαι. περιπλεύρῳ
δὲ κύτει πύρπνοος ἔσπευ-
δε δρόμῳ λέαινα, χαλαῖς
Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον.
ἐν δὲ δορὶ φονίῳ τετραβάμονες ἐπῳδός.
ἵπποι ἔπαλλον,
κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις.
τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων

ἔκανεν ἀνδρῶν
Τυνδαρὶς ἄλεχέα
κακόφρων κούρα.
τοιγάρ σέ ποτ᾽ οὐρανίδαι
πέμψουσι θανάτοισι· κἂν
ἔτ᾽ ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν
ὄψομ᾽ αἷμα χυθὲν σιδάρῳ.
ΠΡ. ποῦ, ποῦ νεᾶνις πότνι᾽ ἐμὴ, δέσποινά τε,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ἣν ποτ᾽ ἐξέθρεψ᾽ ἐγώ;
ὡς πρόσβασιν τῶνδ᾽ ὀρθίαν οἴκων ἔχει
ῥυσῷ γέροντι τῷδε προσβῆναι ποδί.
ὅμως δὲ πρός γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον
διπλῆν ἄκανθαν καὶ παλίρροπον γόνυ.
ὦ θύγατερ, ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὁρῶ,
ἥκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βροσημάτων
ποίμνης νεογνὸν θρέμμ᾽ ὑποσπάσας τόδε,
πελάνους τε, τευχέων τ᾽ ἐξελὼν τυρεύματα,
παλαιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε,
ὀσμῇ κατῆρες, μικρὸν, ἀλλ᾽ ἐπεισβαλεῖν
ἡδὺ σκύφον τοῦδ᾽ ἀσθενεστέρᾳ ποτῷ.
ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ᾽ εἰς δόμους·
ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ᾽ ἐμῶν πέπλων, κόρας
δακρύοισι τέγξας, ἐξομόρξασθαι θέλω.
ΗΛ. τί δ᾽, ὦ γεραιὲ, διάβροχον τόδ᾽ ὄμμ᾽ ἔχεις;
μῶν τἀμὰ διὰ χρόνου σ᾽ ἀνέμνησαν κακά;
ἢ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φυγὰς στένεις,
καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὃν ποτ᾽ ἐν χροῒν ἔχων
ἀνόνητ᾽ ἔθρεψας σοί τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
ΠΡ. ἀνόνητ᾽· ὅμως γοῦν τοῦτό γ᾽ οὐκ ἠνασχόμην·

ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον, πάρεργ' ὁδοῦ,
καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ', ἐρημίας τυχών,
σποδόν τε, λύσας ἀσκόν, ὃν φέρω ξένοις,
ἔσπεισα, τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.
πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχιμον πάκῳ
σφάγιον ἐσεῖδον, αἱμά τ' οὐ πάλαι χυθέν,
ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους.
κἠθαύμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνδρῶπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
ἀλλ' ἦλθ' ἔσως που σὸς κασίγνητος λάθρα,
μολὼν δ', ἐθαύμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός.
σκέψαι δὲ χαίτην, πρόσστιθεῖσα σῇ κόμῃ,
εἰ χρῶμα ταὐτὸ κουρίμης ἐστὶ τριχός·
φιλεῖ γὰρ, αἷμα ταὐτὸν οἷς ἂν ᾖ πατρὸς,
τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.

ΗΛ. οὐκ ἄξι' ἀνδρὸς, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις,
εἰ κρυπτὸν εἰς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φύβῳ
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν.
ἔπειτα χαίνης πῶς συνοίσεται πλόκος;
ὁ μὲν παλαίστραις ἀνδρὸς εὐγενὴς τραφείς,
ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς· ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους,
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταὐτοῦ, γέρον.

ΠΡ. σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ', ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

ΗΛ. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε,
δυεῖν ἀδελφοῖν ποὺς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος,
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἅπαγν κρατεῖ.

ΠΡ. οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μόλοι,
κερκίδος ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;
ΗΛ. οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς,
νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους,
πῶς ἄν, τότ' ὢν παῖς, νῦν ἔχοι ταῦτ' ἂν φάρη,
εἰ μὴ ξυναύξοιν θ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
ἀλλ' ἤ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτείρας ξένος
ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοποὺς λαθὼν χθονός.
ΠΡ. οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
αὐτοὺς ἔρεσθαι σοῦ κασιγνήτου περι.
ΗΛ. οἴδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδί.
ΠΡ. ἀλλ' εὐγενεῖς μέν· ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
πρὸς γὰρ, ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοί.
δμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.
ΟΡ. χαῖρ', ὦ γεραιέ· τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε
παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
ΗΛ. οὗτος τὸν ἐμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε.
ΟΡ. τί φῄς; ὅδ' ὃς σὸν ἐξέθρεψε σύγγονον;
ΗΛ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κεῖνον, εἴπερ ἔστ' ἔτι.
ΟΡ. ἔα·
τί μ' εἰσδέδορκεν, ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἢ προσεικάζει μέ τῳ;
ΗΛ. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων.
ΟΡ. φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πέδα;
ΗΛ. κ' αὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θαυμάζω, ξένε.
ΠΡ. ὦ πότνι', εὔχου, θύγατερ Ἠλέκτρα, θεοῖς.
ΗΛ. τί; τῶν ἀπόντων, ἢ τι τῶν ὄντων πέρι;
ΠΡ. λαβεῖν φίλον θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεός.

ΗΛ. ἰδοὺ· καλῶ θεοὺς· ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;
ΠΡ. βλέψον νυν εἰς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.
ΗΛ. πάλαι δέδοικα, μὴ σύ γ' οὐκ ἔτ' εὖ φρονῇς.
ΠΡ. οὐκ εὖ φρονῶ γὰ, σὸν κασίγνητον βλέπων;
ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, ἀνέλπιστον λόγον;
ΠΡ. ὁρᾷν Ὀρέστην τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνονος.
ΗΛ. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδών, ᾧ πείσομαι;
ΠΡ. οὐλὴν παρ' ὀφρὺν, ἣν ποτ', ἐν πατρὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ', ἡμάχθη πεσών.
ΗΛ. πῶς φῄς; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον.
ΠΡ. ἔπειτα μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φιλτάτοις;
ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἔτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανείς,
ἔχω σ' ἀέλπτως.
ΟΡ. κἀξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ χρόνῳ.
ΗΛ. οὐδέποτε δόξασ'.
ΟΡ. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα.
ΗΛ. ἐκεῖνος εἶ σύ;
ΟΡ. σύμμαχός γέ σοι μόνος,
ἢν ἐκπράσσωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον.
ΗΛ. πέποιθα δ', ἢ χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεοὺς,
εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.
ΧΟ. ἅπολες, ἅμολες, ὦ χρόνιος ἁμέρα, σύστημα.
κατέλαμψας· ἔδειξας ἐμφανῆ
πόλει πυρσὸν, ὃς παλαιᾷ φυγᾷ
πατρῴων ἀπὸ δωμάτων
τάλας ἀλαίνων ἔβα.
θεὸς αὖ θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει
νίκαν, ὦ φίλα.

ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον, ἴει.
λιτὰς εἰς θεούς,
τύχᾳ σοι, τύχᾳ
κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν.
ΟΡ. εἶεν· φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καὐθις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ', ὦ γεραιὲ, καίριος γὰρ ἦλυθες,
λέξον, τί δρῶν ἂν φαγέα τισαίμην πατρὸς,
μητέρα τε τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων.
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;
ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῷ συγγένωμαι; νύχιος, ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ'. εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;
ΠΡ. ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντι σοὶ φίλος.
εὕρημα γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται τόδε,
κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
αὐ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πῶς ἀνήρησαι φίλοις,
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων·
ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ,
πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
ΟΡ. τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;
ΠΡ. κτανὼν Θυέστου παῖδα σήν τε μητέρα.
ΟΡ. ἦκω 'πὶ τόνδε στέφανον. ἀλλὰ πῶς λάβω;
ΠΡ. τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντός, οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.
ΟΡ. φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων;
ΠΡ. ἔγνως· φοβεῖται γάρ σε κοὐχ εὕδει σαφῶς.
ΟΡ. εἶεν· σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον, γέρον.
ΠΡ. κἀμοῦ γ' ἄκουσον, ὥρτι γάρ μ' ἐσῆλθέ τι.
ΟΡ. ἐσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.

ΠΡ. Μῦγισθον εἶδον ἡνίχ' εἷρπον ἐνθάδε.
ΟΡ. προσηκάμην τὸ ῥηθέν. ἐν ποίοις τόποις;
ΠΡ. ἀγρῶν πέλας τῶνδ', ἱπποφορβίων ἔπι.
ΟΡ. τί δρῶν δ'; ὁρῶ γὰρ ἐλπὶδ' ἐξ ἀμηχάνων.
ΠΡ. νύμφαις ἐπόρσυν' ἔρετιν, ὡς ἔδοξέ μοι.
ΟΡ. τροφεῖα παίδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
ΠΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν· βουσφαγεῖν ὡπλίζετο.
ΟΡ. πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμώων μέτα;
ΠΡ. οὐδεὶς παρῆν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χείρ.
ΟΡ. ἦπού τις, ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδών, γέρον;
ΠΡ. δμῶες μέν εἰσιν, οἳ σέ γ' οὐκ εἰδόν ποτε.
ΟΡ. ἡμῖν δ' ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;
ΠΡ. δοὐλων γὰρ ἔδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.
ΟΡ. πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;
ΠΡ. στείχων, ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται.
ΟΡ. ὀδὸν παρ' αὐτὴν, ὡς ἔοικ', ἀγρούς ἔχει.
ΠΡ. ὅθεν ἰδών σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
ΟΡ. πικρόν γε συνθοινάτορ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ΠΡ. τοὐνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει.
ΟΡ. καλῶς ἔλεξας. ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;
ΠΡ. Ἄργει· παρέσται δε γε πόσει θοίνην ἔπι.
ΟΡ. τί δ' οὐχ ἅμ' ἔξωρμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
ΠΡ. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.
ΟΡ. ξυνῆχ'· ὕποπτος οὖσα γιγνώσκει πόλει.
ΠΡ. τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.
ΟΡ. πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταὐτῷ κτενῶ;
ΗΛ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.
ΟΡ. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
ΗΛ. ὑπηρετεῖτω μὲν, δυεῖν ὄντοιν, ὅδε.

ΠΡ. ἔσται ταῦθ'· εὐρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
ΗΛ. λέγ', ὦ γεραιέ, τάδε Κλυταιμνήστρᾳ μολών·
λεχὼ μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ἄρσενος τόκῳ.
ΠΡ. πότερα πάλαι τεκοῦσαν, ἢ νεωστὶ δή;
ΗΛ. λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχώ.
ΠΡ. καὶ δή τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;
ΗΛ. ἥξει, κλύουσα λόχι' ἐμοῦ νοσήματα.
ΠΡ. πόθεν τι δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
ΗΛ. ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.
ΠΡ. ἴσως· πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω.
ΗΛ. ἐλθοῦσα μέντοι θῆλον ὡς ἀπόλλυται.
ΠΡ. καὶ μὴν ἔπ' αὐτάς γ' εἰσίτω δόμων πύλας.
ΗΛ. οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾅδου τύδε.
ΠΡ. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγώ ποτε.
ΗΛ. πρώτιστα μὲν νῦν τῷδ' ὑφήγησαι, γέρον.
ΠΡ. Αἴγισθος ἔνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς;
ΗΛ. ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τἀπ' ἐμοῦ φράσον.
ΠΡ. ὡς ταῦτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.
ΗΛ. σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἰλιχας φόνου.
ΟΡ. στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γίγνοιθ' ὁδοῦ.
ΠΡ. καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως.
ΟΡ. ὦ Ζεῦ πατρῷε καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
οἴκτειρ' ἔθ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν.
ΗΛ. οἴκτειρε δῆτα σοῦ γε φύντας ἐκγόνους.
ΟΡ. Ἥρα τε, βωμῶν ἣ Μυκηναίων κρατεῖς,
νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.
ΗΛ. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.
ΟΡ. σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ,
καὶ γῆ τ' ἄνασσα, χεῖρας ἣ δίδωμ' ἐμὰς,

ἄμυν', ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβών,
οὔπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνέλωσαν δορί,
ἥκουσας; ὦ δεῖν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθὼν!
χ' ὥσθι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.
ΗΛ. πᾶντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείχειν δ' ἀκμή.
καὶ σοὶ προφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν·
ὡς εἰ παλαισθεὶς πτῶμα θανάσιμον πεσῇ,
τέθνηκα κἀγώ, μηδέ με ζῶσαν λέγε·
παίσω κάρα γὰρ τοὐμὸν ἀμφήκει ξίφει.
δόμων δ' ἔσω βᾶσ', εὐτρεπὲς ποιήσομαι·
ὡς, ἢν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχὴς σέθεν,
ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήσκοντος δέ σου,
τἀναντί' ἔσται τῶνδε. ταῦτά σοι λέγω.
ΟΡ. πᾶντ' οἶδα.
ΗΛ. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίγνεσθαί σε χρή.
ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ' ἐγώ,
πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῇ.
οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη
δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.
ΧΟ. ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος Ἀργείων στροφὴ ά.
ὀρέων ποτὲ κληδὼν
ἐν πολιαῖσι μένει φήμαις,
εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις
Πᾶνα μοῦσαν ἡδύθροον
πνέοντ', ἀγρῶν ταμίαν,
χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον
πορεῦσαι· πετρίνοις τ' ἐπιστὰς

πάρυξ ἰάχει βάθρους·
ἀγοραὶν, ἀγοραὶν, Μυκηναίους,
στείχετε, μακαρίων
ὀψόμενοι τυφάννων φάσματ' ἀ-
δείματα· χοροὶ δ' Ἀτρειδᾶν
ἐγέραιρον οἶκους.
Θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι, ἀντιστρ. ά.
σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ
πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων.
λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει
πάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων.
μολπαὶ δ' ἠΰξοντ' ἐραταὶ
χρυσίας ἀρνὸς, ἐπίλογοι
Θυέστου· κρυφίαις γὰρ εὐναῖς
πείσας ἄλοχον φίλαν
Ἀτρέως, τέρας ἐκπομπεύει πρὸς
δώματα· νεόμενος
δ' εἰς ἀγόρους, ἀΰτει τὰν καρδ-
ίαν ἔχειν χρυσεόμαλλον
κατὰ δῶμα πολίταν.
τότε δὴ τότε φαεννὰς στροφὴ β'.
ἄστρων μετεβάλλ' ὁδοὺς
Ζεύς, καὶ φέγγος ἀελίου,
λευκόν τι πρόσωπον ἀοῦς·
τὰ δ' ἕσπερα νῶτ' ἐλαύνει
θερμὰ φλογὶ Θεοπύρῳ.
νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρκτον,
ξυραὶ τ' Ἀμμωνίδες ἕδραι
φθίνουσ' ἄπειροι δρόσου, παλλί-

στων ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι.
λέγεται, τὰν δὲ πίστιν ἀντιστροφὴ β'.
σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει,
στρέψαι θερμὰν ἀελίου
χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαι-
τα δυστυχίᾳ βροτείῳ,
θνατῶς ἕνεκεν δίκας.
φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι,
κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείας.
ὧν οὐ μνασθεῖσα πάρος κτείνεις
κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.
ἔα, ἔα·
φίλαι, βοῆς ἠκούσατ'; ἢ δοκῶ κενὴ
ὑπῆλθέ μ', ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός;
ἰδοὺ· τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται.
δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε.
ΗΛ. φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;
ΧΟ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἔν, φόνιον οἰμωγὴν κλύω.
ΗΛ. ἤκουσα κἀγώ, τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.
ΧΟ. μακρὰν γὰρ ἕρπει γῆρυς, ἐμφανὴς γε μήν.
ΗΛ. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός, ἢ φίλων ἐμῶν;
ΧΟ. οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.
ΗΛ. σφαγὴν ἀὐτεῖς τήνδε μοι. τί μέλλομεν;
ΧΟ. ἔπισχε, τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν.
ΗΛ. οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
ΧΟ. ἥξουσιν· οὗτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.
ΑΓ. ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες
νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ

740 745 750 755 760 765

Ἄργεσθον· ἀλλὰ θυάτειρ' εὔχεσθαι χρεών.
ΠΑ. τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι κατὰ στρατὸν πτεροῖς πίπτεις;
ΑΓ. οὐκ οἶσθ' ἀδελφῆς μ' ἐσορῶσα πρόσπολον;
ΠΑ. ὦ φίλτατ', ἐκ τοῦ δώματος θεσπεσίως
εἶχον πρόσουσον· νῦν δὲ γεγένησαι σὺ δή.
σὺ φῂς; τίθημι πιστὰ ἐμοῦ σπαργανοφόπιν.
ΑΓ. τίθημι· δὸς σοι ταῦθ', ἃ γοῦν βούλει, λέγε.
ΧΟ. ὦ θεοὶ, δίκη τε, πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε.
ΠΑ. ποίᾳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ξυμβορᾷ φόνου
κτείνει Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.
ΑΓ. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀνῆρεμεν πόδα,
εἰσβάντες ἦμεν δίφρουν εἰς ἁμαξιτὸν,
ἔνθ' ἦν ὁ πλειτὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
συρφὰ δὲ κήπους ἐν καταῤῥύτοις βεβὼς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης πάρα πλόκους·
ἰδὼν τ' ἀὐτεῖ· χαῖρε, ὦ ξένοι· τίνες;
πόθεν πορεύεσθ', ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός;
ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοὶ· πρὸς δ' Ἄργεσι
θύσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διΐ.
πλὺων δὲ ταῦτ' Αἴγισθος, ἐννέπει τάδε·
νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
θοίνην γενέσθαι, τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
νύμφαις· ἑῷοι δ' ἐξαναστάντες λέχους,
εἰς ταὐτὸν ἥξετ'· ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἡγόρευε, καὶ χερὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών.
ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε·
λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
ὡς ἀμφὶ βωμὸν στᾶσι χορνίβων πίλας.

ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης· ἀρτίως ἠγνίσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεών,
Αἴγισθ', ἕτοιμοι, κοὐκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ.
τοὔτου μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον.
λόγχας δὲ θέντες, δεσπότου φρουρήματα,
δμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἴεσαν χέρας·
οἱ μὲν σφαγεῖ' ἐνέφερον, οἱ δ' ἦρον κανᾶ·
ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον, ἀμφί τ' ἐσχάρας
λέβητας ὤρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν
ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βαυθυτεῖν,
καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν,
πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς·
λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
τἀναντί' εὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
λαβεῖν πατρῷα δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἐλὼν
Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα
τεμών, ἑφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ·
κἄσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον, ὡς ἥρων χαρὼν
δμῶες· λέγει δὲ σῷ κασιγνήτῳ τάδε·
ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῦσι Θεσσαλοῖς
εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἁρταμεῖ καλῶς,
ἵππους τ' ὀχμάζει· λάβε σίδηρον, ὦ ξένε,
δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
ὁ δ', εὐκράτητον Δωρὶδ' ἁρπάσας χερὸς,
ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπήματα,
Πυλαΐδην μὲν εἷλε' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,

δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
λευκὰς ἐγὼμενον σάρκας, ἐκτείνων χέρα·
θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν, ἢ δρομεὺς
δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε.
πᾶνεῖτο λαγόνας· ἱερὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος, ἦθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
χ' ὡ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνίστορεῖ·
τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; ὦ ξέν', ὀρρωδῶ τινα
δόλον Θυραῖον· ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς πυλέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
ὃ δ' εἶπε· φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον
πόλεως ἀνάσσων; οὐχ, ὅπως πευστηρίαν
θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
εἶσει τις ἡμῖν κοπίδ', ἀποῤῥῆξαι χέλυν;
λαβὼν δὲ πόπτει· σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν
ἦθρει διαιρῶν. ταῦ δὲ νεύοντος κάτω,
ἄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς πασίγνητος σίθεν,
εἰς σφονδύλους ἔπαισε· νωτιαῖα δὲ
ἔῤῥηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ὄπισθ κάτω
ἤσπαιρεν, ἡλίαζε δυσθνῄσκων φόνῳ.
δμῶες δ' ἰδόντες εὐθὺς ἦξαν εἰς ὅδον
πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'· ἀνδρίας δ' ὕπο
ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'· εἶπε δ'· οὐχὶ δυσμενὴς
ὅμως πόλει τῇδ' οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν·
φανέα τε πατρὸς ἀντετιμωρησάμην.
τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μή με κτείνετε,

πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔσχον κώμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
χαίροντες, ἀλαλάζοντες· ἔρχεται δέ σοι
κάρα πιδεῖξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
ἀλλ', ὃν στυγεῖς Αἴγισθον· αἷμα δ' ἀΐματος
πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

ΧΟ. θὲς εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχνος, στροφή.
ὡς νεβρὸς οὐράνιον
πήδημα κουφίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
νικᾷ στεφανηφορίαν
κρείσσω τῆς παρ' Ἄλφειοῦ ῥεέθροις τελίσας
κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάισθε
καλλίνικον ὠδὰν ἐμῷ χορῷ.

ΗΛ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
ὦ γαῖα, καὶ νύξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος,
νῦν ὄμμα τοὐμὸν ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
φέρ', οἷα δὴ 'γὼ καὶ δόμοι κεύθουσί μου
κόμης ἀγάλματ', ἐξενίγκωμαι, φίλαι,
στέψω τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τοῦ νικηφόρου.

ΧΟ. σὺ μὲν νυν ἀγάλματ' ἄειρε ἀντιστροφή.
κρατί· τὸ δ' ἀμέτερον
χωρήσεται Μούσαισιν χόρευμα φίλον.
ἥδε γὰρ ἡμῖν ἀμέτεροι
γαίας τυραννεύσουσιν φίλοι βασιλῆες
δικαίως, τοὐσθ' ὁσίους καθελόντες.
ἀλλ' ἴτω ξύνευλος βοὰ χαρᾷ.

885 ΗΛ. ὦ καλλίνικε, πατρὸς ἐκ νικηφόρου
γεγὼς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης,
δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδήματα.
ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπλεθρον δραμὼν
ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανὼν
890 Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε.
σὺ τ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
παίδευμα, Πυλάδη, στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς
δέχου· φέρῃ γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.
895 ΟΡ. θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον, Ἠλέκτρα, τύχης
ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἄμ' ἐπαίνεσον,
τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις, κτανὼν
Αἴγισθον· ὡς δὲ τῷ σάφ' εἰδέναι τάδε
900 προσθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντά σοι φέρω,
ὃν, εἴ τι χρῄζεις, θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες,
ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
πήξασ' ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γάρ ἐστι νῦν
δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.
905 ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.
ΟΡ. τί χρῆμα; λέξον, ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.
ΗΛ. νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
ΟΡ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.
ΗΛ. δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις.
910 ΟΡ. λέγ', εἴ τι χρῄζεις, σύγγον', ἀσπόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
ΗΛ. εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν;
ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;

καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὔποτ' ἐξελίμπανον
Θρυλλοῦσ', ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν, 915
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρόσθε. νῦν οὖν ἐσμέν· ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν', ἃ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με, κἀρφανὴν φίλου πατρὸς
καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένος· 920
κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ', ἄνδρα τ' ἔκτανες
στρατηλατοῦνθ' Ἕλλησιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
εἰς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας, ὥστ' ἤλπισας,
ὡς εἰς σὲ μὲν δὴ μητέρ' οὐχ ἕξεις κακὴν
γήμας· ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεις λέχη. 925
ἴστω δ', ὅταν τις, διολέσας δάμαρτά του
κρυπταῖσιν εὐναῖς, εἶτ' ἀναγκασθῇ λιβεῖν,
δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' ᾤκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς· 930
ἤδεισθα γὰρ δῆτ' ἄνοσιον γήμας γάμον,
μήτηρ δέ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
ἄμφω πονηρὼ δ' ὄντ', ἀφαιρεῖσθον τύχην,
κείνη τε τὴν σήν, καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν.
πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἦκουες τάδε· 935
ὦ τῆς γυναικὸς, οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή.
καίτοι τόδ' αἰσχρόν, προστατεῖν γε δωμάτων
γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα. κἀκείνους στυγῶ
τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς, ἐν πόλει. 940
ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη,
τἀνδρὸς μὲν οὐδείς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.

δ δ' ἥπιστα σε πλεῖστον οὖκ ἐγνωκότα,
ηὔχεις τις εἶναι, τοῖσι χρήμασιν σθένων·
τὰ δ' οὐδέν, εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον.
ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
ἡ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αἴρει κακά·
ὁ δ' ὄλβος ἄδικος καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνὼν
ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἄνθησας χρόνον.
ἃ δ' εἰς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν
λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμους δ' αἰνίξομαι.
ὕβριζες, ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους,
κἀλλεί τ' ἄραρώς. ἀλλ' ἐμοί γ' εἴη πόσις
μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τἀνδρείου τρόπου·
τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκπρεμάννυται,
τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
ἔρρ' οὐδὲν εἰδώς, ὧν, ἐφευρεθεὶς χρόνῳ,
δίκην δέδωκας, ὠδέ τις κακοῦργος ὤν.
μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν πέλας
γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψῃ βίου.

ΧΟ. ἔπραξε δεινά· δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
καὶ τῷδ'· ἔχει γὰρ ἡ δίκη μέγα σθένος.

ΘΡ. εἶεν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἶσω χρεών,
σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὡς, ὅταν μόλῃ
μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.

ΗΛ. ἐπίσχες· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.

ΟΡ. τί δ', ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους ὁρᾷς;

ΗΛ. οὔκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν, ἣ μ' ἐγείνατο.

ΟΡ. καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται.

ΗΛ. καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.

ΟΡ. τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἢ φονεύσομεν;
ΗΛ. μῶν σ' οἶκτος εἶλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
ΟΡ. φεῦ·
πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κἄτεκεν;
ΗΛ. ὥσπερ πατέρα σὸν ἥδε κἀμὸν ὤλεσεν.
ΟΡ. ὦ Φοῖβε, πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας —
ΗΛ. ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί;
ΟΡ. ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
ΗΛ. βλάπτῃ δὲ δή τι πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
ΟΡ. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν.
ΗΛ. καὶ μή γ' ἀμύνων πατρὶ, δυσσεβὴς ἔσῃ.
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας.
ΗΛ. τῷ δ' αὖ, πατρῴαν διαμεθεὶς τιμωρίαν.
ΟΡ. ἆρ' αὖτ' ἀλάστωρ εἶπ', ἀπεικασθεὶς θεῷ;
ΗΛ. ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
ΟΡ. οὐδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τόδε.
ΗΛ. οὐ μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς.
ΟΡ. ἀλλ' ἦ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον;
ΗΛ. ᾧ καὶ πόσιν καθεῖλες, Αἴγισθον κτανών.
ΟΡ. εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος,
καὶ δεινὰ δράσω γ'· εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε.
ἔστω· πικρὸν δέ χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι.
ΧΟ. ἰώ·
βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
παῖ Τυνδαρέου,
καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν
Διός, οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
ναίουσι βροτῶν ἐν ἁλὸς φοθίοις
τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·

κάρυξ ἰάχει βάθρους·
ἀγοραὶν, ἀγοραὶν, Μυκηναῖοι,
στείχετε, μακαρίων
ὀψόμενοι τυράννων φάσματ' ἀ-
δείματα· χοροὶ δ' Ἀτρειδῶν
ἐγέραιρον οἶκους.
Θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι, ἀντιστρ. ά.
σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ
πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων.
λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει
κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων.
μολπαὶ δ' ηὔξοντ' ἐραταὶ
χρυσέας ἐρνὸς, ἐπίλογοι
Θυέστου· κρυφίαις γὰρ εὐναῖς
πείσας ἄλοχον φίλαν
Ἀτρέως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς
δώματα· νεόμενος
δ' εἰς ἀγόρους, αὖτις τὰν καρό-
εσσαν ἔχειν χρυσεόμαλλον
κατὰ δῶμα ποίμναν.
τότε δὴ τότε φαεννὰς στροφὴ β'.
ἄστρων μετεβάλλ' ὁδοὺς
Ζεὺς, καὶ φέγγος ἀελίου,
λευκόν τε πρόσωπον ἀοῦς·
τὰ δ' ἕσπερα νῶτ' ἐλαύνει
θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ.
νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρκτον,
ξυραί τ' Ἀμμωνίδες ἕδραι
φθίνουσ' ἄπειροι δρόσου, καλλί-

στων ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι.
λέγεται, τὰν δὲ πίστιν ἀντιστροφὴ β'.
σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει,
στρέψαι θερμὰν ἀελίου
χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαν-
τα δυστυχίᾳ βροτείῳ,
θνατῶς ἕνεκεν δίκας.
φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι,
κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείαις.
ὧν οὐ μνασθεῖσα πάρεστιν κτείνεις
κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.
ἔα, ἔα·
φίλαι, βοῆς ἠκούσατ'; ἢ δοκῶ κενὴ
ὑπῆλθέ μ', ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός;
ἰδοὺ· τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται.
δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε.
ΗΛ. φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;
ΧΟ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, φόνιον οἰμωγὴν κλύω.
ΗΛ. ἤκουσα κἀγώ, τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.
ΧΟ. μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρυς, ἐμφανὴς γε μήν.
ΗΛ. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός, ἢ φίλων ἐμῶν;
ΧΟ. οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.
ΗΛ. σφαγὴν ἀΰτεῖς τήνδε μοι. τί μέλλομεν;
ΧΟ. ἔπισχε, τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν.
ΗΛ. οὐκ ἔστι· νικῶμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
ΧΟ. ἥξουσιν· οὗτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.
ΑΓ. ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες
νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κεῖμενον πέδῳ

740 745 750 755 760 765

Αἴγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὔχεσθαι χρεών.
ΗΛ. τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;
ΑΓ. οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;
ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιγνώσκω σε δή.
τί φῄς; τέθνηκε πατρὸς ἐμοῦ στυγνὸς φονεύς;
ΑΓ. τέθνηκε· δίς σοι ταῦθ', ἃ γοῦν βούλει, λέγω.
ΧΟ. ὦ θεοί, δίκη τε, πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε.
ΗΛ. ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ζυθμῷ φόνου
κτείνει Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.
ΑΓ. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
εἰσβάντες ἦμεν δίκροτον εἰς ἁμαξιτόν,
ἔνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεβὼς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρα πλόκους·
ἰδών τ' ἀΰτει· χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες;
πόθεν πορεύεσθ', ἔζστε τ' ἐκ πολις χθονός;
ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοί· πρὸς δ' Ἀλφεὸν
θύσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διΐ.
κλύων δὲ ταῦτ' Αἴγισθος, ἐννέπει τάδε·
νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
θοίνην γενέσθαι, τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
νύμφαις· ἑῷοι δ' ἐξαναστάντες λέχους,
εἰς ταὐτὸν ἥξετ'· ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἡγόρευε, καὶ χερὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών.
ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε·
λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἴρετω,
ὡς ἀμφὶ βωμὸν στᾶσι χερνίβων πέλας.

ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης· ἀρτίως ἠγνίσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεών,
Αἴγισθ', ἕτοιμοι, κοὐκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ.
τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον.
λόγχας δὲ θέντες, δεσπότου φρουρήματα,
δμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας·
οἱ μὲν σφαγεῖ' ἐνέφερον, οἱ δ' ἧρον κανᾶ·
ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον, ἀμφί τ' ἐσχάρας
λέβητας ὤρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν
ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις μὲ βαυθυτεῖν,
καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν,
πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς
λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
τἀναντί' εὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
λαβεῖν πατρῷα δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἑλὼν
Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα
τεμών, ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ·
κἄσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον, ὡς ἧραν χεροῖν
δμῶες· λέγει δὲ σῷ κασιγνήτῳ τάδε·
ἐκ τῶν καλῶν κομπεῖσι τοῖσι Θεσσαλοῖς
εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἁρταμεῖ παλῇς,
ἵππους τ' ὀχμάζει· λάβε σίδηρον, ὦ ξένε,
δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
ὁ δ', εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν,
ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα,
Πυλαίδην μὲν εἷλε· ἐν πόνοις ὑπηρέτην,

δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
λευκὰς ἐγύμνου σάρκας, ἐκτείνων χέρα·
θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν, ἢ δρομεὺς
δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε.
κἀνεῖτο λαγόνας· ἱερὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος, ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
χ' ὡ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ·
τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; ὦ ξέν', ὀῤῥωδῶ τινα
δόλον θυραῖον· ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
ὁ δ' εἶπε· φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον
πόλεως ἀνάσσων; οὐχ, ὅπως πευστηρίαν
θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
οἴσει τις ἡμῖν κοπίδ', ἀποῤῥῆξαι χέλυν;
λαβὼν δὲ κόπτει· σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν
ἤθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω,
ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν,
εἰς σφονδύλους ἔπαισε· νωτιαῖα δὲ
ἔῤῥηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
ἤσπαιρεν, ἠλάλαζε δυσθνῆσκον φόνῳ.
δμῶες δ' ἰδόντες εὐθὺς ᾖξαν εἰς δόρυ
πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'· ἀνδρίας δ' ὕπο
ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'· εἶπε δ'· οὐχὶ δυσμενὴς
ἥκω πόλει τῇδ' οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν·
φονέα τε πατρὸς ἀντετιμωρησάμην.
τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μή με κτείνετε,

πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔσχον κώμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
χαίροντες, ἀλαλάζοντες· ἔρχεται δέ σοι
κάρα πιδέξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
ἀλλ', ὃν στυγεῖς Αἴγισθον· αἷμα δ' αἵματος
πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

ΧΟ. Θὲς εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχνος, στροφή.
ὡς νεβρὸς οὐράνιον
πήδημα κουφίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
νικᾷ στεφανηφορίαν
κρείσσω τῆς παρ' Ἄλφειοῦ ῥεέθροις τελέσας
κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ.

ΗΛ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
ὦ γαῖα, καὶ νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος,
νῦν ὅμμα τοὐμὸν ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
φέρ', οἷα δὴ 'γὼ καὶ δόμοι κεὔθουσί μου
κόμης ἀγάλματ', ἐξενέγκωμαι, φίλαι,
στέψω τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τοῦ νικηφόρου.

ΧΟ. σὺ μὲν νυν ἀγάλματ' ἄειρε ἀντιστροφή.
κρατί· τὸ δ' ἀμέτερον
χωρήσεται Μούσαισιν χόρευμα φίλον.
νῦν οἱ πάρος ἀμέτεροι
γαίας τυραννεύσουσιν φίλοι βασιλῆες
δικαίως, τοὐσδ' ἀδίκους καθελόντες.
ἀλλ' ἴτω ξύνευλος βοὰ χαρᾷ.

ΗΛ. ὦ καλλίνικε, πατρὸς ἐκ νικηφόρου
γενὼς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης,
δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναθήματα.
ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπεδον δραμὼν
ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανών.
Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε.
σὺ τ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
παίδευμα, Πυλάδη, στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς
δέχου· φέρῃ γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνουσθέ μοι.
ΟΡ. Θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον, Ἠλέκτρα, τύχης
ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἄμ' ἐπαίνεσον,
τὸν τῶν Θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις, κτανὼν
Αἴγισθον· ὡς δὲ τῷ σάφ' εἰδέναι τάδε
προσθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντά σοι φέρω,
ὅν, εἴ τι χρῄζεις, θηρὸν ἁρπαγὴν πρόθες,
ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
πήξασ' ἔρυσον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἔστι νῦν
δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.
ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.
ΟΡ. τί χρῆμα; λέξον, ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.
ΗΛ. νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
ΟΡ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.
ΗΛ. δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλύψογος πόλις.
ΟΡ. λέγ', εἴ τι χρῄζεις, σύγγον', ἀσπόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
ΗΛ. εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξέπεμψαν κακῶν;
ποίας τελευτὰς; τίνα μέσαν τοῦδε λόγων;

καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὔποτ' ἐξελίμπανον
Θρυλλοῦσ', ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν,
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρόσθε. νῦν οὖν ἐσμέν· ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν', ἃ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με, κἄρφανὴν φίλου πατρὸς
καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένος·
κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ', ἄνδρα τ' ἔκτανες
στρατηλατοῦνθ' Ἕλλησιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
εἰς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας, ὥστ' ἤλπισας,
ὡς εἰς σὲ μὲν δὴ μητέρ' οὐχ ἕξεις κακὴν
γήμας· ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεις λέχη.
ἴστω δ', ὅταν τις, διολέσας δάμαρτά του
νηπιαχεύσιν εὐναῖς, εἶτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' ᾤκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς·
ἤδεισθα γὰρ δῆτ' ἄνοσιον γήμας γάμον,
μήτηρ δέ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
ἄμφω πονηρὼ δ' ὄντ', ἀφαιρεῖσθον τύχην,
κείνη τε τὴν σὴν, καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν.
πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε·
ὁ τῆς γυναικὸς, οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή.
καίτοι τόδ' αἰσχρὸν, προστατεῖν γε δωμάτων
γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα. κἀκείνους στυγῶ
τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς, ἐν πόλει.
ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη,
τἀνδρὸς μὲν οὐδεὶς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.

ὃ δ' ἥπατα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα,
ἠὖχεις τις εἶναι, τοῖσι χρήμασιν σθένων·
τὰ δ' οὐδέν, εἰ μὴ βραχὺν δμιλῆσαι χρόνον.
ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
ἡ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αὔρει κακά·
ὁ δ' ὄλβος ἄδικος καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνὼν
ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
ἃ δ' εἰς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν
λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι.
ὕβριζες, ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους,
κἄλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἐμοί γ' εἴη πόσις
μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τἀνδρείου τρόπου·
τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται,
τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
ἔρρ' οὐδὲν εἰδώς, ὧν, ἐφευρεθεὶς χρόνῳ,
δίκην δέδωκας, ὦδέ τις κακοῦργος ὤν.
μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν πέλας
γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψῃ βίου.

ΧΟ. ἔπραξε δεινά· δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
καὶ τῷδ'· ἔχει γὰρ ἡ δίκη μέγα σθένος.

ΘΡ. εἶεν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἶσω χρεών,
σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὡς, ὅταν μόλῃ
μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.

ΗΛ. ἐπίσχες· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.

ΟΡ. τί δ', ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους δρᾷς;

ΗΛ. οὔκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν, ἣ μ' ἐγείνατο.

ΟΡ. καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται.

ΗΛ. καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.

ΟΡ. τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἢ φονεύσομεν;
ΗΛ. μῶν σ' οἶκτος εἶλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
ΟΡ. φεῦ·
πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κἀτεκεν;
ΗΛ. ὥσπερ πατέρα σὸν ἥδε κἀμὸν ὤλεσεν.
ΟΡ. ὦ Φοῖβε, πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας —
ΗΛ. ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί;
ΟΡ. ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
ΗΛ. βλάπτῃ δὲ δή τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
ΟΡ. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν.
ΗΛ. καὶ μή γ' ἀμύνων πατρὶ, δυσσεβὴς ἔσῃ.
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας.
ΗΛ. τῷ δ' αὖ, πατρῴαν διαμεθεὶς τιμωρίαν.
ΟΡ. ἆρ' αὖτ' ἀλάστωρ εἶπ', ἀπεικασθεὶς θεῷ;
ΗΛ. ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
ΟΡ. οὐδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τόδε.
ΗΛ. οὐ μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς.
ΟΡ. ἀλλ' ἦ τὸν αὐτὸν τῆδ' ὑποστήσω δόλον;
ΗΛ. ᾧ καὶ πόσιν καθεῖλες, Αἴγισθον κτανών.
ΟΡ. εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος,
καὶ δεινὰ δράσω γ'· εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε.
ἔστω· πικρὸν δὲ χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι.
ΧΟ. ἰώ·
βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
παῖ Τυνδαρέου,
καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν
Διός, οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
ναίουσι βροτῶν ἐν ἁλὸς φοθίοις
τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·

χαῖρε, σεβίζω σ' ὅσα καὶ μάκαρας
πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
παιρός, ὦ βασίλεια.
ΚΑ. ἔκβητ' ἀπήνης, Τρῳάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι
Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρῳάδος χθονὸς
ἔλαιρεῖ', ἀντὶ παιδὸς, ἣν ἀπώλεσα,
σμικρὸν γέρας, καλὸν δέ, κέκτημαι δόμοις.
ΗΛ. οὔκουν ἐγὼ, δούλη γὰρ, ἐκβεβλημένη
δόμων πατρῴων, δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
μῆτερ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός;
ΚΛ. δοῦλαι πάρεισιν αἵδε· μὴ σύ μοι πόνει.
ΗΛ. τί δ' αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπῴκισας δόμων;
ἠρημένων δὲ δωμάτων ἠρήμεθα,
ὡς αἵδε, πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι.
ΚΛ. τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλεύματα,
εἰς οὓς ἐχρῆν ἥκιστ', ἐβούλευσεν φίλων.
λέξω δὲ· καίτοι, δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
γυναῖκα, γλώσσῃ πικρότης ἔνεστί τις.
ὡς μὲν παρ' ἡμῖν οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ
μαθόντα σ', ἢν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχῃ·
στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ στυγεῖν;
ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρὶ,
οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἃ γεννάμην ἐγώ.
κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν, Ἀχιλλέως
λέκτροισι πείσας, ὤχετ' ἐκ δόμων ἄγων
πρυμνοῦχον Αὐλίν· ἔνθ', ὑπερτείνας πυρᾶς,

λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα.
κεἰ μὲν, πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος,
ἢ δῶμ' ὀνήσων, τἄλλα τ' ἐκσώζων τέκνα,
ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὑπερ, σύγγνωστ' ἂν ἦν·
νῦν δ' οὔνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν, ὅ, τ' αὖ λαβὼν
ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
ἐπὶ τοῖσδέ τοίνυν, καίπερ ἠδικημένη,
οὐκ ἠγριούμην, οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν.
ἀλλ' ἦλθ', ἔχων μοι Μαινάδ' ἔνθεον κόρην,
λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε, καὶ νύμφαι δύο
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχ' ὁμοῦ.
μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
ὅταν δ', ὑπόντος τοῦδ' ἁμαρτάνῃ πόσις,
τἄνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
γυνὴ τὸν ἄνδρα, χἄτερον κτᾶσθαι φίλον.
κἄπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται·
οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς.
εἰ δ' ἐκ δόμων ἦρπαστο Μενέλεως λάθρα,
κτανεῖν μ' Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
Μενέλαον ὡς σώσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ'; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
κτείνοντα χρῆν τἄμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
ἔκτεινε, τρίφθη, ἦνπερ ἦν πορεύσιμον
πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους· φίλων γὰρ ἂν
τίς ἂν πατρός σου φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
λέγ', εἴ τι χρῄζεις, κἀντίθες παῤῥησίᾳ,
ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.

ΗΛ. δίκαι' ἔλεξας· ἡ δίκη δ' αἰσχρῶς ἔχει·

γυναῖκα γὰρ χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει,
ἥτις φρενήρης· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων.
μέμνησο, μῆτερ, οὓς ἔλεξας ὑστάτους
λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παῤῥησίαν.
ΚΛ. καὶ νῦν γε φημὶ, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.
ΗΛ. ἆρα κλύουσα, μῆτερ, εἶτ' ἔρξεις κακῶς;
ΚΛ. οὐκ ἔστι· τῇ σῇ δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.
ΗΛ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχὴ δ' ἥδε μοι προοιμίου.
εἶδ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας·
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω
ἄμφω ματαίω, Κάστορός τ' οὐκ ἄξίω.
ἣ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ', ἑκοῦσ' ἁπῆρτο·
σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
σκῆψιν προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
ἔκτεινας· οὐ γάρ, ὡς ἔγωγ', ἄσασιν εὖ·
ἦ, τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς,
νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου,
ξανθὸν κατόπτρῳ πλάκαμον ἐξῆσκεις κόμης.
γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρὸς ἥτις ἐκ δόμων
εἰς κάλλος ἀσκεῖ, διαγράφ' ὡς οὖσαν κακήν.
οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύραισιν εὐπρεπὲς
φαίνειν πρόσωπον, ἢν τι μὴ ζητῇ κακόν·
μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,
εἰ δ' ἦσσον' εἴη, συννεφοῦσαν ὄμματα,
Ἀγαμέμνον' οὐ χρῄζουσαν ἐκ Τροίας μολεῖν.
καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρῄνεσα σοι.

ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν Ἑλλὰς αὐτῆς εἵλετο στρατηλάτην·
Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξειργασμένης,
ἔξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εὐσοφὶν τ' ἔχει.
εἰ δ', ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινεν πατὴρ,
ἐγὼ τί σ' ἠδίκησα, ἐμός τε σύγγονος;
πῶς οὖ, πόσιν κτείνασα, πατρῴους δόμους
ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἀπηνέγκω λέχη
τἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη;
κοὔτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δὶς τόσως ἐμὲ
κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν; εἰ δ' ἀμείψεται
φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ,
καὶ παῖς Ὀρέστης, πατρὸς τιμωρούμενος.
εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα.
ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ 'γγένειαν εἰσιδὼν
γαμεῖ πονηράν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη.

ΧΟ. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ,
τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.

ΚΛ. ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί.
ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μὲν εἰσιν ἄρσενων,
οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
σὺ δ' ὧδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χρόα
λεχὼ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,

ὡς μᾶλλον, ἢ χρῆν, ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν.
ΗΛ. ὀψὲ στενάζεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
πῶς οὐ κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;
ΚΛ. δέδοικα· τοὐμὸν δ', οὐχὶ τοὐκείνου, σκοπῶ·
πατρὸς γὰρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.
ΗΛ. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
ΚΛ. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυς.
ΗΛ. ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.
ΚΛ. καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκ ἔτ' ἔσται σοὶ βαρύς.
ΗΛ. φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.
ΚΛ. ὁρᾷς ἃ νῦν σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα;
ΗΛ. σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν, ὡς δέδοικ' ἐγώ.
ΚΛ. παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;
ΗΛ. ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων.
τούτων ὑπέρ μου θῦσον, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ,
δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς, ὡς νομίζεται·
τρίβων γὰρ οὐκ εἶμ', ἄτοκος οὖσ' ἐν τῷ πάρος.
ΚΛ. ἄλλης τόδ' ἔργον, ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
ΗΛ. αὐτὴ 'λόχευον κἄτεκον μόνη βρέφος.
ΚΛ. οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων;
ΗΛ. πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
ΚΛ. ἀλλ' εἶμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
τήνδ', εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν, οὗ πόσις θυηπολεῖ
νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ' ὄχους, ὀπάονες,
φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'· ἡνίκ' ἂν δέ με
δοκῆτε θυσίας τῆσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.

ΗΛ. χώρει πένητας εἰς δόμους· φρούρει δέ μοι,
μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους·
θύσεις γὰρ, οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν.
κανοῦν δ' ἐνῆρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγὶς,
ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὗ πέλας πεσῇ
πληγεῖσα· νυμφεύσῃ δὲ κἂν ᾅδου δόμοις,
ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τοσήνδ' ἐγὼ
δώσω χάριν σοι, σὺ δέ γ' ἐμοὶ δίκην πατρός.
ΧΟ. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέου- στροφή.
σιν αὖραι δόμων. τότε μὲν λουτροῖς
ἔπεσεν ἐμὸς, ἐμὸς ἀρχέτας,
ἰάχησε δὲ στέγα,
λάϊνοί τε θριγκοὶ δόμων,
τάδ' ἐννέποντος· ὦ
σχετλία, τί με, γύναι, φονεύεις, φίλαν
πατρίδα δεκέτεσιν ἐν σποραῖ-
σιν ἐλθόντ' ἐμάν;
παλίῤῥους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκα ἀντιστρ.
διαδρόμου λέχους· μέλεον· ἃ πόσιν,
χρόνιον ἱκόμενον εἰς οἴκους
Κυκλώπειά τ' οὐράνια
τείχε', ὀξυθήκτῳ βέλει
ἔκανεν αὐτόχειρ,
πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσα. τλάμων
πόσις, ὅτι ποτὲ τὰν τάλαι-
ναν ἔσχε κακόν·
ὀρεί' ἅτις ὡς λέαιν', ὀργάδων ἐπῳδός.
δρύοχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.
ΚΛ. ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.

ΧΟ. κλύεις ὑπώροφον βοάν;
ΚΛ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. ὤμωξα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
νέμει τοι δίκαν θεός, ὅταν τύχῃ.
σχέτλια μὲν ἔπαθες ἀνόσια δ' εἰργάσω,
τάλαιν', εὐνέταν.
ἀλλ' οἶδε, μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι
πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα·
τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων.
οὐκ ἔστιν οὐδὲν οἶκος ἀθλιώτερος
τῶν Ταντα λείων οὐδ' ἔφυ ποτ' ἐκγόνων.
ΟΡ. ἰὼ γᾶ, καὶ Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν,
ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια μυσαρά.
δίγονα σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα πλαγᾷ
χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἅποιν' ἐμῶν πημάτων.
ΗΛ. δακρύτ' ἄγαν, ὦ σύγγον'· αἰτία δ' ἐγώ.
διὰ πυρὸς ἕμολον ἃ τάλαινα μητρὶ τῇ-
δ', ἅ μ' ἔτικτε κούραν.
ἰὼ τύχας σᾶς, τύχας, μᾶτερ, τεκοῦ-
σ'· ἄλαστα μελέα,
καὶ πέρα γε παθοῦσα σῶν
τέκνων ὕπαι·
πατρὸς δ' ἔτι-
σας φόνον δικαίως.
ΟΡ. ἰὼ· Φοῖβ', ἀνύμνησας δίκαν,
ἅφατα φανερὰ δ' ἐξέπρα-
ξας ἄχεα, φοίνια δ' ὤπασας λέχη ἀπὸ γᾶς
τᾶς Ἑλλανίδος.
τίνα δ' ἑτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος;

τὶς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται
μητέρα κτανόντος;
ΗΛ. ἰώ μοί μοι· ποῖ δ' ἐγὼ;
τίν' εἰς χορὸν;
τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται
νυμφικὰς ἐς εὐνάς;
ΟΡ. πάλιν πάλιν φρόνημα σὸν
μετεστάθη πρὸς αὖραν·
φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τόδ' οὐ φρονοῦσα γ' εὖ.
δεινὰ δ' εἰργάσω, φίλα,
κασίγνητον οὐκ ἐθέλοντα.
κατείδες, οἷον ἃ τάλαιν' ἐὼν πέπλων
ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς,
ἰώ μοί μοι, πρὸς πέδῳ
τιθεῖσα γόνιμα μέλεα; τακόμαν δ' ἐγώ.
ΗΛ. σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας,
ἠίων κλύων γόον
μητρὸς, ἅ σ' ἔτικτε.
ΟΡ. βοᾶν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὰν
τιθεῖσα χέρας·
τέκος ἐμὸν, λιταίνω
παρηΐδων τ' ἐξ ἐμῶν
ἐκρήμνω θ'· ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
ΧΟ. τάλαινα, πῶς ἔτλας φόνον
δι' ὄμμάτων ἰδεῖν σέθεν
μητρὸς ἐκπνεούσας.
ΟΡ. ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖ-
σι, φασγάνῳ κατηρξάμαν,
ματέρος ἔσω δέρας μεθείς.

ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι,
ξίφους τ' ἐφαψάμην ἅμα.
ΧΟ. δεινότατον παθέων ἔρεξας.
λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος
πέπλοις, παθάρμοσον σφαγάς.
φονέας ἔτικτες ἆρα σοι.
ΗΛ. ἰδοὺ, φίλαι τε ποὖ φίλαι
φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν,
τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.
ΧΟ. ἀλλ' οὔδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
φαίνουσί τινες δαίμονες, ἢ θεῶν
τῶν οὐρανίων· οὐ γὰρ θνητῶν
γ' ἦδε κέλευθος. τί ποτ' εἰς φανερὰν
ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;
ΔΙ. Ἀγαμέμνονος παῖ, κλῦθι· δίπτυχοι δέ σε
καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε·
δεινὸν δὲ ναυσὶν ἀρτίως πόντου σάλον
παύσαντ', ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς εἰσείδομεν
σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
δίκαια μὲν νῦν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' οὐχὶ δρᾷς,
Φοῖβος δέ, Φοῖβος· ἀλλ', ἄναξ γὰρ ἔστ' ἐμός,
σιγῶ· σοφὸς δ' ὢν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα· τἀντεῦθεν δὲ χρὴ
πράσσειν, ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πάρα.
Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν δός ἄλοχον εἰς δόμους,
σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν
τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σήν.
δειναὶ δὲ Κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαὶ,

τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον.
ἐλθὼν δ' Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πρόσπτυξον· εἴρξει γάρ νιν ἑπτοημένας
δεινοῖς δράκουσιν, ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
γοργῶπ' ὑπερτείνουσά σου κάρᾳ κύκλον.
ἔστιν δ' Ἄρειός τις ὄχθος· οὗ πρῶτον θεοὶ
ἔζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι,
Ἁλιῤῥόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων Ἄρης,
μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
πόντου κρέοντος παῖδ'· ἵν' εὐσεβεστάτη
ψῆφος βεβαία τ' ἐστὶν ἔκ γε τοῦ θεοῖς.
ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι,
ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκῃ
ψῆφοι τεθεῖσαι· Λοξίας γὰρ αἰτίαν
εἰς αὐτὸν οἴσει, μητέρος χρήσας φόνον.
καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ, τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι,
πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός,
σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
οἰκεῖν, Λυκαίου πλησίον σηκώματος.
ἐπώνυμος δέ σου πόλις κεκλήσεται.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφῳ·
μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρὼν
Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωϊκὴν εἶλε χθόνα,
Ἑλένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
ἥκει, λιποῦσ' Αἴγυπτον. οὐδ' ἦλθε Φρύγας.

Ζεὺς δ', ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν, κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
Ἀχαιΐδος γῆς οἴκαδ' εἰσπορεύετο,
καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
Φωκέων ἐς αἶαν, καὶ δόμων πλούτου βάρος.
σὺ δ', Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ,
χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα·
πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου,
εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

ΧΟ. ὦ παῖδε Διός, θέμις εἰς φθογγὰς
τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;

ΔΙ. θέμις, οὐ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις.

ΟΡ. κἄμοὶ μύθου μέτα, Τυνδαρίδαι;

ΔΙ. καὶ σοί· Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω
πρᾶξιν φονίαν.

ΧΟ. πῶς, ὄντε θεώ, τῆσδέ τ' ἀδελφῆ
τῆς καταφθιμένης,
οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις;

ΔΙ. μοίρας ἀνάγκης ἠγεῖτο χρεών,
Φοίβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.

ΗΛ. τί δαί μ' Ἀπόλλων; ποῖοι χρησμοὶ
φονίαν ἔδοσαν μητέρι γενέσθαι;

ΔΙ. κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δὲ πότμοι·
μία δ' ἀμφοτέρους
ἄτη πατέρων διέκναισεν.

ΟΡ. ὦ σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' ἐσιδών,
τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι,
καί σ' ἀπολείψω σου λειπόμενος.

ΔΙ. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐχ ἥ-
δ' οἰκτρὰ πέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν Ἀργείων.
ΟΡ. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους
ἢ γῆς πατρίας ὅρον ἐκλείπειν;
ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρὸς,
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι φόνον
μητρὸς ὑφέξω.
ΔΙ. θάρσει· Παλλάδος ὁσίαν ἥξεις
πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου.
ΗΛ. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον,
σύγγονε φίλτατε·
διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρίων
μελάθρων μητρὸς φόνιοι κατάραι.
ΟΡ. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα, θανόντος
δ' ὡς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον.
ΔΙ. φεῦ, φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐχηρύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν·
ἔνι γὰρ κἀμοὶ τοῖς τ' οὐρανίδαις
οἴκτοι θνητῶν πολυμόχθων.
ΟΡ. οὐκ ἔτι σ' ὄψομαι.
ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.
ΟΡ. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σου.
ΗΛ. ὦ χαῖρε, πόλις·
χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλὰ, πολίτιδες.
ΟΡ. ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη;
ΗΛ. στείχω, βλέφαρον τέγγουσ' ἁπαλόν.
ΟΡ. Πυλάδη, χαίρων ἴθι· νυμφεύου
δέμας Ἠλέκτρας.

ΔΙ. τοῖσδε μελήσει γάμος. ἀλλὰ, κύνας
τάσδ' ὑποφεύγων, στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν.
δεινὸν γὰρ ἕχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
χειροδράκοντες, χρῶτα πελαναὶ,
δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι.
νὼ δ' ἐπὶ πόντου Σικελὸν σπουδῇ
σώσοντε νεῶν πρῴρας ἐνάλους·
διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακὸς,
τοῖς μὲν μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν·
οἷσιν δ' ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον
φίλον ἐν βιότῳ, τούτους, χαλεπῶν
ἐκλύοντες μόχθων, σώζομεν.
οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω,
μηδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλεέτω.
θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω.

ΧΟ. χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται,
καὶ ξυντυχίᾳ μήτινι κάμνει
θνητῶν, εὐδαίμονα πράσσει.

Δ Α Ν Α Η

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀκρίσιος, Ἄργους ὢν βασιλεὺς, κατὰ χρησμὸν δή τινα τὴν παῖδα Δανάην κατάκλειστον ἐν τοῖς παρθενῶσιν ἐφύλαττε καλλίστην οὖσαν· ἧς ἐρασθεὶς ὁ Ζεὺς, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν, ὅπως μιχθείη αὐτῇ, χρυσὸς γενόμενος καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ τέγους εἰς τὸν κόλπον τῆς παρθένου, ἐγκύμονα ἐποίησεν. Ἐξήκοντος δὲ τοῦ χρόνου, βρέφος τὸν Περσέα ἔτεκε. Τοῦτο μαθὼν Ἀκρίσιος, εἰς κιβωτὸν ἀμφοτέρους, τήν τε μητέρα καὶ τὸ βρέφος, ἐνέβαλε καὶ κελεύει ῥίπτειν κατὰ τῆς θαλάσσης. Ἰδοῦσαι δὲ ταῦθ' αἱ Νηρηΐδες καὶ κατελεήσασαι τὸ γεγονὸς, ἐμβάλλουσι τὴν κιβωτὸν εἰς δίκτυα Σεριφίων ἁλιέων. Κἀντεῦθεν περιεσώθη ἥ τε μήτηρ καὶ τὸ βρέφος ὅπερ ἀνδρωθὲν Περσεὺς ὠνομάσθη.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΡΜΗΣ.
ΔΑΝΑΗ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΑΚΡΙΣΙΟΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΑΘΗΝΑ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΔΑΝΑΗ.

ΕΡ. Δύμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς
οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς·
ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα
Ἀκρίσιος εἵληχεν τύραννος τῆσδε γῆς·
Ἕλλησι δ' Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται.
οὗτος δ', ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς,
Πυθῶδ' ἀφῖκτο, καὶ λέγει Φοίβῳ τάδε·
πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμοις,
τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών;
κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα·
ἔσται μὲν, ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος
οὐκ ἐξ ἐκείνου· πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν
φῦσαι δεήσει· κἄπειτα πῶς κείνη ποτέ,
εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα, καὶ μὴ γνοῦσα δή,
ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρὶ,
ὃς τῆσδέ γ' ἄρξει χἀτέρας πολλῆς χθονός.
τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα,
γάμων ἀπείχετ'· ὁ δέ γε μὲν τίκτει λαθὼν,
πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικώμενος.

Δανάην δὲ πρῶνόμασε τήνδ', ὅθ' οὕνεκα
πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος.
ἐν παρθενῶσι δ' εὐθὺς, οἷς ἐδείματο,
δίδωσιν Ἀργείαισιν εὔφρουρον κόραις,
εἰς ἄνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν.
εἶθ' ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος,
καὶ κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα,
φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ
εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα πως ἠβούλετο.
σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων, εἰς μηχανὴν
τοιάνδ' ἐχώρησ', ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς,
ποθεινὸν εἰδὼς τοῦτο κτῆμα τοῖς βροτοῖς,
διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης.
ἡ δ' οὖν, μὴ γνοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον,
κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο.
χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα,
εἰς θαῦμ' ἐσῆει, καἰξεπέπληκτο σαφῶς,
ὡς εἰς τόδ' ἦλθεν, μέμψιν εὐλαβουμένη.
φυγῇ δὲ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην
μαθὼν πατὴρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις
ὀργῇ χολωθεὶς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει,
τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν.
κἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδῃ,
ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι,
τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν. ὧν δέ γ' ἑστάλην,
μύθους Δανάῃ τοὐσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων
ἐκ Διός, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν.
ὑπηρέτην γὰρ ὄντα ταἀπεσταλμένα
πράσσειν προθύμως, ὅστις ἂν γ' ᾖ νουνεχὴς

ΧΟ. τίς δ' καινότροπος οὗτος μῦθος
κατ' ἐμὰν ἦκεν ἀκουάν;
ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα
τοῖσδε δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω.
τίς δεσπόταν ἐμὴν Δανάην
βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν;
ἦν μή ποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν
ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας,
ὡς ἐγκύμων εἵληπται, χρανθεῖσα λέκτροις
ἀνδρός· πατὴρ δέ μιν κλήσας
ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει,
ταῦτ' ἐπίτυμα μαθεῖν θέλω.
ἄλλ' εἰσοῶ γὰρ τύραννον χθονὸς τῆσδ'
Ἀργείας Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα·
φυγῇ βαρὺς ὡς δόξαι κέαρ.
ΑΚ. σὺ δ', εἰ κατ' οἴκους αὐνῶν ἐτύγχανες,
οὐκ ἂν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους.

Λείπει τὰ λοιπά.

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.